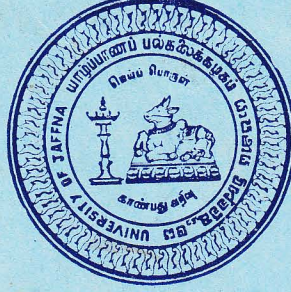

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும் வகை செய்தல்வேண்டும்.

தமிழோசை

1986

பதிப்பாசிரியர்:

பொ. செங்கதிர்ச்செல்வன்

தமிழ் மன்றம்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
திருநெல்வேலி
இலங்கை

வடமாகாணத்தில் O/L வகுப்புகளுக்கும்
A/L கலை வர்த்தக வகுப்புகளுக்கும்
தனித்துவம் வாய்ந்த
நிறுவனம்

விக்ஞா ரியூசன் சென்ரர்

O/L
A/L
கலை
வர்த்தக

ஆம் வகுப்புகளும் நடைபெறுகின்றன.

சிறந்த பெறுபேற்றுடன் சித்திபெற எமது நிறுவனம்
நிச்சயம் கைகொடுக்கும். கடந்தகால பரீட்சை முடிவுகள்
இதற்குச் சான்று பகரும்.

விக்ஞா ரியூசன் சென்ரர்

52, ஸ்ரான்லி ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

378,05
சுமார்
SU PR

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்.

To அன்பளிப்பு!
திரு. திருமதி துரைத்தேவியா
30, பஸ்ஸல் லேண்ட்
தொழில் - 6. அலர்

From P. Senkathirchelva
UNIVERSITY OF JAFFNA
EDITOR.

தமிழ் மன்றம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
இலங்கை.

Indexed

தமிழோசை

1986

T. Kanagarathnam,

B.A (Ead.) இலங்கை பல்கலைக்கழகம்
English & Tamil Literature Department
கி. 1986 - 1987
இலங்கை - யாழ்ப்பாணம்

பதிப்பாளியர்:

யொ. செங்கதிர்ச்செல்வன்

24475

தமிழ் மன்றம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
திருநெல்வேலி
இலங்கை

	கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம்
செய்த காலம்	
செய்த இடம்	
தமிழோசை	
செய்த நாள்	
செய்த இடம்	

THAMIZHOSAI

1986

Edited by:

D. Senkathirchelvan

JOURNAL OF THE THAMIZH MANRAM OF
UNIVERSITY OF JAFFNA
THIRUNELVELY
SRI LANKA

Printed by:
Chettiar Press,
430, K. K. S. Road,
Jaffna.

9-
சிலமயம்

சமர்ப்பணம்

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய மரபைத் துலக்கி
இலக்கிய இரசனையையும் ஆய்வையும்
வளர்த்த

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி
சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின்
நினைவுக்கே

இந்த மலரைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

1899-06-27 — 1986-03-13

பொருளடக்கம்

அ)	1. ஆசிச் செய்திகள்: குணவேந்தர் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன்	iii
	மன்றக் காப்பாளர் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை	ix
	2. சிறப்புச்செய்தி: மன்றப்பெரும் பொருளாளர்	
	கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம்	xi
	3. தலைவர் மொழிகின்றார்: திரு. சு. மணிவண்ணன்	xiii
	4. செயலாளர் செபுகின்றார்: திரு. செ. சக்திதரன்	xv
	5. பதிப்பாசிரியர் சிந்தனையில்: திரு. பொ. செங்கதிர்ச்செல்வன்	xvii
	6. தமிழ் மன்றச் செயற்குழு	xviii
ஆ.		
	1. மிகப்பழைய இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்கள் மூன்று	
	சில சூறிப்புகள்	
	(நூறாண்டுகள் முன்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சாசனங்களிலிருந்து	
	புதிய செய்திகள்) பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை	1
	2. ஈழத்தில் கண்ணகி வழிபாடுபற்றிய ஆய்வில் வண்ணிப்	
	பிரதேச நாட்டார் பாடல்கள் பெறும் முக்கியத்துவம்	
	கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம்	6
	3. மாற்று வகைக் கல்வித் தத்துவங்கள்:	
	பேராசிரியர் ப. சந்திரசேகரம்	15
	4. சொற்பொருள் நிலையிற் செய்யுளும் யாப்புமீ:	
	கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்	19
	5. குறைவிருத்தி நாடுகளின் இறைமை சில சிந்தனைகள்:	
	கலாநிதி வி. நித்தியானந்தன்	25
	6. வேத உபநிடதங்களில் அறிவாராய்ச்சியியற் கருத்	
	துக்கள்: கலாநிதி எஸ். கிருஷ்ணராஜா	33
	7. சங்க காலம் பற்றிய புவிவியற் சிந்தனைகள்:	
	திரு. செ. பாலச்சந்திரன்	37
	8. இறை உறவில் மலரும் மறை:	
	வண. பிதா R. A. J. மத்தாயல்	44

9. இருக்குவேதக் கவிதை — சில கருத்துக்கள்: திரு. வி. சிவசாமி 47
10. நம் தமிழ்மொழிக்கு வந்த சொற்களைச் செந்தமிழ் உருவிற் செப்பணிடுவோம்: செல்வி கலாநிதி சண்முகநாதபிள்ளை 55
11. ஈழத்துத் தமிழ்ப் பெருங்காப்பியம்: செல்வி பூ. ஹேமலதா 63
12. கெயின்ஸிய வேலைக்கோட்பாடும் குறைவிருத்தி நாடுகளின் பொருளாதாரத்தில் அதன் பிரயோகமும்: திரு. க. பரமசிவம் 69
13. இலங்கையின் பிரதிநிதித்துவ முறை வளர்ச்சி: திரு. ந. சுந்தரமூர்த்தி 75
14. ஓவியக் கலையிற் பெண்களின் பங்களிப்பு: செல்வி அருந்ததி சபாநாதன் 80
15. சித்த மருத்துவம்: சித்த வைத்திய கலாநிதி எஸ். பவானி 84
16. திருமுறையிலே பண்: பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் 88
17. தமிழ் நாட்டின் சமூக வரலாறும் இலக்கிய வரலாறும்: பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி 92
18. உடற்பருமனும் நீரிழிவு நோயும்: திரு. த. குகதாசன் 101
19. தமிழ்மொழி வரலாற்றில் உடம்படு மெய்யின் இடம்: திரு. பொ. செங்கதிர்ச்செல்வன் 107
- இ. 1. பிரதிபலிப்புக்கள்: செல்வி. சுகந்தி, சுப்பிரமணியம் 112
2. எனக்குப் பிடித்த ஒரு மாஸையில்: திரு. முத்துலிங்கம் மதியழகன் 114
- உதவிய உள்ளங்களுக்கு

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்

பேராசிரியர்

கலாநிதி ச. வித்தியானந்தன்

அவர்களது

ஆசிச்செய்தி

பாரதியாற் கையாளப்பட்ட 'தமிழோசை' என்ற சொற்பிரயோகம் பல துறைகளிற் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஈழத்து ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் பொறுப்பாளராக இருந்த சோ. சிவபாதகந்தரம் இலண்டன் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தமிழ்ப்பகுதிப் பொறுப்பாளராகச் சென்றபோது, அங்கிருந்து ஒலிபரப்பிய தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்குத் 'தமிழோசை' என்ற பெயரிட்டார். இது 40 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட வரலாறு. நான் இலண்டனுக்கு 1948இற் சென்றபொழுது தமிழோசை நிகழ்ச்சிகளிற் பங்குபற்றியிருக்கின்றேன். சோ. சிவபாதகந்தரம் பெயரிட்ட தமிழோசை இன்றும் இலண்டனிலிருந்து தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்புகின்றது. இது ஒரு பெரிய சாதனையென்றே கருதுகின்றேன்.

இதற்குப்பின் 'தமிழோசை' என்ற பெயரிற் பல சஞ்சிகைகள் வெளிவந்தன. "தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்" என்ற நோக்குடன் 'தமிழோசை' என்ற சஞ்சிகை ஒன்று ஐப்பசி 1952 இல் வெளிவந்தது. இது யாழ் நகர் மாணவர் சங்கம் சார்பில் வெளிவந்தது. இதன் முதலாவது இதழில் "தமிழோசை அன்றும் இன்றும்" என்னும் தலைப்பில் நான் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தேன். தமிழ் மேலைநாடுகளிற் பயிற்றப்படுவதுபற்றி இதில் எழுதியிருந்தேன். 1948ம் ஆண்டு தொடங்கி 1950ம் ஆண்டுவரை மேலை நாட்டில் இருந்ததால் இதனை எழுதக்கூடியதாக இருந்தது. இம்மலரின் ஆசிரியர் எஸ். வி. குணநாயகம் B. A.: கூட்டு உதவி ஆசிரியர்களாக செல்வி இராதா சோமசுந்தரம் B. A. அவர்களும், ஆ. தேவராசன் அவர்களும் இருந்தனர். 1951ம் ஆண்டில் இதன் இரண்டாம் மலரில் உயர்திரு தனிநாயக அடிகளார் 'மலரும்மாலையும்' பற்றி எழுதியிருந்தார். இப்பொழுது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கிலப் போதகனாக இருக்கும் திருமதி தயாநிதி செல்வநாயகம் அப்பொழுது இந்து மகளிர் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தவர். 'தமிழர் சீர்கேட்டுக்கு அமையுங்கள் கல்லறை' என்ற தலைப்பிலே தமிழ் உணர்ச்சிமிக்க கட்டுரையொன்று எழுதியிருந்தார் அதில் ஈற்றுப் பந்தியாக அவர் எழுதியது பின்வருமாறு, 'உயர்வான இலட்சியங்களைக் கொண்டு உண்மையாகச் சளைக்காது உழைக்கவேண்டும். மூடநம்பிக்கைகளின் முதுகெலும்பை முறித்தெறியவேண்டும். முற்போக்குக் கருத்துக்கள் தோன்றவேண்டும். அப்பொழுது நான் இருள் சூழ்ந்த தமிழகத்திற் கௌரவக் கதிரவன் உதயமாவான். எதற்கும் தமிழரிடத்தில் இன்று நிலவிவரும் போலிப் பிரேமைகளுக்குக் கல்லறை அமைக்க வேண்டும்'.

இந்தத் 'தமிழோசை'யின் முதலிரு இதழ்களும் என்னிடம் இருக்கின்றன; அதற்குப்பின் இச்சஞ்சிகை வெளிவந்ததோ என்பது தெரியவில்லை.

இதன் பின்னர் 15-4-1959 இல் தமிழோசை என்ற பெயரில் வெற்றுகு சஞ்சிகை வெளிவந்தது. இதன் ஆசிரியர் குழு முதல் பக்கத்தில் அதன் நோக்கம் பற்றி எழுதிய பந்திகளை ஒரு பந்தி பின்வருமாறு, "தமிழ் மக்களும் தமிழ் இலங்கையும் செழிப்புற்று வளம் பெறத் தமிழ்மொழி வளரவேண்டும், வாழவேண்டும் என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு இச் சிறு முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகின்றது." இதன் விலை சதம் 15. இதன் ஆசிரியர்கள் யாரெனக் குறிப்பிடப்படவில்லை ஆனால் க. நவசோதி இதில் பெரும்பங்கு கொண்டாரெனத் தெரிகின்றது. இச் சஞ்சிகை சுதந்திரன் அச்சத்தில் வெளியிடப்பட்டது. அப்போது சுதந்திரன் ஆசிரியராக இருந்த எஸ். டி. சிவநாயகம் எழுதிய அறிமுகக் கட்டுரையிலிருந்து சிலபகுதிகள் பின்வருமாறு. "தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்" என்றான் பாரதி. தமிழ் உலகத்திற் பரவுவது ஒருபுறமிருக்கட்டும். முதலில் அது உள்ள இடத்திலிருந்து அழிந்தொழியாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டாமா? ஈழத்தில் தமிழ் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுக் காலம் வாழ்ந்து வந்த இடத்தில் அதை அழித்தொழிக்கச் சட்டங்கள் ஆக்கப்படுவதையும், சதிகள் ஊக்கப்படுவதையும் நாம் காண்கிறோம். இங்கு தமிழரின் வாழ்வு என்ன என்று ஏங்குகின்றோம். இலங்கையில் தமிழரின் எதிர்காலம் என்ன? தமிழ் பேசுவோர் விழித்தெழாவிட்டால் நிச்சயம் தமிழ் இலங்கையில் குன்றத்தான் போகின்றது., 'தெய்வத்தமிழ்' ஒருபோதும் அழியாது; எல்லோரும் நித்திரை கொள்ளலாம் என்று நாலாட்டுப் பாடுவது தமிழ்மொழிக்கு இழைக்கும் பச்சைத் துரோகம் அல்லது வேறு என்ன?" என்று ஆவேசத்தோடு குறிப்பிடுவதை நோக்கும் போது 'தமிழோசை'யைப் பிறநாடுகளிற் பரப்புவதிலும் முக்கியமானது அதுவழங்கும் ஈழத்திலிருந்து அழியாது பாதுகாப்பதே எமது கடமை என்பதை அவர் வலியுறுத்துவதைக் காணலாம்.

இந்தச் சஞ்சிகையிலும் எந்தவித இடங்களை வெளிவந்தன என்பது தெரியவில்லை.

1974 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற உலகப் பிரசித்திபெற்ற 4 ஆவது தமிழாராய்ச்சி மாநாடு ஈழத்துத் தமிழ் மக்களிடையே ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. இதன் பயனாக 1976 ஆம் ஆண்டு பொங்கல் தினத்தன்று 'கலைஞர் கருணாநிதி பொதுப்பணிமன்றம்' 'சிலம்புச் செல்வர்' ம. பொ. சி. அவர்களின் படத்துடனும் அவர் ஆசிரியரான 'தமிழோசை' என்ற பெயரிற் சஞ்சிகை ஒன்று வெளியாகியது. இம்மன்றத்தின் தலைவராக விளங்கியவர் க. நவசோதி அவர்கள். இதன் ஆசிரியராகிய செல்வி எஸ். இராஜம் புஸ்பவனம் அவர்கள் தமது ஆசிரிய உரையைப் பாட்டாக அமைத்துப் பாடினார். அதிலொரு பகுதி பின்வருமாறு.

"அன்பைத் தமிழின் அவதூறலை அறுக்கவேன்று
துணிந்தெழுந்த கன்னித் தமிழின் இளைஞரே!
கனிவாய் உம்மை வாழ்த்து கிறேன்
கண்ணியம் மிக்க தமிழினத் தின்
கடுந்துய ரொன்றை மாற்றிடவே
'கண்ணியம்' காக்குந் 'தமிழோசை'
சுடுதியில் எழுக எழுகவே"

இச்சஞ்சிகையின் சில மலர்கள் கலைஞர் கருணாநிதி, பாரதிதாசன் போன்றோர் படங்களை அட்டையிற் பிரசுரித்து வந்தன. 1976 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்தில்

மட்டச்சளப்பில் நாம் நடாத்திய பிராந்தியத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டிற் சிறப்பு மலர் ஒன்றும் வெளியிடப்பட்டது. இதன் கதிரும் எண்ணவாயிற்று என எனக்குத் தெரியவில்லை.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ் மன்றம் வெளியிடுகின்ற 'தமிழோசை' என்ற இச் சஞ்சிகைக்கு அப்பெயருடன் முன்வந்த சஞ்சிகைகளின் கதி ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகவே அவற்றைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன்.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் 1947 ஆம் ஆண்டு 'இளங்கதிர்' என்ற சஞ்சிகையை வெளியிட்டது. 1952ஆம் ஆண்டில் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகக் கீழ்ப்பிடம் பேராதினைக்கு மாற்றப்பட்டபொழுது பேராதினைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் இளங்கதிரைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டது. 1968 இல் இளங்கதிருக்கு வயது 20. இளங்கதிர் மலர் '20இல் 'இளங்கதிர்ச்சங்க வரலாறு' என்ற தலைப்பில் இளங்கதிர் தோண்டினைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இச் சஞ்சிகை தமிழ் எழுத்துவகிற் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகளை நிலைநாட்டியுள்ளது. 'இளங்கதிர் முதலாகிரியர்' என்ற பெருமை திரு. த. சண்முகசுந்தரத்திற்குரியது. மகாஜனக் கல்லூரியின் தலைமையாகிரியராகவிருந்து இளைப்பாறிய இவர் பல நாடகங்களும், ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும் நாவல்களும், பெரியார் வரலாற்று நூல்களும் எழுதிப் புகழ்பெற்றவர். இளங்கதிர் இரண்டாவது மலரின் ஆசிரியராக இருந்தவர் செல்வி நாகேஸ்வரி தம்பிமுத்து. இவர் சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரியின் துணையிப்பராகக் கடமைபாற்றித் திருமதி. நா. பொன்னையா என்னும் பெயரில் இளைப்பாறியிருக்கின்றார். அவ்வாண்டிலேயே தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு இலச்சினையும் அமைக்கப்பட்டது. 1954-55ஆம் ஆண்டு இளங்கதிர் ஆசிரியராக விளங்கியவர் இப்பொழுது இன்கரன் ஆசிரியராகக் கடமை பாற்றும் இரத்தினநாதன் சிவகுருநாதன்.

இளங்கதிர் 10ஆவது ஆண்டுமலர் 1958 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இப்பொழுது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகத் திகழும் பேராசிரியர், கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை இம்மலரை வெளியிட்டார். "சுழத்தமிழகத்தில்" என்னும் தலைப்பிற் பல பிரிவினையுடைய தமிழரின் நிலவளம், விடுதலை, வரலாறு, சமயம், கல்வி இலக்கியங்கள் என்பன விரிவாக ஆராயப்பட்டன.

1958ஆம் ஆண்டிலிருந்து இளங்கதிர் சிறுகதைப் போட்டியை ஆரம்பித்தது. அன்றிலிருந்து இப்போட்டி ஒழுங்காக நடைபெற்று வந்தது. 12 ஆவது இளங்கதிர் ஆசிரியராக இருந்தவர் மு. துணையிங்கம். அ. சண்முகதாஸ் அடுத்த ஆண்டு (1959-50) தமிழ்ச் சங்கத் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுத் தமிழ்ச் சங்க நிகழ்ச்சிகளிற் 'கவியரங்கம்' என்ற புதிய துறையினை அமைத்தார். பிற்காலத் தமிழ்ச்சங்க விழாக்களில் கவியரங்கம் ஓரம்சமாக நிலைத்துவிட்டது. இவர் இப்பொழுது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் துணைப் பேராசிரியராகக் கடமை புரிகின்றார். யோகநாதன், குணராஜா, செம்பியன் செல்வன், கயிலைநாதன், கதிர்காமநாதன், தவசோதி முதலியோர் எழுத்துவகிற் சிறப்பாக விளங்கிய காலமது.

இளங்கதிர் வரலாற்றின் முற்பகுதியில் நாவற்குழி நடராஜன், F. X. C. தடராஜா, பண்டிதர் வீ. சி. சந்தையா, சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்), கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, சிவகுருநாதன் முதலிய எழுத்தாளர்கள் பல துறைகளிற் புகழ்பெற்று விளங்கினர். வீரகேசரி உதவியாகிரியராகப் பின்னர் விளங்கிய கதிர்காமநாதன் இளங்கதிர் 15ஆம் மலரின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியபோது சுழத்திலே முதன்முத

லாக இளங்கதிர் மூலமாக ஆய்வுத்திறன் போட்டி; நகைச்சுவைக் கட்டுரைப்போட்டி என்பனவற்றை முதன்முதலாக நடத்தியவர். சிறுகதையிலும் வேறெந்த இளங்கதிர் ஆசிரியரும் நினைத்துப் பாராத புதிய பரிசீலனைகளைச் செய்தார். அதன் பயனாகச் "சோளகம்" என்ற தலைப்பிற் சிந்தித்துதித்த கருத்தொவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு தவிரகம்.

16வது இளங்கதிர் 200 பக்கங்கள் கொண்ட மலராகப் புவியியல், கல்வி, சரித்திரம், சமஸ்கிருதம், தமிழ், விஞ்ஞானம் முதலான துறைகளைக் கொண்டதாக விளங்கியது.

இளங்கதிர் 20ஆம் மலரின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவர் பொறியியல் மாணவர் ச. சரநாதன் என்பவர். கலைப்பகுதி அல்லாத வேறொரு துறை மாணவன் இளங்கதிர் ஆசிரியராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டது இதவே முதற்நடவையாகும். அவர் எழுதிய சிறுகதை முதற் பரிசில் பெற்றது. அவர் நாடகம் ("அலைகடல்தான் ஓயாதோ") நாடகப் போட்டியில் முதற் பரிசில் பெற்றது.

இளங்கதிரின் வரலாற்றில் சில பகுதிகளை நான் எழுதியதன் நோக்கம், யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மன்றத்தின் ஏடாகிய 'தமிழோசை' எவ்வாறு இயங்க வேண்டுமென்பதற்காகவே.

தமிழோசையினை உலகமெலாம் பரப்பும் சேவையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்மன்றம் ஈடுபடத் தேவையில்லை. கடந்த 20 ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற 5 அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாடுகளின்மூலம் 'தமிழோசை' உலகமெங்கும் பரவி வருவதை நாம் கண்டிருக்கின்றோம். உலகத்தின் பல பாகங்களிலே தமிழாராய்ச்சி கள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஒரு காலத்தில் மேனாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களிற் சமஸ்கிருதம் பற்றியும் இத்தோ ஆரிய மொழி பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்துவந்தனர். இப்பொழுது அந்நிலை மாறித் தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கியம், தமிழர் வரலாறு, தமிழர் பண்பாடு முதலியன பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்கின்றநிலை அப்பல்கலைக்கழகங் களில் உருவாகி வளர்ச்சி பெற்றிருக்கின்றது. அரசியல் ஆதிக்கத்திற்கும், சமயப் பிர சாரத்திற்கும், வணிகப் பெருக்கத்திற்கும் தமிழைப் பெருப்பாலும் கற்கும் காலம் போய், இன்று ஆராய்ச்சிக்காலம், தமிழ்மொழியின் சிறப்பியல்புகளுக்குமாவே தமிழை அவர்கள் கற்கின்றனர். எனவே தேமதுரத் தமிழோசையை உலகமெங்கும் பரப்பும் முயற்சி இப்பொழுது தேவையில்லை.

ஆனால் தமிழர் குடிபெயர்ந்த நாடுகளில், அவர்கள் தமிழ்ப் பெயர்கள் தரித் திருந்தாலும் அவர்களுக்குத் தமிழறிவு இல்லை என்பதனை நாம் இன்று உணருகின்றோம். இதனைச் சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளுக்கு நாள் சென்றபொழுது காணக் கூடியதாக இருந்தது.

இன்று உயிர்த்துடிப்புடன் தமிழ் வழங்கும் இரு நாடுகள் தமிழகமும் ஈழமுமே. மலேசியா, சிங்கப்பூர், தென்ஐபிரிக்கா, மொறீசியஸ், இத்தோனேசியா, வியட்னாம், பீஜி, ரெடசியா, குடெலொஸ், மாற்றினிக், றியூனியன், றினிடாட் போன்ற தேசங் களிலே தமிழர் வாழ்கின்றனர். ஆனால் அத்தேசங்கள் பலவற்றிலே தமிழராக அவர் கள் வாழவில்லை. தமிழிற் பேசுவது சிலவேளை விளங்கினாலும், தமிழிற் பேசமுடியாத தனிக்கின்றனர். சிலர் பெயரளவிலேயே - இங்குள்ள சிலர் போல - தமிழராக இருக் கின்றனர். இந்த நிலையில் தமிழகத்திலும் ஈழத்திலுமே தமிழ் வாழ்கிறது. எந்தச் சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டாலும் தமிழ் வாழும்.

ஆனால் - வருத்தத்திற்குரிய ஒரு பண்பு குறிப்பிடப்படுதல் வேண்டும். பல காரணங்களுக்காகக் குடும்பங்களுடன் இங்கிலாந்திற்கும் அமெரிக்காவிடும் பிற நாடுகளுக்கும் குடிபெயர்ந்த தமிழ் மக்கள் தாம் குடிபெயர்ந்த இடங்களிலே தமிழை வளர்ப்பதாக இல்லை. நான் 1984ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்து சென்றபோது கவலைக்கிடமாக அவதானித்ததைக் கூறவேண்டும். அங்குள்ள வயதுவந்தவர்கள் தமிழிற் பேசுகிறார்கள். ஆனால் தமது பிள்ளைகளுடன் ஆங்கிலத்திலேயே வேறு மொழிகளிலேயோ பேசுகின்றனர். இதனை நான் அங்கு பேசிய கூட்டங்களிற் சுட்டிக் காட்டியிருக்கின்றேன். இந்த நிலை நீடிக்குமாயின் தமிழ் பேசுவோர் தொகை எவ்வளவிற்குக் குறைந்துபோகுமென்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

இத்தகைய சூழலிலேயே யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்மன்றச் சஞ்சிகையான 'தமிழோசை' இயங்கத் தொடங்கியுள்ளது. நான் மேலே கூறியவற்றை மனநிலைக்குத் தகுந்த உயரிய முறையில் 'தமிழோசை' செயற்பட வேண்டும்.

இன்று தமிழ்மொழி மூலம் பாடசாலைகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் பாடபோதனை நடைபெற்று வந்தாலும் பல மாணவருக்குத் தெளிவான தமிழில் எழுத முடியாது இலக்கணப் பிழைகள் மலிந்து காணப்படுகின்றன. 'தமிழோசை' ஆசிரியர் இதனைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். இன்று கல்லூரிகளிலே தமிழ் படிப்பிப்பதற்குத் தகுந்த ஆசிரியர்கள் இல்லை என்னும் குறை கூறப்படுகின்றது.

தமிழோசை ஆசிரியர் பொ. செங்கதிர்ச்செல்வன், நான் குறிப்பிட்டவற்றை மனதில் கொண்டு எவ்வெவ் வகையிற் தமது சஞ்சிகை மூலம் தமிழ்த்தொண்டு செய்யலாம் என்பது பற்றித் தெளிவான சிந்தனையைப் பெற்றுச் செயலாற்றுவாராக. 'தமிழோசை' தொடர்ந்து பல்லாண்டு வெளிவரவேண்டுமென்று வாழ்த்துகின்றேன்.

பேராசிரியர் ஈ. வித்தியானந்தன்

பல்கலைக்கழக மாணவர்களதும்
ணழியர்களதும் நலனில் அக்கரையுடன்
இயங்கும் ஒரே நிறுவனம்

சிறந்த சுத்தமான உணவு வகைகளுக்கு
வட இலங்கையிலேயே பிரசித்திபெற்ற
அதி நவீன வசதிகளைக் கொண்ட
ஒரே இடம்

பல்கலைக்கழகச் சிற்றுண்டிச்சாலை

நிர்வாகம்: வி. எஸ். செல்வராசா

(ஒட்டுக்குச் சிற்றுண்டிகளைக் குறித்த நேரத்தில்
உத்தரவாதத்துடன் பெற்றுக் கொள்ளலாம்)

- ✽ கலை, விஞ்ஞான பீடம் - திருநெல்வேலி
- ✽ மருத்துவ பீடம் - திருநெல்வேலி
- ✽ சித்த ஆயுள்வேதத்துறை - கைதடி

காப்பாளர், பேராசிரியர்
கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை

அவர்களது

ஆசிச்செய்தி

இலங்கையிலே பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மாணவர் அமைப்புகள் நீண்டகாலமாகத் தமிழ்ப்பணி ஆற்றி வருகின்றன. கொழும்பிலிருந்த பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியிலே தொடக்கப்பட்ட தமிழ்ச் சங்கம் பேராசிரியரின் பொன்விழாக் கொண்டாடியது. தமிழ் மாணவர்கள் கணிசமான தொகையினராக இருந்த பல்கலைக் கழகங்களிலே, அவர்களின் அமைப்புகள் போற்றத்தக்க பணிகளைச் செய்து வந்துள்ளன.

சஞ்சிகை வெளியீடு அப்பணிகளுள் முக்கியமானதொன்றாகும். பேராசிரியரின் இருந்து வெளியான 'இளங்கதிர்', கொழும்பிலிருந்து வெளியான 'இளந்தென்றல்', மொரட்டுவையிலிருந்து வெளியான 'துட்பம்' முதலியன இவற்றுட் குறிப்பிடத்தக்கவை.

நாட்டிலே நிலவும் நெருக்கடி நிலை காரணமாக, ஒருவகைச் செயலிழந்த நிலை காணப்படுகிறது. பாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்துத் தமிழ்மன்றமும் சிறிது காலம் செயலிழந்திருந்து, கடந்த ஆண்டிலிருந்து புத்துயிர் பெற்று விளங்குகிறது.

'தமிழொசை' என்ற பெயரிலே சஞ்சிகை ஒன்று வெளியிட முன்வந்துள்ள தமிழ் மன்றத்தாரின் ஆடிப்பை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். இது சிறப்பாக அமையவேண்டுமென்றும் காலப்போக்கிலே பெருவளர்ச்சி காணவேண்டுமென்றும் வாழ்த்துகிறேன்.

பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை

இப்பொழுது எங்கும் விற்பனையாகின்றது

N. I.

என். ஐ.

சைக்கிள் ரயர்கள் ரியூப்புகள்

★ நீடித்த பாவனை

★ சொகுசான ஓட்டம்

நோர்தேண் இன்டஸ்ட்ரிஸ்

இல. 112, ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

☎ 23158

பெரும் பொருளாளர் கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம்

அவர்களது

சிறப்புச் செய்தி

பண்டைத் தமிழர் சங்கம் அமைத்துத் தமிழ் வளர்ந்த மதுரையில் 'உலகத் தமிழ்ச் சங்கம்' அமைக்கப்பட்டுள்ள இவ்வாண்டில், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்மன்றம் முதன்முதலாகத் 'தமிழோசை' என்ற பெயரில் ஆண்டு மலரை வெளியிட்டுத் 'தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்யும்' குறிக்கோளின் வழியில் தனது பங்களிப்பைச் செய்ய ஆரம்பித்துள்ளது. தமிழ் மன்றத்திலிருந்து 'தமிழோசை'யே ஒலிக்க வேண்டும் என்ற என் எண்ணத்தை நன்முறையிற் செயற்படுத்திய தமிழ்மன்றச் செயற்குழுவினருக்கு என் நன்றியும் பாராட்டுக்களும் உரித்தாகுக.

" நயனெடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்பு பாராட்டும் உலகு " (குறள் 994)

தமிழர் பண்பாட்டின் பெருமைக்குப் பாடுபட்டுழைத்த தமிழ்ச் சான்றோர்களுக்கு அவரவர் பிறந்த ஊர்களிலேயே சிலையெடுத்துக் கௌரவிக்கும் பணியில் 'உலகத் தமிழ்ச் சங்கம்' முயன்று வருகின்ற இவ்வேளையில் நம் ஈழத் திருநாட்டில் தமிழுக்கும் சமயத்திற்கும் மாபெருந் தொண்டாற்றித் 'தேசிய வீரர்' என்ற மகுடம் சூட்டப்பட்டுள்ளவர்களுள் ஸ்ரீஸுரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களும் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாரும் நினைவுக்கு வருகின்றனர். ஆனால் நாவலர் பெருமானின் சிலைக்கு எத்தகு கௌரவத்தை அளித்துள்ளோம்?

அண்மைக் காலங்களாக நம் பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் பல்வேறு அசுர சக்திகளால் திட்டமிடப்பட்டு அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. சிலைகளைக் கடத்தல்/அகற்றல், கோயில்கள், நூல்நிலையங்கள் ஆகியவற்றைத் தீயிட்டு எரித்தல் முதலான பண்பாட்டுடொழிப்புச் செயல்களுக்கு எதிரான பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடுதல் தவிர்க்க முடியாத கடமையாகின்றது.

" ஞாலங்கருதிலும் கைகடும் காலம்
கருதி இடத்தாற் செயின் " (குறள் 484) என்பதற்

கிணங்கக் காலமறிந்து செயற்படுகின்ற தமிழ்மன்றத்தினரின் முயற்சியைப் பாராட்டுவதோடு 'தமிழோசை' சஞ்சிகை தொடர்ந்தும் சிறப்பாக வெளிவரவேண்டும் என வாழ்த்துகின்றேன்.

கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம்

பலாவளத்தின் பல்கவையைப் பயன்பெற நாடுவீர்

பனம் உணவுப் பொருட்கள்

- ✿ உயிர்ச் சத்துக்களுடன் ஊட்டச் சத்துக்களும் நிரம்பியவை;
- ✿ நவீன தொழில் நுட்ப அடிப்படையில் சுகாதார முறையில் தயாரிக்கப்பட்டவை.
- ✿ சிறு பிள்ளைகள் முதல் முதியோர் வரை விரும்பிப் பாவிக்க உகந்தவை சக்தி மிக்கவை.

பனம்பழ இரசம் / கோடியல்

பனம்பழச் சாற்றிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்டது. நீருடன் கலந்து வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினர்க்குக் கொடுத்து மகிழ்ச்சி கவையான பானம்.

பனம் பானம்

பனம்பழச் சாற்றிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட சோடா விற்குப் பதிலாக நாள்தோறும் பருகிச் சுவைத்திடச் சுவை பூட்டப்பட்ட பானம்.

பனம் பாணி (சிரப்)

பதநீரிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்டது. இனிப்பானது. பாண்டன் பூசி, உணவுப் பொருட்களுடன் சேர்த்துப் பாவிக்கக்கூடியது.

பனம்பழ ஜாம் -- பனம்பழ வெல்லம்

சுகல கற்பகம் விற்பனை நிலையங்களிலும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இலங்கை பனை அபிவிருத்திச் சபை
தேசிய வீடமைப்புச் செயலகம்

கண்டி வீதி -- யாழ்ப்பாணம்

தொலைபேசி கில: 23801, 22094

தலைவர் மொழிகிறார்....

அடிப்படையில் விலங்குணர்ச்சி மிக்கவனே மனிதன். மனிதனின் அல்லுணர்வைப் புதுவழியில் திருப்பி விடுகின்றது பண்பாட்டு உணர்ச்சி (Ego). இதனை 'உயர்வழிப்படுத்தல்' எனப் பராமு கூறிகிறார். மனிதனது விலங்குணர்ச்சி இவ்வாறு உயர்வழிப்பட்டதால் தான் உயர்ந்த கலைகளும் காலியங்களும் தோற்றம் பெற்றன. மனிதனிடமிருக்கும்

லேகமிக்க விலங்குணர்வே அனைத்துச் சாதனைகளினதும் ஆணியேர் ஆனால் அவ்வுணர்வு பண்படுத்தப்படாவிட்டால் மிருகச் செயல்களே மனிதனுடைய காணப்படும். ஒரு தனிமனிதனது விலங்குணர்வு தூண்டப்பட்டும் பிறரை அவன் கொல்வது போல ஒரு சமுதாயத்தின் விலங்குணர்வு தூண்டப்பட்டால் பெரும்பேரர்கள், அழிவுகள் விளையும் ஆகவே தனிமனித நோக்கிலும் சமுதாய நோக்கிலும் பொதுவுடைமையைக் கூடச் சிந்திப்பதற்கு அவனது விலங்குணர்ச்சி உயர்வழிப்படுத்தல் அவசியம். அந்நிலையிலேயே உயர்ந்த கவிஞர்கள் மேதைகள் தலைவர்கள் உருவாகுவார்கள். ஆகவே தனிமனித நோக்கிலும் சமுதாய நோக்கிலும் மாணவர்கள் இவ்விடயத்தில் குறிப்பாகக் கவனிக்கப்படவேண்டியவர்கள்.

கலை உணர்வும் பல்புற ஈடுபாடும் கொண்டவர்களாக மாணவர்கள் இருந்தால் அவர்கள் சிந்தனைத்திறன் மிக்கவர்களாகக் கற்பனா சக்தி மிக்கவர்களாக எதற்கும் துணிந்தவர்களாகத் தம்மைத்தாம் கட்டுப்படுத்தவும் மற்றவர்களைக் கட்டுப்படுத்தவும் கூடிய ஒரு நல்ல ஆளுமை உள்ளவர்களாக உருவாகுவார்கள். இது அவர்கட்கு மட்டுமல்லாது எமது சமுதாயத்திற்கும் நன்மை பயப்பதாகவே அமையும். ஏனெனில் இன்றைய மாணவர்களே நாளை பல்புறத் தலைவர்கள். ஆகவே அவர்களது ஆளுமை வளர்ச்சியில் கவனிப்பு சமூகத்தின் முன்னேற்றத்தில் பெரும் பங்களிப்பு. பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த உளவியலாளர்களும் கல்வித் திட்டத்திலே கலைகள் மற்றும் பிற விடயங்கட்கு முக்கிய இடம் வழங்கப்படவேண்டும் என வற்புறுத்தி வந்திருக்கின்றார்கள்.

எமது தமிழ்மன்றத்தின் செயற்பாட்டில் மாணவர்கட்குப் பயன் தரக்கூடிய பல்வேறு செயற் திட்டங்களைப் பேராசிரியர்களின் ஆலோசனையின் படிவும் எம்முடைய சிந்தனையின் செயற்பாட்டிலும் செயற்படுத்தியுள்ளோம்; வெற்றி சண்டோம். பல் கலைக்கழகத்தின் மிக உயர்ந்த சேவை சமூகத்திற்கும் பல்வேறு துறைகட்கும் பொருத்தமான சிறந்த தலைமைத்துவத்தை உருவாக்குவதுதான். பல்வேறு அமைப்புகள் சமூகங்கள் பிழையான போக்குகளைக் கொண்டு காணப்படுவதற்குக் காரணம் சரியான தலைமையின்மையே. இதனை யாரும் மறுக்க முடியாது. இதனைக் கருத்திற்கொண்டே பல்கலைக்கழகம் செயற்பட வேண்டும். புத்திஜீவிகளும் முற்போக்கான செயற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். இந்த ஒரு உறுதியான தளத்திலே இவ்வாறு வேறு எந்த வகையிலும் எமது சமூக முன்னேற்றமோ விடிவோ சாத்தியப்படாது. தனிப்பட்ட மக்களது வாழ்வும் சிறப்புறாது. ஆகவே தனிமனித ஈடேற்றம் சமூக ஈடேற்றம் தனிமனித இலட்சியம் சமூகத்தின் இலட்சியம். ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப்பிணைந்த நிலையில் இதற்கு ஒரு சரியான பாதையை அமைத்துக் கொடுப்பதில் உயர்கல்விற்று வணமான பல்கலைக்கழகத்திற்கும் அதனுள் அடங்கியிருக்கும் அமைப்புகட்கும் தவிர்க்க முடியாத கடமை ஒன்றுண்டு.

சு. மணியண்ணன்

செய்யும் தொழிலும் தெய்வம்
எனக்கருதும் எமக்குத் தொழில்
தொலைத் தொடர்புகள் தேவை.

பக்தி சிரத்தையுடன், செம்மை நாடி
இவ் அவல நாட்களிலும் எந்நாளும்
இரவு பகல் இருபத்திநான்கு மணி நேரமும்
சோராதிருந்து மெய்வருந்தி
கருமம் ஆற்றுகின்றோம்.

உங்கட்குப் பணி செய்வது எங்கள் கடன்
பேராதரவு நல்கி எங்கட்கு அணிசெய்திடுக என
பணிவன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

ரெலி குளோப்

ரெலெக்ஸ், ரெலிபோன் சேவையாளர்கள்
ரெலிபோன் விற்பனையாளர்கள்

R. G. கட்டிடம் -- முதல் மாடி.
ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 25088 (ஆறு தொடர்புகள்)

செயலாளர் செய்புகின்றார்.....

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்மன்றம் சில காலமாக இயங்காமலிருந்து கடந்த ஆண்டில் புத்துயிரி பெற்று இயங்கத் தொடங்கியது. கலை, விஞ்ஞான, மருத்துவ பீடங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களோடு சித்த மருத்துவம், நுண்கலை ஆகிய துறைகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களையும் இணைத்துக் கொண்டு புத்துக்கத்துடன் செயற்படத் தொடங்கிய தமிழ்

மன்றம், எமது கலை, கலாச்சாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை இதுவரையில் தயாரித்தளித்துள்ளது. விவாத அரங்குகள், சுவியரங்குகள், விமர்சனக் கூட்டங்கள், நூல் அறிமுக விழாக்கள், நாடகங்கள் எனப் பல்வேறுபட்ட நிகழ்ச்சிகளின் மூலமாக எமது மாணவர்களுக்கு மன்றம் 'களம்' அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது. காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் சங்கிலி நாடகத்தை கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் அவர்களது நெறியாள்கையில் தமிழ்மன்றம் தயாரித்தளித்தமை விசேடமாகக் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். இதுபோன்ற எமது சாதனைகளை ஒன்றாகவே மன்றத்தின் ஆண்டுச்சஞ்சிகையான 'தமிழோசை'யும் வெளிவருகின்றது. பிரச்சினைகள் நிறைந்திருக்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில் இவ்வாறான சஞ்சிகை ஒன்றை வெளியிடுவது கஷ்டமான காரியம் என்பதனைச் சொல்லவேண்டியதில்லை. இதற்கு வழிகோலிய தலைவர் திரு. க. மணிவண்ணன் என்றுமே மறக்கமுடியாது.

தமிழர்களின் வசிப்பிடங்களும் வர்த்தக நிலையங்களும் அழிக்கப்படும் இன்றைய நிலையில் விளம்பரங்களும் வேறு உதவிகளும் எதிர்பார்த்த அளவில் எமக்குக் கிடையாது போனது வியப்பானதன்று. இருந்தபோதும் முடிந்த அளவு முயற்சித்து இச்சஞ்சிகையை முழுமைப்படுத்திப் பதிப்பாசிரியர் முயன்றுள்ளார்.

"தமிழோசை" தொடர்ந்து ஒலிக்கவேண்டும்! அதன் நாதம் நம்மவருக்குக் கல்வி, கலாச்சார அம்சங்களைப் புகட்ட உதவவேண்டும்; இதில் யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக் கழகத்திற்கு வரும் பட்டதாரித் தமிழ் மாணவர்களுக்குப் பொறுப்பானதோர் கடமை என்றுமே உண்டு. மாணவநண்பர்களின் ஒன்றுபட்ட உழைப்பும் இங்கு அவசியமாகின்றது.

"இன்றைய தமிழர் நிலை" என்பது நிரந்தரமானதல்ல ஒற்றுமையான முயற்சி எதுவும் வெற்றிபெறாது விட்டதுமில்லை. எவ்விதமான சிரமங்களிற்கு மத்தியிலும் 'தமிழோசை' ஆண்டுதோறும் தொடர்ந்து ஒலிக்கும் என்ற நம்பிக்கை எமக்கு உண்டு.

"தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்".

செ. சக்திதரன்

Our Service to North in

- ✕ ACCOUNTANCY
- ✕ A. A. T.
- ✕ COMPUTER
- ✕ TECHNICAL
- ✕ MOTOR MECHANISM
- ✕ I. C. M. A.
- ✕ CHARTERED
- ✕ I. D. P. M.
- ✕ RADIO - T. V.

AND ALSO

- ✕ NURSING
- ✕ PHARMACOLOGY

Contact

North Ceylon Technical Institute
14, St. Peters Lane, JAFFNA.
TELEPHONE: 24355

பதிப்பாசிரியர் சிந்தனையில்...

குறுகிய காலப் பகுதியிலே தனது ஆண்டுச் சஞ்சிகையை வெளியிடும் அளவிற்குத் தமிழ்மன்றம் உயர்ந்து நிற்பதையிட்டுப் பெருமகிழ்வடைகின்றோம். தமிழர் பண்பாட்டுச் சின்னங்களாகிய கோயில்கள், நூல்நிலையங்கள், தேசியவீரர்களது சிலைகள் அந்நிய சக்திகளாலும் எம்மிடையே இருக்கின்ற சில போலி வேடதாரிகளாலும் திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்டும் அகற்றப்பட்டும் வருகின்ற காலகட்டத்தில் 'தமிழ்மன்றம்' முதலிய சஞ்சிகைகள் தோன்றித் தமிழர் பண்பாட்டு அம்சங்களைப் பிரதிபலிக்கவேண்டும் என்பதே எமது விருப்பமாகும்.

பல்வேறு அரசியல் சமூக பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் எமது ஆசிரியர்களான துணைவேந்தர் பேராசிரியர் எ. வித்தியாணந்தன், மன்றக் காப்பாளர் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை, மன்றப் பெரும் பொருளாளர் கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் ஆகியோரின் ஆசிகளுடன் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் மாணவர்கள் ஆகியோரின் ஆக்கங்களைத் தாங்கி இச்சஞ்சிகை வெளிவருகின்றது. அவர்கள் அனைவருக்கும் எமது நன்றிகள் உரியதாகுக.

சஞ்சிகையில் ஆக்கங்களைத் தொகுப்பதில் எவ்விதமான ஒழுங்கு முறையும் பின்பற்றப்படவில்லை. எமக்குக் கிடைத்த மிக நீண்ட ஆக்கங்கள் விரிவாக்கித் தவிர்க்கப் பட்டுள்ளன.

இச்சஞ்சிகை மாணவர்களுக்கே உரியது; அவர்களின் ஆக்கங்கள் தான் அதிக அளவில் இடம்பெறவேண்டும் என்பது எமது காப்பாளரின் விருப்பமாகும். இருப்பினும் அவரது விருப்பத்தை ஓரளவு தான் எம்மாற் பூர்த்தி செய்ய முடிந்தது. வருங்காலத்திலாவது மாணவநண்பர்கள் குறிப்பாக விஞ்ஞானபீட மருத்துவபீட மாணவ நண்பர்கள் அதிக அளவில் தரமான ஆக்கங்களை இதுபோன்ற பயனுள்ள சஞ்சிகைகளுக்கு வழங்க முன்வர வேண்டும்.

இச் சஞ்சிகை சிறப்புற அமையப் பல வழிகளிலும் தமது நேரத்தை எமக்காக ஒதுக்கிப் பயனுள்ள ஆலோசனைகளை வழங்கி பதிப்புத்துறையிலே அனுபவமற்ற எம்மை நெறிப்படுத்திய எமது ஆசிரியர்கள் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை, கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் ஆகியோரை என்றுமே மறந்துவிட முடியாது. அவர்களுக்கு எமது நன்றிகள் உரியதாகுக.

சஞ்சிகையைக் குறுகிய காலத்தில் வெளியிட வேண்டியிருந்தமையாலும் அச்சுக்கோர்க்கப்பட்ட தாள்களைத் தனியொருவரே சென்னை பார்க்க (Proof Reading) வேண்டியிருந்த நிர்ப்பந்தத்தினாலும் அறியாமையினாலும் மிகச்சில எழுத்துப்பிழைகள் சஞ்சிகையில் இடம்பெற்று விட்டன. அவை பிழைதிருத்தத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளன.

இச் சஞ்சிகையை இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் தமிழ் சமயத் தொண்டினை நினைவு கூரும் வகையில், சமர்ப்பித்துப் பெருமையடைகின்றோம்.

அன்பான வாசகர்களே! தமிழோசை தொடர்ந்தும் வெளிவருவதற்குக் காய்தல் உவத்தலற்ற தங்கள் விமர்சனங்களை அவாவி நிற்கின்றோம்.

“காமஞ் செய்பாது கண்டது மொழிமோ”

பொ. செங்கதிர்ச்செல்வன்

xvii

தமிழ்மன்றச் செயற்குழு 1986

காப்பாளர்:- பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை, Ph. D. (cey); D.Phil (oxon)

பெரும்பொருளாளர்:- கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம், B. A. (Hons) Ph. D (cey).

தலைவர்:- க. மணிவண்ணன் (கலைப்பீடம்)

துணைத் தலைவர்கள்:- ச. கோதை (கலைப்பீடம்)

க. பரமசிவம் (கலைப்பீடம்)

அ. சிவபாலசுந்தரன் (கலைப்பீடம்)

செயலாளர்:- செ. சக்திதரன் (கலைப்பீடம்)

துணைச் செயலாளர்கள்:- ச. கலாநிதி (கலைப்பீடம்)

ச. அருந்ததி (கலைப்பீடம்)

சி ஜெயபாலன் (கலைப்பீடம்)

இளம்பொருளாளர்:- பொ. அருந்தவநாதன் (கலைப்பீடம்)

பதிப்பாசிரியர்:- பொ. செங்கதிர்ச்செல்வன் (கலைப்பீடம்)

நிர்வாகசபை உறுப்பினர்கள்:- க. சுகந்தி (கலைப்பீடம்)

சி. ராஜினி (மருத்துவ பீடம்)

எ. நிரஞ்சினி (நுண்கலைத்துறை)

இ. பாஸ்கரன் (சித்த மருத்துவத்துறை)

மு. மதியழகன் (மருத்துவப்பீடம்)

தி. செல்வராணி (கலைப்பீடம்)

இ. துர்க்காதேவி (கலைப்பீடம்)

ச. இராஜலிங்கம் (கலைப்பீடம்)

ந. சுந்தரமூர்த்தி (கலைப்பீடம்)

க. கோகிலதாசன் (கலைப்பீடம்)

ம. இராஜராஜேஸ்வரி (கலைப்பீடம்)

ஷ. மொஹமட்ஷைலி (கலைப்பீடம்)

பி. வெ. மனுவேப்பிள்ளை (கிஞ்ஞானப்பீடம்)

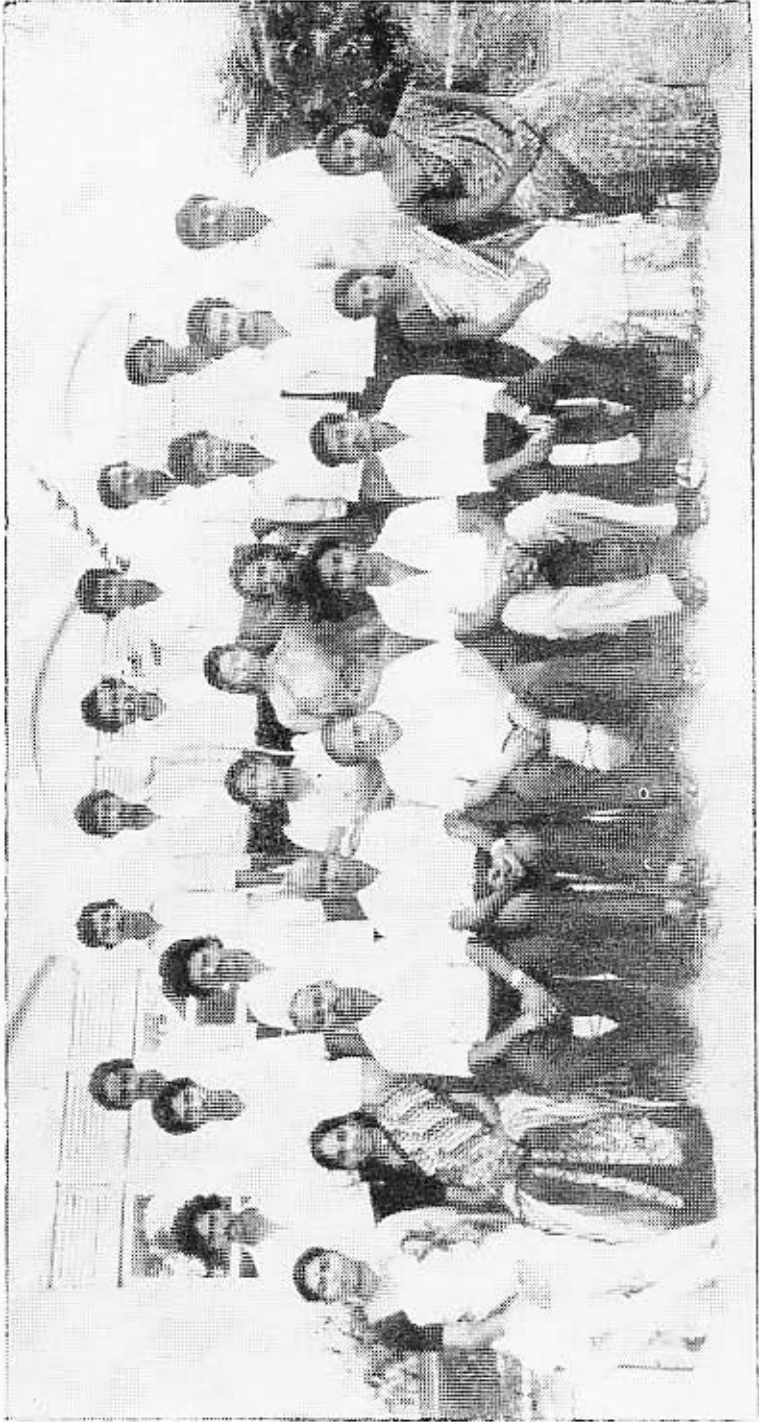
இருப்பவர்கள்: தி. செல்வராணி (செயற்குழு உறுப்பினர்), ச. கோதை (துணைத் தலைவர்), கலைநிதி இ. பால (இடமிருந்து வலம்) சுந்தரம் (பெரும் பொருளாளர்), பெரரசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை (காப்பாளர்), பேரரசிரியர் ச. லித்தியானந்தன் (துணைவேந்தர்), சு. மணிவண்ணன் (தலைவர்), செ. சக்திதரன் (செயலாளர்), ச. கலாநிதி (துணைச் செயலாளர்), சு. சுசந்தி (செயற்குழு உறுப்பினர்)

திற்பவர்கள்: கி. ஜெயபாலன் (துணைச் செயலாளர்), சு. கோநிலதாரன் (செயற்குழு உறுப்பினர்), ஷ. மொஹமட். றிஸ்வி (செயற்குழு உறுப்பினர்), தி. சாலினி (செயற்குழு உறுப்பினர்), ச. அருந்ததி (துணைச் செயலாளர்), இ. துர்க்காதேவி (செயற்குழு உறுப்பினர்), பொ. அருந்தவநாதன் (இளம் பொரு ளாளர்), மு. மதியழகன் (செயற்குழு உறுப்பினர்), பொ. செங்கதிர்க்கெல்வன் (பதிப்பரசிரியர்)

2ஆம் வரிசை க. பரமசிவம் (துணைத் தலைவர்), பி. லெ. மறுவேற்பிள்ளை (செயற்குழு உறுப்பினர்), ந. சுந்தர முர்த்தி (செயற்குழு உறுப்பினர்), சி. கணேசலிங்கம் (செயற்குழு உறுப்பினர்), ச. இராஜலிங்கம் (செயற்குழு உறுப்பினர்), அ. சிவபாலசுந்தரன் (துணைத் தலைவர்), இ. பஸ்கரன் (செயற்குழு உறுப்பினர்)

சமூகமனியாதேவர்: ம. இராஜராஜேஸ்வரி (செயற்குழு உறுப்பினர்), எ. நிருஞ்சினி (செயற்குழு உறுப்பினர்)

செயற்குழு 1986

மிகப்பழைய இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்கள் மூன்று - சில குறிப்புகள்

(நூற்றுக்கணக்கான முன்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சாசனங்களிலிருந்து புதிய செய்திகள்)

பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை,
தலைவர், தமிழ்த்துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

இதுவரையிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்களுள் மிகப்பழையன மூன்றும் இலங்கையின் பழைய தலைநகராகிய அனுராதபுரத்திலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அனுராதபுரத்திலே அகழ்வாராய்ச்சியை மேற்கொண்ட ஆங்கிலேயரான தொல்லியல் ஆணையாளர் (H. C. P. Bell, Archaeological Commissioner) 1893 ஆம் ஆண்டு அனுராதபுர அழிபாடுகளின் ஒரு பகுதியிலே இந்தச் சாசனங்கள் மூன்றையும் கண்டுபிடித்தார். இந்தச் சாசனங்களைச் சூழ இருந்த அழிபாடுகள் இந்து சமயத் தொடர்பானவையாகவும் திராவிடக் கலை தொடர்பானவையாகவும் காணப்பட்டமையால், அவ்வழிபாடுகள் 'இந்து அழிபாடுகள்' அல்லது 'திராவிட அழிபாடுகள்' எனப் பெயரிடப்பட்டன. இச் சாசனங்களை வாசித்து விளக்கக் கூடியவர்கள் அக்கால இலங்கையில் இல்லாமையால், இவற்றின் மைப்பிரதிகள் இந்தியாவுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டன.

எச். கிருஷ்ணசாஸ்திரி என்ற தென்னிந்தியச் சாசன ஆய்வாளர் 1924 இல் வெளியிட்ட தென்னிந்தியச் சாசனங்கள் நான்காம் பாகம் (South Indian Inscriptions Vol. IV) என்ற நூலின் இறுதியிலே யுள்ள இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்களின் வாசிப்புகளிலே, இம் மூன்று சாசனங்களின் வாசிப்புகளும் இடம்பெற்றன. தூர திட்டவசமாக, இச் சாசனங்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி வெளியாகவில்லை. தென்னிந்தியச் சாசன ஆய்வாளரிடம் சாசனங்களை வாசித்து விளக்குவதற்குத் தேவையான வரலாற்றுப் பின்னணி பற்றிய அறிவை எதிர்பார்க்க முடியாது.

மறைந்த தமிழ்ப் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளையிடமும் மைசூரிலுள்ள இந்தியப் பிரதமசாசன ஆய்வாளர் கந்தோரிலும் இக் கட்டுரையாளருடன் ஒரு சாலை மாணவராகச் சாசனவியல் பயின்ற பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா தாம் ஆசிரிய

ராக இருந்து பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தினிருந்து வெளியிட்ட சிந்தனை என்ற சஞ்சிகையிலே 1968ஆம் ஆண்டு இம் மூன்று சாசனங்களையும் பதிப்பித்தார். சாசன வியல் ஆண்டறிக்கைகளிலே (Annual Reports on Epigraphy) கிருஷ்ணசாஸ்திரி இம் மூன்று சாசனங்களைப் பற்றிக் கூறிய பொருந்தாவுரைகளை இந்திரபாலா தக்கவாறு மறுத்துள்ளார். இச் சாசனங்கள் மூன்றும் கி. பி. ஒன்பதாம், பத்தாம் நூற்றாண்டுகளுக்குரியவை என்ற முடிபு ஏற்கத்தக்கது. இச் சாசனங்களைப் பற்றி இந்திரபாலா கூறிய வேறு பல விளக்கங்களும் பொருத்தமானவையே. இச் சாசனங்களைப் பற்றி விதந்து கூறத்தக்க வேறு புதிய விளக்கம் எதுவும் வெளியாகியிருப்பதாக இக் கட்டுரையாளர் அறியவில்லை. 'இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்களில் மொழிநடை வேறுபாடுகள்' என்ற கட்டுரையிலே, இம் மூன்று சாசனங்களுள் ஒன்றின் சில கூறுகள் புதிய கோணத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளதை இவ்விடத்திலே குறிப்பிடலாம். தென்னிந்திய வணிக சாசனங்களைப் பற்றிய அண்மைக்கால ஆய்வும் சிறிது ஒளி பாய்ச்சியுள்ளது.

இந்திரபாலா இச் சாசனங்களைப் பதிப்பித்துப் பதினெட்டாண்டுகளாகிவிட்டன. அவர் பதிப்பித்த காலத்திலே தெளிவு பெறாத எத்தனையோ விடயங்கள் இன்று தெளிவு பெறுகின்றன. அறிவின் பரப்பு விரிந்துகொண்டே செல்கிறது. அவர் சொல்லியிராத அல்லது விளக்கமாகச் சொல்லியிராத விடயங்கள் இம் மூன்று சாசனங்களினிருந்தும் தெரியவருகிறதா என்று இனிப் பார்க்கலாம். மூன்று சாசனங்களுள் இரண்டு இந்துசமயத் தொடர்பானவை; ஒரே கல்லிலே மேலுங் கீழுமாகப் பொறிக்கப்பட்டிருப்பவை; ஒரே கோவிலுக்கு ஒரேவகை வசதிகளை ஏற்படுத்த இருவர் ஒரே அளவு காச கொடுத்தமையைக் கூறுபவை. மூன்றுவது சாசனம் பெளத்த சமயத் தொடர்பானது. சிதைந்த நிலையிற் காணப்படும் இச்சாசனம் பெளத்தப் பள்ளி கட்டப்பட்டதைக் கூறுவதோடு பெளத்தப் பெரியார் ஒருவரைப்

பற்றிய வெண்பாவையுங் கொண்டுள்ளது. இவ்வண்மைகள் இந்திரபாலாவால் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளவை.

கி. பி. பத்தாம் நூற்றாண்டு இறுதி வரையிலே, அனுராதபுரம் சிங்கள மன்னர்களின் இராசதானியாக, இலங்கையின் தலைநகராகத் திகழ்ந்தது. தலைநகரென்ற முறையிலே, இலங்கைத் தமிழருட் சிலர் அங்கு சென்று வசித்திருப்பர்; தென்னிந்தியர்களும் வணிகம் முதலிய காரணங்களோடு வந்து சேர்ந்திருப்பர். பெருங்கற்பண்பாட்டுச் சின்னம் அனுராதபுரத்திலுங்கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளதால், திராவிடப் பழங்குடிகள் மிகப் பழங்காலத்திலிருந்து அப் பிரதேசத்திலே வாழ்ந்துவந்திருக்கவுங்கூடும். எனவே சாசனங்களிலே சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யார் என்ற வினா எழுகின்றது. இந்துக் கோயில் சம்பந்தப்பட்ட கொடையாளிகளை எடுத்துக் கொண்டால், இருவருடைய பெயர்களிலும் 'சேக்கிழான்' என்பது காணப்படுகிறது. சேக்கிழான் என்பது ஒரு குடிப்பெயர். நான்கு குடிகளாக அமையும் தொண்டை மண்டல முதலியார்களுள்ளே, சேக்கிழான் என்பது ஒரு குடி. பல்லவர் காலத்திலே, பல்லவர் பேரரசுக்கும் இலங்கைக்கும் நெருங்கிய தொடர்புகள் இருந்தது வரலாற்றுண்மை. தொண்டை மண்டலத்திலிருந்து வணிக நியித்தம் அனுராதபுரத்தில் வந்து குடியேறியவராகவோ அல்லது வந்து குடியேறியவரின் பரம்பரையினராகவோ, சாசனங்களில் குறிக்கப்படும் சேக்கிழார்கள் இருக்கலாம். சேக்கிழான் என்பது முதலியார் குடிப் பெயரென்பதால், சேக்கிழான் செட்டிசங்கன் என்ற பெயரில் வரும் செட்டி என்பது வணிகன் என்ற பொதுப் பொருளே யுடையதென்று கொள்வவேண்டும். சேக்கிழான் சென்னை என்ற ஆட்பெயரில் வரும் சென்னை என்பது தமிழ் நாட்டின் தலைநகராகிய தொண்டை மண்டலத்துச் சென்னைக்கு இடப்பெயராகக் காணப்படுகிறது. சென்னை என்ற ஊர்ப் பெயரின் வரலாறு இன்று சிலராத் சிறிது வேறு படக் கூறப்படுமானாலும், ஆட்பெயர், ஊர்ப்பெயராக வந்திருக்கக்கூடுமா என்பது

பது ஆராயத்தக்கது. பெரியபுராணம் பாடிய சேக்கிழார் அருள்மொழித்தேவரின் ஊராகிய குன்றத்தூர் இன்றைய சென்னைப் பட்டினத்துக்குள் அடங்கியுள்ளது.

இச் சாசனங்கள் இரண்டினுள்ளும் வரும் 'குமார கணத்துப் பேரூர்' என்ற தொடரின் முக்கியத்துவம் இன்றுவரையிலே உணரப்பட்டதாக இல்லை. வரலாற்றுப் பேரறிஞர் நீலகண்ட சாஸ்திரியின் கூற்றினை எடுத்துக் காட்டி, குமாரகணம் என்பது இந்துமதக் கோவிலை மேற்பார்வை செய்யுங் குழு என்று இந்திரபாலா சொன்னது மிகவும் சரியானது. இந்திரபாலா எடுத்துக் காட்டிய அதே கூற்றிலிருந்து, மேலும் செய்தி பெற்றுக்கொள்ளலாம். குமாரகணம் என்பது முருகன் கோவிலை மேற்பார்வை செய்யுங் குழுவாகும். குமாரன், முருகன், கப்பிரமணியன், சுந்தன் முதலியன ஒரே தெய்வத்தைக் குறிக்கும் பெயர்கள். அனுராதபுர இந்து அழிபாடுகளுக்கிடையே காணப்பட்ட மிகப் பெரிய இந்துக் கோவில் இந்த முருகன் கோவிலாகவே இருந்திருக்க வேண்டும். இந்தக் கோவில் எந்தக் காலத்திலே, யாராலே கட்டப்பட்டதென்ற குறிப்பு, சாசனங்களில் இல்லை. முருக வணக்கம் பாண்டிய நாட்டிலேயே படைவிடுகள் பல வற்றைக் கொண்டதாகப் பிரசித்திபெற்று விளங்கியது. தொண்டை மண்டலத்தின் வட எல்லையிலே பிரசித்தி பெற்ற திருத்தணிகை காணப்படுகின்றபோதும், அம் மண்டலத்தில் முருக வழிபாடு அத்தனை முக்கியமானதெனக் கூறமுடியாது. எனவே தொண்டை மண்டலத்து முதலியார் குடியினர் தம் தாயக வழக்கப்படி முருகன் கோவிலுக்கு ஆதரவு கொடுத்தனரெனக் கூற முடியாது. மேலும், தி. பி. ஒன்பதாம், பத்தாம் நூற்றாண்டுகளிலே முருகன் கோவிலுக்கான தானத்தைக் குறிப்பிடும் சாசனம் தென்னிந்தியாவிலேகூட ஒன்று மட்டுமே கிடைத்துள்ளது. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுப் பிற்பகுதியிலே, இரண்டாம் வரகுண பாண்டியன் (862 — 880) திருச்செந்தூர்க் கோவிலுக்குச் செய்த தானமே அது. திருச்செந்தூர்ச் சாசனத்தைப் பின்

பற்றி, திருச்செந்தூர்க் கடலுக்கு அண்மையிலே மறு கரையில் அமைந்துள்ள இலங்கையின் தலைநகரிலுள்ள அனுராதபுரத்து முருகன் கோவிலுக்கும் தானங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

அநுராதபுரத்து முருகன் கோவில் ஆயிரத்து நூற்றாண்டுகள் காலத்துக்குமுன்பே பெரிய கோவிலாக விளங்கியிருக்க வேண்டுமென்பதற்கு இன்னொரு சான்று காணப்படுகிறது. 'குமாரகணத்துப் பேரூரோம்' என்ற தொடரின் அமைப்பே அந்தச் சான்றாகும். ஊர் என்பது பிராமணரல்லாதார் குடியிருப்பின் உள்ளூர் நிறுவனமாகும். பேரூர் என்பது பெரிய ஊர் என்ற முறையிலே பட்டணசபை / நகரசபை என இக்கால இலங்கையிலே வழங்குவது போன்றதாகும். அநுராதபுரத்திலே, இந்த அழிபாடுகள் காணப்பட்ட பகுதி பேரூராக விளங்கியிருக்கவேண்டும். பேரூர் என்ற நிலையிலும் விசிவு பட்டதாகக் குமாரகணம் காணப்பட்டமையினாலேயே, பேரூர்க்குமாரகணத்தோம் என்று குறிப்பிடாமல், குமாரகணத்துப் பேரூரோம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கவேண்டும். திசையாயிரத்து ஐந்து நூற்றுவர் என்ற வணிக கணத்திற்கும் குமாரகணத்துக்கும் தொடர்பு இருந்திருக்குமா என்பது தெளிவாகவில்லை. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுப் பதவியாவில், திசையாயிரத்து ஐந்து நூற்றுவருக்கும் காளிகணத்துக்கும் தொடர்பு இருந்தமை, இரண்டு தமிழ்ச் சாசனங்களாலே தெரியவருகிறது.

அநுராதபுரத்துப் பௌத்த சாசனம் நான்குநாட்டார் என்ற வணிக கணத்தினால் மாக்கோதைப்பள்ளி என்ற பெளத்த விகாரம் எடுக்கப்பட்டதைக் கூறி மாக்கோதை நகரைச் சேர்ந்த தர்மபாலன் என்ற பெளத்தப் பெரியாரைப் பாராட்டுகின்றது. நான்குநாட்டார் என்ற வணிக கணத்தின் பெயர் காலப்போக்கிலே நானூ தேசியென வடமொழிப் படுத்தப்பட்டிருக்குமோ என்பது ஆராயத்தக்கது. நாட்டார் என்பதற்கு தேசியென்பது நேரடிமொழி பெயர்ப்பு. நாலு, நாலா முதலிய தமிழ்ச் சொற்களுக்குப் பல என்று பொருளுண்டு.

நானு என்ற வடமொழிச் சொல்லுக்குப் பல என்பதே பொருள்.

தென்விந்திய - இலங்கை வரலாற்றுப் பின்னணியில் வைத்துப் பார்க்கும்போது மாக்கோதைப் பள்ளியின் முக்கியத்துவம் புலப்படும். கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு தொடங்கிய வைதிக சமய மறுமலர்ச்சி தமிழ்நாட்டிலிருந்த சமணப் பௌத்த மதங்களை வெகுவாகப் பாதித்தது. சமணப் பௌத்த சமயத்தவர்கள் யாவரும் வைதிக சமயங்களைத் தழுவினரென வைதிக சமய நூல்கள் கூறுவது குன்றக் கூறலாம். கி. பி. பதினான்காம் நூற்றாண்டுவரை பௌத்தர் சிறு தொகையினராகவாவது தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்ததற்குச் சான்றுகள் உள. தமிழ்ப் பௌத்தர்களில் ஒருசாரார் குடிபெயர்ந்து பௌத்த நாடாகிய இலங்கைக்கு வந்துசேர்ந்திருக்கின்றார்கள். திருகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள குச்சுவெளி, திரியாய் என்னுமிடங்களிலே, பல்லவ கிரந்த லரிவடிவத்திலே எழுதப்பட்ட பௌத்த மதத் தொடர்பான சங்கத மொழிச் சாசனங்கள், பல்லவப் பேரரசிலிருந்து தமிழ்ப் பௌத்தர்கள் குடிபெயர்ந்து வந்து திருகோணமலை மாவட்டத்திற் குடியேறியமையைச் சுட்டுவதாகவே கொள்ளவேண்டும். அப் பிரதேசத்திலிருந்த தமிழ்ப் பௌத்தர்களுக்காகவே, பத்தாம் நூற்றாண்டு இறுதியிலோ, பதினொராம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்திலோ திராவிடக் கலைப் பாணியிலமைந்த இராசராசப் பெரும்பள்ளி கட்டி எழுப்பப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

மாக்கோதைப்பள்ளி சோழப்பெருமன்னர் காலத்திலே, திருமலை மாவட்டத்திலே தோன்றிய இராசராசப் பெரும்பள்ளிக்கு முன்னோடியெனவும் வழிகாட்டியெனவும் கூறலாம்போலத் தெரியவருகிறது. மாக்கோதை சேரர்களின் தலைநகரமெனவும் அங்கே மாக்கோதைப்பள்ளியென்னும் விகாரம் இருந்ததெனவும் தெரியவந்துள்ளன. கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு தொடக்கத்திலேயே, சேரநாடாகிய கேரளத்திலே வைதிகசமய மறுமலர்ச்சி நிகழ்

கிறது. அப்பர், சம்பந்தருடைய தலயாத்திரைகளும் பிறபணிகளும் கேரளத்தை எட்டவில்லை. பௌத்த மதமும் கேரளத்திலே ஓரளவு செல்வாக்குடன் விளங்கி வந்தது. குலசேகராழ்வார் என்று போற்றப்படும் முதலாம் குலசேகரர் ஆட்சியோடு (800 — 820) வைதிகசமய மறுமலர்ச்சி கேரளத்திலே தொடங்குகிறது. தென்பாண்டிநாட்டைச் சேர்ந்த நம்மாழ்வார் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு பிற்பகுதியிலே கேரளத்திலே தலயாத்திரை செய்ததோடு, வைணவ இயக்கம் கேரளத்திலே பலப்பட்டு விட்டது. இரண்டாவது குலசேகரராகிய சேரமான் பெருமானாயனார் (820 — 844) கேரளத்திலே சைவ இயக்கத்தைத் தொடக்கிவைக்கிறார். சைவசமய குரவர்களுள் ஒருவராகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அவரின் நண்பராக விளங்கிக் கேரளத்திலே தலயாத்திரை செய்தார். கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுப் பிற்பகுதியிலே, கேரளத்துப் பௌத்தர்கள் பௌத்த நாடாக விளங்கிய இலங்கைக்குக் குடிபெயரத் தொடங்கியிருக்கவேண்டும்.

சில்கள மக்களுள்ளும் இலங்கைத் தமிழ் மக்களுள்ளும் குறிப்பிட்டுக் கூறத்தக்க அளவு ஒருகூறு கேரளத்தவர்களைப்பதை இன்றைய அறிஞர்கள் பலர் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனர். பேராதினைப் பல்கலைக் கழகத்திலே சமூகவியற் பேராசிரியராக இருந்தவரும் தொடர்ந்து பிரசித்தி பெற்ற அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகங்களிலே சமூகவியற் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றுவருமான கலாநிதிகளாதாத் ஓய்சேகரா சிங்களவர்களிடையே கேரள நாட்டுப் பௌத்தர்கள் பெருந்தொகையாக வந்து கலந்துவிட்டனரென்பது தம்முடைய கருத்து என இக் கட்டுரையாளரிடம் கூறினார். அது எவ்வாறானாலும், ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிலே அனுராதபுரத்துக்கு வந்து சேர்ந்த கேரளப் பௌத்தர் அனுராதபுரத்திலிருந்த தமிழ் இந்துக்களோடு கலந்து அவர்கள் வாழ்பதியிலேயே வாழ்ந்திருக்கின்றனர். 'இந்து அழிபாடுகள்' அல்லது 'திராவிட அழிபாடுகள்' என்று குறிப்பிடப்படும் பகுதியிலேயே, இச் சாசனம்

கிடைத்துள்ளது; மாக்கோதைப் பள்ளி சாசனம் கிடைத்துள்ள பகுதியிலேயே அமைந்திருந்ததாக வேண்டும். அப்பள்ளி திராவிடக் கலைப்பாணியில் அமைந்திருந்ததாலேயே, அதனுடைய அழிபாடுகள் இந்து அழிபாடுகளெனக் கொள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

கேரளத்து மாக்கோதையிலே நிலை தளர்ந்த பௌத்தப் பள்ளி அனுராதபுரத்துக்கு இடம்பெயர்ந்துவிட்டது. சாசனத்திலே பாராட்டப்பட்டுள்ள தர்மபாலரே இவ்விடப்பெயர்வுக்கு வேண்டிய திட்டங்களை வகுத்து, பொருள் வசதியுள்ள வணிக கணமான நான்கு நாட்டாரைக் கொண்டு அதை நிறைவேற்றியிருக்கிற ரெனக் கொள்ளவேண்டும். சி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு நடுப்பகுதியிலே, மாக்கோதையிலே மணிக்கிராமம் என்னும் வணிக கணமே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. சி. பி. 849 இல் கோட்டயம் சாசனம் மணிக் கிராமத்துக்குப் பல சலுகைகளை வழங்கியுள்ளது எட்டாம் நூற்றாண்டிலே கருநாடகத்திலே தோன்றித் தென் விந்தியா எங்கும் பரவிய நான்கு நாட்டார் என்ற வணிக கணம் மணிக் கிராமத்தோடு தொடர்பு கொண்டிருந்ததென்பது புலப்படவில்லை. சமகாலக் கேரளச் சாசனங்கள் மலையாள மொழியிலேன்றித் தமிழ் மொழியிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன. மலையாள மொழிச் செல்வாக்கைத் தேடியே கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அனுராதபுரச் சாசனத்திலுள்ள தன்மம் (தர்மம்) கம்மி (கம்மி) என்பன மலையாள மொழிக்குச் சிறப்பாக உரிய மூக்கின ஒலிச் சாயலை உணர்த்துகின்றன எனக் கூறலாம். அனு

ராதபுரத்திலிருந்து வணிக கணம் 'நான்கு நாட்டுத் தமிழர்கள்' என்று தம்மைக் கூறிக்கொள்வதனால், மொழியுணர்ச்சி மிக்கவர்களெனக் கூறலாம்.

இம் மூன்று சாசனங்களையும் வைத்துக் கொண்டு, அக்கால இலங்கைத் தமிழ்ப்பற்றி என்ன சொல்லலாம் என்ற வினா எழுகின்றது. மூன்று சாசனங்களும் தமிழ் வரிவடிவத்திலேயே எழுதப்பட்டுள்ளமை கவனிக்கத் தக்கது. சமகாலத்திலே பாண்டிய நாட்டிலும், கேரள நாட்டிலும் தமிழை எழுதுவதற்கு வட்டெழுத்தே வழக்கில் இருந்தது. பல்லவப் பேரரசு வழங்கிவந்த தமிழ் வரிவடிவத்தையே இலங்கைத் தமிழ்கும் பயன்படுத்தி வந்தமையாலேயே, மாக்கோதைப் பள்ளி பற்றிய சாசனம் கூட வட்டெழுத்திலே பொறிக்கப்படாமல் தமிழ் வரிவடிவத்திலே பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. மூன்று சாசனங்களின் மொழிநடையையும் நோக்கும்போது, சிறப்பாக இந்து சமயத் தொடர்பான சாசனங்களை நோக்கும்போது, இலக்கண சுத்தமான தமிழ் கையாளப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். பல்லவப் பேரரசின் தமிழ்ச் சாசனங்களுள் மிகப் பெரும்பாலான இத்தகைய நடையைக் கொண்டிருக்கவில்லை. யாப்பு வகைகளுள், வெண்பாப் பாடுவது சிரமமானது. இச் சாசனங்களுள் வெண்பா ஒன்றும் இடம்பெற்றுள்ளது. இச் சாசனங்கள் இலங்கையில் நிலவிய நீண்டகாலத் தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியத்தினைப் பிரதிபலிக்கின்றனவெனக் கூறுதல் தவறாகாது. சோழப் பேரரசர் ஆட்சி இலங்கையிலே தொடங்க முன்பு, இலங்கைத் தமிழ் இருந்த நிலை இது.

இடை வனப்பும் தோள் வனப்பும் ஈடின் வனப்பும்
நடை வனப்பும் நாணின் வனப்பும் — புடைசால்
சமுத்தின் வனப்பும் வனப்பல்ல எண்ணோடு
எழுத்தின் வனப்பே வனப்பு.

— ஏலாதி - 75

ஈழத்தில் கண்ணகி வழிபாடு பற்றிய ஆய்வில் வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் பாடல்கள் பெறும் முக்கியத்துவம்

கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம்,
சிரேஷ்ட லீரிச்சுரையாளர்,
தமிழ்த்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

0. 0. ஆய்வின் நோக்கம்:

கண்ணகி வழிபாடு ஈழத்தில் எப்போது தோன்றிற்று; இவ் வழிபாட்டை ஈழத்திற்குக் கொண்டுவந்தவர்கள் யாவர்; கண்ணகி வழிபாடு முதன்முதலில் ஈழத்தின் எப்பாகத்தில் அறிமுகமாகிப் பின்பு எவ்வாறு ஈழத்தின் ஏனைய பாகங்களுக்கும் பரவிற்று; கஜபாகு ஈழத்திற்குக் கண்ணகி வழிபாட்டை அறிமுகப்படுத்தினான் என்பது பொருந்தமா முதலான வரலாற்றுப் பிரச்சினைகள் ஆராயப்படவேண்டியனவாகும். இப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண ஈழத்துக் கண்ணகி இலக்கியங்கள், வரலாற்றுச் சான்றுகள், இனவியற் செய்திகள் என்பன துணையாகவுள்ளன. இவற்றில் வன்னிப் பிரதேச¹ நாட்டார் பாடல்கள் எந்தளவுக்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன என்பது பற்றி ஆராய்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

1. 0. கண்ணகி பற்றிய இலக்கியச் செய்திகள்:

சமணம் போதிக்க வந்த இளங்கோ, பொதுமக்கள் அறிந்த பழைய சமூகக் கதை ஒன்றினை எடுத்துக் காப்பியமாக இயற்றினார் என்பதற்குச் சிலம்பில் வரும் நாட்டார் பண்பாட்டியற் கூறுகள் சான்றுகின்றன.² சைவ மதத்தவர்களின் தெய்வங்களில் நாக தேவதையான பத்மாவதியும் முக்கிய தெய்வமாகும். வேட்டுவரில் "ஒரு மாமணியாய் உலகிற்கு ஒங்கிய திருமாமணி" எனக் கண்ணகி வருணிக்கப்படுகிறாள். திருமணி என்ற சொல் நாகத்தின் தலையில் இருந்த இரத்தினத்திற்குப் பெயராக வழங்கிற்று. எனவே கண்ணகியை நாகமணிக்கு ஒப்பிடுவதிலிருந்து இளங்கோ கண்ணகியைப் பத்மாவதித் தேவதையோடு ஒப்பிட்டுப் பாடியிருத்தலும் சண்டு நோக்கற்பாலது.

1. ஈழத்தில் முல்லைத்தீவு, வவுனியா, மன்னார் மாவட்டப் பகுதிகள் "வன்னிப்பிரதேசம்" எனப் பெயர் பெறும்.

2. Vanamamala, N. Studies in Folk Literature, Madras, N. C. B. H. 1969 PP1 - 48

சிலப்பதிகாரத்திற்கு முன்பே கண்ணகி பற்றிய பல்வேறு கதைகள் தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் வழங்கியிருக்க வேண்டும். பழந்தமிழ்ச் செய்யுட்களில்³ வரும் கண்ணகி பற்றிய செய்திகளே பழையனவாகக் கிடைத்துள்ளன. அடுத்ததாகச் சிலப்பதிகாரம் கண்ணகி கதையைக் காவிய அடிப்படையில் விரித்துக் கூறுகின்றது. செந்தேறி இலக்கிய மரபில் புகழேந்திப் புலவர் பாடியதாகக் கருதப்படும் கோவலன் கதை அம்மாதிரியும் அதன் பின்பு இயற்றப்பட்ட கோவலன் நாடகங்களும் கிடைக்கின்றன. இவற்றைவிட மலையாள நாட்டில் கண்ணகி கதை பற்றிய ஒரு காதற் பிரபந்தம் தமிழில் இயற்றப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது.⁴

நாட்டார் இலக்கிய மரபில் நோக்கும் போது தமிழகத்தில் கண்ணகி கதை விலுப் பாட்டாகவும் வழங்கி வந்ததாகவையாபுரிப்பிள்ளை⁵ குறிப்பிடுகின்றார். ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழிலும் சிங்களத்திலும் கண்ணகி கதை நாட்டார் இலக்கியத்தில் பெரும் பங்கினைப் பெற்றுள்ளது. வட இலங்கையிலே “கோவலனார் கதை”, “மந்திரைக் கண்ணகி அம்மன் அந்தாதி”, “மட்டுவில் பன்றித் தலைச்சி அம்மன் ஊஞ்சல்” என்ற இலக்கியங்களும், வற்றூப்பனையை மையமாகக் கொண்டு “சிலம்பு கூறல்”, வற்றூப்பனைக் கண்ணகை அம்மன் “வசந்தன் பாடல்”, “மழைக் காவியம்”, “பனிச்சை பாடிய பாடற்சிந்து”, “அம்மாளை” முதலான பாடல்களும், மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் “கண்ணகி வழக்குரை”, “வசந்தன் பாடல்கள்”, “ஊர் கற்றுக் காவியம்”, “குரூக் திப் பாடல்கள்” முதலானவையும் கண்ணகி

சாதையை விரித்துப் பாடுவனவாக வழங்குகின்றன.

சிங்கள நாட்டார் இலக்கியத்திலே கண்ணகி (பத்தினி) வழிபாட்டின்பொருட்டு முப்பத்தைந்து நூல்களுள் எனவும், இவை “பன்நிஸ்கோள்முறை” என அழைக்கப்படுகிறதெனவும் அறியப்படுகிறது.⁶

கண்ணகி வழிபாடு தோற்றம் பெற்ற மலையாள நாட்டில் “முடிப்புரைப்பாட்டு” “தோற்றப் பாட்டு”, மணிமங்கை தோற்றம்”, “நல்லம்மை தோற்றம்” முதலான கண்ணகி இலக்கியங்கள் வழக்கிலுள்ளன. பகவதி வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய பல பாடல்கள் கண்ணகி கதையைக் கூறுவனவாகவும் காணப்படுகின்றன.⁷

2. 0. கண்ணகி கோபில்கள் :

ஈழத்தின் கரையோரப் பகுதிகளில் மேற்குக் கரையில் இருந்து முறையே உடப்பு, புங்குடுதிவு, அங்கணமைக் கடவை, வற்றூப்பனை, சம்பூர், வந்தாறுமுலை, செட்டிபாளையம், காரைதீவு, பட்டிமேடு, தம்பிலுவில் முதலிய இடங்களில் கண்ணகி அம்மன் ஆலயம் என்ற பெயர்களில் கோயில்கள் காணப்படுகின்றன. கிழக்கிலங்கையில் சுமார் 25 கண்ணகி ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றைவிடப் பத்தினி அல்லது அம்மன் ஆலயம் என்ற பெயரில் இலங்கையின் கரையோரச் சுற்றுப் புறங்களில் பல கோயில்கள் காணப்படுகின்றன. மேற்குக் கரையோரமாகவுள்ள நடுவப் பீட்டிய, தேவிநுவர முதலான இடங்களிலும் மற்றும் பழைய சிங்கள இராஜதானிகளிலும் பத்தினி ஆலயங்கள் இருந்திருக்கின்றன. கண்ணகியைக் காவல் தெய்வமாகக் கருதும் ஐதிகங்களும் சிங்கள மக்களிடையே இருந்திருக்கின்றன.⁸ இக் கட்

3. நற்றிணை பாடல்கள் 216, 219; புறநானூறு பாடல்கள் 144, 145

4. இராகவையங்கார், மு. ஆராய்ச்சித் தொகுதி II சென்னை, 1964; பக். 239

5. வையாபுரிப்பிள்ளை, எஸ். இலக்கிய மணிமாலை, சென்னை, 1957; பக். 127

6. சுப்பிரமணியன், நா. ‘சிலம்புச் செல்வியும் சிங்கள இலக்கியமும்’ 2 ஆவது உலகத் தமிழ்க் கருத்தரங்கு நிகழ்ச்சிகள். தொகுதி - 3, சென்னை 1968; 162

7. சாமி, பி. எல். ‘கண்ணகியும் பகவதி வழிபாடும்’, ஆராய்ச்சி, 2: 1, 1974; 391-408

8. Parker, H. Ancient Ceylon, London, 1909; P. 633

டுரையாளர் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மேற்கொண்ட இடப்பெயர் ஆராய்ச்சி சார்ந்த கள ஆய்வில் (1984 — 1985) பெறப்பட்ட தகவல்களின்மூலம், இம் மாவட்டத்தின் பழைய கண்ணகி கோயில் கள் பல இன்று இராஜராஜேஸ்வரி — மனோன்மணி என்ற பெயர்களில் புனருத் தாரணம் செய்யப்பட்டுள்ளமை அறியப் பட்டுள்ளது.

3. 0. கண்ணகி வழிபாட்டின் பழமை:

பௌத்தமும் சமணமும் தமிழ் நாட்டில் கி. பி. 2ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்பு தமது ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தத் தொடங்கின. பௌத்தர்களின் மணிமேகலைத் தெய்வமும் சமணர்களின் பத்மாவதித் தெய்வமும் கண்ணகித் தெய்வத்துடன் தொடர்பு படுத்தப்படுகின்றன. இதன் விளைவாகச் சிலம்பு, மேகலை ஆகிய காவியங்கள் தோன்றலாயின. சிலம்பின் சான்றுகளைக் கொண்டு நோக்கும்போது சிலப்பதிகாரக் காலத்தில் கண்ணகி வழிபாடு தென்னிந்தியாவில் இருந்திருக்கின்றது. அதன் பின்பு கி. பி. 8ஆம் நூற்றாண்டளவில் மலையாளப் பகுதியில் கண்ணகி வழிபாட்டுடன் இணைந்ததாக பகவதி வழிபாடு முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கிற்று. அதனைத் தொடர்ந்து கண்ணகி ஆலயங்கள் பகவதி ஆலயங்களாக மாற்றம் பெறலாயின. கண்ணகி இலக்கியங்களும் பகவதி இலக்கியங்களோடு இணைவதாயின. ஆனால் அந்த இடைக்காலத்தில் கண்ணகி வழிபாடு தமிழ் நாட்டில் இருந்து வந்ததற்கு இலக்கியச் சான்றுகளோ பிற ஆதாரங்களோ கிடைக்கவில்லை.

சுழத்தைப் பொறுத்த வரையில் கண்ணகி வழிபாடு எப்போது தோன்றிற்று என்று திடமாகக் கூறுதற்கு எதுவித ஆதாரமும் அகப்படவில்லை. 1ஆம் கஜபாகு வேந்தனே (கி. பி. 136 — 183) இவ் வழிபாட்டைக் கொண்டு வந்தான் என மகாவம்சம் கூறுகிறது. ஆனால் இது மானுடவியல், இனவியல், இனப் பரம்பல், சமய நம்பிக்கைகள் தொடர்பான சான்றுகளுக்கு முரணானது.

சிலப்பதிகாரம் உரைபெறு கட்டுரையும் வரந்தரு காதையும் காலத்தால் பிந்தியதென்பது இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர் கருத்த. கண்ணகி தேவலோகம் சென்ற அற்புதக் காட்சியைக் கண்ட மலைவாழ் குறவர் அதனைச் சேரஸ் செங்குட்டுவனுக்குக் கூறச் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்குப் பெருங்கோயில் அமைத்து விழா எடுத்தான். பாண்டியன், சோழர், மாளுவேந்தர், சுழத்துக் கயவாகு வேந்தன் போன்றோரும் அன்விழாவிற்கு வந்து தம் நாட்டிற்கும் கண்ணகி வழிபாட்டை எடுத்துச் சென்றனர். என இலக்கியச் செய்திகள் கூறுகின்றன. சுழத்து வரலாற்று நூல்களாகிய "இராஜாவலி", "இராஜரத்தினகர" என்பனவும் "கஜவா கத்தாவ" என்ற நூலும் இச் செய்தியைக் குறிப்பிடுகின்றன. இதன்படி ஏற்றுக்கொண்டால் கண்ணகி பற்றிய கதைகள் வரலாற்றுச் செய்திகளாகவும் கண்ணகி வழிபாடு வரலாற்று பூர்வமானதெனவும் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் கண்ணகி கதைக்கும் கண்ணகி வழிபாட்டின் தோற்றத்திற்கும் வரலாற்று ஆதாரம் காட்டும்போது அதற்குத் தடையாகக் கண்ணகி கதைகளோடு தொடர்புடைய புராணக் கதைகள், கற்பனைகள், அற்புதங்கள் என்பன அமைகின்றன.

4 0. அன்னைத்தெய்வ சிந்தனையும் — கண்ணகி வழிபாடும்

திராவிடத் தெய்வமாகிய அன்னை காலத்திற்குக் காலம் வெவ்வேறு பெயர்களைப் பெற்று வந்துள்ளாள். ஆரியர், பௌத்தர், சமணர்கள் என்போர் இப் பெயர் மாற்றங்களுக்குக் காரணர்களாவர். தாய்மையையும் கருவளத்தையும் போற்றிய தமிழர் அவற்றிற்கு அடிநாதமாகத் திகழும் கற்பையும் போற்றினர். விவசாயப் பண்பாட்டில் வளர்ந்த திராவிட நாகரீகத்தில் கற்புக்கு முதன்மை அளிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆயினும் தமிழர் பண்பாட்டிலே, சங்க காலத்தில் பரத்தமை ஒழுக்கம் பற்றிய செய்திகள் பரத்தளவிற்கு பேசப்படுகின்றன. அதன் பின்பு சிலப்பதிகாரத்திலும் மற்றும் அறநூல்களிலும் பரத்தமை ஒழுக்

கம் இழித்துரைக்கப்பட்டுக் கற்புடைப் பெண்டிர் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தப்படுகின்றனர்.

இத்தகையதொரு குழவிலேயே அன்னைத் தெய்வமும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் கற்புடைப் பெண்ணாகப் பேசப்படும் கண்ணகியும் சங்கமமாகின்றனர். இதன் விளைவே கண்ணகித் தெய்வத்தின் தோற்றமாகும். இவ்வாறு அன்னைத் தெய்வத்திற்குக் கற்புடைப் பண்பு மிக முக்கிய அம்சமாகக் கற்பிக்கப்பட்டபோது கதைகளும் கற்பனைகளும் மக்கள் மத்தியில் தோன்றுதல் இயல்பே. அக் கதைகள் இளங்கோ காலத்திற்கு முன்பே தமிழகத்தில் நிலைபெற்றுவிட்டன. எனவே கண்ணகி கதையின் தோற்றமும் கண்ணகி வழிபாட்டின் தோற்றமும் கி. பி. 2ஆம் நூற்றாண்டளவில் ஏற்பட்டவை என்றே கொள்ள வேண்டும்.

கண்ணகி வரலாறு உண்மைச் சம்பவம் என நிரூபிக்கத்தக்க வகையில் இடப் பெயர்களுமே மரபுக் கதைகளும் மற்றும் சான்றுகளும் ஆய்காணர்களால் காட்டப் படுவதுண்மையே. மரபுக் கதைகள் அந்தகைய சான்றுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றவை என்பதும் நினைவிற்கொள்ளத்தக்கது.

பத்தாம் நூற்றாண்டில் எழுந்ததாகக் கருதப்படும் சூடாமணி நிகண்டில் 22 பெயர்கள் கொற்றவைக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன கொற்றவை பழந் தமிழரின் வெற்றித் தெய்வமாகும். கண்ணகியும் கற்பு, கோபம், வெற்றி வளப்பம் ஆகிய பண்புடைத் தெய்வமாகும். இதுபற்றி பி. எல். சாமி வருமாறு கருத்துத் தெரிவிக்கின்றார். "இந்து மதத்திலும் சைன மதத்திலும் தாந்திரிக மதத்திலும் உள்ள தாய்த் தெய்வப் பெயர்களுக்கு இணையாகக் கொற்றவை கருதப்பட்டாள். கொற்றவை கன்னித் தெய்வம் என்றும் கருதப்பட்டது தெரிகிறது. கண்ணகியின் பெய

ரைத் தாய்த் தெய்வ வரிசையில் நிகண்டும் கூறவில்லை. நிகண்டுகள் எழுதப்பட்ட காலத்தில் கண்ணகிக்குப் பகவதி என்ற பெயர் வழங்கி வந்ததால் கண்ணகியின் பெயர் கூறப்படவில்லை என்று கூறலாம்". 9

தென்னிந்தியாவில் கண்ணகி வழிபாடு அரசர்களாலும் போற்றப்பட்டு உன்னத நிலையை அடைந்த காலகட்டம் சேரன் செங்குட்டுவன் காலம் என்பதும் அதற்கு முன்பு பொதுமக்கள் மத்தியில் கண்ணகி வழிபாடு சிறுபான்மை வழங்கியிருக்கவேண்டும் என்பதும், பின்பு தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட வைதிக சமய இயக்கத்தினால் சிவ வழிபாடு மேலோங்கக் கண்ணகி வழிபாடு செல்வாக்கிழம்பதாயிற்று என்பதும் அது போன்றே மலையாள நாட்டிலும் பிரபல்யம் பெற்றுத் திகழ்ந்த கண்ணகி வழிபாடு ஆரியச் செல்வாக்கினால் 8ஆம் நூற்றாண்டளவில் பகவதி வழிபாடாக வழங்கி வருவதாயிற்று என்பதும் அறியப்படுகின்றன.

5. 0 சமூத்தில் கண்ணகி வழிபாட்டின் அறிமுகம்

சமூத்துப் பூர்வீகக் குடிகள் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது முதன்முதலில் இலங்கையில் குடியேறியோர் தென் இந்தியர்கள் என்பது, திராவிட நாகரிகம் விஜயங்கி. மு இலங்கைக்கு வருவதன் முன்னரே இங்கு இருந்தது என்பதும், அண்மைக்கால சமூத்துப் புதைபொருளாராய்ச்சியின் பயனாய்த் தெரியவருகின்றன. சமூத்திற் கண்ணகி வழிபாட்டின் அறிமுகம் பற்றிய பிரச்சினையை இனவியல் அடிப்படையிலும் சனப் பரம்பல் நோக்கிலும் அணுகுவது தக்கது. தென்னிந்தியாவில் இருந்து காலத்திற்குக் காலம் மக்கட் குடியேற்றம் சமூத்துக் கரையோரப் பகுதிகளில் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. ஜேம்ஸ் ஸெல்கீர்க் என்பவர் இது பற்றிக் கூறும்போது புத்தளம் முதல் யாழ்ப்பாணம் வரையும், யாழ்ப்பாணம் முதல் மட்டக்களப்பு வரையும் உள்ள தமிழ்க் குடியேற்றங்கள் தென்

9. சாமி, பி. எல். 'தமிழ் இலக்கியத்தில் 1973 : 220

தாய்த் தெய்வ வழிபாடு' ஆராய்ச்சி, 3 : 2

இந்தியாவின் மேற்குக் கரையேரத்தில் இருந்தே நடைபெற்றுள்ளது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹⁰

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் மட்டக்களப்பு மாநிலத்தில் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்தார்கள் என இராமாயண சமூகம் என்னும் நூலின் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.¹¹ விஜயனின் வழிவந்த சுரத்தீசன் காலத்தில் சேனன் கூத்திகள் என்னும் பெயர்களைக் கொண்ட சேர நாட்டு வீரர் இருவர் தமிழ்ப் படைகளுடன் வந்து சமீபத்தைக் கைப்பற்றி ஏறக்குறைய இருபத்தோராண்டுகள் (கி. மு. 177—155) ஆட்சி செய்தனர்.

அக்காலத்தில் சேர நாட்டுத் தமிழ்க் குடிகள் பல சமீபத்திற் குடியேற்றப்படலாயினர். இவ்வாறு சேனன், கூத்திகள் காலத்தில் குடியேறிய சேர நாட்டு மக்கள் மட்டக்களப்பிலுங் குடியேறி அங்குவாழ்ந்த மக்களுடன் இணைந்து வாழ்ந்தனர் என்பதற்கு மட்டக்களப்பில் அவர்கள் தொடர்பால் எழுந்தவரையே இன்றும் நிலவுகின்ற சேர நாட்டுப் பழக்க வழக்கங்கள் ஆதாரமாக உள்ளன.¹²

இதுபோன்றே யாழ்ப்பாணப் பகுதி மக்களுடைய சமூக மரபியல் ரீதியான பல் வேறுபட்ட பண்புகளும் கேரள நாட்டு மக்களுடன் ஒப்பிடத்தக்கதாக உள்ளன.¹³ இவ்வகையில் மிகப் பழைய காலம் முதலாக சமீபத்தவருக்கும் கேரள நாட்டினருக்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்புகளிருந்திருக்கின்றன. எனவே சேர நாட்டுக் கரையில் இருந்து சமீபத்திற்குக் குடிபெயர்ந்த மக்கள் தமது குலதெய்வ வழிபாடாகிய கண்ணகி வழிபாட்டையும் தம்முடன் கொண்டு வந்திருப்பர். கண்ணகி வழிபாடு தென்னகத்

தில் மேலோங்கி இருந்த காலகட்டத்தில் சமீபம் சேர நாட்டு ஆதிக்கத்தின் கீழ்ப்பட்டிருந்திருக்கின்றது. அம் மக்களாலும் அல்லது சேர அரசர்களாலும் கண்ணகி வழிபாடு சமீபத்தில் பிரபலப்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். எனவே 1-ம் சயபாகு (கி. பி. 136—183) கண்ணகி சிலையைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்பே சமீபத்தில் கண்ணகி வழிபாடு மக்கள் மத்தியில் பிரபலம் பெற்றுவிட்டது. சமீபத்தின் கண்ணகி வழிபாட்டுப் பெருமைகளைக் கேட்டறிந்த கஜபாகு, செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்குச் சிலை எடுத்த பெருவிழாவில் அரசு விருந்தினனாகச் சென்றபோது, பத்தினித் தெய்வத்தின் சிலம்பையும் நான்கு கோயில்களின் தெய்வங்களையும் ஆயுதச் சின்னங்களையும் வரவழைத்து வந்தமை பற்றியே இராஜவலிய குறிப்பிடுகின்றது எனல் பொருந்தும்.

6. 0. முதற் கண்ணகி கோயில்:

அடுத்ததாக, கண்ணகிக்கு அமைக்கப்பட்ட முதற்கோயில் அங்கணமைக்கடவையில் இடம்பெற்றதென்பது ஆய்வுக்குரியது. இதற்கு முக்கிய ஆதாரமாகக் காட்டப் படுவது கஜபாகு மன்னவின் சிலை அக்கோயில் முன்றலிற் காணப்படுவதாகும். தமிழ்நாடு சென்று மீண்ட கஜபாகு தமிழர் போற்றிய கண்ணகித் தெய்வத்திற்குத் தமிழ் மக்கள் பெரிதும் வாழ்ந்த யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் தான் அமைக்கவிருந்த கண்ணகி கோயில்களில் முதற் கோயிலை அங்கு நிர்மாணித்தான் என்றால் தவறாகாது. ஆனால் அதற்குப் பல தசாப்தங்களுக்கு முன்பே சமீபத்தில் பிரபலம் பெற்றிருந்த கண்ணகிக்கு மக்கள் கோயில் அமைத்து வழிபட்டிருப்பார்கள் எனக் கொள்வதிலும் தவறில்லை. அங்கணமைக்கடவைக் கண்ணகி அம்மனின் காவியத்தின் முதற் பாடலில் இச் செய்தி வருதல் நோக்கத்தக்கது.

10. Selkirk, James - Recollection of Ceylon, London. 1844.

11. Guruge, Aananda - The Society of Ramayana, Maharagama, Saman Press; 1960.

12. பாலசுந்தரம், இ - சமீபத்து நாட்டார் பாடல்கள் ஆய்வும் மதிப்பீடும் - மட்டக்களப்பு மாவட்டம் - சென்னை தமிழ்ப் பதிப்பகம் 1979. பக். 36

13. Raghavan, M. D. - Tamil Culture in Ceylon A General Introduction, Colombo, Kalainilayam - 1971.

7. 0. கண்ணகி வழிபாடு—யான ஊர்வலமும்

வட மலையாள நாட்டில் பகவதிக்குரிய கோயில்களில் மிக முக்கியமான கொயிலாண்டி எனும் ஊரிலுள்ள விஷாரிகாவு கோவிலில் நடைபெறும் பரணி உற்சவத்தில் பகவதியின் சின்னமாகிய “கொடுவாள்” ஒன்றைப் பெண் யானையின் மேல் வைத்து ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்வது வழக்கம்¹⁴ கண்ணகித் தெய்வத்தின் பழைய கோயிலே இப்போது பகவதி என்ற பெயருடன் விளங்கிறது. எனவே பண்டை நாளில் கண்ணகி வழிபாட்டு உற்சவங்களில் யானை ஊர்வலம் இடம்பெற்றிருக்கிறது. இத்தகைய யானை ஊர்வலம் செங்குட்டுவன் காலத்திலும் இருந்திருக்கலாம். அவற்றைக் கண்டு களித்த கஜபாகு வேந்தனும் ஈழத்திலே கண்ணகி வழிபாட்டில் யானை ஊர்வலத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம்.

கஜபாகு காலத்தில் இருந்து அலுரா தபுரத்தில் ஆடி (எசல) மாதப் பூரணை தோறும் பெரஹரா என்ற பெயரிலே பத்தினித் தெய்வத்திற்கான திருவிழாவும் நடாத்தப்படுவதாயிற்று. பத்தினி விழாவாக இருந்த இத்த ஊர்வலத்தில் “நாக தெய்யோ”, “விட்டுணு தெய்யோ”, “கதிரகம் தெய்யோ” என்ற தெய்வங்களும் இடம்பெற்றன. சிங்கள மன்னர்கள் தலைநகர்களிலெல்லாம் காலந்தோறும் பெரஹராவை இடம்பெறச் செய்தனர். இற்றைக்கு 200 ஆண்டுகளின் முன்னர் சியநாட்டில் இருந்து இலங்கைக்கு வந்த புத்த பிக்குகள் சிலருடைய விருப்பப்படி புத்தர்பிரானின் புனிதத் தந்தப் பேழையும் கண்டி நகரில் இடம்பெற்று வந்த இப் பெரஹராவில் இடம் பெற்றுக் காலப்போக்கில் புனிதத் கந்தமே பெரஹராவில் முதன்மை பெறுவதாயிற்று.¹⁵ ஆயினும் இன்றும் கண்டி எசலப் பெரஹராவில் பத்தினி சிலையும் இடம்பெறுவது பழமையின் தொடர்ச்சியைக் காட்டுவதாக அமைகின்றது.

14. சாமி, பி. எல். - “கண்ணகியும் பகவதி வழிபாடும்” ஆராய்ச்சி 2 — 4, 19 1.
15. கந்தையா, வீ. சி., மட்டக்களப்புத் தீயனையா நினைவுமலர் 1964 பக் 156.
16. மேலது, பக் 157.

8. 0. ஈழத்தின் கண்ணகி வழிபாடு பரவுதல், கஜபாகுளிலும் கொண்டு வரப்பட்ட கண்ணகி வழிபாடு அலுரா தபுரத்திலிருந்து வற்றுப்பழைக்கும், வற்றுப்பழையிலிருந்து கடலினூடாக மட்டக்களப்பிற்கும் பரவிய தாகச் செவிவழிச் செய்து கூறுவதாயும், வரலாற்றுச் செய்தியின்படி கண்டியிலிருந்து மட்டக்களப்பிற்கு இவ் வழிபாடு சென்றதாகவும் வி. சி. கந்தையா¹⁶ கூறுவது பொருத்தமற்றதாகும். ஈழத்துக் கண்ணகி கோயில்களில் மிகப் பெரும்பாலானவை கடற்கரை ஓரங்களிலேயே காணப்படுகின்றமையை நோக்கும்போது மலையாளக் கரையிலிருந்து இலங்கைக்குக் குடிபெயர்ந்த மக்கள் தாம் குடியேறிய கரையோரப் பகுதிகளில் அவ்வப்போது கண்ணகி வழிபாட்டுத் தலங்களையும் அமைத்துக் கொண்டனர் எனக் கொள்வதே பொருத்தமானதாகும். அதன் பின்னர் ஒவ்வொரு தலத்தின் மீதும் கட்டுக்கதைகளும், கண்ணகி தோத்திரங்களும் தோன்றிவழங்கி வரலாயின.

9. 0. வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் இலக்கியம்: முல்லைமும் மருதமும் இணைந்த வன்னிப் பிரதேசம் நாட்டார் இலக்கியம் நிகழ்ந்த பகுதியாகும். தமிழில் ஈழத்தின் வெளிவந்த முதல் நாட்டார் பாடற் றொகுப்பும் இப் பிரதேசப் பாடல்களே. இப் பிரதேசத்திலே கண்ணகி வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய இலக்கியங்களாகச் சிலம்பு கூறல், அம்மன் சிந்து, மழைக் காளியம், வற்றுப்பழைக் கண்ணகை அம்மன் வயந்தன், தோத்திரம், காவியம், பதிகம், வரலாற்றுச் சிந்து, அம்மாளை, கும்மி, பன்னிச்சையாடிய பாடற்சிந்து, கோவலன் கூத்து முதலான பாடல்கள் வழங்கி வருகின்றன.

யாழ்ப்பாணத்திற் கோவலனர் கதை எனவும், வன்னியில் சிலம்பு கூறல் எனவும், மட்டக்களப்பில் கண்ணகி வழக்குரை எனவும், வழங்குவன ஈழத்துக் கண்ணகி இலக்கியங்களில் முதன்மையானவை. இவை கண்

ணை விழிபாட்டின் தோற்றம், வளர்ச்சி, நம் பிக்கை என்பவற்றைப் பிரதிபலிப்பனவாக அமைகின்றன.

10. 0. நாச்சிமார் வழிபாடும் கற்பும்:

வன்னி நாட்டு நாச்சிமார் வழிபாடு தமிழகத்து ஏழு கன்னிமார் வழிபாட்டுடன் ஒத்துக் காணப்படும் அதனை வீர வழிபாட்டு நெறியில் இனம் காண்பது பொருத்தமானது. வன்னியில் வழங்கும் நாச்சிமார் கதை அவர்களை வீரநெறி நின்ற கற்புடைய நங்கையராகவே சித்தரிக்கின்றது. தமிழ் நாட்டில் இருந்து வந்து வீரப்போர் புரிந்து தமது கற்பைக் காப்பாற்றிக்கொண்ட நங்கையாரின் வீர உணர்வினதும், கற்பின் தூய்மையினதும் வெளிப்பாடே நாச்சிமார் வழிபாடு. வேலப் பணிக் கர் ஒப்பாரியிலும் பெண்மை, வீரம், கற்பு என்பன கருப் பொருட்களாக அமைகின்றன. எனவே வன்னிப் பிரதேச மக்களது நாட்டாரிலக்கிய சிந்தனையில் பெண்மை, கற்பு, வீரம் என்பன தெய்வமாகப் போற்றப்படும் மரபினை வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் இலக்கியங்கள் நிரூபிக்கின்றன.

11. 0. வன்னிப் பிரதேச கண்ணகி கோயில்கள்

வற்றூப்பளை, முள்ளியவளை, கல்விருப்பு, ஒட்டுசுட்டான், தண்ணீரூற்று, கொக்கிளாய், புதிய குடியிருப்பு, கற்கிடங்கு முதலிய இடங்களில் கண்ணகி கோயில்களுள். (மட்டக்களப்புப் பகுதியிலும் சுமார் 25 கண்ணகி கோயில்களுள்.) இவற்றுள் பழமையும் அற்புதமும் வாய்ந்தது வற்றூப்பளைக் கண்ணகி அம்மன் கோயிலாகும்.

12. 0. வன்னியில் தொல்லியல் சான்றுகளும் கண்ணகி வழிபாடும்

தொல்லியல் சான்றுகளின்படி வன்னிப்பகுதியில் பெருங்கற்பண்பாடு நிலவிய தென்பதும், மகாவம்சம், மணிமேகலை, ஆதிப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் ஆகியன

சுறும் நாகர்கள் இங்கு வாழ்ந்தார்கள் என்பதும் நிறுவப்பட்டு வருவதோடு, இன்னும் இப்பிராந்தியத்தின் ஆதிக்காள்களை அண்டியுள்ள பகுதிகளில் தக்கமேலாய்வு செய்யின் இப்பண்பாடு பற்றிய புதிய தகவல்களும் கிடைக்கலாம்.¹⁷ வன்னி நாட்டில் ஆதிக்குடியேற்றத்தில் வியாபார நோக்கும் மிக முக்கிய பங்கினை வகித்ததை இங்குள்ள பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் விளக்குகின்றன.¹⁸ சேரநாட்டிலே கண்ணகி வழிபாடு கிறிஸ்து சகாப்தத்திற்கு முன்னமே ஆரம்பித்து விட்டது. வணிகர் குலத்து உதித்த கண்ணகி வணிகர்களின் குலதெய்வமாகப் போற்றப்பட்டவர். வணிகர் தாம் சென்ற இடமெல்லாம் கண்ணகி வழிபாட்டையும் ஏற்படுத்தி இருக்கலாம். எனவே வன்னிப்பகுதிக்கு வன்னியர் குடியேற்றம் ஏற்படும் முன்பே இங்கு வந்த வணிகர் குடியேற்றம் இப்பகுதியில் கண்ணகி வழிபாட்டையும் தொடங்கியிருக்கலாம்.

வன்னிநாட்டில் உருத்திரபுரமும், மாமடுவ ஆதிய இடங்களில் கிடைத்துள்ள சுடுமண் பாலைகளில் அமைந்த ஆதி வழிபாட்டுச் சின்னங்களில் பிரதானமானவை பெண் பாலைகளாகும்.¹⁹ அத்தகைய பெண்பாலைகள் இங்கு ஆதித்திராவிடத் தொடர்பையும் அவர்களின் பெண் தெய்வ வழிபாட்டையும் தொடுத்துக் காட்டுகின்றன. எனவே, இங்கு கண்ணகி வழிபாடு வரமுன்பு தாய்த்தெய்வ வழிபாடு இருந்த தென்பதும் தென்னகத்து வணிகர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கண்ணகி வழிபாடு இங்கு நிலைபெறுவதற்கு, இப்பிரதேசத்தில் ஏற்கனவே வழக்கில் இருந்த பெண் தெய்வ வழிபாடு துணையாயிற்று என்பதும் தெளிவாகின்றன.

12. 1. வன்னியர் வருகையும் கண்ணகி வழிபாடும்

வையா பாடல், கோணேசர் கல்வெட்டு, யாழ்ப்பாண வைபவமாவை, கல்

17. சிற்றம்பலம், க., "கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு முந்திய வன்னி நாடும் தொல்லியற் சான்றுகளும்" பண்டாரவன்னிபன் விழா மலர், 1982.

18. மேலது, பக்கம் 10

19. மேலது, பக்கம் 12

வெட்டு என்னும் இலக்கியச் சான்றுகளில் இருந்து வன்னியர்கள் பாண்டி நாட்டில் இருந்து வந்தவர்கள் என்பது புலனாகின்றது. வன்னியர் வருகையை வைபா பாடல், கி. மு. 50 எனவும், மட்டக்களப்பு மான்மியம் கி. பி. 100 எனவும் குறிப்பிடுகின்றன. பாண்டிநாட்டில் கண்ணகி வழி பாடு நிலைபெற்றிருந்த காலகட்டத்தில் ஈழத்தில் குடி புகுந்த வன்னியர்களே இப்பிரதேசத்திற் கண்ணகி வழிபாட்டைப் பரப்பியிருக்க வேண்டும்.

12. 2. வன்னிபரும் வற்றுப்பளைக் கண்ணகி கோயிலும்

சாலி வாசன சகாப்தம் (கி. பி. 593) குளக்கோட்டன் ஈழத்திற்கு வந்து கோணேசப் பெருமான் ஆலயத்தைப் புதுப்பித்தான் எனவும் அக்காலத்திலேயே வன்னியரை அழைத்துப் பயிர்க்குடிகளாக இருத்தினான் எனவும் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை கூறுகின்றது. 20 காலப்பாக்கில் அப்பகுதியில் தமது ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்ட வன்னியர் கண்ணகி வழிபாட்டை ஆங்கு நிலைபெறச் செய்தனர். "சாதிப்பித்துக் கொண்ட வேளாளத் தலைவர்கள் எனச் சரித்திரம் கூறும் வன்னியர்கள் தமது ஏவல்களைச் செய்விப்பதற்காக 18 பிரிவினராகக் குடிமக்களை வைத்திருந்தார்கள் என்றும், வற்றுப்பளைப் பொங்கல் சம்பந்தமாக பூசாரியாருக்கு உதவி செய்யும் பொருட்டு இக்குடிகள் அனைவரும் பணிக்கப்பட்டனர் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இன்றும் குறப்பிட்ட மக்களின் பணிகளைச் சில குடிமக்களே செய்து வருவது இவ்வழக்கத்தின் அடிப்படையிலேயே என்று கூறுவர். 21

12. 3. வன்னியும் மட்டக்களபும்

இவ்விரு பிரதேசங்களின் பழைய விடமைப்பு முறைகள், சமூகச் சடங்குகள் சமய நம்பிக்கைகள், கூத்து முறைகள் கண்ணகி கோயில் அமைப்புக்கள் சடங்குகள் இலக்கியங்கள், வயற்களத்திலே பயன்படுத்தப்படும் குழுக்கூறுகள், வழக்காறுகள், மற்றும் சிறு தெய்வ வழிபாடுகள் என்பவற்றை ஒப்பிட்டு நோக்குப்போது இவ்விரு பிரதேசங்களுக்கிடையே காணப்படும் கலாசார ஒருமைப்பாடு குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றை நோக்குப்போது மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திற்குக் கண்ணகி வழிபாட்டைக் கொண்டு வந்த கேரள நாட்டினரே 22 வன்னிப்பகுதிக்கும் கண்ணகி வழிபாட்டை அறிமுகப்படுத்தியிருக்கலாம் என்ற ஊகம் வலுப்படுகின்றது.

13. 0. கண்ணகி இலக்கியங்கள் தரும் செய்திகள்

- 1) கண்ணகி அம்மன் வற்றுப்பளையின் நந்திக் கடற்கரையில் ஆறிரை மேய்த்த சிறுவர்களுக்குக் காட்சி கொடுத்தமை. வற்றுப்பளையில் கண்ணகி ஆலயம் ஏற்பட்ட செய்தியை "சிலம்பு கூறல்" விரித்துக் கூறுகின்றது.
2. மதுரையை எரிந்த கண்ணகி கோயம் தணியாது ஈழம் சேர்ந்து பல இடங்களில் வந்துவந்து பூசகர்களால் குவிரப்பெற்றமையைச் "சிலம்பு கூறல்" "அம்மன் சிந்துப்" பாடல்கள் என்பன விபரிக்கின்றமை.
3. கண்ணகி அங்கணமைக்கடவை முதலாக பத்தாவதாக வந்தமர்ந்த இடம் பத்தாம் பளை எனவும் அதுவே காலிபோக்கில் வற்றுப்பழை என ஆகிற்றென்ற செய்தியும் அறியப்படுகின்றன.

20. குலசபாநாதன், செ. - (பதிப்பு) யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, 1952, பக்கம் 12.

21. குசுதாசன், மு, வற்றுப்பழைக் கண்ணகை அம்மன் கருணைமலர், 1978, பக்கம் 15

22. பாலசுந்தரம், இ. - மு. கு. நூல், பக்கம் 82 — 36

4. "பலிச்சையாடிய சிந்து - ஆங்கிலேயத் தவபதி நெலிலுடன் தொடர்புடைய கதையைக் கூறுகின்றது. அதுபோன்றே காரைநிலைக் கண்ணகை அம்மன் பத்தாதி சிங்கள மன்னனுடைய கதையைக் கூறுகின்றது. அங்குள்ள கங்கம் வெளி என்ற வயற்காணி இதற்குச் சான்று.

5. வன்னிப் பிரதேசத்துக் கண்ணகி இலக்கியங்களும் மட்டக்களப்புப் பிரதேச கண்ணகி இலக்கியங்களும் ஒத்த வடிவும், பொருளும் குறிக்கோளும் பயன்பாட்டுப் பின்னணியும் கொண்டவை.

6. "சிலம்பு கூறல்", "கண்ணகி வழக்குரை", "கோவலனார் கதை" இம் மூன்றும் சிலப்பதிகாரத்தைக் கதையினின்றும் விரிவுபட்டுச் செல்வதோடு கண்ணகிக்குப் பூர்வீகத் தோற்றமும் கற்பிக்கின்றன.

7. மேற்கூறிய செய்திகள் வன்னிப் பிரதேசத்தையும் சமூக - சமய - பண்பாட்டுப் பின்னணியில் ஒப்பிட்டு ஆராயலெண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றன.

14.0. முடிவுரை:

சங்க இலக்கியங்களிற் கருவுற்ற கண்ணகி கதை சிலப்பதிகாரத்திலே வளர்ச்சி

பெற்றதும், அதன் முழுமையான வளர்ச்சியும் - பயன்பாடும் நாட்டாரிலக்கியப் பின்னணியிலேயே முதன்மை பெறலாயின என்பதை சுமத்து நாட்டார் வழக்கியல் சான்று பகர்கின்றது. கண்ணகி கோயில்கள் சுமத்தின் கரையோரப் பகுதிகளிற் பெரிதும் காணப்படுகின்றன. இப்பகுதிகளில் சேர நாட்டுக் குடியேற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கிய காலம் முதலாகக் கண்ணகி வழிபாடும் இங்கு ஆரம்பிப்பதாயிற்று. இவ்வழிபாட்டைக் கஜபாகு மன்னன் சுமத்திற் சிறப்புச் செய்தானேயொழிய, அறிமுகப்படுத்தியவனாகாள்.

வன்னிப் பகுதியிற் கண்ணகியைப் பாடுபொருளாகக் கொண்ட நாட்டார் இலக்கியங்கள் பெரிதும் வழக்கிலுள்ளன. இவ்விலக்கியங்களில் பெண்மை, கற்பு, வீரம் என்ற பண்புகள் தெய்வீகம் பெற்றுக் காணப்படுகின்றன. இப்பகுதியிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட பிராரீக் கல்வெட்டுக் குறிப்பிடும் வணிக கலத்தவர்களே இங்கு கிறிஸ்தவர்க்கு முற்பட்ட காலத்தில் கண்ணகி வழிபாட்டினை அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் என்ற உறுதியான ஊகம் ஏற்படுகின்றது. பின்னர் இங்கு குடியேறிய வன்னியர் கண்ணகி வழிபாட்டைப் பரப்பியிருக்கலாம். இவ்வகங்கள் மேலும் இத்திறை சார்ந்த ஆய்வுகளினால் நிரூபிக்கப்படவேண்டியது அவசியமாகும்.

✽ கற்றின் தெய்வம் ✽

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற்றொழுவானீத்
தெய்வந் தொழுந்தகைமை தின்னினிதால் — தெய்வமாய்
மண்ணக மாதர்க்கு அணியாய கண்ணகி
விண்ணக மாதர்க்கு வீருந்து.

— சிலம்பு - கட்டுரைகாதை

மாற்று வகைக் கல்வித் தத்துவங்கள்

பேராசிரியர் ப. சந்திரசேகரம்,
தலைவர், கல்வித்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், இருபதாம் நூற்றாண்டுப் பகுதியிலும், பல்வேறு வகையான கல்வித் தத்துவங்கள் முதன்மையான கல்வியாளர்களாலும் பயன்கொள்வாதியான ரூயியாலும், கருத்தியல்வாதியான ஹேர்ன் என்பவராலும் அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்களாலும் முன்மொழியப் பெற்றன. ரூயிய இலக்கிய மேதை நிக்கோலேவிச் ரோல்ஸ் ரோய் (1828 — 1910) தனது நாட்டுப் பகுதியான யஸ்னஜா பொல்யானாவில் மிக உன்னதமான சமய உணர்வை நோக்காகக் கொண்ட பன்விக்கூடத்தினை நடாத்தினார். அங்கு தியாக உணர்வு பற்றிய விழுவியங்கள், தனக்கு நெருங்கிய அயலானை நேசித்தலில் ஆரம்பமாகும் மனித அன்பு, பொல்வாங்கை எதிர்க்கும் வன்முறையற்ற தடைகள் ஆகியனவே கல்வியின் இலட்சிய நோக்கங்களாக கற்பிக்கப்பெற்றன ஆரம்பத்தில் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்திலும் பின்னர் ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகத்திலும் கல்வித் தத்துவவியலாளராக விவங்கியவரும் பிரபல்யமான கணிதத்துறையாளருமான ஆல்பிரட் நோர்த் வைற்கேட் (1861 — 1949) என்பவர் மனித மனத்

தின் செயற்பாடே இப் பிரபஞ்சத்தில் இடம்பெறும் சம்பவங்களில் அதி உயர்ந்த பெறுமதி கொண்டது என்றும் முடிவு செய்தார். இம் மதிப்பு அகத்தே காணப்பட வேண்டியதொன்று என்றும் வெற்றி கண்ட தொழில் வாய்ப்புகள், திறமைகள் அல்லாத செயற்றிட்டங்கள், பாட விடயங்களின் ஆட்சி, விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள் ஆகியவற்றுக்குள் கட்டுப்படுத்தப்படாததொன்றென்றும் கூறினார். பிளேட்டோவின் தூய சிந்தனைகளின் உச்ச நிலைக்கும் மனித வரீக்கத்திற்கே பயனுள்ள சிறப்புப் பெற்ற மிகவும் தெளிவான திருப்தியான அனுபவங்களைக் கொண்ட அரிஸ்ரோட்டலின் எண்ணக் கருக்களுக்கும் முரண்பாடாக இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளின் பின் வைற்கேட்டின் கல்வித் தத்துவம் எழுந்துள்ளது. வைற்கேட்டின் அறிவும், அறிவை நடைமுறைப்படுத்தும் திறனுமே முக்கியமானவை, அவ்வாறே கணித தத்துவங்களைப் பற்றிய மூன்று நூல்களை வைற்கேட்டுடன் சேர்ந்து எழுதியவரும் பிரித்தானிய தத்துவ ஞானியுமான பேர்ரண்ட் ஆதர் வில்லியம் ரசல் (1872-1970) என்பவர் அறிவானது மனிதப் பண்பின்

சூரிய மதிப்பைப் பெருகிவிடும் அது ஆக்கும் திறனைத் தூண்டக்கூடியதாயும் தன் திறமைகளை வெளிக்காட்டக் கூடியதாயும் சமூக ஒத்தழைப்புக்குரியதாயும் இருத்தல் கல்வியின் நோக்கையடைய முக்கியமானவையாகும்.

அறிவாராய்ச்சி முறை சார்ந்த விதிவகு நிலை சார்ந்த விஞ்ஞான அறிவிற்கும் மனிதனின் உண்மையான சூழல் தொடர்பு அறியும் நிறைவு, மற்றவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளல் ஆகியவற்றிலிருந்து பெறும் அனுபவங்களுக்கு வேறுபாடு காண்பதே யுத இறையியலாளரான மாட்டின் பியூபரின் (1878 — 1965) கிறிஸ்தவ மதக்கோட்பாடாகும். இயற்கையானது கற்கக் கூடியது, ஆராயப்படக் கூடியது, விபரிக்கக் கூடியது, ஓரளவு கட்டுப்படுத்தக்கூடியது, ஆனால் மனிதனின் உள்ளார்ந்த அனுபவங்களுக்கடாக அழகானதென்றும் ரசிக்கக் கூடியது. ஒருவர்மேல் இன்னொருவருக்கு தானாகவே நோன்றுகின்ற மரியாதை, தீரக்கம், ஒவ்வொரு மனிதனின் சுயாதீன உணர்வை வளர்த்தல், மற்றவர்களின் எதிர்பார்ப்புகள், நோக்கங்களை வளர்த்தல் ஆகியனவே கல்வியின் நோக்கங்களாகும். நிறுவனங்கள், சமூக அமைப்புகள் ஒரு திசையிலிருந்து இன்னொன்றுக்கு மாறலாம்.

இவை எதேச்சையாகவோ அல்லது முரண்பாடாகவோ இருக்கலாம். ஆனால் கற்கும் ஒவ்வொருவனும் மனித அன்பினூடாகவும் தோழமைக்கூடாகவும் தனது வழியையும் தனிப்பரிமையையும் அடையலாம் என பியூபர் கூறுகிறார். புறநிலை, உண்மைநிலை வலியுறுத்துகின்ற தத்துவஞானியான சோறன் கியர்கேகார்ட் (1813 — 1855) என்பவர் ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது வாழ்க்கையில் மகிழ்வைத் தேடல், ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்தல், தீர்மானம் எடுத்தல் ஆகிய நிலைகளினூடாகச் சென்று இறுதியில் சமயம் சார்ந்த தன்னைப் பற்றிய உணர்வு,

விசுவாசம் ஆகிய இப் பிரபஞ்சத்தின் முடிவுகானாத நிலையையடைகின்றான். ஆகவே கடவுளில் வைக்கும் நம்பிக்கை அல்லது விசுவாசமே கற்றலின் இறுதி நோக்கமாகும். விசுவாசம் என்ற பதத்திற்குப் பதிலாக மனிதனின் சுயாதீன உணர்வே கல்வியின் இறுதி நோக்கமென புறநிலை உண்மைநிலை வலியுறுத்துகின்ற தத்துவஞானியான ஜீன் போல் கார்டர் (1905 —) கூறுகிறார். அவஸ்திரேலிய மனித இன அறிஞரான றூபோல்ஸ் ஸ்ரெய்னர் (1861 — 1925) என்பவர் ஒரு ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்கும் இடையிலுள்ள இரக்கம், ஒத்திசைவு, அன்பு ஆகியவற்றின் முழுமையான தொடர்பே கல்வியின் இலக்கை அடைய உதவும் இரக்கியம் என உணர்த்தினார். இவ் விரிவடைந்த தத்துவங்களில் உண்மையையும் நடைமுறை மதிப்பையும் அநேக தத்துவவியலைப் பின்பற்றுபவர்கள் கண்டு உள்ளனர்.

இத்தாலிய கல்வித் தத்துவஞானியின் தத்துவமும் ஜியோவான்னி ஜென்டிலி இவ் தத்துவமும் இத்தாலிய தத்துவஞானியான பெனடிரோ குரோஸ் (1856 — 1952) இன் எண்ணங்களும் பொருளியல் வாத கருத்தியல் வாத முன்னேற்றங்களில் தங்கியுள்ளதும் விஞ்ஞானப் பகுப்பு முறையான கற்பித்தலுமான புதிய முறைக் கற்பித்தல் முறைகள் கலைத்திட்டங்கள் ஆகியவற்றைப் பாரா முகமாக்கின. ஒவ்வொரு மாணவனும் உள் அனுபவங்களும் உள்மையான இயல்புகளும் ஒரு மாணவனுக்கும் ஆசிரியனுக்குமிடையேயுள்ள ஆன்மீக தொடர்புகளின்மூலம் ஆசிரியரால் விசுவாசப்படக் கூடியவை என ஜென்டிலி நம்பினார். ஆசிரியரும் மாணவரும் ஒவ்வொரு புதிய கற்றல் அனுபவங்களைப் பெறுவதற்கே சேர்ந்து முடிவெடுக்க வேண்டும். அத்துடன் கற்பவர் சுயாதீனமாகவும் ஆக்கபூர்வமாகவும் செயற்பட வேண்டும். அதே வேளையில் மாணவனைத் திருத்த வேண்டிய வேலைகளிலும் திசை திருப்ப வேண்டிய வேலைகளிலும் ஆசிரியர் தனது ஆழ்ந்த

அனுபவங்களினூடாக மொண்டிரி வனின் ஒழுக்க, ஆன்மீக வளர்ச்சிகள் முன்னேறுவதற்காகச் செயற்பட வேண்டும்.

இறுதியாக, மரியா மொன்ரி சோரா (1870 — 1952) என்ற பிரபல இத்தாலிய வைத்தியரினதும், கல்வியாளரதும் வழிகாட்டு முறைகள் முன்மாதிரியானவையாயிருக்கின்றன. இவர் ஆர்னல்ட் லூசியஸ் கெசல்ட் (1881 — 1961) கல்வின் குழந்தை உளவியலாளர் ஜீன் பியரஜே, ஆகியோரது கருத்துக்களையும் ஆராய்ந்தார். பிரெஞ்சு வைத்தியர் எடோவார்ட் செருஷி (1812 — 1880) என்பவரின் கருத்துக்களிலிருந்து தனது முடிவுகளை சோரோ ரோமாபுரியிலுள்ள வலது குறைந்த, மன வளர்ச்சி குன்றிய பிள்ளைகளுக்குமான விசேட அணுகுமுறைகளையும் கற்பித்தல் முறைகளையும் முன்வைத்தார். பிள்ளைகளைத் தூண்டும் வண்ணமும் உடல் உள அப்பியாசங்களையும் விளையாட்டுக்களையும் ஆசிரியரின் ஆணை கொண்டு பிள்ளைகளின் செயற்பாடுகளையும் வளர்க்கும் வண்ணம் இதே அணுகுமுறைகளைச் சாதாரண பிள்ளைகளுக்கும் முன்வைத்தார். பிள்ளைகள் தங்களது பிரச்சினைகளைத் தாங்களே தீர்த்துக் கொள்ளவும் தங்களது விருப்பங்களை (வாழ்க்கை நெறிக்குட்பட்ட) பூர்த்தி செய்யவும் வேண்டியளவு சுயாதீனம் வழங்கப்பட்டது.

பிள்ளைகளினது புலன் எழுச்சியையும் நியாயப்படுத்துதல்களையும் விருத்தியுறச் செய்யும் வண்ணம் திருப்திகரமான திட்டங்களை அனுபவங்களுக்கூடாக தயாரிக்க முடிந்தது. புலன் பயிற்சிகள் முழு அளவிலான எழுத்து, வாசிப்பு, கணித நிறுக்களை வளர்க்க உதவவில்லை என்ற குற்றம் சாட்டடை எதிர்கொண்டது. எனவே

மொன்ரி சோரா முறைகள் பிள்ளைகளுக்குத் தேவையான வாய்ப்புகளை ஆசிரியர் உதவியில்லாது பிள்ளைகளே உருவாக்கிக் கொள்ளப் போதுமான வாய்ப்புகளை வழங்கவில்லை என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டது. ஆனாலும் சில கால் மொன்ரிசுரி முறைகளும் சுயாதீன வழிநடத்தல் சூழ்நிலையில் பெஸ்டலோசி, போர்பேலியன் என்பவர்களின் கூற்றுப்படி தொடர் கருத்துக்களைத் தோற்றுவிக்கக் கூடியதாயிருந்தது. ஆனால் அதிக தனித்துவமாக பரீட்சார்த்தமாக விஞ்ஞான அடிப்படையிலான கண்டு பிடிப்புகளை (1930 களில்) குழந்தை உளவியலாளர் கெசலும் அவரது சகாக்களும் யேல் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து உடல், உள, இயக்க, மொழி வளர்ச்சியும் விருத்தியும் சம்பந்தமான துல்லியமான கருத்துக்களை முன்வைத்தனர் பின்னர் மிக அண்மையில் ஜீன் பியரஜே என்பவர் பிள்ளைகளின் அறிவு வளர்ச்சியைப்பற்றி விசேடமாக புதிய வழிகள் பற்றிய அறிவும் அதாவது வானவெளி, நேரம் காரணங்களும் தாக்கங்களும், எண்களுக்கான தொடர்புகள் என்பவற்றை ஆராய்ந்தார். அவரது கருத்துப்படி ஒரு பிள்ளைக்கு வேறுபாடுகளைக் கண்டு பிடிக்கின்ற அறிவு வளர்வதற்கு அதிக காலங்கள் எடுக்கின்றது என்பதாகும். ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் உளவியலாளரான பி. எப். ஸ்கின்னர் (1904 —

) உடைய ஆராய்ச்சி பல்வேவின் நிபந்தனைப்பாட்டு, மீள வலியுறுத்தல் சுற்றற் கொள்கைகளையும் தோண்டைக்கின் ஆயத்தவிதிகள், பயிற்சிகள் தாக்கங்கள் என்பவற்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்த ஆராய்ச்சி முடிவுகள் மற்றைய பயிற்சியாளர்கள் மத்தியில் அதிக ஆர்வத்தை உண்டு பண்ணியது. சிறப்பார்ந்த முறையிலே தொழில் நுட்ப, தொழிற் கல்வி பயிற்சியாளரைத் தூண்டியது. இவ்

எல்லாத் துறைகளும் ஆராய்ச்சிகளும் சுற்
ரிப்பவர்கள் திறன்களையும் ஆக்கங்களையும்
கூட்டவும், நம்பிக்கை கொடுக்கும் பயிற்சி
களை வழங்கவும் அவர்களைப் பொருத்தப்
பாடுடையவர்களாக மாற்றவும், உயர்ந்த
வாழ்விற்கு பிள்ளைகளை நெறிப்படுத்தவுமே
முன் வைக்கப்பட்டன.

சமகால நுண்மான் கல்வியாளர், பழங்
கால, இடைக்கால வரலாற்றின் அடிப்
படையில் பெற்றோருக்கும் ஆசிரியருக்கும்
சிறப்பார்ந்த ஆலோசனைகளை வழங்கினார்
கள். ஆனால் ஒரு சிலரே அவர்களுடைய
ஆலோசனைகளை ஏற்று நடந்தார்கள்.
ஆகவே அவர்களுடைய எதிர்பார்ப்புக்க
ளான நடைமுறைக் குணவியல்புகள் உயர்
நாட்டங்கள் என்பன மனித சமுதாயத்தின்
உலகப் பொதுப் பண்புகளான சுயாதீனம்,
நீதி, சகோதரத்துவம், சமாதானம், நல்
லெண்ணம் என்பவற்றை ஏற்படுத்தக்
தவறிவிட்டது. ஒவ்வொரு பெரிய கல்வி
யாளனும் விடை மதிப்பற்ற ஆலோசனை
களையும் கருத்துக்களையும் கல்வியின் முன்
னேற்றத்திற்காக வழங்கியுள்ளனர். ஒவ்
வொரு ஆசிரியரும் ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட

பிள்ளையிடமும் நல்ல பெற்றோர்
பார்க்கும் வண்ணம் காலகாலமாகச் சொல்
லப்பட்டு வருகின்ற இந்த நல்லாலோசனை
களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அத்துடன்
ஒர் தனிப்பட்ட பிள்ளைதானும் கலாச்
சார ரீதியாக பின் தள்ளப்படும் போது
அது சமுதாயத்தில் பெரிய இழப்பை ஏற்
படுத்துகிறது என்பதை ஒவ்வொரு ஆசிரி
யரும் ஒவ்வொரு பெற்றோரும் உணர்ந்து
கொள்ள வேண்டும். உலகிலுள்ள எல்லாப்
பிள்ளைகளினதும் நலன்கள், சுயாதீனம்,
அறிவு, ஆன்மீகம் என்பவற்றின் முன்
னேற்றமின்றி எந்த ஒரு நாடோ, சமு
தாயமோ, தனி மனிதர்களோ மகிழ்ச்சி
யாகவோ, நிம்மதியாகவோ, வெற்றிக்
களிப்பாகவோ வாழ முடியாது.

உலகக் கல்வியாளர்கள் ஏதோ ஒரு
தனிப்பட்ட வகுப்பினருக்காக மட்டும்
உழைக்கவில்லை. உலக மக்கள் அனைவருக்கு
மாக அவர்கள் ஆற்றிய தொண்டினைச்
செம்மையான முறையில் பயன்படுத்துவ
தன் மூலம் அவர்களது பணிகள் விரய
மாகாது பாதுகாப்போமாக.

✿ கல்வி ✿

குஞ்சியழகும் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல நெஞ்சத்து
நல்லம்யாம் என்னும் நடுவு நிலைமையால்
கல்வி அழகே அழகு.

— நாலடியார் - 131

சொற்பொருள் நிலையில் செய்யுளும் யாப்பும்

கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்,
விரிவுரையாளர்,
தமிழ்த்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

இலக்கிய ஆய்வியலில் ஒரு முக்கிய கூறு அதன் அமைப்பியலாகும். யாப்பு, அணி, நடை என்பன இலக்கிய அமைப்பியற் கூறுகளேயாகும். தமிழிலே இலக்கிய அமைப்பியற் கூறுகள் உருவாகி வளர்ந்தமை தொடர்பான சிந்தனைகள் இப்பொழுது ஆரம்ப நிலையிலேயே உள்ளன. இத்துறைகளில் ஆழமான அடிப்படை ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கு முதற்கண் இவை தொடர்பாக வழங்கும் கலைச் சொற்களுக்குரிய பொருண்மைகளை வரலாற்று நிலையில் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது. இவ்வகையில் யாப்பு என்ற சொல்லும் அத்துடன் தொடர்புடையதாக வழங்கும் செய்யுள் என்ற சொல்லும் குறித்து நின்ற பொருண்மைகள் இங்கு நோக்கப்படுகின்றன.

இருவகை மரபுகள்:

செய்யுள், யாப்பு என்பவற்றுக்குப் பொருள் கொள்ளும் நிலையிலும் இலக்கணங்கூறும் நிலையிலும் இருவகை மரபுகள் நிலவிவந்துள்ளன. ஒன்று தொல்காப்பிய மரபு; இன்னொன்று யாப்பருங்கல மரபு. இவற்றுட் காலமுதன்மை உடையது தொல்காப்பிய

மரபு தொல்காப்பியத்தின் காலம் திட்டவட்டமாக நிறுவப்பட்டிலதாயினும் அது கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டதென்பது ஆய்வாளர் பலருக்கும் ஒப்பமுடிந்த கருத்தாகும். இந்நூலும் இதற்கு உரை வகுத்த இளம்பூரணர், பேராசிரியர் நச்சினர்க்கினியர் ஆகியோரும் பேணி நின்ற மரபே தொல்காப்பிய மரபு எனப்படுகிறது. யாப்பருங்கல மரபு என்பது கி. பி. பத்தாம், பதினேராம் நூற்றாண்டுகளைச் சார்ந்த யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை என்பனவும் அவற்றை அடுத்து மேற்கொள்ளப்பட்ட யாப்பிலக்கணங்களுட் பெரும்பாலனவும் பேணி நின்ற மரபாகும். இம் மரபு வரலாற்று நிலையில் யாப்பருங்கலத்துக்கு முன்பே காக்கையாடிவியம், அவிநயம் முதலியவற்றில் உருவாகிவிட்டதெனினும் மேற்படி நூல்கள் முழு வடிவிற்கிடைக்காத நிலையிற் சிடைப்பவற்றுட் காலமுதன்மையுடையதான யாப்பருங்கலத்தின் பெயரால் இம் மரபு சுட்டப்படுகின்றது.

தொல்காப்பிய மரபிற் செய்யுளும் யாப்பும் தொல்காப்பியம் செய்யுள் என்றால் என்னவென்று கூறவில்லை. அந் நூலின்

செய்யுளியம் செய்யுளின் உறுப்புக்களாக முப்பத்து நான்கு கூறுகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளனது.¹ அவற்றுள் ஓசைக் கூறுகள், பொருட் கூறுகள், உணர்த்துமுறைக் கூறுகள், இலக்கியத்தை வகைப்படுத்தும் முறைமைகள் ஆகிய பலவும் அமைந்துள்ளன. இவற்றை நோக்கும்போது தொல்காப்பியம் செய்யுள் என்பதை மேற்படி பல்வேறு கூறுகளும் இணைந்த ஒரு முழுமையான அமைப்பைக் கட்டும் சொல்லாகப் பயன்படுத்தியுள்ளது எனத் தெரிவித்தது. இத்தகைய செய்யுளின் மேற்குறித்த முப்பத்து நான்கு உறுப்புக்களுள் ஒன்றாகவே யாப்பு கட்டப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியம் யாப்புக்கு விளக்கம் தருமிடத்து,

“எழுத்து முதலா ஈண்டிய அடியிற் குறித்த பொருளை முடிய நாட்டல் யாப்பென மொழிப யாப்பறி புலவர்”²

என்கிறது. இந்நூலுக்கு இளம்பூரணர்,

“எழுத்து முதலாக அசைசீர் அடிஎன ஈண்டோதப்பட்ட அடியினுற்றால் குறித்தபொருளையிறுதியடியளவு முற்றுப்பெற நிறுத்துதல் யாப்பென்று சொல்லுவர் புலவர் என்றவாறு”³

எனப் பொருளுரைப்பர்.

மேற்படி நூற்பாவையும் அதற்கமைந்த உரையையும் நோக்கும்போது தொல்காப்பிய மரபில் யாப்பு என்பது பொருட் புலப்பாட்டுக்குக் கருவியாக அமைந்த ஒரு வகை ஓசைத் தொடரமைப்பு என்பதும், அவ்வமைப்பானது எழுத்து, அசை, சீர் என்பவற்றின் சுட்டத்தினாலான அடி என்ற ஓசைத் தொடரைக் கருவியாகக் கொண்டது என்பதும் புலனாகும். இதன்படி யாப்பு என்பது பொருண்மையும் அடி என்னும் வடிவ நிலையும் இணைந்த அமைப்பு என்பது தெளிவாகின்றது. பொருண்மை பொருந்தாதவிடத்து அடி என்னும் வடிவநிலை யாப்பெனப்படுதலிலை என்பதைப் பேராசிரியர்,

“முயற்கோடு சீரி முழுங்கம்பு போழ்ந் [தான்”⁴

என்னும் எடுத்துக்காட்டின்மூலம் புலப்படுத்துவர். எனவே தொல்காப்பிய மரபிலே யாப்பு என்பது பொருளுடன இணைந்த நிலையிலேயே சிந்திக்கப்பட்டமை புலனாகின்றது.

இவ்வாறு தொல்காப்பிய மரபிலே செய்யுள் என்பது மொழியைக் கருவ்யாகக் கொண்டுள்ள ஒரு முழுமையான அமைப்பைச் சுட்டி நிற்க யாப்பு என்பது அம் முழுமையின் ஒரு கூறான பொருட் புலப்பாட்டுக்குரிய ஓசைத்தொடரமைப்பைக் குறித்துப் பயின்றது. தொல்காப்பியம் எழுந்த காலப்பகுதியில் எழுவகைச் செய்யுட்கள் வழக்கில் இருந்தன. அவை பாட்டு, உரை, நூல், பிசி, முதுமொழி, மந்திரம், குறிப்பு என்பனவாகும்.⁵ யாப்பு என்பதும் எழுவகை ஆக்கங்களின் அமைப்பைச் சுட்டிப் பயின்றது. அவை பாட்டு, உரை, நூல், யாப்பொழி, பிசி, அங்கதம், முது சொல் எனப்படுவன.⁶ செய்யுள் வகைகள் எனப்படும் முதுமொழி, மந்திரம், குறிப்பு என்பன யாப்பெனப்படும். யாப்பொழி, முதுசொல், அங்கதம் என்பவற்றுடன் ஒத்த பொருளுடையவை என்பது ஆய்வாளரது கருத்தாகும்.⁷

யாப்பு எனச் சுட்டப்படும் மேற்குறித்த எழுவகை ஆக்கங்களிற் பாட்டு, உரை என்பனவே வடிவநிலையாற் பெயர் பெறுவன. ஏனையவை பொருள்நிலை சார்ந்தவையாகும். நூல் என்பது இலக்கண நூல்களையே சுட்டிநின்றது.⁸ பிசி என்பது இன்று விடுகதை எனப் பொதுவாகக் குறிக்கப்படுவது.⁹ யாப்பொழி என்பது நீதி இலக்கிய வகையையும் மெய்ப்பொருள் உணர்வு நூல்களையும் குறிக்கத் தருவது எனப்படுகிறது.¹⁰ அங்கதம் என்பது நுணுகி நோக்கி உணர்வகை இலக்கியங்களைக் குறிப்பது எனக் கொள்ளப்படுகின்றது.¹¹ முதுசொல் என்பது பொதுவாகப் பழமொழியைச் சுட்டி நிற்பது.¹²

வடிவநிலை சார்ந்தனவாகிய பாட்டு, உரை என்பவற்றுள் உரை என்பது பாட்டிடை வைத்த குறிப்பு முதலியன வாக நால்வகைப்படும் எனத் தொல்காப்பியம் கூறும்.¹³ உரைக்கப்படும் இயல்புடையதாக இதைக் கருதலாம். பாட்டு என்றால் என்னவென்று தொல்காப்பியம் வெளிப்படையாகக் கூறவில்லை. ஆயினும் செய்யுளியலின் மிகப் பெரும்பாலான நூற்பாக்கள் பாட்டின் அமைப்பு நிலையையே விளக்கி நிற்கின்றன. பாட்டுக்கும் ஏனைய யாப்புக்களுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைத் தொல்காப்பியம் நுட்பமாக உணர்த்தி நிற்கிறது. தூக்கு, பா என்பதும் செய்யுளுறுப்புக்கள் மூலம் இது புலப்படுத்தப்படுகிறது. தூக்கு, பா என்பன பாட்டுக்களின் ஓசைப் பண்பைக் குறித்து நிற்பன. பா என்பது பரந்துபட்டுச் செல்வதோர் ஓசை எனவும் தூக்கென்பது அவ்வோசையை ஒவ்வொரு பாட்டுக்குரிய அடியளவாக நிறுத்தி எல்லைப்படுத்திக் காட்டும் நிலை என்பதும் பேராசிரியருரையாற் பெறப்படுகின்றன.¹⁴ தொல்காப்பியம் பாட்டைப் பா என்ற பெயராலும் வழங்கியுள்ளது.¹⁵ நால்வகைப் பாக்களையும் தூக்கு என்பதும் ஓசைக்கூறின் அடிப்படையில் அறிமுகம் செய்யும் தொல்காப்பியம் சுற்றிலே,

“அவ்வியல் பல்லது பாட்டாங்குக் கிளவார்”¹⁶ என்கிறது.

இதற்கு இளம்பூரணர் உரை கூறுமிடத்து,

“பாட்டாங்குக் கூறுதலாவது ஓசை ஒழிந்துகீறும் தனையும் அடியும்படக் கூறுதல்., அவ்வாறுபடக் கூறுதலால் பாட்டாங்கு ஆகாதென்பதாஉம் அடியும் தொடையும் பெறவந்ததாயினும் நூலின்பாற்படுத்தல் உரையின்பாற்படுத்தல் என்பதாஉம் கூறியவாரும்”¹⁷

என்று விளக்கம் தருவர். இதனை மேலும் விளக்கும் வகையில்,

“ஐவகையடியும் விரிக்கும்காலை”¹⁸

எனத் தொடங்கும் தொல்காப்பிய நூற்பாவைச் சுட்டி, அது,

“ஆசிரியப்பாவுக்குரிய இலக்கண முடைத் தாயினும் ஓசையின்மையான் ஆசிரியம் எனப்படாது நூலெனப்படும் என்று கொள்க”¹⁹

என்பர்.

இவ்விளக்கம் தொல்காப்பிய மரபிலே உரை. நூல் முதலான ஏனைய யாப்புக்களுக்கும் ‘பாட்டு’ யாப்புக்குமுள்ள வேறுபாட்டைத் தெளிவுபடுத்தும். பொதுவாக எழுத்து அசை, சீர் என்பவற்றின் இணைப்பாலான அடியமைப்பிலே பொருட் புலப்பாட்டுக்குக் கருவியாக அமையும் யாப்பானது பாக்களுக்குரிய ஓசைத் தொடர்பைப் பெற்ற நிலையிலேயே பாட்டு ஆகிறது என்பது இதன்மூலம் பெறப்படுகிறது.

இவை யாவற்றையும் தொகுத்து நோக்கும்போது தொல்காப்பிய மரபிலே,

செய்யுள் என்பது ஓசை, பொருள், உணர்த்துமுறை, வகைப்படுத்தும் முறைமை ஆகியவற்றின் இணைப்பான மொழி சார்ந்த முழுமையான அமைப்பைக் குறித்து நின்று அத் தொடர்பிலே பல்வேறு வகை ஆக்கங்களுக்கும் பொதுச் சுட்டாகத் திகழ்ந்த தென்பதும்

யாப்பு என்பது செய்யுளின் ஒர் உறுப்பு என்ற நிலையிலே பொருட் புலப்பாட்டுக்குக் கருவியாகும் அடி என்ற ஓசைத் தொடரமைப்பைக் குறித்து நின்று அத் தொடர்பிலே பல்வேறு வகை ஆக்கங்களுக்கும் பொதுச் சுட்டாகத் திகழ்ந்த தென்பதும்

இவ்வகை யாப்பின் ஒரு குறித்த அமைப்பானது பாக்களுக்குரிய ஓசை இணைந்த நிலையிற் பாட்டு, பா என்னும் பெயர்களாற் சுட்டப்பட்டது என்பதும்

தெளிவாகின்றன. செய்யுள், யாப்பு என்பன மேற் சுட்டிய பொருண்மைகளிலிருந்து மாற்றம் எய்தியுள்ளமையை யாப்பருங்கல மரபில் நோக்கலாம்.

யாப்பருங்கல மரபிற் செய்யுளும் யாப்பும் இம்மரபிலே செய்யுள், யாப்பு என்பன பாட்டு என்ற குறித்த ஒரு வடிவ நிலைக்குரிய சுட்டுக்களாகப் பொருட் சுருக்கம் எய்திவிடுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. மேலும் செய்யுள் என்ற முழு அமைப்பில் யாப்பு என்பது ஒரு கூறுகக் கொள்ளப்பட்ட நிலை மாறி, யாப்பிலக்கணத்தின் ஒரு உள்ஊறுப்பாகச் செய்யுள் அமைந்து விடுவதையும் காணலாம். யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக்காரிகை என்பன பாவடிவங்களை விளக்கும் பகுதிகளைச் செய்யுளியல் என்ற பெயரிலே சுட்டியுள்ளன. செய்யுள் என்பதற்கு யாப்பருங்கலம் விளக்கம் தருமிடத்து,

“செய்யுள் தாமே மெய்பெற விரிப்பின் பாவே பாவினம் எனவிரண் டாகும்”²⁰

என்கிறது. இந் நூற்பாவுக்கு அமைந்த விருத்தியுரை,

“..... செய்யுள் எனப் பெயர் பெற்றும் ஓசைப் பொலிவு முதலாகிய உறுப்பு பொது புணர்ந்து, உரையும் நூலும் வசையும் மந்திரமும் முது சொல்லும் பிசியும் ஆகிய செய்யுள் அல்ல ஈண்டு வேண்டப்படும் செய்யுள் என்பதூஉம் சொல்லப்படும் எனக் கொள்க”²¹

என்கிறது. இதனை நோக்கும்போது யாப்பருங்கல மரபு உரை முதலியவற்றை விலக்கியே செய்யுளுக்குப் பொருள்கூற முனைந்துள்ளமை தெளிவாகத் தெரிகிறது.

யாப்பருங்கலம் யாப்புக்கு விளக்கம் தருமிடத்து,

“எழுத்தசை சீர்தனை அடிதொடை
[தூக்கொடு
இழுக்கா நடைய தியாப்பெணப்
[படுமே”²²

என்கிறது. தொல்காப்பியம் யாப்புக்குச் சுட்டிய இலக்கணம் இந் நூற்பாஸிலே மிக்கும குறைந்தும் காணப்படுகின்றது. முக்கியமாக, ‘குறித்த பொருளை முடிய நாட்டல்’ என்ற பொருளுடன் இணைத்து நோக்கும் சிந்தனை இதில் இல்லை. உறுப்பு நிலையிலே தனை, தொடை, தூக்கு என்பன இதில் மிகையாக உள்ளன.

இவற்றுள் தூக்கு என்பது தொல்காப்பிய மரபிலே பாட்டு என்ற யாப்புக்குச் சிறப்பாக உரிய உறுப்பாக அமைந்தமை மேலே நோக்கப்பட்டது. யாப்பிலக்கணம் என்பது பாட்டு வடிவ இலக்கணமே என மாற்றமடைந்த நிலையிலே பாட்டுக்குரிய தூக்கு உறுப்பு யாப்புறுப்பாகக் கொள்ளப்பட்டு விட்டமை தெரிகிறது.

தொடை என்பது தொல்காப்பிய மரபிலே செய்யுளின் உறுப்புக்களிலொன்றாகும். நச்சினூர்க்கினியர்,

“தொடைவகை யென்றது எழுத்துச் சொற்பொருள்களை எதிரெதிர நறிவுத் தொடுக்கின்ற தொடைப்பகுதிகளை”²³

என்பார். இது ஓசை; பொருள் ஆகிய இரண்டுக்குமுரிய உறுப்பாகும். இவ்வுறுப்புத் தொல்காப்பிய மரபிலே யாப்பு என்றும் பொது நிலைக்கு உரியதா அன்றேல் பாட்டு என்னும் சிறப்பு நிலைக்குரியதா என்பது தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை. ஆரின் இளம்பூரணர் பாட்டு யாப்பை ஏனைய யாப்பு வகைகளிலிருந்து வேறுபடுத்தும் வகையில் தந்துள்ள,

“அடியும் தொடையும் பெறவந்ததாயினும் நூலின்பாற்படுதல் உரையின்பாற்படு
[தல்.....”²⁴

எனச் சுட்டியுள்ளதை நோக்கும்போது தொல்காப்பிய மரபிலே அது பாட்டுக்குரிய சிறப்புறுப்பாகக் கொள்ளப்படவில்லை என்பதே புலனாகின்றது.

தனை என்ற சொல் யூர்ப்பியலிலே சீர்களின் புணர்ச்சியில் நிகழும் ஓசைத்

தொடர்ச்சியைக் குறிப்பது. சீர்கலை இணைத்து நிற்கும் - தனைத்து நிற்கும் - ஓசை நிலை எனலாம். தொல்காப்பியம் தனை என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ள போதிலும் அதனைச் செய்யுளின் ஓர் உறுப்பு பாகக் கொள்ளவில்லை. அந்நூலுக்குப் பிற்பட்ட யாப்பியலிலேயே தனை ஒரு உறுப்பு பாயிற்றென்பது தெரிகிறது.

இவ்வாறு யாப்பை மேற்கூறிய ஏழு உறுப்புக்களின் இணைப்பாகக் கருதும் மரபுக்கு முன்னோடியாக அமைந்தவர் பல்காய னார் என்பது யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை மேற்கோளாற் பெறப்படுகிறது.²⁵ நற்றித்தனார் என்பார் யாப்பை அடி, தொடை, தூக்கு எனப்படும் மூன்றுப்புக்களின் இணைப்பாகக் கண்டார் என்பதும் அவ்வுரையாற் பெறப்படும²⁶

இவற்றை நோக்கும்போது யாப்பருங்கல மரபு புலப்படுத்தி நிற்கும் யாப்பு என்பது பாட்டு என்பதன் புறவடிவம் - உடல் - என்ற கருத்தையே தந்து நிற்பது தெளிவாகிறது யாப்பருங்கல விருத்தியுரையின் மேற்கோளாக அமையும்.

“நானன் முதலாக நல்லுறுப் பேழியைத் தேதியில் தன்மை இயலாசாம் - தாதுக்கள் ஏழும் புணர்ந்த தியாக்கை எழுத்தாதி ஏழும் புணர்ந்த தியாப்பு”²⁷

என்ற வெண்பா யாப்பை உடலுக்கு உவமிப்பது இத் தொடர்பில் நோக்கத்தக்கது. இதே உவமையைப் பின்னர் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுக்குரிய தொன்னூல் விளக்கமும்,

“சிரைமுதல் யாப்புஉறச் சேருயிர்க்கு
[உடல்போல்
உரைமுதல் யாப்புஉற உணர் பொருட்டு
[உடலாச்
சிறப்பில் செய்வன செய்யுளாம்”²⁸
வைச் செய்யுளுக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் செய்யுளியல் நூற்பா 1. இளம்பூரணரையுடனான பதிப்பு திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை. 1961, பக். 419.
2. மேற்படி நூற்பா 74, பக். 454

யாப்பருங்கல மரபிலே செய்யுள், யாப்பு, பாட்டு, பா, தூக்கு என்பன ஒத்த பொருளில் வழங்கத் தொடங்கிவிட்டமையையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

“யாப்பு எனினும் பாட்டு எனினும் செய்யுள் எனினும் தொடர்பு எனினும் ஒக்கும்”²⁹

“தூக்கு எனினும் பாட்டு எனினும் பா எனினும் ஒக்கும்”³⁰

என வரும் யாப்பருங்கல விருத்தியுரைக் குறிப்புகள் இதனை உணர்த்துவன.

யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக்காரிகை ஆகியவற்றின் பன் செய்யுள், யாப்பு என்பவற்றுக்குப் பொருள் கொள்வதிலும் இலக்கணங் கூறுவதிலும் யாப்பருங்கல மரபின் ஆதிக்கமே தெளிவாகப் புலப்படுகின்றது. பொதுவாகச் செய்யுள், யாப்பு என்பவற்றால் பா, பாஎனம் ஆகிய பாட்டு வடிவங்களே சுட்டப்பட்டு இலக்கணங் கூறப்பட்டு வந்துள்ளமை இதனை உணர்த்தும். வீர சோழியம், தொன்னூல் விளக்கம் என்பன தத்தம் யாப்பதிகாரங்களிலே கத்தியீம் என ஒருவகையைக் குறிப்பிட்டுள்ளன.³¹ எனினும் அதுபற்றி அவை போதிய விளக்கங்களைத் தரவில்லை என்பதோடு அவ்வகைமை தொடர்ந்து பேணப்பட்டமைக்கும் சான்றுகள் இல்லை. பதினேழாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த இலக்கண விளக்கம் என்ற நூல் மட்டும் தனது செய்யுளியின் இறுதி நூற்பாயிலே³² தொல்காப்பிய மரபை அடியொற்றிச் செய்யுளின் வகைகளாக, நூல், உரை, பிசி, முதுசொல், மந்திரம், குறிப்பு என்பவற்றையும் சுட்டியுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

3. மேற்படி
4. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் பேராசிரியருரை (இரண்டாம் பாகம்) புத்தூலைக் கட்டுவன் சி கணேசையரின் உரை விளக்கக் குறிப்புக்களுடனான பதிப்பு. பொன்னையா நா, (பதி) திருமகள் அடித்தகம், சுன்னாகம் 1943, ப. 367
5. தொல். பொருள் செய். நூ: 157 — 158 (இளம்) பக். 515
6. மேற்படி நூ: 75 பக். 455
7. சுப்பிரமணியன், ச. வே. இலக்கணத் தொகை யாப்பு, பாட்டியல் தமிழ்ப் பதிப்பகம் சென்னை 1978, பக். 60
8. மேற்படி பக். 57
9. மேற்படி பக். 60
10. பெரியகருப்பன், இராம "தமிழ் இலக்கிய வகைகள்" வைபவ மலர் 1. முத்துச் சண்முகன், பெரியகருப்பன், இராம (பதி) மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், மதுரை 1974, பக். 118
11. சுப்பிரமணியன், ச. வே, மு. கு. நூல். பக். 60 — 61
12. மேற்படி பக். 60
13. தொல். பொருள் செய். நூ: 166. (இளம்) பக். 519
14. தொல். பொருள் பேரா. உரை, பக். 205, பக். 378
15. தொல். பொருள் செய் நூ: 150 — 151. (இளம்) பக். 513
16. மேற்படி நூ: 82, பக். 459
17. மேற்படி
18. மேற்படி நூ: 48 பக். 438
19. மேற்படி நூ: 82 உரை பக். 459
20. யாப்பருங்கலம் (பழைய விருத்தியுரையுடன்) நூ: 54 இளங்குமரன், இரா. (பதி) திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1976, பக். 210.
21. மேற்படி உரை பக். 210 — 211
22. மேற்படி நூ: 1 பக். 16
23. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் செய்யுளியல் நச்சினூக்கினியருரை, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1965 பக். 3.
24. பார்க்க: அடிக்குறிப்பு 17
25. யாப்பருங்கலம் (பழைய விருத்தியுரையுடன்) பக். 16 — 17
26. மேற்படி பக். 16
27. மேற்படி பக். 19
28. வீரமாமுனிவர் தொன்னூல் விளக்கம் நூ: 202 சுப்பிரமணியன், ச. வே, (பதி) தமிழ்ப் பதிப்பகம் சென்னை 1978, பக். 125
29. யாப்பருங்கலம் (பழைய விருத்தியுரையுடன்) பக். 14
30. மேற்படி பக். 17
31. வீரசோழியம் 112, 113 (பெருந்தேவனாரையுடன்) சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை பரிசோதித்த பதிப்பு. குமாரசுவாமிச் செட்டியார் (பதி) வித்தியாவர்த்தனி அச்சுக் கூடம், சென்னைப்பட்டணம் 1881. பக். 131.
தொன்னூல், விளக்கம் நூ: 250. பக். 140.
32. வைத்தியநாததேசிகர், திருவாரூர், இலக்கண விளக்கம் இராமலிங்கதேவிகன், சோம (பதி) பி. என். பிரஸ் சென்னை (தி. இ) நூ: 160 பக். 548

குறைவிருத்தி நாடுகளின் இறைமை: சில சிந்தனைகள்

கலாநிதி வி. நித்தியானந்தன்,
தலைவர், பொருளியற்றுறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.

இறைமை என்பது அரசியல் விரு
டானத்தில் வரையறுப்பதற்கு மிகச் சிக்க
லான பதங்களுள் ஒன்றாகவும் பலவித
கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு இடமளிப்பதாக
வும் இருந்து வந்துள்ளது. எனினும் இந்தக்
கட்டுரை அவற்றை ஆதார ரீதியாகத்
தானும் தொட்டுக் காட்ட முறிபட மாட்
டாது. அதற்குப் பதிலாக இறைமை என்ற
பதத்திற்குரிய மிக நேரடியான கருத்தாகிய
'அகிகாரம்' அல்லது 'ஆட்சியுரிமை' என்
பதை அது தரப்பட்டதொன்றாக எடுத்துக்
கொள்ளுகின்றது. அவ்வாறு கொண்ட
பின்பு குறைவிருத்தி நாடுகள் எந்தளவுக்கு
அகிகாரம், ஆட்சியுரிமை என்பவற்றை
நடைமுறையில் அதுபவிக்கின்றன; அது
விடயத்திற் கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்
டிய சக்திகள், செல்வாக்குகள், வளர்ச்சி
கள் என்பவை யாவை என்பவற்றையே
கட்டுரை அணுக முயல்கின்றது.

இவ்வாறு கூறுமிடத்து, இன்றைய
குறைவிருத்தி நாடுகள் பலவும் நவீன
அணுகுமுறைப்படி அமைந்த அதிகாரத்தை
நேரிக்கணிய நிலையில் ஏறக்குறைய மூன்று

அல்லது மூன்றரைத் தசாப்தங்களுக்கு
முன்புதான் பெற்றுக்கொண்டன என்பது
கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும்.
அதற்கு முன்பு நீண்டதொரு காலப்பகு
திக்கு அவை 'குடியேற்ற நாடுகள்' என்ற
பெயரில் தமது அதிகாரத்தையும் சுதந்
திரத்தையும் ஒருசில வல்லரசு நாடுகளிடம்
பறிகொடுத்திருந்தன. ஆனால் 1940 களின்
இறுதிக் கட்டத்தில் ஆரம்பித்து இன்று
வரை குடியேற்ற நாடுகள் சுதந்திரம்
பெறும் போக்கானது தொடர்ந்து வளர்ந்து
வருகின்றது. இந்தப் போக்கின் முக்கிய படி
முறைகளாக 1940 களின் இறுதியில் இந்
தியா, இந்தோனேசியா என்பவை சுதந்திர
மடைதல்; 1950 களின் நடுப்பகுதியளவில்
பிரஞ்சு மத்தியதரைப் பிரதேசங்களும் தூர்
கிழக்குப் பகுதிகளும் சுதந்திரம் பெறுதல்;
1960களின் முதற் கட்டத்தில் ஆபிரிக்க நாடு
கள் பலவும் விடுதலையடைதல் என்பவற்றைக்
குறிப்பிடலாம். ஆகவே இந் நாடுகள் அனைத்
தும் தாம் இதுவரை இழந்திருந்த அரசியல்
இறைமையைத் திரும்பவும் பெற்றுக்
கொண்டிருந்தன. அரசியல் இறைமை
என்பது குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களை அரசு

சாட்சி செய்வதற்கான உரிமையை மாதிரிமன்றி, அப் பிரதேசங்களின் பொருளாதார முகாமையையும் தாம் விரும்பியபடி கொண்டு நடாத்துவதற்கான சுதந்திரத்தையும் வழங்குவதாயிருந்தது. ஆனால் இந்த இருவகை உரிமைகளையும் குறைவிருத்தி நாடுகள் எவ்வளவு தூரத்திற்கு, நடைமுறையில், அநுபவிக்கின்றன என்பது கேள்விக்குரிய ஒரு பிரச்சனையாகின்றது.

அரசியற் சுதந்திரம், பொருளாதார சுதந்திரம் என்ற இவையிரண்டிற்கு மின்னியதை அநுபவிப்பதிலான சிக்கல்களை வெளிக்கொணருவதே கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும். உண்மையில், ஒரு நாட்டின் அரசியல் அதிகாரத்தை நிர்ணயிப்பதும் அந்த நாடு அநுபவிக்கக் கூடிய பொருளாதார சுதந்திரத்தின் அளவும் தன்மையுமே எனலாம். அவ்வகையில் அது கூடியவளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததென்பதிலும் சந்தேகமில்லை. எனினும் ஒரு நாட்டின், அதுவும் குறிப்பாகக் குறைவிருத்தி நாட்டொன்றின், அரசியற் சுதந்திரம் வெளிப்படையான சில காரணிகளினாலேயே பாதிக்கப்படுவதாயிருக்கலாம். எனவே கட்டுரையின் பிரதான கருப் பொருளுக்குச் செல்வதற்கு முன்னதாக அத்தகைய காரணிகளை அடையாளம் காணுவதும் ஓரளவுக்கு அவசியமாகின்றது. அதன்கீழே கட்டுரையின் முதலாவது பகுதி செய்ய முற்படுகின்றது.

1

உலக நாடுகளின் ஆட்சி முறைமை, குறிப்பிட்ட நாட்டில் நடைபெறும் ஆட்சியின் தன்மையைக் கொண்டு மக்களாட்சி அல்லது சர்வாதிகாரம் என வரையறை செய்யப்படுகின்றது. ஆனால் குறைவிருத்தி நாடுகளைப் பொறுத்தவரை ஒரு நுண்ணிலை மட்டத்தில் எழக்கூடிய இந்த வேறுபாடுகளைப் புறக்கணித்து அவற்றை ஒரு பருநிலை மட்டத்தில் நோக்குவோமாயின், எந்த ஒரு வகையான ஆட்சி முறையை அவை கொண்டிருந்தாலும் அவை உலக அரசியலின் செல்வாக்கினுக்கு உட்பட்டவையே

யாகும். உலக அரசியல் என்பது, மறுபுறம் நீண்ட காலமாகவே வல்லரசுகளினும் நிர்ணயிக்கப்படுவதொன்றாகவே இருந்து வந்துள்ளது. ஆனால் வல்லரசுகள் எவ்வாறு தமது சர்வதேச அதிகார அமைப்பைக் கட்டியெழுப்பியுள்ளன என்பதற்குரிய விடையைப் பொருளாதார மட்டத்தில் தான் காண வேண்டியதாயுள்ளது.

உலகப் பொருளாதார முறைமையின் அடிப்படையில் தான் வல்லரசுகளின் எழுச்சி இடம்பெற்றுள்ளது. ஒரு புறம், முதலாளித்துவப் பொருளாதாரமும் மறுபுறம், சமவுடைமைப் பொருளாதாரமும் வல்லரசுகள் தோன்றுவதற்கான பின்னணியை வழங்கியுள்ளன. முதலாளித்துவ முறைமையின் தோற்றம், வளர்ச்சி என்பன பரிசீலிப்பதற்கு நிலைக்களனாகக் கொண்டே பொருளாதாரக் கட்டுப்பாட்டும் நாளடைவில் ஐக்கிய அமெரிக்காவே நவீன முதலாளித்துவத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பிரதான வல்லரசாக எழுச்சியுற்றது. எனவே இன்று முதலாளித்துவ முகாமில் இடம்பெறக் கூடிய எந்த ஒரு வளர்ச்சியோடும் மாற்றமோ ஐக்கிய அமெரிக்காவின் ஆங்கீகாரமின்றி நிலைபெற முடியாது.

முதலாளித்துவ முறைமையில் ஏற்பட்ட மாறுபாடுகளுக்குரிய தூண்டற் காரணியாகச் செயற்பட்டது சமவுடைமைக் கொள்கைகளின் வளர்ச்சியேயாகும். இதன் பின்னணியில் முக்கியமாகக் கருத்திற்கொள்ளவேண்டியது யாதெனில், எந்த ஒரு பொருளாதார முறைமையும் அதன் அபிவிருத்தி பற்றிய பொருளியல் அம்சங்களின் சமூக அம்சங்களுடன் நெருக்கமான முறையில் தொடர்புபட்டிராவிடின் மக்களின் அபிவாணங்களைப் புர்த்தி செய்வது கடினமாயிருக்கும்மென்பதேயாகும். முதலாளித்துவ முறைமை தனி மனித அக்கறை யுடன் நெருக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்டிருந்ததால் சமூக மட்டத்தில் அது குறைபாடுகளைக் கொண்டதொன்றாகத் தெரிவதாயிற்று. சமவுடைமையின் முக்கியமான பலம் தனி நலன் அம்சங்களுக்குப் பதிலாகப் பொரு நலன் அம்சங்களிற் கூடிய

கவனம் செலுத்துவதின்மீதும் தான் உருப் பெற்றது. ஆகவே பொதுநலனை உத்தரவாதப்படுத்தும் வகையில் மத்தியப்படுத்தப்பட்ட பொருளாதார ஒழுங்குமுறை என்பது சமவுடைமையின் ஆணி வேராகச் செயற்படலாயிற்று. அதன் பிரதான வெளிப்பாடாகத் திட்டமிடல் என்பதும் பிரதான இடம் வகித்தது. சமவுடைமைப் பொருளாதார முறைமையின் இருப்பிடமாக சோவியத் ரூசியா எழுச்சியடைந்தது.

முகிய அமெரிக்கா, சோவியத் ரூசியா என்ற இரண்டும் முறையே முதலாளித்துவ முறைமை, சமவுடைமை முறைமை என்பவற்றுக்கான நிலைமைத் தானத்தில் வீற்றிருக்க முற்பட்டன. இந் நாடுகள் பின்பற்றிய அரசியற் கித்தாந்தமானது அவை கொண்டிருந்த பொருளாதார முறைமை யுடன் பின்னிப் பிணைந்ததொன்றாகவே காணப்பட்டது. எனவே வல்லரசுத் தானத்தை அடைந்திருந்த இந்த இரு நாடுகளும் தமது அரசியற் செல்வாக்கைப் பரப்புவதற்குப் பொருளாதாரப் பலத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டன. இன்று குடியேற்றநாட்டுவாதத்தின் செல்வாக்கு அருகிவிட்ட நிலையில், வல்லரசுகள் முன்போலப் பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றி ஆட்சி நடாத்துவதென்பது நடைமுறைக்கொவ்வாததொன்றாகும். எனவே பொருளாதார தரத்திற் குன்றியுள்ள பிரதேசங்களில் தமது பொருளாதார பலத்தின் அடிப்படையிலான உதவியையும் சலுகைகளையும் வழங்குவதன் மூலம் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு முறையினை வல்லரசுகள் கையாளுகின்றன. அதன் மூலம் குடியேற்றநாட்டுவாதத்தின் வழி அடையப்பட்ட அதே அரசியல், பொருளாதார நன்மைகளை முழு அளவில் இல்லாவிட்டாலும், ஓரளவிற்காவது வல்லரசுகள் அடையக்கூடியதாயிருந்ததெனலாம்.

எனினும் இத்தகைய ஒரு செய்முறை குறைவிருத்தி நாடுகளின்மீது ஏற்படுத்தக்கூடிய தாக்கம் மிகவும் பாரதூரமானதொன்றாயிருந்தது. ஏனெனில் முன்பு குடி

யேற்ற நாடுகளாயிருந்த நிலையில் அவை தமது சுதந்திரத்தை முற்றாகவே இழந்திருந்ததால், தம்மீது ஏற்படக்கூடிய தாக்கங்களை அவை எந்த வகையிலும் தவிர்க்க முடியாதவையாயிருந்தன. ஆனால் இப்போது அவை சுதந்திர நாடுகளாகக் கணிக்கப்பட்டதால் வேறு நாடுகளின் தலையீட்டையும் செல்வாக்கையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயமெதுவும் இருக்கவில்லை. ஆனால் அந்நிலையிலும் வல்லரசுகளின் மூலம் ஏற்படக்கூடிய தாக்கத்தினைத் தவிர்க்க முடியவில்லையாயின் அது குறைவிருத்தி நாடுகளைப் பொறுத்தவரை இக்கட்டான ஒரு நிலையைத் தோற்றுவித்தது. வல்லரசுகளின் சகவாசம் வேண்டாமென்று கூறி அவை தமக்கு வழங்க முன்வருபவற்றை முற்றாக உதறிவிடக் கூடிய ஒரு நிலையிலும் குறைவிருத்தி நாடுகள் இருக்கவில்லை. ஏனெனில் தமது அபிவிருத்தி முயற்சிக்கு அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளின் உதவி பலனைக்கக் கூடியதாயிருந்த விடத்து, அதனைப் புறக்கணிப்பது குறைவிருத்தி நாடுகளுக்கு அதிக நட்டமளிக்க வல்லதாயிருந்தது. ஆகவே வல்லரசு நாடுகளின் செல்வாக்கு, தமது சுதந்திரம் என்ற இரண்டுக்குமிடையே ஒரு சமப்படுத்தலை மேற்கொள்ளவேண்டிய அவற்றைப் பொறுத்தவரை அவசியமாயிருந்தது. எனினும் இந்தச் சமப்படுத்தலின் மத்தியிலும் வல்லரசு நாடுகளின் செல்வாக்கை ஒரு கூப்பிடு தொலைவில் வைத்துத் தமது தனி நிலைமையைப் பேணுவதில் வெற்றி கண்ட குறைவிருத்தி நாடுகள் மிகச் சிலவே யாகும்.

ஆகவே இதன் மூலம் ஏற்பட்ட முக்கியமான விளைவு யாதெனில், மூன்றாவது உலக நாடுகளின் இறைமை பாதிப்படைந்தமையாகும். மூன்றாவது உலக நாடுகள் பலவற்றை அவை முதலாளித்துவத்துக்குச் சார்பானவை அல்லது சமவுடைமைக்குச் சார்பானவையென்றே அன்றி அமெரிக்க முகாமையச் சேர்ந்தவை அல்லது ரூசிய முகாமையச் சார்ந்தவையென்றே இனம் காண்பது சாத்தியமானதொன்றேயாகும். அந்தளவுக்கு அவற்றின் அரசியல் இறைமை

யும் ஊடறுக்கப்பட்டதாகவே விளங்கி யிருந்ததெனலாம். அவை தமது இறைமையைத் தகுந்தபடி கையாள்வதற்கு அவற்றின் வல்லரசு சார் நிலைமை தடையை ஏற்படுத்தக் கூடியதாயிருந்தது.

ஆனால் தடைமுறையில், பெரும் பாலான குறைவிருத்தி நாடுகள் ஒரு கொள்கைசார்ந்த வல்லரசுகளின்மீது கணிசமான அளவு தங்கியிருந்தாலும் அதனைப் பெரிதும் வெளிக்காட்டிக் கொள்ள விரும்பவில்லை. அதனைச் சாதிப்பதற்கு அணிசேரா இயக்கம் என்பது குறைவிருத்தி நாடுகளுக்குத் தகுந்த வாய்ப்பினை அளித்தது. அணிசேராக் கொள்கையின் முன்னோடியாக ஆரம்பப் முதலே இந்தியா விளங்கி வந்தபோதும் 1961 ஆம் ஆண்டு பெல்சிரேட் நகரில் கூட்டப்பட்ட மகாநாட்டில் தான் அணிசேரா இயக்கத்திற்கெனச் சில தத்துவங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. எனினும் இயக்கத்திற்கு சேருவதற்கான வலையறை பெரிதும் நெகிழக்கூடியதொன்றாகவே காணப்பட்டது. இருபக்க அல்லது பல்பக்க இராணுவக் கூட்டு எதிலும் கைச் சாத்திடாத நாடுகளும் தமது பிரதேசத்தில் இராணுவத் தளம் எதனையும் அமைப்பதற்குப் பிரதான வல்லரசுகளுக்கு இடம் கொடாத நாடுகளும் அணிசேரா இயக்கத்திற்கு சேருவதற்கு அருகதையுடையவையாயின. ஆனால் இந்த வலையறைக்கு உட்பட்ட நாடுகள் அணிசேரா நாடுகள் எனக் குறிக்கப்பட்டாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட வல்லரசு முகாமுக்கு ஆதரவுடையவையாக அவை இயங்குவது சாத்தியமானதே. உதாரணமாக, இலங்கை அணிசேரா இயக்கத்தின் அங்கத்துவ நாடானபோதிலும், தற்போதைய நிலையில் அது முதலாளித்துவ வலதுசாரிகளின் பக்கம் சார்ந்திருக்கின்றதென்பதைப் பலரும் ஏற்றுக் கொள்ளுவர். ஆகவே அணிசேரா இயக்கத்தைச் சார்ந்திருப்பதால் மாத்திரம் ஒரு குறைவிருத்தி நாடு தன்னு இறைமையை வல்லரசுகளின் செல்வாக்கின்றிப் பயன்படுத்த முடியுமென்பதல்ல, அது மறை முகமாகத் தொடர்ந்தும் நீடித்தருக்கலாம்.

இது தவிர, வேறும் இரு வழிகளில் அரசியல் ரீதியாகக் குறைவிருத்தி நாடுகளின் இறைமை பாதிப்படையலாம். முதலாவதாக, எந்த ஒரு வல்லரசின் கீழ்க் குறிப்பிட்ட ஒரு நாடு குடியேற்ற நாடாயிருந்ததோ, அதன் செல்வாக்குச் சுதந்திரத்தின் பின்பும் குறிப்பிட்ட குடியேற்ற நாட்டைப் பாதிக்கலாம். உதாரணமாக, இலங்கை 1948 ஆம் ஆண்டு சுதந்திர மடைந்த பின்பும் 1956 வரை பிரித்தானியா, விமான, கடற்படைத் தளங்களைத் தொடர்ந்து வைத்திருந்தது. அதேபோன்று 1972 வரை பிரித்தானியா முடி பெயரளவிடலாவது நாட்டின் தலைவராயிருந்தது. அன்றைய வாழ்வு நேரடி நிலையில் இல்லாவிட்டாலும் மறைமுகமான வழிகளில் அது நீடித்திருக்க முடியும். இரண்டாவதாகப் பிரதேச ரீதியாக எழும் அரசியற் காரணிகளினாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டின் இறைமையிற் குறைவு ஏற்படலாம். இது நாட்டின் பருமன் காரணமாக அல்லது அதன் பொதுவான செல்வாக்குக் காரணமாக ஏற்படுவதாயிருக்கலாம். உதாரணமாக, இந்தியா ஆசியப் பிரதேசத்திலுள்ள ஏனைய நாடுகளின்மீது ஏற்படுத்தும் செல்வாக்கு, அதே போன்று வத்தின் அமெரிக்க நாடுகள் அயலில் உள்ள ஐக்கிய அமெரிக்காவின் ஆற்றல், பருமன் என்பவற்றினால் பாதிப்படைதல் என்பவற்றைக் குறிப்பிட முடியும்.

ஆகவே குறைவிருத்தி நாடுகளின் இறைமை என்பது அரசியல் ரீதியாகச் சர்வதேச மட்டத்திலிருந்தெழும் சில பல காரணிகளினால் கட்டுப்படுத்தப்படலாமென்பதைக் காண முடிகின்றது. எனினும் மூன்றாவது உலக நாடுகளின் பொருளியல் மட்டத்திற்குச் செல்வோமாயின் அது மேலும் மோசமடைவதை அவதானிக்கலாம்.

11

பொருவாதார அடிவிருத்திச் செயல்முறை என்பதை மிகப் பொதுவான முறையிற் குறிப்பிடுவதாயின், மேற்கொள்ளப்பட்ட முதலீடுகளிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய

மிகை மீண்டும் மீண்டும் முதலீடு செய்யப் படுவதால் உற்பத்தி நடவடிக்கைகள் பெருகிச் செல்வதன் மூலம்தான் அது இடம்பெறுகிறதெனக் கூறலாம். ஆகவே இங்கு வலியுறுத்தப்பட வேண்டியது என்ன வெனில் ஆரம்ப உற்பத்தியின் மிகை மறு முதலீடு செய்யப்படுவதாகும். ஆனால், குடியேற்ற நாடுகளில் நடைபெற்றது யாதெனில், அங்கு மேற்கத்திய முதலாளிகள் சில முதலீடுகளை மேற்கொண்டு உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டாலும், அவற்றிலிருந்து கிடைத்த லாப மிகைகள் உள் நாட்டில் அதிகளவில் மீண்டும் முதலீடு செய்யப்படவில்லை. அவ்வாறு முதலீடு செய்யப்பட்டாலும் அவை அதே உற்பத்தியைப் பெரும்பாலும் முதல் விளைவு மூலப் பொருள் உற்பத்தியை - விரிவுபடுத்துவதற்காக முடக்கப்பட்டதேயன்றி இதர துறைகள் நோக்கிக், குறிப்பாகக் கைத்தொழில் நடவடிக்கைகள் நோக்கிச் செலுத்தப்படவில்லை. இதுவே ஏறக்குறைய எல்லாக் குடியேற்ற நாடுகளிலும் இடம்பெற்ற செய்முறையாயிருந்தது. உதாரணமாக, இலங்கையின் பெருந்தோட்டங்கள் ஆங்கில முதலாளியார் தமது முட்டைகளை அடைகாப்பதற்காக அனுப்பும் அடைகாப்புக் கருவியாகத் (Incubator) தான் செயற்பட்டதாக வர்ணிக்கப்பட்டன. ஆனால் குஞ்சு பொரித்ததும், குஞ்சு இங்கிலாந்திற்குச் செல்ல முட்டையின் கோது மாத்திரம் இலங்கையில் தங்கி விட்டது. அதன் கருத்து ஆங்கில மூலதனம் பலன் கொடுப்பதற்கான சாதனங்களாகவே பெருந்தோட்டங்கள் செயற்பட்டன என்பதே கோரா. எனினும் உண்மைபான பலனை இங்கிலாந்து அநுபவிக்கத் தேவையற்ற அம்சங்களே இலங்கையில் எஞ்சியிருந்தன.

குடியேற்ற நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆரம்ப முதலீடுகளை எடுத்துப் பார்த்தாற்கூட, அவையும் மேற்கத்திய நாடுகளின் அளவுக்குத் தரம் வாய்ந்தவை என்று சொல்ல முடியாது. அவற்றின் விளைதிறன் குறைவாகக் காணப்பட்டதுடன், தொழில்நுட்ப விளிவாக்கம், முன்னேற்றம் என்பவற்றுக்கு இடமளிப்பனவாகவும்

அவை விளங்கியிருக்கவில்லை. தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் முற்றாக இடம் பெறவில்லையென்று கூற முடியாவிட்டாலும் அவை கைத்தொழில்களைப் போல ஊழியச் செலவை மீதப்படுத்தி உற்பத்தித் திறமையைக் கூட்டி விடுவனவாக இருக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, முதல் விளைவு நடவடிக்கைகள் விவசாய அலுவல்களாக இருந்த விடத்து, ஏக்கருக்கான விளைச்சலைக் கூட்டுவனவாகவே அவை காணப்பட்டன. இந்த கைய உற்பத்திச் செய்முறைகளைக் குடியேற்ற நாடுகளில் இடப்படுத்தியதன் ஒரு பிரதான நோக்கம் அந்நாடுகளிலிருந்த மலிந்த ஊழியத்தைப் பயன்படுத்தவாயிருந்ததால் அத்தகைய ஊழியத்தைப்பதினீடு செய்யக்கூடிய நடவடிக்கைகள் எதிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. ஆனால் அதற்குப் பதிலாக ஒரு குடியேற்ற நாட்டில் மலிந்த ஊழியத்துக்குப் பற்றுக்குறை ஏற்பட்ட போது அதை இன்னொரு நாட்டிலிருந்து தருவிப்பதற்கான ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. அதன் விளைவாகவே தென்னிந்திய ஊழியம் இலங்கையின் பெருந்தோட்டங்களில் நிலை கொள்ள முடிந்தது.

அதற்கும் மேலாகக் குடியேற்ற நாடுகளில் இடம் பெற்ற பொருளாதார நடவடிக்கைகளை ஒன்றாக எடுத்துப் பார்ப்போம். அவற்றின் வணிகச் செயற்பாட்டின் செல்வாக்கே கூடியளவு மிளிர்வதைக் காணலாம். அதாவது பொருட்களின் உற்பத்தி என்பதை விட அவற்றை எவ்வளவு விரைவாக வெளியீய எடுத்துச் செல்ல முடியுமென்பதுபற்றித் தான் கூடியளவு கவனம் செலுத்தப்பட்டது. எனவே நேரடி நடவடிக்கைகளை எதும், பல சமயங்களில், அவற்றிற்கு ஆதாரமாக அமைந்திருக்கக் கூடிய போக்குவரத்து, துறைமுக வசதி, வங்கி, காப்புறுதி முகவர் இல்லம், ஏல்விற்பனை போன்றன கூடிய முக்கியத்துவம் பெறக்கூடியதாயிருந்தன. குறிப்பிட்ட நாட்டின் தலைநகரிலான பொருளாதார அலுவல் அமைப்பினை இவையே பெருமளவுக்கு ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தன. அதே நேரத்தில் மெய் உற்பத்தி நடவடிக்கை தலைநகரிலிருந்து தூரத்தேயுள்ள

வேறொரு பிரதேசத்தில் இடப்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். ஆகவே இங்கு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருப்பது, உண்மையில், நாட்டைத் திறந்துவிடும் ஒரு செய்முறையே யாகும். உற்பத்தி நடவடிக்கை என்பதற்குப் புறம்பாக நாம் மேலே குறிப்பிட்ட சங்கதிகள் யாவும் உற்பத்தி நடவடிக்கைக்கான மூலதனத்தை இலகுவாக வரவழைப்பது, பின்பு, அதன் வெளியீடு, லாபம் என்பவற்றை விரைவாக வெளியே எடுத்துச் செல்வது என்ற இரண்டையும் வசதிப்படுத்துவனவாகவே விளங்கியிருந்தன. உருவாக்கப்பட்ட உற்பத்தியமைப்பின் நன்மைகளை உள்நாட்டுச் சனத்தொகை நோக்கித் திருப்பி விடுவதற்கு நாம் குறித்த சாதனங்கள் எந்த வகையிலும் உதவியாயிருக்கவில்லை. உதாரணமாக, இலங்கையில் மத்திய மலைநாடு புகையிரதப் பாதைகளாலும் வீதிகளாலும் திறக்கப்பட்ட அதே நேரத்திற் குடியாட்களின் இருப்பிடமாக விளங்கிய ஏனைய பிரதேசங்கள் மிக மெதுவாகவே தலைநகருடன் இணைக்கப்படுவதைக் காணலாம்.

இந்தச் செய்முறையின் உண்மையான முக்கியத்துவம் வெள்ளையர் நிரந்தரமாகக் குடியேறிய குடியேற்றங்களில் அவர்கள் நிறுவிக்கொண்ட உற்பத்தி அமைப்புடன் ஒப்பிடும் போது நன்கு புலனாகும். உதாரணமாக, ரொடசியா (தற்போது சிம்பாப்வே), தென்னாபிரிக்கா போன்ற பிரதேசங்களில் உற்பத்தியின் பலாபலன்கள் உள்நாட்டிற் தங்கியிருக்கக்கூடிய ஒரு முறையிலேயே பொருளாதார அமைப்பானது உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் இங்கெல்லாம் பலாபலன்களை அப்புறப்படுத்தி அவற்றை வெளியே எடுத்துச் செல்வதற்குப் பதிலாக இப்பிரதேசங்களிலிருந்த சுதேசிகளை அப்புறப்படுத்தி அவர்கள் அவற்றிற் பங்கு ஏதும் பெறுவதைத் தடுத்துத் தமக்கு அவற்றைத் தவியுரிமையாக்கிக் கொண்டனர்.

ஆகவே வெள்ளையர் நிரந்தரமாகக் குடியேறாத குடியேற்ற நாடுகளில் அவர்களால் ஆக்கப்பட்ட உற்பத்தியமைப்பினை ஒரு மிகை ஒழுத மாதிரி ஒரு (Surplus

Leakage Model) என அழைக்கலாம். ஏனெனில் இங்கு இடப்படுத்தப்பட்ட உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் ஆக்கப்பட்ட மிகை முழுவதுமே ஏறக்குறைய அபிவிருத்தியடைந்த வல்லரசு நாடுகளுக்கு ஒழுக்கிச் சென்றுவிடுகின்றது அதன்வழி குடியேற்ற நாடுகளின் அத்தியாவசிய பொருளியல் தேவைகளை ஆக்கிக்கொள்வதற்குக் கூட இந்த மிகை பயன்படாத ஒருநிலை தோன்றுகின்றது. அதனால் அவை அவற்றை இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய கட்டாயமும் ஏற்படுகின்றது. அதன் காரணமாகவே குடியேற்ற நாட்டுப் பொருளாதாரங்கள் யாவும் குறைவிருத்தி நிலைக்குட்பட்டது மாத்திரமன்றி அதனை வெளிப்படுத்தும் ஒரு சின்னமாகப் பரந்த ஏற்றுமதி இறக்குமதி அமைப்பினையும் கொண்டிருக்கின்றன.

பெருமளவுக்கு அந்திய நிலையிலிருந்து உருவாகிய இந்த வளர்ச்சிகள் உள்நாட்டு மட்டத்திலும் சில சாதகமான, நிலைமைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளாமல் விடவில்லை. அவை குறைவிருத்தி நாடுகளின் இறைமை மேலும் ஊடறுக்கப்படுவதற்குக் காலாயின. ஆகவே இறுதியாக அவை பற்றியும் எமது கவனத்தைத் திருப்பவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது.

III

குடியேற்ற நாடுகளிலான தேரடி உற்பத்தி நடவடிக்கைகளைக் குடியேற்ற நாட்டு வல்லரசின் முதலாளி வர்க்கத்தினர் கட்டுப்படுத்திக் கொண்ட போதும், அதனைச் சூழ உள்ள வணிகப் பொருளாதார அமைப்பின் அனைத்து அலுவல்களையும் அவர்கள் பூரணமாகக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. அவற்றின் செயற்பாட்டுக்கு அவர்கள் பிறரில் தங்கியிருக்க வேண்டியிருந்தபோது, அதனை நிறைவேற்றுவதற்கு உள்நாட்டவர் பலர் முன்வரக் கூடியதாய் இருந்தது. இந்தக் கடமைகள் பலவற்றையும் நிறைவேற்றுவதற்குச் சுதேசிகள் தாமதமாகவே முன்வந்தனரென்பது உண்மையாகவீருந்த போதும் அவற்றை அந்திய முதலாளிகள் கட்டுப்படுத்துவதென்பது எல்

வகையிலும் நடைமுறைக்கொவ்வாததாய் இருந்த காரணத்தினாலேயே அவர்கள் (அந்நிய முதலாளிகள்) அதனை அநுமதித்தனரெனலாம். ஆனால் இத்தகைய ஆதார நடவடிக்கைகளினூடாகச் சுதேசிகள் உழைத்துக்கொள்ளக் கூடியதாயிருந்த கணிசமான அளவு லாபம் அவர்களில் மேலும் பலரை அவற்றை நோக்கிக் கவர்ந்த தென்பது மட்டும் கூடியளவு உண்மையுடையதாகும்.

இவ்வாறான ஆதார நடவடிக்கைகள் முதல் விளைவு உற்பத்திக்கான பூர்வாங்க அலுவல்களாகிய காடுகளை வெட்டுதல், பாறைகளை அமைத்தல் என்பது முதல் முகாமையில் துணைபுரியும் முகவர் இல்லங்களைக் கொண்டு நடாத்துதல் வரை வேறுபட்டன. இவற்றிற் கிடைத்த லாபம், நாம குறிப்பிட்டபடி கவர்ச்சிகரமாயிருந்த காரணத்தினால் அது உள்நாட்டு மூலதன ஆக்கத்திற்கு உதவி செய்யக் கூடியனவாயிருந்தது. ஆகவே கோட்பாட்டளவிவரவது, அவர்கள் உழைத்துக்கொண்ட மிகை சுதேசிய முன்னேற்றம் கருதிப் பயன்படுத்தக் கூடியதொன்றாயிருந்தது. எனினும் பல குடியேற்ற நாடுகளில் அவ்வாறான பயன்பாடின்றமையே முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டிய அம்சமாகின்றது. உள்நாட்டு மட்டத்தில் மிகையை உழைத்துக் கொண்டவர்களுக்கு முதலீடு செய்வதற்குரிய செயல் விளக்கத்தினை அந்நியருடைய முதல் விளைவு நடவடிக்கைகளே வழங்கிக்கொண்டிருந்த நிலையில் உள்நாட்டவரும் அவற்றை நோக்கியே தமது முதலீடுகளைத் திருப்பினர். இவ்வகையில் அவர்கள் அந்நிய முதலாளிகளுக்குப் போட்டியாளராக வரக்கூடிய தாயிருந்த போதும் அவ்வாறான ஒரு குழல் ஏற்பட முடியாத அளவிற்கு அந்நிய நடவடிக்கைகள் பாரியவையாகவும், தரத்தில் உயர்ந்தவையாகவும் காணப்பட்டன.

சுதேசிய முயற்சியாளர் வர்க்கம் உள்நாட்டுப் பொருளாதார அபிவிருத்தியைக் கருத்திற் கொண்டு அதற்குரிய முதலீடுகளை மேற்கொள்ளவில்லையென்ற பாரிய குற்றச் சாட்டுக்கு ஆளாகின்ற அதே

வேளையில் அவர்களுக்குச் சார்பான ஒரு காரணியை முன்வைக்க வேண்டியது அவசியமானது. எந்த ஒரு நாட்டிலும் அபிவிருத்திக்கு அவசியமான முதலீடுகள் பற்றிய ஒரு வழிகாட்டியாக அரசாங்கம்தான் விளங்கவேண்டுமெனலாம். அரசாங்க ஆதரவில் முன்னோடி நடவடிக்கைகளான சாத்திய நிலை ஆய்வு போன்றன மேற்கொள்ளப்பட்டு முதலீட்டாளர் லாபம் உழைக்க முடியுமென்பது உத்தரவாதப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆனால் குடியேற்ற நாட்டு அமைப்பொன்றின் கீழ் அத்தகைய அக்கறையெதையும் அரசாங்கம் புலப்படுத்தாத நிலையில் முயற்சியாளர் அனாதரவாக விடப்பட்டிருந்தனர். எனவே அவர்கள் ஏற்கனவே லாபம் உழைத்துக் கொண்டிருந்த சில துறைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதைத் தவிர வேறு வழியிருக்கவில்லை. அதன் காரணமாகவே முதல் விளைவு நடவடிக்கைகள் நோக்கி அவர்களுடைய கவனம் திரும்பியதெனலாம்.

தமது லாபம் உழைக்கும் முயற்சிகளைப் பாதிக்காதவரை அந்நிய முதலாளிகளும் அதனைப் பொருட்படுத்தவில்லை. அதற்குப் பதலாக வேறு பல மட்டங்களில் அவர்களை அரசாங்கமும் ஒரு முயற்சியிலேயே குடியேற்ற நாட்டரசாங்கமும் அதனைச் சார்ந்த முதலாளி வர்க்கமும் இறங்கியிருந்தன இந்த வகையில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அரசியலதிகாரத்தை வழங்கல் தாய்நாட்டு மொழிகளில் அவர்களைப் பரிசீலிப்படுத்துவதன் மூலம், குறிப்பாகக் கல்வித்துறைப் போதனா மொழியாக மாற்றுவதன் மூலம், தமது கலை, கலாசாரம், வாழ்க்கைமுறை என்பவற்றை நோக்கிக் கவருதல் போன்றன சிறப்பாகக் கையாளப்பட்டன. இவை குறிப்பிட்ட மட்டத்தில் வெற்றியளித்ததும் ஒரு நச்சு வளையம் போன்று குறைவிருத்தி நாட்டைப் பாதித்தது. உள்நாட்டவரின் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் தமது லாபத்திற்கு அந்நியருடைய முயற்சிகளில் தங்கியிருக்க வேண்டியிருந்தது மாத்திரமன்றி, அம் மொழிகளிற் கல்வி கற்றோரும் அரசாங்க ஆதரவின்றி வாழ்க்கையில் மூன்றே

முடியவில்லை. ஆகவே இந்தச் செய்முறை வயப் பூரணமாக எடுத்து நோக்குமிடத்து ஒரு குறிப்பிட்ட குடியேற்ற நாட்டை நேரடியாகக் கட்டுப்படுத்திய அந்நிய முதலாளி வர்க்கத்திற்குப் புறம்பாக உள் நாட்டு மட்டத்தில் இடைத்தரகு பூர்ஷ்வா (Compradore Bourgeoisie) வர்க்கமொன்று உருவாக்கப்பட்டிருந்தது எவ்வாறு நாட்டு மக்களிடமிருந்து அந்நிய முதலாளி வர்க்கம் விடுபட்டிருந்ததோ, ஏறக்குறைய அதே யளவுக்கு இடைத்தரகு பூர்ஷ்வா வர்க்கமும் பெரும்பாலான நாட்டு மக்களிடமிருந்து விடுபட்டதாகவே காணப்பட்டது.

இடைத்தரகு பூர்ஷ்வா வர்க்கமே அந்நிய முதலாளி வர்க்கம் நீண்ட காலத்திற் செயற்பாடுகள் சிலவற்றைச் சாதித்துக் கொள்வதற்குரிய சாதனமாயிற்று. தாம் தொடர்ந்து லாபம் உழைப்பதை உள் நாட்டு முதலாளிகளைக் கொண்டு உறுத்ப்படுத்திக் கொண்ட பின் அரசியல் அதிகாரத்தை விட்டுக் கொடுப்பதை அந்நிய வல்லரசுகள் பொருட்படுத்தவில்லை. ஆனால் ஆட்சி அதிகாரம் தம்மைச் சார்ந்த முதலாளி வர்க்கத்தைச் சென்றடையப்படி குடியேற்று நாட்டு வல்லரசு பார்த்துக் கொண்டது. அதன் மூலம் ஏற்பட்ட முக்கியமான ஒரு விளைவு யாதெனில் 1950களில் ஆரம்பித்துப் பல குடியேற்ற நாடுகள் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டபோதும் நாட்டின் பொருளாதார, சமூக அமைப்புகளைப் பொறுத்தவரை அது பலத்த மாற்றங்களெதையும் கொண்டு வரவில்லை. முன்பு குடியேற்ற நாடுகள் என இருந்தவை இப்போது குறைவிருத்தி நாடுகள் என அழைக்கப்பட்டன. இந்நாட்டு அரசாங்கங்களிலூடாக அபிவிருத்தியடைந்த

வல்லரசுகள் தாம் இதுவரை அடபித்து வந்த பொருளாதார நன்மைகளையும் சலுகைகளையும் தொடர்ந்து அனுபவிக்க முடியாதாகக் கூறப்படுகின்றது பல்தேசியக் கூட்டுத் தாபணங்கள் குறைவிருத்தி நாடுகளில் இயங்குவதும், அந்நிய நிறுவனங்கள் தடையின்றி இயங்கக்கூடிய சுதந்திர வர்த்தக வலையங்கள் போன்றவை அமைக்கப்படுவதும் அதன் வெளிப்பாடுகள் என்றே எடுத்துக் காட்டப்படலாம்.

ஆகவே தொகுத்து நோக்கின் குறைவிருத்தி நாடுகளின் இறைமை எப்பது பொருளியல் ரீதியாகப் பார்க்குமிடத்து வெறும் பெயரளவிலான ஒரு பிரமையே தவிர வேறொன்றுமில்லையெனலாம். கோட்பாட்டளவில் அது குறைவிருத்தி நாடுகளின் அரசாங்கங்களிடம் காணப்பட்டாலும், அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் அதனைப் பல்வேறு மட்டங்களிலும் தமக்கு விரும்பியபடி நெடுமீசுச் செய்யக் கூடிய தரவுள்ளன. அந்தளவுக்குக் குறைவிருத்தி நாடுகளின் இறைமை குறைவுபடுவதென்றேயாகும். அதனை அவை நீக்குவதற்குச் சர்வதேச மட்டத்தில் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் இதுவரை பலனளிக்கவில்லை.

இவ்வாறு கூறமிடத்து, உள்நாட்டு அரசாங்கங்களின் நடவடிக்கைகள் எவ்வளவு தூரம் நாட்டு மக்களின் அபிலாஷைகளைக் கருத்திற்கொண்டு விளங்குகின்ற தென்ற பாரிய பிரச்சினை ஆராயப்படா திருத்தல் கவனிக்கத்தக்கது. அவையும் ஒரு பரந்த மட்டத்திற் குறைவிருத்தி நாடுகளின் இறைமையைப் பெறுமதிக்குறைவுக் குள்ளாக்குபவையேயாகும்.

கலினி ஞ்

“படிக்கிறவர்களின் பெரும்பாலானவர் தங்கள் அறிவை விருத்தி செய்துகொள்வதற்காகப் படிப்பதில்லை; பட்டம் வாங்க வேண்டும் என்பதற்காகவே படிக்கின்றார்கள்.”

— மஹாத்மா காந்தி —

வேத உபநிடதங்களில் அறிவாராய்ச்சியியற் கருத்துக்கள்

கலாநிதி எஸ். கிருஷ்ணராஜா, தலைவர், மெய்யியற்றுறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

அறிவின் மெய்யியல், அதன் ஏற்புடைமை, காரண சாரியை என்பவைபற்றி ஆராயும் ஒரு அறிவுத்துறையே அறிவாராய்ச்சியியல். கிரேக்க சிந்தனை வரலாற்றைப் போலவே இந்திய மரீனும் தொடக்கத்தில் புராதனக் கற்பனைக் கருத்துக்கள் விருத்தியாக்கப்பட்டன. இக் கற்பனைக் கதைகள் வேத காலத்திலேயே தான் திருந்திய ஒழுங்கு முறைப்படுத்தப்பட்ட வடிவத்தைப் பெற்றன. உபநிடத காலத்தில் வேதகாலக் கற்பனை பற்றியும், அவற்றிற்காதாரமான பௌதீகவதீதக் கற்பிதங்கள் பற்றியும் பல விதமான ஐயங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன.

இருக்கு வேதத்தின் 10ஆவது பகுதியில் பௌதீகவதீதக் கோட்பாட்டுக்கள் வளர்ச்சி பெற்றுக் காணப்படுகின்றன. வேத மரபிலிருந்தும், அதன் சிந்தனைப் போக்கிலிருந்தும் முரண்பட்ட குழுக்கள் உபநிடத காலத்தில் தனித்தனிக் குழுக்களாகப் பிரிந்து போகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. வேத மரபிற்கு எதிராக எழுந்த ஐயவாதம்; பொருள்முதல்வாதம், ஆசீ

வகம், சமணம், பௌத்தம் போன்ற தரிசனங்களின் எழுச்சிக்குக் காலாயமைந்தது.

அறிவாராய்ச்சியியற் பிரச்சனைகள் பற்றி இருக்கு வேதத்தில் எத்தகைய குறிப்புக்களும் காணப்படவில்லை. இயற்பண்பு வாத விளக்கத்தை ஏற்போமாயின், இருக்கு வேதக் கடவுளர்கள் மனிதரை உவமித்த வகையில் உருவாக்கப்பட்டு இயற்கையின் ஆற்றல்கள் கமத்தப்பெற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

பிரபஞ்சம் பற்றிய எளிமையான, தனியொரு விளக்கம் தரப்பட வேண்டிய தேவையே ஒருமைவாத ஒரிறைவாதக் கருத்துக்களின் எழுச்சிக்குக் காரணமாயிற்று. அதர்வண வேதத்திலும், பிராமணங்களிலும் காணப்படும் மெய்யியற் கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய பாடல்கள் பிரபஞ்சம் பற்றிய ஒருமைவாத விளக்கத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன. காலம், காமம், படைப்பாற்றல் பிராணன் உள்பொருளின் வடிவமைப்பு என்பன பற்றிய கருத்துக்கள் அவற்றிற் காணப்படுகின்றன.

சங்கரர், இராமானுஜர், மத்வர் என்போர்களது விளக்கங்களின் அடிப்படையில் இந்திய மெய்யியல் பற்றி ஆராய்ந்தவர்கள்; தன்வியைப் பெற்றதும், தனித் தன்மை வாய்ந்ததுமான கருத்துக்களை உபநிடதங்கள் உள்ளடக்கியது என்ற அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருந்தனர். இது ஒரு தவறான அபிப்பிராயமாகும். உபநிடதச் சிந்தனையாளர்கள் வெவ்வேறு மரபை ஒட்டித் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டாலும் பரமசிவம் புறம்பாக, எதிரான கருத்துக்களையும் கொண்டிருந்தனர். முரண்பட்ட கருத்துக்கள் உபநிடத காலத்தில் நிலவின என்பதற்குச் சான்றுகள் உள்.

உபநிடதங்களில் காணப்படும் வேறுபட்ட கருத்தியல் நிலைகளையும், அபிப்பிராயங்களையும் கருத்திற் கொண்டால், அக்காலத்தில் இருவகையான சிந்தனைப் போக்குகள் காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

- அ) நியாயத்தைப் பயன்படுத்தித் தமது கொள்கைகளை விருத்தி செய்தவர்கள்
ஆ) யோசனையைப் பயன்படுத்திப் பெறப்பட்ட அனுபவத்தினூடாகத் தமது கொள்கைகளை வெளியிட்டோர்

நியாயத்தைப் பயன்படுத்திப் பௌதீகவாத அனுமானங்களைச் செய்த உபநிடதச் சிந்தனையாளர்களில் உட்டாலகர் குறிப்பிடத்தக்கவர். பறுவா, ரூபன் என்ற இரு ஶ்ரோப்பிய மெய்யியல் வரலாற்றறிஞர்களும் உட்டாலகரை ஆராய்ந்தோரில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவார். ரூபன் உட்டாலகரை "யதார்த்தவாதி" எனவும், பறுவா அவரை ஓர் "அனுபவவாதி" எனவும் குறிப்பிடுகின்றனர். உட்டாலகரது பௌதீகவாதக் கோட்பாடுகள் வெறுமலே அவரது ஊகங்களாக இல்லாது உரியதொரு அறிவாராய்ச்சியியல் அடிப்படையைக் கொண்டிருப்பது அவதானிக்கத்தக்கது. உட்டாலகர் அனுபவ எடுப்புக்களைப் பயன்படுத்தித் தனது பௌதீகவாதக் கருத்துக்களை விளக்கினார். இந்தியச் சிந்தனை வரலாற்றிலேயே

முதன்முதலாக உளது (சுத்) என்பதை அனுமானமாகக் கொள்ளாது, அதற்கென நிரூபணங்களைத் தரமுயன்றவராவார். "இல்லாததிலிருந்து உளது தோன்றியிருத்தல் முடியாது. எனவே உளதாகிய ஒன்றிலிருந்தே பன்மைத் தன்மை வாய்ந்த இவ்வுலகின் அனைத்துப் பொருட்களும் தோன்றியிருத்தல் வேண்டும்" (சாந்தோக்கிய உபநிடதம்).

முதலில் "உளது" பன்மைத் தன்மையானதாக வரவிருப்பி வெப்பத்தை உருவாக்கியது. வெப்பம் நீரையும் நீர் நிலத்தையும் உருவாக்கியது. பின்வரும் அனுபவ அடிப்படையில் மேலே கூறியதை உட்டாலகர் விபரிக்கின்றார். "உடல் வெப்பமாக இருக்கையில் நீர் வியர்வையாக வெளிவருகின்றது"; "நீரால் உணவு பெறப்படுகின்றது"; "மனிதர் வெப்பம், நீர், உணவு என்ற மூன்றினாலும் உருவாக்கப்பட்டவர்கள். எவ்வாறு பால் தயிராகும்பொழுது இந்த மேலெழுதின்றோ அவ்வாறே உணவின் சாரம் உளத்தை உருவாக்குகின்றது"; "வெப்பம், நீர், உணவு என்ற மூப்பொருள் களினதும் பின்னோக்கிய பிரிவையே இறப்பை ஏற்படுத்துகின்றது"; "உடலுக்குப் பிரிதாச உளம் என ஒன்றில்லை".

ரூக்ஞவல்லியர் என்பவர் உபநிடத காலத்தில் நியாயத்தைப் பயன்படுத்தியபிறிதொரு சிந்தனையாளராவார். இவருடைய கருத்துக்கள் அனுபூதி நெறியான சிந்தனையைக் கொண்ட உபநிடதச் சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்கள் போலல்லாது, அறிவார்ந்ததொரு அடிப்படையைக் கொண்டிருந்தன. பிரகதாரண்ய உபநிடதத்தில் ஆக்மாவின் இயல்பு பற்றிக் கேட்கப்பட்டபொழுது 'நேதி, தேதி' (அதுவல்ல அதுவல்ல) என்றவாதம் இவரால் முன்வைக்கப்படுகின்றது. மறுபிறப்புப் பற்றிப் பேசும்பொழுது ரூக்ஞவல்லியர் பின்வருமாறு வாதிடுகின்றார். "ஒரு மரம் வெட்டப்பட்டால், அது வேரிலிருந்து மீண்டும் தழைக்கும். ஆனால் மனிதன் அவ்வாறில்லை மரத்திற்கு வேர்போல மனிதன் மீண்டும்

பிறப்பதற்கு ஆதாரமாக எதுவுமில்லை" எனவே இறந்தவர் மீண்டும் பிறக்க மாட்டார்.

பகுத்தறிவுப் நியாயமும் உபநிடதச் சிந்தனைகளில் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டன என்பதனை அறிய சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் வரும் பிரஜாபந் பற்றிய குறிப்புக்களை அவதானிக்கலாம். ஆத்மா இறப்பிலிருந்தும் துன்பத்திலிருந்தும் விடுபட்டது, அறிவை உடையது என இப்பகுதியில் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. மனித ஆளுமையை ஆன்மா எனக் கூற முடியாது. ஏனெனில் இறப்பினால் மனித ஆளுமை இழக்கப்படுகின்றது. கனவு நிலையிலுள்ள அகமாகவும் ஆன்மாவைக் கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் சூத்திரத்தில் பயம், துன்பம், இன்பம் போன்ற புலன் உணர்வுகளை உடல் அனுபவிக்கின்றது. எனவே ஆத்மா மனித ஆளுமையுமல்ல, உளவியல் தன்மையுமல்ல என எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது.

III

உலகாயதம் என்ற சொல் உபநிடத காலத்தில் உலகு பற்றிய அறிவு என்ற கருத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்திய மெய்யியல் பற்றிய நூல்களை எழுதிய பலரும் உலகாயதம் என்ற சொல்லைத் தவறாகப் பொருள்முதல் வாதம் என்பதாக நினைத்து விளக்கியுள்ளனர். சடத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயற்கை விளக்கப்படி அது பொருள்முதல் வாதமாகும். கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அது விளக்கப்படி இலட்சியவாதமாகும் உலகாயதம் ஒன்றுல் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டோ அல்லது சடத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டோ ஆராயப்படலாம். பானி நிக்காயக்களில் உலகாயதம் வேதகாலப் பிராமணர்களினால் பயன்பட்டு வந்ததொரு அறிவுத்துறை என்ற குறிப்புக் காணப்படுகின்றது.

இயற்கை பற்றிய ஆராய்ச்சியையே உலகாயதம் என்ற சொல் குறிப்பிடுகின்ற

தென்பதற்குப் பிரகதாரண்ய, சாந்தோக்கிய உபநிடதங்களிலும் ஐதரேய ஆரண்யகத்திலும் சான்றுகள் உள் "லங்காவதார" குத்திரத்தில் உலகாயதம் என்ற சொல், புற உலகு பற்றிய சிந்தனை நீதியிலான ஆய்வுமுறை என்ற கருத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. "மூலபரியாயகுத" என்ற நூலில் காணப்படும் உலகாயதக் கருத்துக்களில் அண்டவியல்சார் விளக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. மூலபரியாய என்பது அடிப்படையிலுள் என்ற கருத்தைச் சுட்டும்.

வைதிக மரபு தனக்கேற்ற வகையில் அளவை முறைகளையும் நியாயத்தையும் உருவாக்கிய காலத்து, உலகாயதக் கோட்பாடுகள் வேத மரபிற்கும், வைதிக நெறி முறைக்கும் முரணானதாகக் கருதப்பட்டு திராசரிக்கப்பட்டன. அர்த்த சாஸ்திரம் எழுதப்பட்ட காலத்து தருக்கம் பௌதிகவாதம் என்ற இரு பிரிவுகளையும் உள்ளடக்கிய ஆய்வுத்துறையாக உலகாயதம் காணப்பட்டது. இக் காலத்தில் நிபாயத்தைப் பயன்படுத்திப் பௌதிகவாத விடயங்களை உலகாயதர் ஆராய்ந்தனர்.

IV

சாந்தோக்கிய உபநிடதத்திற்கான சங்கரரது விளக்கத்தின்படி உபநிடத காலத்தில் தருக்கம் "வாக்கோ வாக்கியம்" என அழைக்கப்பட்டது. வாக்கோவாக்கியம் என்பது விவாதம் அல்லது சம்பாஷனை என்ற கருத்தைக் கொண்டது. இதுவே தருக்கம் என்பதன் ஆரம்பகாலப் புரிந்துகொள்ளல் ஆகும். பிராமணங்களில் "வாக்கோ-வாக்கியம்" என்ற சொல் கலந்துரையாடல் முறையிலமைந்த ஆய்வுமுறை என்ற கருத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. சங்கரர் வாக்கோ வாக்கியத்தைத் தர்க்க சாஸ்திரம் என்பதாக விளக்குவதை இராசா கிருஷ்ணனும், ஹியூமும் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தனர். டியூசின் என்பார் இதனை இயக்கவியல் எஸ்கிஸ்டர். பானி நூல்களில் பிராமணர்கள் ஒரு வகையான தர்க்க சாஸ்திரத்தைப் பயின்றார்கள் என்றும் அது வித்

தாந்தவாத சாஸ்திரம் என அழைக்கப் பட்டது என்றும் சில குறிப்புகள் காணப் படுகின்றன.

V

வேதகால மெய்யியலும் சமயமும் பற்றி ஆராய்ந்த கீர்த் என்பாரது கருத்துப் படி தைத்திரீய ஆரணயகத்தில் காட்சி, அனுமானம், ஸ்மிருதி, ஐதீகம் என நால் வகை அறிவின் வாயில்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தன. ஆதி உபநிடதங்களில் காட்சி என்பது புலக் காட்சியைச் சுட்டியது. சிந்தனையும் காட்சியின் வரையறையிலுள்ளடக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் தைத்திரீய ஆரணயகத்தில் சிந்தனை, அனுமானம் என்ற பிரிவிடைக்கப்பட்டது. ஆதி உபநிடதங்களில் புலக் காட்சியைச் சுட்டிய பிரத்தியட்சம் என்ற சொல் மத்திய, பிற்கால உபநிடதங்களில் புலன்கடந்த காட்சியையும், அது ஆன்மாவிற்குரிய பண்பெனவும் புதியதொரு கருத்தைப் பெறலாயிற்று. புலன் கடந்த காட்சி மூலம் பெறப்படும் அறிவே ஞானம் என்றும், இது ஆத்மனில் பெறப்படும் செம்மையான

அறிவு எனவும் மாண்டூக்கிய உபநிடதம் குறிப்பிடுகின்றது.

VI

பிற்கால உபநிடதமாகிய மைத்ரேய உபநிடதத்திலே தான் முதன் முதலாக "பிரமாண" என்ற சொல் அதற்கே உரித்தான "வாய்ப்பாண அறிவின் வாயில்" என்ற கருத்திற் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஏற்புடைய அறிவென்பது அதற்கே உரிய வாய்ப்பாண அடிப்படைகளை (பிராமணங்களைக்) கொண்டிருத்தல் வேண்டும் என்ற கருத்து இங்கு வலியுறுத்தப்படுகின்றது. வாய்ப்பாண அறிவின் வாயில் எனப்படுவது இந்தியச் சிந்தனை மரபில் மிக முக்கியம் பெறும் கருத்தாகும். வைதீக, அவைதீகத் தரிசனங்கள் உட்பட அனைத்து இந்திய சிந்தனைப் போக்குகளும் தாம் ஏற்றுக் கொள்ளும் பிரமாணங்களின் அடிப்படையிலே தான் தம் கோட்பாடுகளை வரையறுத்துள்ளது என்பது அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துவதற்குரிய போதிய நயாயமாகும்.

✽ பாரதியாரும் பெண் விடுதலையும் ✽

"மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்
மடமையைக் கொளுத்துவோம்
வையவாழ்வு தன்னிலெந்த
வகையிலும் நமக்குளே
நாதரென்ற நிலைமை மாறி
ஆண்களோடு பெண்களும்
ஸரிதிகர் ஸமானமாக
வாழ்வமிந்த நாட்டிலே".

— விடுதலை —

"..... வீரமிலா நாய்கள் விலங்காம்
இளவரசன் தன்னை மிதித்துத்
தராதலத்திற் போக்கியே,
பொன்னையவளந்தப் புரத்திலிலே
சேர்க்காமல், நெட்டை மரங்களென
நின்று புலம்பினார்
பெட்டைப் புலம்பல் பிறர்க்குத்
துணையாமோ"

— பாஞ்சாலி சபதம் —

சங்ககாலம் பற்றிய புவியியற் சிந்தனைகள்

திரு. செ. பாலச்சந்திரன்,
தலைவர், புவியியற்றுறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

சங்க காலம் பற்றிய தர்க்க ரீதியான ஆய்வுகள் கிரேக்க, உரோம, சீன புவியியற் சிந்தனைகளையும் இலக்கியக் குறிப்புகளையும் பெருபளவுக்கு ஆர்வமாகக் கொண்டுள்ளன. புவியியற் சிந்தனை கண்டுபிடிப்பு, நிலத்தேட்டம் என்பன புவியியலில் ஓர் முக்கிய ஆய்வுப் பிரிவாகும். இதற்கு ஏறக்குறைய 000 ஆண்டுகால வரலாறு உண்டு. கி. மு. 9ஆம் நூற்றாண்டில் கிரேக்க இடிகாச மேதை ஹெராமரால் கூறப்பட்ட உலகத்துக்கும் இன்று நாம் பார்க்கின்ற உலகப் படத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை மேற் கூறிய 3000 ஆண்டுக் காலம் விளக்குகின்றது. ஆகவே இன்றைய உலகப்படமும் பௌதிக பிரதேச விளக்கங்களும் ஒரு புதிய ஏற்பாடல்ல. இவை ஒரு பழைய உட்ப்படியான ஏற்பாடு ஆகும். இதற்குக் கிரேக்க உரோம புவியியற் சிந்தனைகளும் நூல்களும் அடிப்படையாக அமைகின்றன. இதேபோல் தமிழ்நாடு, குறிப்பாக பாண்டிய நாடு வரலாற்று நகரங்கள், மக்கள் வாழ்க்கை முறை, அரசியல், வர்த்தகம் என்பன பற்றிய பல உண்மைகளையும் மேற் கூறிய சிந்தனைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

சங்ககால இலக்கியங்களும் மேற்கூறிய வற்றை விளக்குகின்றன. ஆயினும் கிரேக்க

உரோம புவியியலாளர்கள் வரலாற்றை விளக்குவதுபோல் நமது இலக்கியங்களில் காணமுடிவதில்லை. அலெக்ஸாண்டரது படையெடுப்புக்களும் யூலியஸ் சீசரது வெற்றிகளும் காலத்துடன் விளக்கப்படுவது போல நமது இலக்கியங்களில் இல்லை. ஆயினும் இவையொருகப் பொருளுரையிற் சங்க கால வரலாறு கூறப்படுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் கடல்கோள் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது எனினும் இவற்றைக் கிரேக்கரது, உரோமரது கருத்துக்களை நம்புவதுபோல் நமது ஆராய்ச்சியாளர்கள் நம்புவது இல்லை. சில விடயங்களில் சங்க கால இலக்கியத்தில் காணப்படும் கருத்துக்கள் வரவேற்க வேண்டியன. எடுத்துக்காட்டாகச் சங்க காலத்துக்குரிய சிலப்பயன்பாடு பற்றிய கருத்துக்கள் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற பிரிவுகள் இருபதாம் நூற்றாண்டில் மத்திய காலத்தில் பிரித்தானியாவில் வளர்ச்சியடைந்து இன்று பல நாடுகளில் வரவேற்கப்படும் நிலப்பயன்பாட்டுடன் ஒப்பிடக்கூடியவை. (சோ. செல்வநாயகம் 1974)

மேலும் இயற்கை வளம் பற்றிய கருத்துக்கள், புவியைப் பற்றிய கருத்துக்கள், புவிகடலால் சூழப்பட்டுள்ளது என்பதை விளக்கும் கருத்துக்கள் சங்க நூல்

களில் சிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றைப் பின்வருமாறு நாம் எடுத்துக் காட்டலாம். (மோகனராஜ் - 1981)

“இருள் முந்தீர் வளை இய உலகத்து”
(திருமுருகாற்றுப்படை - 293)

“கடல் சூழ் மண்டிலம்”
(குறுந்தொகை - 137 : 7)

“புலவுக்கடல் உடுத்த மலர்தலையுலகம்”
(பெரும்பாணாற்றுப்படை 409-410)

“விரிகடல் வேலி வியலகம்”
(சிறுபாணாற்றுப்படை 114)

“விரிதிரைப் பெருங்கடல் வளை இய உலகம்”
(குறுந்தொகை 41:1)

புவி கடலால் சூழப்பட்டுள்ளது என்ற கருத்து சங்க காலத்தில் தெளிவுற உணரப்பட்டு இருந்த போதிலும் அதே காலத்தில் கிரேக்க அறிஞர்கள் தெளிவாக இருக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடவேண்டிய விடயமாகும்.

கெக்ஷாடியாஸ் (கி. மு.) புவி கடலால் சூழப்பட்டுள்ளது என்று கூற பின் வந்த மெரோடோட்டஸ் (கி. மு. 5) அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. எர்தோஸ்தீன்ஸ் (கி. மு. 3) புவி கடலால் சூழப்பட்டுள்ளது என எடுத்துக் காட்ட பின் வந்த தொலமி (கி. பி. 2) அதை மறுத்தார். (Bunbury 1959)

கடல்கொள் நடந்ததைப் பின்வந்த சிலப்பதிகாரம் “பஹுளீ ஆற்றுடன் பன்மலை அடுக்கத்துக் குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள” என்று கூறுகின்றது. இதுவும் புவி வெளியுருவவியல் பற்றிய சிந்தனையாகும். கடல் சூழ் இலங்கை, இமாலய வெற்பு பற்றிய சிலப்பதிகாரக் குறிப்புகள் பிரதேசப் புவிவியற் சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகின்றது. இவ்வாறு இன்னும் பல புவிவியல் கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றபோதும் வரலாறு பற்றிய காலத்தை விளக்கும் கருத்துக்களை நமது இலக்கியங்கள் கொண்டிருக்காதது ஒரு இடைவெளியை நிரப்பவேண்டிய தேவையை உருவாக்கியுள்ளது.

சங்ககாலம்:

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் மட்டுமன்றித் தமிழர்களின் வரலாற்றில் நிகழ்ந்த சிறப்புமிக்க காலங்களில் சங்க காலமும் ஒன்று என மதிப்பிடப்படுகின்றது. அன்றைய தமிழ்நாடு இன்றுபோல் அல்லாது பரப்பளவில் தென்னிந்தியா முழுவதும் வேங்கடம் முதல் குமரி வரை பரவியிருந்தது என்பதற்குச் சான்றுகள் உண்டு. (கங்க சபை - 1956) கிரேக்க, உரோம அறிஞர்களான கெரோடோட்டஸ் (கி. மு 5), மெகஸ்தனிஸ் (கி. மு 3), எரோஸ்தீன்ஸ் (கி. மு 3) ஸ்ராபோ (கி. மு. 1), பிளினி (கி. பி. 1), தொலமி (கி. பி. 2) ஆகியோர்களின் கூற்றுக்கள் மேற்கூறியவற்றுக்குச் சான்று பகர்கின்றன. (Bunbury 1959; மாக்னிக்கம் 1968)

சங்க காலத்தில் நிலவிய தொடர்புகள் அரேபியர், சீனர் ஆகியோருடன் மட்டுமன்றி கிரேக்கர் உரோமருடனும் வர்த்தக ரீதியாகவும் ஓரளவுக்கு அரசியல் ரீதியாகவும் இருந்தன என்பதற்கு அக்காலத்துத் தமிழ் நாட்டு நகரங்கள் எடுத்துக்காட்டாகின்றன. (Maloney 1968) புவிவியற் சிந்தனை ரீதியான சிறப்பு என்னவென்றால் இக் காலத்தில் கிரேக்க உரோம அறிஞர்கள் சீனா பற்றி எதுவும் தெரியாதிருக்க பொதுவாக இந்தியாவும் சிறப்பாகத் தமிழ்நாடும் சீனாவுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தன என்பதாகும்.

தமிழ் நாட்டில் மூன்று சங்கங்கள் இருந்ததாகத் தமிழ் இலக்கிய அறிஞர்களும் வரலாற்று அறிஞர்களும் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். அக்காலத்தில் இவ்வாறு சங்கம் அமைத்து இலக்கியம் வளர்த்ததல் தமிழ் நாட்டில் காணப்பட்டுள்ளது. ஏறக்குறைய இதே காலத்தில் கிரேக்கத்திலும் சிந்தனாபீடங்கள் (school of thought) நிலவியதை நாம் அறியக்கூடியதாய் உள்ளது.

இவை பைதோகிரஸ், அலெக்சாந்திரிய மில்லம்ஸ் சிந்தனாபீடங்கள் என அழைக்கப்பட்டன. (Bunbury 1959) இவ்வாறு சங்கம் அமைத்துச் செயற்படல் அக்காலத்து இரு பெரும் நாகரிகங்களில் காணப்பட்ட

டமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். இது மேற் குறிப்பிட்ட தொடர்பை மேலும் வலியுறுத்துகிறது எனலாம்.

தமிழ்ச் சங்கங்களுக்குரிய வரலாற்றுக் காலம் பற்றி அறிஞர்களிடம் கருத்து வேறுபாடு காணப்பட்டாலும் அதைப் பெரும் வேறுபாடாகக் கருத முடியாது. பொதுவான கருத்துக்கள் சில உண்டாயினும் இறையனாரகப் பொருளுரையிற் கூறப்படும் சங்க கால வரலாறு பற்றிய ஆண்டுக் காலத்தை எவரும் ஒப்புக்கொள்ளுவதற்கில்லை ஆனால் மூன்று சங்கங்கள் நிலவிய என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனர். இன்றைய கருத்து வளர்ச்சியின்படி அக்காலங்கள் பழைய கற்காலத்திற்கு உரியவை எனக் கருதப்படுகின்றது மேலும் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை, பழைய கற்காலம் கி மு 5000 ஆண்டுக்கு முன்பு காணப்பட்டது கி மு 3000 தொடக்கம் கி. மு. 800 வரை புதிய கற்காலம் நிலவியது. உலோக காலம் கி. மு. 800 தொடக்கம் கி. மு. 300 வரையும் நிலவியிருக்கலாம். இதன்பின் சங்ககாலம் கி மு. 300 தொடக்கம் கி. மு. 300 வரை நிலவியிருக்க வேண்டும். (சா. கணேசன் 1953) மேலும் வேறொரு ஆய்வின்படி சங்ககாலம் கி. மு. 500 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் கி. மு. 200 ஆம் ஆண்டுவரை நிலவியது என்பது கிறது. (வித்தியானந்தன் 1954) இன்னொரு கருத்து சங்ககாலம் என்பது கி. பி. முதலாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரை உள்ள காலப்பகுதி என்கிறது. (செல்வநாயகம், வி. 1956) சங்க காலத்தின் இறுதிக் காலத்தைப் பொறுத்தவரை கி. பி. 1 ஆம், 8 ஆம், 5 ஆம், 3 ஆம், 2 ஆம் நூற்றாண்டுகளாக இருக்கலாம் எனச் சில கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன (ஸ்ரீநிவாசபிள்ளை 1957) இந்த ஆராய்ச்சியாளரின் கருத்துப்படி சங்கத்தின் இறுதிக் காலம் கி. பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலமாகும். ஆகவே பொதுவான கருத்து சங்ககாலம் என்பது கி. மு முதலாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு முடிவு வரை உள்ள காலம் என நாம் ஏற்றுக்கொள்ள

லாம். இதற்குச் சமகால கிரேக்க கருத்துக்கள் பெரிதும் பயன்படுகின்றது.

இச் சங்க காலத்தில் நிலவிய மூன்று சங்கங்களில் முதலாம் சங்கம் பிழ்வுறான ஆற்றல் கரையில் தென் மதுரையில் காணப்பட்டது. பின்பு இந்த நகரம் அழிய, இரண்டாம் சங்கம் கபாடபுரத்தில் அமைக்கப்பட்டது. இந்த நகரமும் வேறு 49 நாடுகளும் பின்பு கடலால் கொள்ளப்பட்டன. இவை குமரி முனைக்குத் தெற்கே காணப்பட்டன. கடல்கோளின் பின் இன்றைய வைகை நதிக்கரையில் உள்ள மதுரையில் மூன்றாம் சங்கம் அமைக்கப்பட்டது என்பது இலக்கியம் தரும் கருத்தாகும். இவ்வாறன்றி மூன்று சங்கங்களும் 49 நாடுகளும் இன்றைய மதுரையில்தான் காணப்பட்டன என்ற கருத்தும் உண்டு (ஸ்ரீநிவாசபிள்ளை 1957) கருத்துக்கள் எப்படியாயினும் சங்ககால நகரங்கள் பல இன்று இல்லை என்பதும் எஞ்சியுள்ளன தமது முக்கியத்துவத்தை (மதுரை தவிர) இழந்தவிட்டன என்பதும் உண்மையாகும்.

புலிப் பெளதீகச் சான்றுகளின்படி சங்ககாலம் எனக் கொள்வப்படும் காலகட்டத்தில் கடல்கோள்கள் ஏற்பட்டதற்கோ, அதனால் பெரும் நிலப்பகுதிகள் மறைந்ததற்கோ இதுவரை ஆதாரம் இல்லை மேலும் கெரோடோட்டஸ், மெகஸ்தனிஸ், தோலமி ஆசியோர் எழுதிய தென்னிந்தியா, இலங்கை, மெரிமுனை பற்றிய கருத்துக்களின் அடிப்படையில் இப்பகுதிகள் அக்காலத்திலும் இன்றுபோலவே இருந்தன என்பதில் சந்தேகமில்லை. இங்கு கடல்கோள் என்பது, மயோசின் காலத்தில் தென்னிந்தியா, இலங்கை நிலம் உயர்த்தப்பட்டது பின்பு பற்றிய கர்ணபரம்பரைக் கதையின் பிரதிபலிப்பாகக் கூறப்பட்டு வந்திருக்கலாம். ஆராய்ச்சி முடிவுகளின்படி மயோசின் காலத்தில் மனித இனமே தோன்றியிருக்கவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எனவே சங்ககாலத்தில் கடல்கோள் இல்லாவிடில் அக்கால நகரங்களில் சில ஏன் முக்கியத்துவம் இழந்தன என்பது தீர்க்கவேண்டியது ஆகும்.

சமுத்திரவியல் தொல்பொருளியல் சான்றுகள்

தென்னிந்தியாவில் நிகழ்த்தப்பட்ட தொல்பொருளியல் ஆய்வுகளும் சமுத்திரவியல் ஆய்வுகளும் ஒப்பிட்டு நோக்கப்படுகிறது. (Meloney 1968; Akkaraju V. N. Sarma 1974) பொதுவாக 1940 களில் இந்தியத் தொல்பொருள்யற்றுறையின் பிரதம இயக்குனராக இருந்த Sir M. Wheeler அவர்களால் பல தொல்பொருளியல் ஆதாரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. பாண்டிச்சேரிக்குத் தெற்கே அமைந்துள்ள அரிக்கமேடு என்னுமிடத்தில் அகழ்வாராய்ச்சி நிகழ்த்தப்பட்டது. இந்த அகழ்வு கி. பி. முதல் இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குரிய தமிழ்நாட்டு-உரோமத் தொடர்பை விளக்கியது. அக்காலத்தில் கடல் நீர் மட்டம் இப்போதிலும் பார்க்க 20' உயர்ந்திருந்ததை இங்கு உள்ள கடளீரேரி விளக்குகிறது. இவரது கருத்து கடல்நீர் மட்டத்திற்கு ஏதோ நிகழ்ந்துள்ளது என்பதாகும்.

மேலும் காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலும் (புகார்) தொடர்ந்து குமரிமுனை வரையிலும் நிகழ்த்தப்பட்ட ஆய்வுகள் மேற்கூறியதை வலியுறுத்துகின்றன. சங்க இலக்கியத்தின்படி புகார் இலக்கிய வர்த்தக மையமாகக் காணப்பட்டது. இவற்றுக்குரிய ஆகாரங்கள் இங்கு கிடைக்கப்பெற்றன. இன்று இத்துறை கடற்கரையில் இருந்து 1½ மைல் உள்ளாகக் காணப்படுகிறது. புகாருக்குத் தெற்கே கொற்கை முக்கிய துறையாகக் காணப்பட்டது என்பதையும் அகழ்வாராய்ச்சிகள் நிரூபிக்கின்றன. இத்துறை மணல் மேடால் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. இலக்கிய ரீதியில் நாகபட்டினம், தொண்டி, தேவிபட்டினம், காயல்பட்டினம், மாந்தை (இலங்கை), குலசேகரப்பட்டினம் ஆகியன தொடர்ந்தும் துறைமுகங்களாகக் காணப்பட்டன என்பதற்குச் சான்றுகள் உண்டு. ஆனால் இவையெல்லாம் இன்று கடற்கரையில் இருந்து உள்ளநோக்கியும், மணல் மேடுகளால் தடுக்கப்பட்டும் உள்ளன. இந்த நகரங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் மட்டும் துறைமுகங்களாக இருந்தன. வர்த்தக மையங்

களாக விளங்கின. பின்பு ஏன் இவை முக்கியத்துவம் இழந்தன, மணல்மேடுகளால் மூடப்பட்டன என்பவற்றுக்குக் கொடுக்கப்படும் காரணங்கள் சங்ககால நகரங்களின் மறைவுக்கும் காரணமாகுமோ என்பது தீர்மானிக்கவேண்டிய விடயமாகும்.

பாண்டிச்சேரியிலிருந்து தெற்காகக் குமரிமுனைவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளின்படி கடல் நீர்மட்டம் இன்று முன்பிலும் பார்க்க தாழ்ந்துள்ளது என்பது எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. (Akkaraju V. N. Sarma 1974) குறிப்பாக கன்னியாகுமரியில் நான்கு வெவ்வேறு அளவான கடல்நீர் மட்டங்கள் காணப்பட்டுள்ளன. அவை 10, 20, 40 — 50, 100 அடிகள் உயரங்களில் உள்ளன. இன்றைய கன்னியாகுமரிக் கிராமம் 100 அடிக்குரிய கடல்நீர் மட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. இவை குறிப்பிடத்தக்க விடயங்களாகும். பொதுவாகக் கடல் நீர்மட்டம் தாழ்கின்றபோது நதிகள் வேற்று வழிகண்டன. அவற்றின் சங்கமப்பகுதிகள் கடற்கரையில் வேறு இடத்துக்கு இடம்மாறின. பழைய துறைமுகங்கள் உள்நாட்டுப் பகுதிகளாகி மணல் மேடுகளால் மூண்டு முக்கியத்துவம் இழந்தன. இவை தொடர்ச்சியாக அவை வர்த்தக இலக்கிய மையங்களாக அமைய முடியாமற் போயின என்ற கருத்து முன்வைக்கப்படுகிறது. இவ்வாறான கடல்நீர் மட்டம் தாழ்தல் குறிப்பாக கன்னியாகுமரி, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் அதிகம் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது இதற்குத் தொடர்ச்சியான நிலவுயர்த்துகை காரணமாக இருக்கலாம் என நம்பப்படுகிறது. வரலாற்றுக் காலத்தில் இந்நிகழ்வு மெதுவாகவோ திடீரெனவோ ஏற்பட்டு இருக்கலாம். மேலும் பனித்தகடுகள் பின்வாங்கத் தொடங்கியதன்பின் கடந்த 10,000 ஆண்டுக் காலத்தில் கடல் மட்டத் தாழ்வுகளையும் உயர்வுகளையும் பலமுறை புவி கண்டுள்ளது என்பதும் ஆதாரம் ஆக்கப்படுகிறது. Akkaraju V. N. Sarma 1974)

தூத்துக்குடித் துறைமுகத்துக்கு அண்மித்துக் காணப்படுகின்ற உள்நாட்டுக் குளங்களும் அவற்றில் அமைந்துள்ள கட

ஆயிரம் உயிர்ச் சுவடுகளும் கடல் நீர்மட்டம் பின்பாங்கியதை திருபிக்கின்றன. மேலும் இராமேஸ்வரம் தீவில் கடல் நீர்மட்டம் 20 அடி உயர்ந்திருந்ததற்கு ஆதாரம் உண்டு. மேற்குறிப்பிட்ட இந்த ஆய்வுகளின்படி தென்னிந்தியக் கரையோர வர்த்தக நகரங்கள் கிறிஸ்து சகாப்த ஆரம்ப காலத்தில் ஏற்பட்ட கடல்நீர்மட்டத் தாழ்வு காரணமாக அழிந்தன எனப்படுகிறது. இக் கடல் நீர்மட்ட அழிவுகளுக்கு ஏற்ற புவிப் பௌதிகச் சான்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் சங்ககால நகரங்களின் அழிவு நிகழிக்கப்படலாம். இதன் பின்பு காணப்பட்ட சில நகரங்கள் இ. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட கடல் நீர்மட்டத் தாழ்வால் அழிந்தன என்றும் கூறப்படுகிறது. (V. N. Sarma 1974)

காலநிலை மாற்றங்கள்

புவிச் சரிதவியற்காலம் தவிர்ந்த அண்மைக்கால வரலாற்றுடன் தொடர்புபட்ட காலநிலை மாற்றங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் சில உண்மைகளைத் தெரிவிக்கின்றன. தொல் பொருளியல் ஆதாரங்களின் அடிப்படையிலும் மகரந்தப்படுக்கைகள், ஏரிகளின் நீர்மட்ட மாற்றங்கள், மரவளையங்கள், உயிர்ச்சுவடுகள் போன்றனவற்றின் மூலமும் இந்தக் காலநிலை மாற்றங்கள் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன. இம்மாற்றங்கள் பற்றி ஈனா, ஐப்பான், வடமேற்கு ஐரோப்பா ஆகியவற்றுக்குச் சான்றுகள் உண்டு. ஆனால் தென்னிந்தியப் பகுதிக்கோ அல்லது ஏசிய அபிவிருத்தியடையும் பிரதேசங்களுக்கோ இவ்வித ஆதாரங்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இதனால் வடமேற்கு ஐரோப்பா பற்றிய ஆய்வுகளைத்தான் தென்னிந்தியப் பிரதேசங்களுக்கும் பிரயோகிக்க வேண்டியுள்ளது.

பொதுவாகக் காலநிலை மாற்றங்களுக்கு ஏற்ற வகையிலும் கடல்நீர் மட்டங்களும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகின்றன. வெப்பநிலை குறைவடையும் போது முடிவுப் பகுதிகள், மலைத்தொடர்கள் ஆகியவற்றில் பனி உறையும் நடவடிக்கை அதிகரிக்கும். கடல் நீர் மட்டம் குறைவடையும். இதனால்

கரையோரங்கள் உள் தாட்டுப் பகுதிகளாக மாற்றம் அடையும். ஆற்றுப்பகுதிகள் வழிமாரும், கடற்கரையோரம் ஒன்றில் மணற் பகுதிகளாக அன்றி பாறைத்தட்டுகளாக மாற்றமடையும். (தரை உயர்ச்சிக்கு உள்வாரும் போது இந்நிலை ஏற்படும்). இவ்வாறு அல்லாமல் வெப்பநிலை அதிகரிக்கும்போது பவித்தகடுகள் உருகின்றன. இதனால் கடல்நீர்மட்டம் அதிகரிக்கின்றது. இந்நிலையில் கடல் நீர்மட்ட அதிகரிப்புக்கு ஏற்ற முறையில் கடற்கரைகள் தீவுகள் கடலால் விழுங்கப்படும். (இந்நிலை அழிந்த தப்பட்டாலும் ஏற்படும்) இச்செயலை நாம் கடல் கோள் என்று கூறலாம்.

இந்தவகையில் பார்க்கும்போது பினிஸ் தோசின் பனிக்காலத்தின் பினித்தகடுகள் உருகி கடல்நீர் மட்டம் அதிகரிப்பு ஏறக்குறைய கடந்த 10,000 ஆண்டுகளாக ஏற்பட்டது. குறிப்பாக கி. மு. 5000 — 3000 ஆண்டுகட்கு இடையில் கடல் நீர்மட்டம் மேலும் உயர்ந்தது. கி. மு. 2000 ஆம் ஆண்டுகளில் கடல் நீர்மட்டம் இன்றிலும் பார்க்க 3 மீற்றர் கூடுதலாக இருந்தது எனப்படுகிறது. (Gibbons 1976) இக்காலம் பனிக்காலத்தின் பின் ஏற்பட்ட தொடர் காலமாகும். இத்தகைய தொடர் காலம் இன்னும் ஏற்படவில்லை. தொல் பொருளியல் ஆதாரங்களின்படி சங்ககால நகரங்கள் உயர் கடல் நீர்மட்ட காலத்தில் தான் காணப்பட்டன எனப்படுகிறது. இலக்கிய ஆதாரங்களின் படியும் இதுவரை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கருத்துக்களின் படியும் மேற்குறிப்பிட்ட காலத்தில் சங்ககாலம் காணப்பட்டிருக்க முடியாது.

திரும்பவும் குவிர் நிலைமைகள் கி. மு. 900 — 800 வரை காணப்பட்டன. இக்காலத்தில் கடல் நீர்மட்டம் தாழ்ந்து கொள்ளுதலும் நீடிக்கவில்லை. படிப்படியாக வெப்ப உயர்வு ஏற்பட்டது. இந்த வெப்ப உயர்வின் உச்சநிலை கி. மு. 1000—1200ம் ஆண்டுகளுக்கு இடையில் ஏற்பட்டது (Gibbons 1976) பின் குறுகிய பனிக்காலம் கி. பி. 1550 — 1700 வரை நிகழ்ந்தது. பின்பு 18-ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப

4. சா. கண்ணசகன் 1908. வரலாற்று நெழியில் காலப்பகுப்புக் கையெழுத்து, உலகத் தமிழ்க் கருத்தரங்கு மகாநாடு, சென்னை.
5. குப்புசாமி குரும்பூர் 1984. குப்புத்தலை எட்டிப் பார்த்தேன், சென்னை.
6. Kanagasabai, V. 1956. The Tamils, Eighteen Hundred years Ago, Madras.
7. Maloney, C. T. 1968. The effect of early coastal sea traffic on the development of Civilization in South India. Ph. D. Thesis, University of Pennsylvania, U. S. A.
8. Manickam, V. Sp. 1968. A Glimpse of Tamilology. Madras.
9. மோகனராஜ், கு. 1981. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் ஆற்காடல், ஐந்தாம் உலகத் தமிழ் மகாநாடு - விழாமலர்
10. செல்வநாயகம், வி. 1956. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு
11. செல்வநாயகம், சோ. 1974. Landuse in the ancient Tamil Country. A case study of Maratham Landscape - 4th International Tamil Conference.
12. ஸ்ரீநிவாசபிள்ளை, கே. எஸ். 1957. தமிழ் வரலாறு.
13. வித்தியாவந்தன், ச. 1954. தமிழர் சாஸ்திரம்

✽ தமிழ் ✽

“ பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புசுழிலே கிடந்து சங்கத் திருப்பிலேயிருந்து வையையோட்டிலே தவழ்ந்த பேதை நெருப்பிலே நின்று கற்றோர் நினைவிலே நடந்தோரென பொருப்பிலே பயின்ற பாலை மருங்கிலே வளருகின்றான் ”

— விஸ்வியாரதம் —

இறை உறவில் மலரும் மறை

வண. பிதா R. A. J. மத்தாயல்,
விரிவுரையாளர்,
இறிஸ்தவ நாகரிகத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

மனிதன் தனது ஐம்புலன்கள் மூலமே பலதுறைப்பட்ட அறிவையும், சிந்தனைகளையும் அடிப்படையாகப் பெறுகிறான். "மனிதன் ஐம்புலன்களால் பெறப்படும், அனுபவங்களைத் தனது அறிவாற்றலால் ஒரு படி உயர்த்தி அவற்றைச் சிந்தனைகளாக்குகின்றான்" என்பார் 13ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அக்குவீனோ தோமையார். எனவே இறைவனைப் பற்றிய சிந்தனைகள் கூட எமது அனுபவ வாயிலாகவே வருகின்றன.

மறைகள் எல்லாமே மனிதத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய மனிதனாலே படைக்கப்பட்டவை எனச் சில உளவியல் நிபுணர்கள் கூற முற்படுவர். அவர்களின் இவ்விதமான கூற்று இறிஸ்தவ மறைக்கு எவ்விதத்திலும் பொருந்தாததொன்றே. ஏனெனில் இறிஸ்தவம் அனுபவரீதியான வரலாற்று மறையாகவே இருக்கின்றது. இறைப்பொருள் ஏற்பாட்டு நூலின் அடிப்படையில் நோக்குவோம்.

பொழிய ஏற்பட்டதில் மனிதனின் அனுபவம்

திருமறை நூலின் (Bible) முதற்பகுதியாகிய பழைய ஏற்பாட்டை ஆராய்ந்தால், இ. மு. 13ஆம் நூற்றாண்டு நிகழ்ச்சி

யொன்றே இஸ்ராயேல் மக்கள் இறைவனோடு கொண்ட உறவுகளுக்கெல்லாம் மையமாக இருக்கின்றதைக் காணலாம். அதுதான் எகிப்திய அரசர்களுக்கு, அடிமைகளாயிருந்த இஸ்ராயேல் மக்களின் துன்பங்களைக் கண்ணுற்ற இறைவன் தம் ஊழிய ஞ்சிய மோயீசன் மூலமாக அவர்களுக்கு விடுதலை கொடுத்த நிகழ்ச்சியாகும். (யாத் திராகமம் 3 : 7-9) துன்பத்தில் அமிழ்ந்திருந்த மக்கள் ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருந்த விடுதலையே அம்மக்கள் கடவுளைச் சந்தித்து உறவாடிய முக்கியமான நிகழ்ச்சியாக இருந்தது மட்டுமல்லாமல், தொடர்ந்து அவ்விறைவனோடு உறவு கொள்வவும் வழிகோலியது.

மனித வாழ்வோடு தொடர்பற்ற அன்றேல் அஞ்சாதற்குரிய ஒரு "சக்தி" யாக வல்ல மாறாக உறவுகொள்ளக் கூடிய "ஆள்" தன்மையில் இறைவனை (Personal God) இவர்கள் சந்தித்தது. இவர்களின் வாழ்விற்குப் பதிய அர்த்தத்தைக் கொடுத்ததோடு, உறவு கொள்ளும் அக் கடவுள் காட்டும் தெறியில் வாழவும் தூண்டு கோலாக அமைந்தது. (சாண் யாத். 19 : 1 - 5)

காலத்தில் இருந்து இன்றைய - குடாசு காலம் ஆரம்பமாகி இருக்கின்றது. தொல் பொருளியல், சமுத்திரவியல் ஆதாரங்களின்படி இன்றும் பார்க்கக்கூடிய கடல் நீர்மட்ட அளவில் தான் சங்ககால நகரங்கள் காணப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது உறுதியாகின்றது. ஆகவே காலநிலை மாற்றங்களின் அடிப்படையிலும் பார்க்கப் புவியியல் பௌதிக அடிப்படையில் தரை உயர்தல் அல்லது அமிழ்தல் செய்முறைகள் பொருத்தமாகலாம். ஆனால் ஆதாரங்கள் இன்னும் தேவைப்படுகின்றன.

குறாவளி நிகழ்வுகள்

அயனச் குறாவளிகள் குறிப்பாக வங்காள விரிகுடாச் குறாவளிகள் தென்னிந்தியாவுக்கு மழை தரும் காலநிலைச் செய்முறைகளில் முக்கியம் பெறுகின்றன. இந்தநிகழ்வுகள் சராசரி மழையிலும் பார்க்கக்கூடிய வெள்ள நிலைமையை அடிக் கடி ஏற்படுத்துகின்றன என்பது நாம் அறிந்த செய்தியாகும். குறாவளி காரணமாகப் பெரும் மழையுடன் உள்நாட்டு நீரேந்து பரப்புக்கள் பெருக்கெடுக்கின்றன. அகேசமயம் கடல்நீர் உள்நோக்கிப் பெருக்கெடுக்கின்றது. இச் சமயத்தில் நீரேந்து பரப்புக்களுக்கும் கடலுக்கும் அணித்தாக உள்ள நகரங்கள் பெரும் அழிவுக்கு உள்ளாகின்றன. இதை இலக்கிய ரீதியாக விளக்கும் ஆதாரங்களை அறிய முடியாமல் உள்ளது. ஆனால் கடல் கோள் என்னும் செய்முறைக்கு இவ்வகையிலும் விளக்கம் கூறலாம். 1935 ஆம் ஆண்டு ஆந்திராப் பிரதேசம் தமிழ்நாடு ஆகியவற்றில் ஏற்பட்ட குறாவளி மழையும் வெள்ளமும் மேற்கூறிய கருத்தை ஞாபகப்படுத்தகின்றன. இதற்கு இக்காலத்திய கட்டட

அமைப்பு தாக்குப் பிடிக்கக்கூடியதாக இருந்தாலும் உயிர்ச் சேதத்தையும் வெள்ள அழிவையும் தடுக்க முடியவில்லை. அக்காலத்திய கட்டட அமைப்பு நிச்சயமாகத் தாக்குப் பிடித்திருக்க முடியாது. ஆகவே சங்க கால நகரங்களின் அழிவுக்குச் குறாவளி நிகழ்வுகளும் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். பாம்பன் பாலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதன் ஆரம்ப பால அமைப்பு 15ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த நாயக்க மன்னரால் கட்டப்பட்டிருப்பதாக அறியப்படுகிறது. (குப்பு சாமி 1984). இதற்குமுன் இராமேஸ்வரமும் பாம்பன் பாலமும் ஒரே நிலப்பரப்பாக இருந்தன எனப்படுகிறது. 1573இல் கடல் பொங்கி இராமேஸ்வரம் பிரிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இக்காலம் குறுகிய பரிக்காலம் அதனால் சில வேளை கடல்நீர் மட்டத்தாழ்வால் பாலம் கட்டவேண்டிய சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கலாம். தொடர்ந்தும் 1964இலும் 1978 இலும் குறாவளியால் இப்பாலம் சேதப்படுத்தப்பட்டதை நாம் அறிவோம். எனவே இந்த நிகழ்வுகள் முண்கூறிய சான்று இல்லாத நிகழ்வுகளுக்குக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். ஆயினும் நிரந்தர அண்டெட்டு அடையாளங்களுக்குச் குறாவளி நிகழ்வு காரணமாக இருக்கக் கூற முடியாது.

சங்ககால நகரங்களின் அழிவுக்கு தொல் பொருளியல், சமுத்திரவியல் காலநிலையியல் முறைகளில் விளக்கம் கொடுக்க முயற்சிக்கின்ற பொது பிரதேச ரீதியான மேற்கூறிய அணுகலையும் உள்ளடக்கிய புவிப் பௌதிகவியல் ஆய்வு (Geo-Physical research) தேவைப்படுவதை நாம் உணரக்கூடியதாய் உள்ளது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. Akkaraju V. N. Sarma, 1974, Upper Pleistocene and Holocene Ecology of East Central South India — Ecological Backgrounds of South Asian History-Kenneth A. R. Kennedy and Gregory L. Possehl edited Cornell University.
2. Bunbury E. H, 1959, A History of Ancient Geography. Vol. 1 New York.
3. Gibbons, J. 1976. Climatic change. Cambridge University Press, London.

இறைவன் நன்மைகள் செய்து மக்களை நேரிய வழியில் இட்டுச் செல்வதைத் தமது அனுபவத்தினூடாகக் கண்ட மக்கள், அவரே தர்மைப் படைத்தவர் எனவும் நம்பினர். திருமறை நூலின் ஆரம்பத்தில் படைப்பைப்பற்றிக் கூறப்படுகின்ற போதிலும், அது எகிப்திய விடுதலை அனுபவத்தைத் தொடர்ந்து அவர்கள் உணர்ந்தது என்றே கொள்ள வேண்டும்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் வாழும் சூழலினதும், செய்யும் தொழிலினதும், எதிர்நோக்கும் பல்வேறு இன்ப துன்பங்களின் அடிப்படையிலுமே அவன் தன்னை வழி நடத்தும் இறையுடன் உறவு கொள்ளுகின்றான். பெரும்பாலும் ஆரம்பத்தில் நாடோடிகளாயி்ந்த இஸ்ராயேல் மக்கள் அக்கடவுளின்பால் கொண்ட நம்பிக்கையை ஓர் இடையன் தனது மந்தையில் கொள்ளும் கரிசனைக்கு ஒப்பிடுகிறார்கள்.

“என் ஆயன் ஆண்டவர்
எனக்கென்ன குறையர்
பசும்புல் நெய்ச்சலில் என்னை
இளைப்பாறச் செய்கின்றார்,
என களைப்பை ஆற்ற நீர் அருய்க்கு
என்னை அழைத்துச் செல்கின்றார்:
எனக்குப் புத்தியீர் ஊட்டுகின்றார்:
.....
திருள் சூழ்ந்த பள்ளத்தாக்கில் நான்
நடக்க நேர்ந்தாலும்,
திமையானதெதற்கும் அஞ்சேன்:
ஏனெனில் நீர் என்னோடிருக்கின்றீர்;
உமது கோலும் கைத்தடியும்
எனக்கு ஆற்றலாய் உள்ளன”
(சந்தேகம் 22 : 1—4)

அடிமை வாழ்விலிருந்து தமது மக்களை மீட்ட இறைவன் அவர்களைப் பாதுகாத்து வழி நடத்துச் சென்றதை அனுபவித்தவர்கள், இவ்விறைவனை ஒரு வலிமையுள்ள போர்வீரனுக்கு ஒப்பிட்டு அவரது புகழைப் பாடுகின்றனர்:

“ஆண்டவருக்குப்பாட்டுப்பாடுவோம்
ஏனெனில் அவர் பெரும் புகழொடு
வெற்றியிற் சிறந்தார்... அவர்
எனக்கு மீட்பைத் தந்தார்

அவர் என் கடவுளாகையால்
அவரை நான் மேன்மைப்படுத்துவேன்.
ஆண்டவர் போர் வீரனைப் போன்றவர்
அவர் எல்லாம் வல்லவர் என்று
அழைக்கப்படுகின்றார். அவர் பாரவோ
[னின்
கேர்களையும் படைகளையும் கடவிலே
வீழ்த்தினார்” (யாத்திராசுமம்

15 : 1—4)

மனிதனைத் தேடும் கடவுள்

மனிதன் தன்னைப் படைத்த அந்தப் பரம்பொருளை முற்றாக அறியவும் அவர் பண்புகளைப் புரணமாகப் புரிந்து கொள்ளவும் கூடியவனல்லன். அவ்விதம் புரியக் கூடியவனாயின் அப்பரம்பொருளைத் தனக்கு அடிமைப்படுத்துவதற்குச் சமமாயிருக்கும். எனவே நாம் கடவுளை ஓரளவாவது அறிந்து கொள்ள இறைவெளிப்பாடு (Revelation) அவசியமாயுள்ளது.

இறைவன் தன்னை மனிதனுக்கு எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறார்?

“இறைவெளிப்பாட்டின் மூலம், இறைவன் தம்மையும், மனிதனின் மீட்பைப்பற்றிய தமது திருவுளத்தின் நித்திய முடிவுகளையும் வெளிப்படுத்தவும் அறிவிக்கவும் விரும்பினார். அதாவது மனித அறிவுக்கு முற்றிலும் எட்டாத இறைச் செல்வங்களை மக்களோடு பங்கிட்டுக் கொள்ள விரும்பினார்.”
(2 ஆம் வத்திக்கான் சங்கம், இறைவெளிப்பாடு இல: 6)

இதை வேறுவிதமாகக் கூறுவதானால் இறைவன் தாம் எவ்விதம் இருக்கிறார் என்பதையல்ல. ஆனால் மனித மீட்பிற்காக இறைவன் எவ்விதம் செயற்படுகிறார், என்பதையே இறைவெளிப்பாட்டில் நாம் காண்கிறோம். எனவே மனிதனின் நன்மைக்காக அவனோடு உறவு கொள்ளும் இறைவன் அவனது பாணியிலே, அவனது அனுபவத்திற்குட்பட்ட முறையிலும், அவனது மொழியிலும், பேசுவதைத் திருமறை நூலில் நாம் அவதானிக்கலாம். எல்லா உறவுகளிலும் மேலானதும், உன்னதமான திருமண உறவினைப் போல் இறைவனும் தமது மக்களை ஒரு நேரத்தில் கண்டித்தாலும், அவர்

களை அன்பு செய்கிறார் என்பதைப் பின் வரும் பந்தியிற் பார்க்கிறோம்.

“ உன்னைப் படைத்தவரே உனக்குக் கணவன், சேனைகளின் ஆண்டவர் என்பது அவரின் பெயர். கைவிடப்பட்டு மனம் நொந்தவளான மனைவியை அழைப்பது போலும், இளமை முதலே துணைவியாய் இருந்த ஓருத்தியை மண முறிவுக்குப்பின் அழைப்பது போலும் ஆண்டவர் உன்னை அழைக்கின்றார். ”
(இசையாஸ் 54 : 4 - 6).

வாழ்விலும், செபத்திலும் வெளிப்படும் உறவு. இவ்விதமாக உறவு கொள்ளும் இறைவனை ஓர் “ஆளாக” மக்கள் ஏற்றதன் விளைவாகவே அம்மக்களின் செபங்களும், வாழ்வும் அமைகின்றன. தன்ப வேலை யில் அவரது துணையை வேண்டிக் கூப்பிடுகின்றனர்.

“ என் மீதிரங்கும் இறைவா, உம்மிடம் நான் அடைக்கலம் புகுந்தேன் கொடுமையெல்லாம் தீரும் வரையில் உம் சிறகுகளின் நிழலில் நான் அடைக்கலம் புகுகிறேன் ”

(சங்கீதம் 56 : 1)

அதேபோல் துன்பத்திலிருந்து விடுதலையடைந்த போதும் கடவுளைத் துதிக்கின்றனர்:

“ நம்பினேன், ஆண்டவரை நம்பினேன், அவர் என் பக்கமாய்க் குளிந்து. என் கூக்குரலைக் கேட்டருளினார்... ஆண்டவரே, என் இறைவனே, வியத்தகு செயல்கள் பல நீர் செய்தீர் ”

(சங்கீதம் 39 : 1-5)

இவ்விதமாக மனித வாழ்வையும், அவனது ஏக்கங்கள், எதிர்பார்ப்புக்கள், உணர்வுகள், அனைத்தையும் புரிந்து கொள்ளக் கூடியவராக மட்டுமல்ல, அவனது வாழ்வோடு ஒன்றிணைந்து செயற்படும் ஒருவராகவே இறைவனைக் கண்டார்கள். இந்த உணர்வே அவன் தனது அனைத்துத் தேவைகளிலும் அவரைத் தேட (நாட) வழி கோலியது. அவர் வல்லபமுள்ள கடவுள் என்பதே, இச்சிந்தனையோடு பின்னிப்பிணைந்திருந்த மற்றைய சிந்தனையாகும்.

இதன் அடிப்படையிலேயே அவன் தனது ஒன்றுள்ளமையை உணர்ந்தவனாகக் கடவுளுக்குத் தான் சொந்தம் என்றதை வெளிப்படுத்தப் பலிகளையும் காணிக்கைகளையும் ஒப்புக் கொடுத்தான். இப்பலிப்பொருட்கள் கடவுளுக்குத் தேவையில்லை என்பதை உணர்ந்த போதிலும், அவனது வாழ்விற்கு அவசியமான இவற்றை உறவின் அடையாளங்களாக இறைவனுக்குப் பலியாக்கினான். இதையே சங்கீத ஆசிரியர் மிக அழகாகக் கூறுவார்.

“பலியும் காணிக்கையும் நீர் விரும்பவில்லை. ஆனால் என் செவிகளை நீர் திறந்துவிட்டீர் ... இறைவா உம் திருவுளப்படி நடப்பதே எனக்கின்பம். உமது சொல்லுறுதியைப் பற்றியும், உமது அருள் துணையைப் பற்றியும், வெளிப்படையாகப் பேசினேன். ... உமது அருளும் உறுதி வாக்கும் என்னை என்றும் பாதுகாப்பவனாக ”.

(சங்கீதம் 39 : 6 - 11)

தனது அதி உன்னத, படைப்பாகிய மனிதனோடு உறவு கொள்ளும் இறைவனோடு, சமநிலையில் உறவு கொள்ள முடியாத நிலையிலேயே பலிப் பொருட்களை ஊடகங்களாக மனிதன் பயன்படுத்துகிறான்.

புதிய ஏற்பாட்டில் கிறிஸ்து வழி உறவு

பழைய ஏற்பாட்டு இறை வெளிப்பாடும், அதன் அடிப்படையில் உருவான இறை - மனித உறவும் கிறிஸ்துவில் முழுமை பெறுகின்றன. விடுதலை கொடுக்கும், வல்லமை மிக்க ஆய்ண்போல வழிகாட்டும் கடவுளை மனிதன் தந்தையாகவும் மேலான அன்பராகவும் கண்டு உறவு கொள்ள கிறிஸ்து வழிகாட்டுகிறார்.

இந்த உரிமை வாழ்வே இன்று கிறிஸ்துவரின் அருட்பெரும் தகைமையும் பெருமையுமாகும். கிறிஸ்துவைப் போலவே பரமபிதாவை “அப்பா - தந்தாய்” என அழைத்து உறவாடும் கிறிஸ்துவர்கள் அதனைத் தங்களது பெரும் கொடையாகக் கருதுகின்றனர்.

இருக்கு வேதக் கவிதை — சில கருத்துக்கள்

திரு. வி. சிவசாமி,
தலைவர், சமஸ்கிருதத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

காலத்தால் முந்திய சமஸ்கிருத இலக்கிய நூல் இருக்கு வேதமே. உலகிலே தோன்றிய முதலாவது, இலக்கியமும் இதுவே. இது சுமார் 1000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட நூலாகும். பல நூற்றாண்டுகளிலே பல கவிஞர்கள் இயற்றப்பட்ட 1028 பாடல்களின் தொகுப்பாகவே இது மிளிக்கின்றது. 'ரிக்' என்னும் பதம் 'பாடல்', குறிப்பாக 'இசைப் பாடலை'க் குறிக்கும் 'வேதம்' எனில் 'மிகச்சிறந்த அறிவு' எனப் பொருள்படும். இறைவனைப் பற்றிய இசைப்பாடல் என்ற வகையில் மிகச் சிறந்த அறிவினை, ஆன்மீக ஞானத்தினைப் புகட்டும் பாடல் எனவும் இருக்கு வேதம் பொருள்படும். இப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் வேள்வியினை மையமாகக் கொண்டு எழுந்தவை; அதிலே பாடுவதற்கே பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தவை; இவற்றுட் பெரும்பாலானவை இயற்கை அம்சங்களைத் தெய்வங்களாக விளித்துக் கூறுவன; சில செய்யுட்கள் தத்துவ ரீதியிலானவை; வேறு சில உலகியற் சார்பானவை; இவ்வகைப் பாடல்களிலே தானஸ்துதீப்பாடல்கள், சூதாட்டக்காரன்பற்றிய பாடல் முதலியன குறிப்

பிடற்பாலன. புரூவஸ் — ஊர்வசி போன்றோர் கதைகளைக் கூறும் பாடல்கள் சிலவும் உள்ளன.

இந்துக்களின் புனித நூல்களான நூல் வேதங்களிலே இது முதன்மை வாய்ந்து விளங்குகிறது. வைதிக மரபிலே இவ்வதங்கள் 'சுருதி' என வடமொழியிலும் 'மறை' எனத் தமிழிலும் அழைக்கப்படுவன. இருக்குவேதம் சமய, தத்துவரீதியில் மட்டுமன்றி, இலக்கிய ரீதியிலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்து இலங்குகின்றது. காலத்தால் முந்திய இச்சமஸ்கிருத நூலினைத் தமிழிலுள்ள காலத்தால் முந்திய சங்க நூல்களுடன் ஒப்பிடலாம். இருக்கு வேதம் இந்துக்களின் புனித நூல்களில் முக்கியமான ஒன்றாகும். ஆனால், சங்க நூல்கள் சமயச் சார்பற்றவை. இவ்விருவகை இலக்கிய நூல்களிலும் இயற்கை அம்சங்கள் வெவ்வேறு வகைகளில் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. இவற்றிலுள்ள பாடல்கள் இயற்றப்பட்டுப் பிற்காலத்திலே தொகுக்கப்பட்டவை; குறிப்பாக இருக்கு வேதப் பாடல்கள் மிக நீண்ட காலமாக வாய்மொழி மரபிலே பேணப்பட்டு வந்தன. இதனால், இதுவும், ஏனைய வேதங்களும் 'எழு

தாக்கிலாவி' என அழைக்கப்பட்டன. தொகுக்கப்பட்ட பாடல்களின் தொகுப்பான சங்க நூல்களும் தொகை நூல்கள் என அழைக்கப்பட்டன. வேதங்கள் சம்ஸ்கிருதிகள் (தொகுக்கப்பட்டவை) என அழைக்கப்பட்டன. இத்தொகுப்புக்களில் உள்ள பாடல்கள் தனிப்பாடல்களே. இவற்றினை இயற்றிய புலவர்களிலே சிலர் பெண்பாற் புலவர்களாவர். இவ்விரு நூல்களிலும் செயற்கை அம்சங்கள் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன; இலக்கிய அணிகள் எளிமையானவை. இவை காட்டும் சமூகங்களிலே உலகியல் ரீதியிலான அம்சங்கள் கிறப்பிடம் பெற்றுள்ளன. இருக்குவேதம் சமய ரீதியிலே மிகக்கூடுதலான முக்கியத்துவம் பெற்றிருப்பினும், உலகியல் ரீதியிலான வாழ்க்கையும் இதிலே நன்கு அழுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது. நூரூண்டு கால வாழ்க்கை, குன்றாத செல்வங்கள், வீரமைந்தர்கள் போன்றவற்றினைப் பலர் விரும்பினர் என்பது இப்பாடல்களிலே புலப்படுகின்றது. வீரம் இவ்விருவகை நூல்களிலும் நன்கு வலியுறுத்தப்படுகின்றது. காதல் பற்றிச் சங்க நூல்கள் கூறவது போன்று இருக்குவேதம் விரிவாகக் கூறவில்லை. சில பாடல்களில் இதுபற்றியும் கூறப்படுகிறது. வாழ்க்கை நிலையான பற்றிய கருத்துக்கள் இவற்றிலே மிக அருகியே காணப்படுகின்றன. வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என்பது இவ்விரு நூல்களிலும் அழுத்திக் கூறப்படுகிறது. சங்கநூல்களிலே "யாது மூரே யாவரும் கேளிர்" போன்ற இலட்சியங்கள் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. இருக்குவேதத்திலே "உண்மைப் பொருள் ஒன்று; ஞானிகள் அதைப் பல வாறு கூறுவர்", "நல்ல கருத்துக்கள் எல்லாத் திசைகளிலிருந்தும் எங்களுக்கு வருவதாக" போன்ற இலட்சியங்கள் அழுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளன.

உலக இலக்கிய வரலாற்றிலே செய்யுள் இலக்கியமே முதலிலே தோன்றிற்று. "மணிதர் தமது உணர்வுகளை முதலிலே பாட்டு மூலமே வெளிப்படுத்தினர்", எனவும், இலக்கிய வரலாற்றிலே வசனத்திற்கு முன்பே செய்யுட் கவிதை தோன்றி விட்டது எனவும் ஆங்கில இலக்கிய வரலாற்

றூசியர் சிலர் கூறியுள்ள கருத்துக்கள் வடமொழி, தென்மொழி இலக்கியங்களுக்கும் பொருத்தும்.

இருக்குவேதத்திலுள்ள பாடல்களை இயற்றிய புலவர்கள் ரிஷி, கவி என அழைக்கப்படுவர். இப்பாடல்களிலே ரிஷி, கவி, என்ற இரு பதங்கள் பல இடங்களிலே வந்துள்ளன. 'ரிஷி' எனில், 'பாரீப்பவர்'. எனவும் பொருள்படும்; இதைவிடப் பாடகன், உற்சாகமுள்ள கவிஞன், ஞானி, ஒளிக்கதிர் முதலியன வற்றையும்து கருதும் 'கவி' என்பதற்குக் 'காட்டுபவர்' என்ற கருத்தும் உண்டு. மொழி நூலாசிரியர் கருத்துப்படி, ஆங்கிலத்திலே 'காட்டுதல்' எனும் பொருள் படும். Show எனும் சொல்லுக்கு, இச்சொல் தொடர்புள்ளதெனப் பேராசிரியர் ஹிரியன் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே, சொல்லொடு பொருளாக 'கவி' எனும் சொல் 'காட்டுபவர்' எனப்பொருள் படும். காட்டுபவர் கட்டாயமாகப் பார்த்திருப்பார். இக்கருத்திலே, இச்சொல் ஆங்கிலத்திலே Secret எனும் சொல்லுக்கும், முன் குறிப்பிட்ட 'ரிஷி' எனும் சமஸ்கிருதச் சொல்லுக்கும், தமிழிலுள்ள 'பாரீப்பவர்' என்ற சொல்லுக்கும் சமமானதாகும். இயற்கையிலே தாம் கண்ட உண்மைகளைக் குறிப்பாக, இறையியல் உண்மைகளை இக்கவிதன் அல்லது ரிஷிகள் தத்தம் பாடல்களிலே எடுத்துரைத்துள்ளனர் என்ற கருத்து குறிப்பிடற்பாலது.

சர்ஸ்கிருதத்திலே 'காவ்ய' என்ற சொல்லே கவிதையைக் குறிக்கும். "கவிஞரால் இயற்றப்படுவது 'காவ்யம்' என இச்சொல் விளக்கப்படும். இச் சொல் கவிதையில் உள்ள இரு பிரிவுகளாகிய செய்யுள், வசனம் ஆகிய இரண்டினையும் குறிக்கும். இது 'கவிகர்ம' (புலவர் இயற்றுவது) எனப்படும். கவிஞனை ஒரு படைப்பாளியாகக் கொள்ளும் மரபு உள்ளது வாழ்க்கையை உள்ளவாறு காட்டுவதே இலக்கியம் என்ற கருத்தும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. வடமொழிக் காவியவியலிலே கவிஞன் ஒரு படைப்பாளி என்ற கருத்தே வலியுறுத்தப்படுகின்றது. கவிஞனைப்

படைத்தறி கடவுளுடன் ஒப்பிடும் மரபும் உள்ளது. மேலும், கவி எனும் சொல், எல்லாம் அறிந்த, தெளிவான, ஞானமுள்ள கவிஞன், ஞானி, அறிஞன், சிந்தனையாளன், தலைவன், பாடகன் பாணன், அசுரர், குரு, சூரியன், பிரமா முதலிய பல பொருள்படும் இக்போலவே 'காவ்ய' எனும் சொல் கவிஞனது அல்லது ஞானியனது லக்ஷணங்களை யுடைய கவிதைக் குரிய தோக்கதரிசனமுடைய, ஊக்குவிக்கப் பட்ட, நுண்ணறிவு, கவிதை, காவ்யவிபல், இன்பம், ஞானம், ஊக்குவித்தல் எனப் பல பொருள்படும். ஞானி, ஊக்குவிப்பவர், பாடகன் எனும் கருத்துக்களிலே இருக்கு வேதத்திலே வரும் கவி எனும் பதத்திற்குப் பொருள் கூறலாம்.

இருக்கு வேதத்திலுள்ள இலக்கியச் சிறப்புகள் பலவாகும் புராதன கவிஞர் களின் இயற்கையிடுபாடும், ஆன்மீக ஞானமும், கனத்தவத திறனும் இந் நூலிலே நன்கு புலப்படுகின்றன. ஆயற்கை அம்சங்கள் தெய்வங்களாக விளித்துக் கூறப்படும் போதும், வருணிக்கப்படும்போதும் இது லுள்ள பாடல்களிலே சிறந்த தெளிவான சொற் சித்திரங்களும், கவிநயமுள்ள கற்பனைகளும், சொற்றொடர்களும், எளிமை யான அணிகளும், ஓசை நயமும் விரவிக் காணப்படுகின்றன. "இறைவனின் ஆதிக்கத்தில் மனிதனுக்கு ஏற்படும் மகிழ்ச்சியின் வெளிப்பாடாகவே கலைகள் யாவும் உள்ளன" என ஜோன்றஸ்கின் கூறியுள்ளமை இருக்குவேதப் பாடல்களுக்கும் பொருந்தும்.

இருக்குவேத ரிஷிகள் கங்கனின் பாடல்களைக் குறித்தற்குப் பயன்படுத்தியுள்ள சொற்களும் கவனித்தற்பாலன. அவற்றுள் ரிக் (பாடல்), சூக்தம் (நன்கு சொல்லப் பட்டுள்ளது), ஸ்தோம் (புகழ்மாலை), ஸ்தோத்திரம் (புகழ் மாலை) கஸ்துதி (நல்ல புதுவிதமான புகழ் மாலை), பிரஹ்மன் (பிரார்த்தனை), கீர் (குறிப்பிட்ட சொண்மாலை), வாக் (சொல்), கவிருக்தம் (நன்கு தெரிவுசெய்யப்பட்ட சொற்களாலான புகழ்மாலை), சூசம் (உற்சாகமளிக்கும் பாடல்), மதி (அறிவு) முதலியன குறிப்பிடற்பாலன. இலக்கிய விமர்சகர்களும்,

ரசிகர்களும் கவிஞன் கையாளும் சொற் சிறப்புப் பற்றிக் குறிப்பிடுவர். கவிஞன் கவிதையிலே பொருத்தமான சொற்களை நயம்படப் பயன்படுத்துவான் அவனின் ஆதர்ச நோக்கிலே சொற்கள் பத்தம் புதிய கருத்துக்களுடன் மீளிரவன; புதிய பரிமாணமும், மெருகும் பெறுவன. இத்திறமை அவனை ஏனையோரிடமிருந்து பிரித்து வைக்கும்.

கவிஞன் சொற்களை நயம்படக் கையாண்டு ரசிகர்களைக் கவரும் பாங்கு பிற்காலச் சம்ஸ்கிருதப் பாடலொன்றிலே, "எச் சொற்களை நாம் பேசுகின்றோமோ, எந்த சாஸ்திரங்களை நாம் மேற்கோள் காட்டுகின்றோமோ, அவைகளையே சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக் கவிஞர்கள் உலகத்தினை ஈர்க்கும் வகையில் சுவை மிக்கனவாகச் செய்து விடுகின்றார்கள்" எனக் கூறப்பட்டிருப்பது ஈண்டு குறிப்பிடற்பாலது. இங்கு, இருக்கு வேதத்திலே வந்துள்ள சூக்தம், கவிருக்தி, கஸ்துதி போன்ற சொற்கள் கூர்ந்து தோக்கற்பாலன.

கவிதை பற்றி இருக்குவேதக் கவி ஒருவர் கூறும்போது, "மலையிலிருந்து மகிழ்ச்சியூட்டும் அருவிகள் திடீரெனக் குதித்துப் பாய்வதுபோல எமது பாடல்கள் பிருஹஸ்பதயை நோக்கி விரைந்து செல்வன" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமை கவனித்தற்பாலது. "மிகச் சக்திவாய்ந்த உணர்வுகள் இயல்பாகவே தோன்றிப் பிரவாகிப்பதே கவிதை" என ஆங்கிலக் கவிஞர் வேட்ஸ் வேத் கூறியுள்ளமை மேற் குறிப்பிட்டதுடன் ஒப்பிடற்பாலது.

தெய்வங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க பாடல்களை இயற்றிய புலவர்களின் திறன் பற்றிப் பாடல்களிலே குறிப்பு வருகின்றது. ஒர் கவி தனது பாடலைத் தொழிலாளியின் கைவண்ணத்திலே நன்கு செய்யப்பட்டுப் பொருத்தப்பட்ட தேருக்கு உவமிக்கின்றான்; பிற்தொரு புலவன் தனது பாடல்களை நன்கு இழைக்கப்பட்ட ஆடைகளுக்கு ஒப்பிடுகின்றான். வேறொரு புலவன் நாயகனுக்காகத் தன்னை நன்கு அவன் கரித்த நாயகிக்குத் தனது புகழ்மாலையினை

(பாடல்களை) ஒப்பிட்டுருள். தத்தம் அறிவுக்கம் ஆற்றலுக்கும் ஏற்றவாறு புலவர் சன் தெய்வங்களைப் புழிந்து பாடுகின்றனர். (6. 21-6); “தத்தம் உள்ளங் களின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகின்றனர். (10. 19. 15)” வருணன் கவியாகத் தனக்கவிதை ஆற்றல் (கால்ய) மூலம் பல வடிவங்களை விருப்பிக்கொள்ளுகின்றான் (8. 41. 5) “அக்கினியே கவிதை ஞானத்தினால் (கால்யேன) யாவற்றையும் அறிந்த கவியாக விளங்குகிறீர் (10. 91. 3)”. “தனது கவிதை ஆற்றல் மூலம் (கவித்வா) இறை அழகினை வானத்திலே பதித்துள்ளான் (10. 124. 7)”.

ஆன்மீகஞானத்திற் சிறந்த பிரஹ்மணஸ்பதி எனும் தெய்வத்திற்கான பிரார்த்தையிலே அவர் ‘கவிகளிற் சிறந்தவர்’ (கவிம் கவினும் 2. 23. 1) எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதே பிரார்த்தனை பிள்ளையாருக்கும் உரியதாகும். பிள்ளையார் கல்வித் தெய்வமாக விளங்குகின்றார். மேற்கூறிய தெய்வமாக விளங்குகின்றார். குறிப்பிட்ட இருக்குவேதப் பாடல்களின் பகுதிகள் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டவைற்றுடன் சேர்த்துக் கவனித்தற்பாலான, ஒருவன் ‘தான் புலவன் என்றும், தந்தை வைத்தியன் என்றும், தாய் தானிடம் அரைப்பவன்’ என்றும் கூறுவதிலிருந்து, சமூகத்திலே பல்வேறு தொழில்களையும் புரிந்த மக்கள் மத்தியிலேயிருந்து புலவர்கள் தோன்றினர் எனலாம்.

ஏற்கெனவே, குறிப்பிட்டவாறு இருக்குவேதப் பாடல்கள் பல இயற்கை அம்சங்களைத் தெய்வங்களாகப் போற்றுவதால், அழகிய கற்பனைச் சித்திரங்கள் இவற்றில் இடம்பெற்றதில் வியப்பில்லை. இவற்றின் மொழிநடை எளிமையானது; தொகைகள் மிகக் குறைவு கிரியைகளைப் பற்றிய பாடல்களைத் தவிர்த்தப் பெரும்பாலான பாடல்களிலே கருத்துக்கள் நேரடியாகவும், தெளிவாகவும் கூறப்பட்டுள்ளன. கவிதையுள்ள பாடல்கள் பல உள்ளன. திரும்பக் கூறலும் பாடல்களில் உண்டு. அரைவாசிக்கு மேற்பட்ட பாடல்கள் இந்திரன், அக்கினி, சோமன் ஆகிய தெய்வங்களைப்

பற்றியனவாகையாலே இக் குறைபாடு தவிர்க்கமுடியாததுமாகும்.

உடைபற்றிய பாடல்களிலே காணப்படும் கற்பனைச் சித்திரம் குறிப்பிடற்பாலது. உடை வைகறைப் பொழுதாறும். இத்தெய்வம் பற்றிய பாடல்களிலே எடுத்துக் காட்டாக,

“கிழக்கிலே எப்பொழுதும் தோன்றும் ஒளி இருளிலிருந்து தெளிவாக வெளிவந்துள்ளது. வானத்தின் கன்னியரான (பெண்பிள்ளைகளான) உடைகள் தொலைவிலே பிரகாசித்து மனிதனுக்கு வழிவகுப்பாராக!”

(இதழ் தயத் புகுதமம் புரஸ்தாஜ், ஜோதிஸ்தமஸோ வயுனுவதஸ்தாத், தூயம் திலோ துயிதரோ விபாதீர்காதும் கிருண்வன்னுஷிலோ ஜனாய்” 4. 51. 1)

எனும் பகுதியினைக் குறிப்பிடலாம்.

மிளிரும் ராத்திரி விண்மீன்களின் வெளிச்சத்துடன் தெய்வம் பற்றிய பாடல் ஒன்றிலே காணப்படும் வருணையும், கற்பனையும் குறிப்பிடற்பாலன. “இரவுவர இத் தெய்வம் (ராத்திரி) தனது கண்களுடன் (தாரகைகளுடன்) பிரகாசிக்கின்றன; மிகச் சிறப்பாகத் தன்னை அலங்கரித்துக் கொள்குகிறான். என்றுமுள்ள இத் தெய்வம் (தேவி) பரந்தும், தொலைவிலும், பள்ளங்களிலும், மேடுகளிலும் நிறைந்து வருகிறான்; இருளுடன் ஒளியை வெல்லுகின்றான் இவ்வாறு தெய்வம் இன்று வந்துள்ளான். பறவைகள் மரங்களிலுள்ள கூடுகளுக்குச் செல்வது போல (இத் தெய்வம்) வர நாங்கள் வீடு செல்கிறோம் (10. 127)” இரவின் தொடக்கதிலே பற்றிய கவிநயமுள்ள பாடலாக இது மிளிக்கின்றது.

காலைச் சூரியனாகிய ‘சயிதிர்’ பற்றிய பாடல்களிலும் கவிநயம் உண்டு. புகழ்பெற்ற காயத்திரி மந்திரம் இத் தெய்வம் பற்றியதே. இதில் வானம், பூமி, இடைபுவகம் ஆகியவற்றிலுள்ள இறைவனை (சயிதிரை) நோக்கி வழிபடுபவன், தனது உள்ளத்தினைத் தூண்டுமாறு வேண்டுகின்

றான். காணையில் உள்ளம் நன்கு தூண்டப் படிந், நாள்முழுவதிலும் மனம் நல்வழியிற் செல்லும். கவிநயத்திற்கு உதாரணமாக, "சவிநிர் பொன்றிறக்கேசக் கடைனும் (கதர் கடைனும்), சுறுசுறுப்புடனும், விண்ணுவ திற்கும், மண்ணுகிற்கும் இடையிலே செல்லுகிறார்; நோய்களை அதற்குகிறார்; சூரியனை வழிநடத்துகிறார்; இருள்மயமான இடைவெளிக்கூடாக விண்ணிலே செல்லுகிறார் (1-35-9)" என வரும் செய்யுளைக் குறிப்பிடலாம்.

வானமும், பூமியும் ரிஷிகளுக்கு உல கின் தந்தை தாயாகக் காட்சியளித்தன: எனவே, இரண்டினையும் ஒரே சொல்லாடல், 'தியாவாடுகுதுவி' என ஒரு சோடித் தெய்வமாக அவர்கள் அழைத்தனர். இரண் டினையும், அதைவந்தவளாக ஒன்றாகவே விளித் துப் பாடியுள்ளனர். உதாரணமாக, "நன்கு பரந்து, பெரிதாக, குன்றாததாக தந்தை தாயாக விளங்கும் (இவ்விருவரும்) உயிர்கள் அனைத்தையும் பாதுகாக்கின்ற னர். இவ்வருவான் மீதா (விஷ்வகர்மன்) இவர்களை அலங்கரித்துள்ளார். இவ்விரு உலகங்களும் மின்பெருமிதமுள்ள அழ கிகள் போன்றிலங்குகின்றன (1,160-3)". என வரும் செய்யுளைச் சுட்டிக் காட்ட லாம்.

ஆறுசள், காடுகள் பற்றிய கவிநய முள்ள பாடல்கள் உள்ளன. ஆறுகள் பற் றிய பாடல்களிலே, சரஸ்வதி ஆறு பற் றியவை நன்கு குறிப்பிடத்தக்கவை. அக் காலப் பிரகாசன போர்த்தெய்வமாகிய இந்திரனுடைய வீரதீரச் செயல்களைப் பற்றிப் பிரமாதமாக ரிஷிகள் வருணித் துள்ளனர். இந்திரனைப் பற்றிய பாடல் களிலே சமகாலப் போர்வீரன் பற்றிய கருத்துக்களே பிரபல்யடைந்துள்ளன. இந்நிரனுடைய சாதனைகளை வருணிக்கும் செய்யுட் பகுதியொன்றினைக் குறிப்பிட லாம். அகாவது, (இந்திரன்) நடுங்கிக் கொண்டிருந்த பூமியை உறுதியாக்கினான். கோபமுற்ற மக்களை ஒழுங்குபடுத்தினான். (விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும்) இடையில் உள்ள உலகங்களை அளக்கிறான்; வானத்

தையும் அவனே தாங்கியுள்ளான். இத் தகைய (மகத்தான சாதனைகளைப்) புரி பவனே இந்திரன். மக்களே! (அறிவீராக!) இங்கு இந்திரன் பிரபஞ்சத்திலேற்படுத்திய சாதனைகளையே ரிஷி குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்திரன் பற்றிய பாடல்களில் விருக்கிர னுடன் அவன் புரிந்த உக்கிரமான போர் கள் நன்கு புகழ்பெற்றவை.

மழைத் தெய்வமாகிய பர்ஜன்யன் பற்றிய பாடல் ஒன்றிலே காற்றுடன் கூடிய பெருமழை பொழிதலும், அதனை ஏற் படும் விளைவுகளும் நன்கு வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு பாடலின் தொடக்கத்திலே, அத் தெய்வத்தினைக் கூவி அழைத்து அருள் பெறும் வண்ணம் கூறப்படுகின்றது வருண னைப் பகுதியிலே சொல்லோசியங்களும், கற்னைகளும்பெற்றுள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக, "பலமுள்ள இவரை (பர்ஜன் யனை) இப் பாடல்கள்முலம் கூவி அழை யுங்கள்; பர்ஜன்யனைப் புகழுங்கள். நமஸ் காரம் மூலம் அவரின அருளைப் பெறுவீராக. எடுத்து போன்று முழக்கமிட்டுக்கொண்டு (மழையில்) சிதைகளை விரைவிலே முனைக் கச் செய்கிறார்; மரங்களைச் சிதறுகிறார்; ராகுதர்களைக் கொல்லுகிறார். பெரிய புதம் தாங்கிய அவரைக் கண்டு உலகம் அனைத்தும் அச்சமடைகிறது (5, 83, 1-2) போன்றவை குறிப்பிடற்பாலன. இதே பாடலிலே காற்றுடன் கூடிய கடும் மழை பற்றிய தக்ரூப வருணையும் உண்டு. அகாவது, "காற்றுக்கள் வீசுகின்றன; மின் னல்கள் விழுகின்றன; செடிகள் தவிர்க் கின்றன; வானம் வழிந்தோடுகின்றது; பர் ஜன்யன் பூமியிலே விதைகள் (முனைத்து) வளரத் தூரிடப்படுத்துகிறான்; உலகனைத்துக் கும் உணவு உண்டாகின்றது.

"பரவாதா வாந்தி பதயந்தி வித்யுதலு உதோஷதீர்ஜிஷுதே பின்வதே ஸ்வலு இரா விஷவஷை புலகுயஜாயதேயத் பர்ஜன்யலு பருகலீம ரேதஸாவதி" (5, 83, 4) என்பதே. இச் செய்யுளிலே காணப்படும் சொல்லோசயம், ஒசைநயம், சொல்லாட்சி முதலியன சுண்டு நோக்கற்பாலன.

ய்ஷணு, வருணன், ருத்விரன், மருதன், அக்ஷிணி, சோமன் முதலிய தெய்வங்கள் பற்றிய பாடல்களிலும் கவிநயம் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. சூதாட்டக் காரன் பற்றிய பாடலிலே அங்ககச் சவை (Satire) உண்டு. சூதாட்டத்திலே படுதோல்வியுற்று யாவற்றையுமிழந்த அவனை யாவரும் ஒதுக்கி விட்டனர். இவற்றை நினைத்து வெளியே கூறித் தான் செய்த தவறுகளுக்காக அவன் பெரிதும் இரங்குகிறான்; தன்னை யாவரும் கைவிட்டனரே என மனம் நோகிறான்.

எடுத்துக்காட்டாக,

“எனது மாமியார் என்னை வெறுக்கிறாள்; மனைவி வெளியே துரத்துகிறாள், துன்பத்திலிருக்கும் அவனுக்கு எவரும் அனுதாபம் காட்டிலர். விடைக்கு விடப்பட்ட முதிய குதிரைபோல சூதாட்டக்கார விடத்தில் எனக்குப் பயன்பாடு ஒன்றும் இல்லை தாய், தந்தையர், சகோதரர் கூட நாம் அவனை அறியோம்; அவனைக் கூட்டிக்கொண்டு செல்லுங்கள் என்றோர்கள்” எனும் பகுதி குறிப்பிடற்பாலது.

உலகத் தோற்றம், தத்துவம் முதலியன பற்றிய பாடல்கள் சிலவற்றிலே இலக்கிய நயமும், தத்துவமும் இணைந்து காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக,

“தொடக்கத்தில் அசத்துமில்லை; சத்துமில்லை; காற்றுமில்லை; அப்பாலுள்ள வானமுமில்லை; அது என்ன கொண்டிருந்தது? எங்கு? யாருடைய பாதுகாப்பில் இருந்தது? மிக ஆழமான அளவிட முடியாத நீர் இருந்ததா? அங்கு மரணமும் இல்லை; அமரத்துவமும் இல்லை; இரவோ பகலோ இல்லை; காற்று இல்லை; அப்பரம் பொருள்தான் மூச்சு விட்டது. அதைவிட வேறு ஒன்றும் அப்பால் இருக்கவில்லை (10. 129. 1-2)” எனவரும் பகுதி கவனித்தற்பாலது.

தானஸ்துதிப் பாடல்களிலும், திருமணப் பாடலிலும் (10—85) கவிநயமுண்டு.

இருக்குவேதப் பாடல்கள் அணி இலக்கணம் ஒழுங்காக உருவாகாத காலத்திலே தோன்றியவை எனினும், மிகப்பழைய இலக்கிய அணிகளான உவமை, உருவகம் போன்றவை இப்பாடல்களிலே விரவிக் காணப்படுகின்றன. “எடுத்துக் கொண்ட பொருளை நன்கு விளக்கவேண்டும்; சிறப்பிக்கவேண்டும்” என ஓர் ஆங்கில இலக்கிய ஆசிரியர் உவமை பற்றிக் கூறியிருப்பவை, இப்பாடல்களிலுள்ள உவமைகளுக்கும் பொருந்தும். இருக்குவேத ரிஷிகள் “சொற்களைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்” எனக் கலாநிதி அ. ச. பேபர் கூறியிருக்கிறார். இக்கருத்து ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்ட பகுதிகளிலும் உவமைகளிலும் தெளிவாகிறது. இந்நூலிலே கையாளப்பட்டுள்ள உவமைகள், இயற்கை, அம்சங்கள், சமூகம், சமயம் முதலிய பல விடயங்கள் சார்பானவை; பலதிறப்பட்டவை. ஏற்கனவே, கூறப்பட்டனவற்றைத் தனித்துச் சில உதாரணங்களைச் சுட்டிக் காட்டலாம்.

இக்காலச் சமூகம் தந்தை வழியுரிமைச் சமூகமாகையாலே, சமயச்சார்பான விடயங்களிலு 0—தெய்வம்—வழிபடுபவன் தொடர்புகள் ‘தந்தை—மகன் போல’ எனப் பெரும்பாலும் கூறப்படுகின்றது.

“இந்திரனே தந்தை மகனுக்கு ஞானத்தை அளிப்பது போல எமக்கு ஞானம் அளிப்பீராக” (7; 32, 26). “பெற்றோர் மகனுக்குக் கற்பிப்பது போல எனக்கு உபதேசிப்பீராக!” (10: 39, 6). இது ஒரு பெண்பாற் புலவரின் கூற்று முதலிய உதாரணங்கள் குறிப்பிடற்பாலன. ஆனால், “தனது இதயத்திற்கு மகிழ்ச்சி பூட்டும் மகனுக்குத் தாய் போல அதிதயே! இத்துதிப்பாடலை ஏற்றுக்கொள்வீராக” (5. 42. 2) என வரும் உவமையிலே தாய், சேய் உறவு வலியுறுத்தப்படுகிறது.

அக்காலச் சமூக, பொருளாதார நிலையிலே மந்தைகள் முக்கியமான இடம் பெற்றிருந்தன. எனவே, அவை உவமைகளாகவும் வந்துள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக,

வருணன் தோக்கி ஒரு றிஷி,

“பசுக்கன்றிலே கட்டப்பட்டிருக்கும் கயிற்றை விலக்குவது போல, எங்களின் (பாவக்) கட்டுக்களை விலக்குவீராக!” (7.86.2) எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

“புற்றரைகளிலே பசுக்கள் போலத் தாங்கள் வளர்கிறீர்கள்” (10.25.1).

“பட்டிகளிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட ஆறிரைகள் போல உஷைகள் சுறுசுறுப்பாக உள்ளனர்”. (4.51.8).

“ஒரு தவளை பசுப்போலச் சப்திக்கின்றது மற்றது வெள்ளாடு போலக் கத்துகிறது” (8.103.6). போன்றவை கவனித்தற் பாலான.

அக்காலத்திலே குதிரைகளும், குதிரை யூட்டிய தேர்களும், போர், சவாரி, பிரயாணம் முதலியனவற்றிலே நன்கு பயன்படுத்தப்பட்டன. எனவே, இவை தொடர்பான உவமைகள் சில வந்துள்ளன. உதாரணமாக, “தேரோட்டி குதிரையைக் கசையிலுள் அடிப்பதுபோல” (5.83.3), “தேர்போலச் செல்வம் கொண்டு வருகிறான்” (8.84.1), “தேரோட்டிகள் ஒழுங்கற்ற பாதைகளைத் தவிர்ப்பது போல”, முதலியன குறிப்பிடத்தக்கவை.

போரும் அக்காலத்திலே முக்கியமான இடத்தினைப் பெற்றிருந்தது. இது தொடர்பான உவமைகளிலே,

“போர் புரிவதற்குப் பேரார்வத்துடன் நிற்கும் வீரர் போல” (1.85-8),

“போர்களிலே பங்குபற்றிச் சிறப்புக்களைப் பெற ஆவலாயிருக்கும் போர்வீரர் வீரைந்து செல்வது போல”,

“வெற்றிக்கான புகழ்ச்சிப் பாடல் போல” (10.127.8), முதலியன குறிப்பிடற்பாலன.

அக்காலச் சமய வாழ்விலே வேள்விகள் இன்றியமையாத இடம் பெற்றிருந்தன இவை சார்பான உவமைகளில், “இரு மரக்கட்டைகளை (அரணிகளைக்) கடைவதால் உண்டாகும் நெருப்புப்போல

என்னைப் பிரகாசமுள்ளவனாகச் செய்” (8.18) என்பது இந்திரன் பற்றிய பாடலிலே வருகின்றது. “வேள்விகளிலே நாட்டப்பட்ட தூண்கள் போல உஷைகள் கிழக்கிலே நிமிர்ந்து மிளிர்நின்றனர்” (4.51.3), போன்றவைகளைச் சுட்டிக் காட்டலாம்.

அன்றைய கல்வி முறைபற்றிய சில உவமைகள் உண்டு. தவளைப் பாடலிலே, (8.103), “தவளைகள், ஒன்று கத்தியபின் ஏனையவை ஒன்று சேர்ந்து கத்துதல் ஆசிரியர் ஒதியபின் மாணவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து வேதம் ஒதுதல் போல” எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அன்றைய சமூகத்திலே காதல், கடுமும் ஆசிரியன பற்றிய கருத்துக்களும் நன்கு நிலவின. இவை பற்றிய உவமைகளிலே, “மக்களிலே தம்பதிகள் போல” (என அஷ்வின் தெய்வங்கள் இருவரும் வருணிக்கப்படுகின்றனர்.), “நன்கு ஆடை தரித்த அன்புள்ள மனைவிகளைக் கணவனுக்குக் கார்ட்டுதல் போல” (10.71.4), “காதலன் காதலியைப் புகர்ந்து பாடுவது போல இந்திரனைப் பாடுவாராக”, (9.96.23), “கணவனுடைய அன்புக்கரிய கற்புடைய மனைவி போல” (10.149.4) போன்றவை குறிப்பிடற்பாலன.

கலைகள், குறிப்பாக நடனக்கலை அக்காலத்திலே நன்கு போற்றப்பட்டன. நடனமாத் பற்றிய உவமைகளும் உண்டு. உஷை அழகிய நடனமாதிற்கு ஒப்பிடப்படுகிறார். “சரிகைப் புடவைகளைக் கொண்டு தன்னை அவங்கரிக்கும் நடனமாதபோல” (1.93.4) “விண்ணிலே அழகிய ஆடை அணிந்து வரும் திறமையான நடனமாத் போல” (6.29.3) முதலிய உதாரணங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

அஷ்வின் தெய்வங்கள் பற்றிய பாடல் ஒன்றிலே (2.39) இருபத்தேழு உவமைகள் தொடர்ச்சியாக வந்துள்ளன. இவற்றை ‘மாலோபமா’ எனக்குறிப்பிடலாம். உவமைகள் போலவே பலவகையான உருவகங்களும், விருதுப் பெயர்

களும் உள்ளன. திருமணப் பெண்ணாகிய சூர்யா கணவனின் வீட்டுக்குச் சென்ற போது, "அவள் சென்ற வண்டிக்குத் தலையையாகச் சிந்தனை விளங்கிற்று; விழிகளுக்குத் தீட்டும் தைலமாக (மெயாகப்) பார்வை இலங்கிற்று" (10. 85. 7) எனச் சிறந்த வகையிலே கூறப்படுகிறது. 'தேவ' எனும் சொல் பல தெய்வங்களுக்கும், பொதுவான சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 'தேவ' எனில் 'ஒளியுள்ள பொருள்' எனக் கருத்துப்படும். "ஜோதி" (ஒளி) என்ற சொல்லும் தெய்வங்களுக்குப் பொதுச் சொல்லாக வந்துள்ளது. எரு

தினக் குறிக்கும் 'விருஷப்', 'வ்ருஷ' ஆகிய பதங்கள் பல தெய்வங்களுக்குப் பொதுவான பெயர்களாகவும், உருவங்களாகவும் வந்துள்ளன. உலகுக்கு 'யஜ்ஞ கேது', 'வேள்விக்கொடியள்' என்ற விருதுப் பெயர் உள்ளது. சமய வாழ்விலே வேள்வி முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. அக்கினி பொதுவாகவும், சமயத்திலும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். எனவே 'மக்களின் ஒளி அல்லது கொடி' என அக்கினித் தெய்வம் அழைக்கப்படுகிறது.

இவ்வாறு இருக்கு வேதம் இலக்கிய ரீதியிலே நன்கு குறிப்பிடத்தக்க நூலாகும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. Apte, V. S., The Students Sanskrit English Dictionary.
2. Bose, A. C., The Call of the Vedas, Bombay, 1954.
3. Hiriyanna, M., Art and Experience, Mysore, 1954
4. Macdonell, A. A., A History of Sanskrit Literature, Delhi, 1962. (Ed) A Vedic Reader for Students Madras 1951.
5. Monier Williams, A Sanskrit English Dictionary, Oxford 1899.
6. Rig Veda Samhita with the Commentary of Sayanacara. Vols I — IV, Poona 1933 — 1946. Eng. Tr. by R. T. H. Griffith Vols I — II Banaras 1895.
7. Winternitz, M., History of Indian Literature Vol I (Eng. Tr by S. Jha), Calcutta. 1927

❀❀❀ கூடா நட்பு ❀❀❀

"செய்யாத செய்தும் நாம் என்றலும் செய்வதனைச்
செய்யாத தாழ்த்திக் கொண் டோட்டலும் — மெய்யாக
இன்புறா உம் பெற்றி இகழ்ந்தார்க்கும் அந்நிலையே
துன்புறா உம் பெற்றி தரும்.

— நாலடியார் — 235 —

நம் தமிழ் மொழிக்கு வந்த சொற்களைச் செந்தமிழ் உருவிற் செப்பனிடுவோம்

செல்வி கலாநிதி. சண்முகநாதபிள்ளை,
தமிழ் சிறப்பு - பகுதி II
கலைப்பீடம்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

“என்றுமுள் செந்தமிழ் என்றும், கண்ணுதற் பெருங்கடவுளும் கழகமோடு அமர்ந்து பண்ணுறத் தெரிந்து ஆய்ந்த பைந்தமிழ்” என்றும், “பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே கிடந்து சங்கத்தருப்பிலே இருந்து வையையேட்டிலே தவழ்ந்த பேதை” என்றும், “வடமொழியும் செந்தமிழும் ஆயினான் காண்” என்றும், மேற்கோள்சளைக் காட்டி எம் தாய்மொழியாம் தமிழ் இறைவனாற் படைக்கப்பட்டது என்றும் சிலர் பெருமை பேசிக்கொள்சென்றார்கள். தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழிமேல் வைத்த ஆழ்ந்த பக்தி காரணமாக அவர்கள் கூறுவது மொழி ஆர்வத்தை வளர்க்க உதவட்டும், ஆனால் மொழி நூல்வல்லார் இதனை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள். மொழி என்பது ஒரு மக்கள் கூட்டத்தினரால் உருவாக்கப்பட்டு எதிர்காலச் சந்ததியினருக்குக் கையளிக்கப்படும் ஒரு அரிய கலையாகும். உலகில் பல்வேறு வகைப்பட்ட இடங்களிலும் இயற்கையின் தட்ப வெட்ப நிலைகளைச் சார்ந்து பல மொழிகள் உருவாகின. ஒவ்வொரு மொழியும் ஒவ்விலும் அமைப்பிலும் வேறுபட்டு நிற்கின்றது. தாய்தன் சேயின் மழலையைக் கேட்டின்புறுகின்றார். மழலை பின்னர் தாய்மொழியாகின்றது. குழந்தையின் மன அல்லது உள வளர்ச்சி தாய்மொழியோடு ஒன்றித்து வளர்கின்றது. மொழி வளரவளர மனம் வளர்கின்றது. மனம் வளரவளர மொழி வளர்கின்றது எனவே மக்கள் மொழியை வளர்க்கின்றார்கள் மொழி மக்களை வளர்க்கின்றது. பலர் சேர்ந்து ஒரு சமுதாயமாய் ஒரு இனமாய்ப் பழகி ஒழுக்குவதற்குத் துணையாக உள்ள சிறந்த கருவி மொழியே யாகும். நிறமோ, குணமோ, சமயமோ நாடோ அன்றி மக்களை நெருங்கப் பிணைக்கும் சீரிய தன்மை தாய்மொழிக்கன்றி வேறு எதற்குமே இருக்கமுடியாது. கருங்கக் கூறினால் மொழி சமுதாயத்தை வளர்க்கின்றது. ஒரு சமுதாயம் மொழியால் வளருகின்றது. ஒரு மொழிக்குச் செழுமையும், நீர்மையும் வளமும் சொல்லிற் பன்னமும் சொல்லவல்ல ஆற்றலும் இருக்குமானால், அந்த மொழி காலப்போக்கில்

பரவாகித்து உலகமொழியாக இடமுண்டு. இத்தனையையும் அந்த மொழிக்கு அளிக்க வேண்டுமானால், அந்த மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்களின் வாழ்க்கை வளத்திலும், மதி நுட்பத்திலும், ஊக்கத்திலும் மொழிப்பற்றிலும்தான் அது தங்கி நிற்கின்றது.

தமிழ்மொழி உலகை ஒச்சிய மொழியாக ஒருகாலத்தில் இருந்தது உண்மையானால். அது உயர்தனிச் செம்மொழியாக இருந்தது எல்லாப் பொருளும் அதன்பால் இருந்தன. மிகப் பழைய நூலாகிய தொல்காப்பியத்தை எடுத்து நோக்கினால் கூட எழுத்து, சொல், யாப்பு அணிகளே அன்றி மக்களின் உள்பாங்குகளையும் துல்லியமாக எடுத்து விளக்கக்கூடிய பல்லாயிரக் கணக்கான சொற்கள் நம் தமிழ்மொழியில் செறிந்து கிடப்பதைக் காணலாம் "யாம் அறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்" என்று பாரதி பாடினார். இன்றோ "பாமரராய் விலங்குகளாய் உலகைத்தும் இகழ்ச்சி சொல்பு பான்மை கெட்டு வாழ்கின்றோம்" இந்த இழிநிலையில் இருந்து நாம் மீள வேண்டுமானால் கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்க்கவேண்டும். பஞ்சபூதக் கலைகளைத் தமிழ்மொழிக்குப் பெயர்க்க வேண்டும். தமிழின் செழுமைக்கும், நிர்மைக்கும் ஏற்றவாறு மொழி ஆய்வு செய்ய வேண்டும். சொல்லுந்திறன் தமிழ்மொழிக்கில்லை என்ற சோர்வு நீங்க வேண்டும். இன்று உலக மொழியாகத் திகழும் ஆங்கில மொழி இந் நிலையை அடைந்ததற்குக் காரணம் என்ன? அம் மொழியைப் பேசுபவர்களிடமிருந்த இடம், பொருள், ஏவல் களைத் தக்கபடி தக்க நேரத்தில் நெறிப்படுத்தியமையேயாகும். எப்பொருள் எந்தெந்த இடத்தில் இருந்து வந்தபோதும், அந்த ஆங்கில மொழி அப் பொருட்களை அது தன்னகத்தே முகந்து ஜீரணித்துத் தன்வயமாக்கி இருக்கின்றது. இன்று அம் மொழி ஒரு வற்றாத ஜீவநற்போல அறிவுத் தாகக்கொண்ட எவரும் அமுதமாக அள்விப் பருகக்கூடிய சொல் வளமும் பொருள் நலமும் பிற இயல்புகளும் கொண்டதாக

இருக்கின்றது. வந்தவற்றை வரவேற்கின்ற மனநலம் ஆங்கிலேயரிடம் இருக்கின்றது. புதியன கண்டபோது பதுக்கி ஒதுக்காமல் புதுக்கிப் புடமிட்டு மெருகட்டும் குண நலமும் அவர்களிடமிருக்கின்றது. எப்பொருளை எவர் எவர் சொன்னாலும் அப்பொருளைத் துப்பரவாக்குகின்ற துணிவு அவர்களிடமிருக்கின்றது. ஆங்கில மொழி பல மொழிகளிடமிருந்து சொற்களைப் பெற்று வளமுற்றிருக்கின்றது. நாளுக்கு நாள் சொல் வளமும் பொருள் நலமும் பெற்று அன்றன்று நிகழ்பவை கூடக்கூட மொழி ஊடகத்தினூடாக மக்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. மக்கள் தங்கள் வீரல் நுணிகளில் கருத்துகளை வைத்துக்கொண்டு எழுதுகிறார்கள். மொழியும் வளர்கின்றது; மக்களும் வளர்கின்றார்கள்.

ஒரு மொழி பேசும் கூட்டத்தினரிடமோ அல்லது ஓர் இனத்தவரிடமோ இருந்து பரம்பரை அவசுகள் மூலம் அதாவது பூர்த்தக கலப்பு மூலம் நாம் சில பண்புகளைப் பெற்றுக் கொள்கின்றோம். இது ஒருவகைக் கலப்பு. மற்றொன்று அவர்களிடையே உள்ள குணமானவற்றையும், குறையானவற்றையும், ஒப்புநோக்கி மிகையாக இருப்பவற்றைப் பெற்றுக்கொள்கின்றோம். "நயத்தக்க நாகரிகம்" வேண்டுபவர்கள் இவ்வாறு செய்கின்றனர் இந்த வகையில் நம் தாய்மொழியாம் தமிழிற்குப் பிற மொழிகளில் இருந்துவரும் நல்லனவற்றைத் தமிழ் மணமுட்டிச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் கூறுவதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கடன் வாங்குகின்றோம்; அதனால் கடன் காரராகி விடுவோம் — என்ற அச்சம் நமக்குத் தேவையில்லை. யார் யாருக்குக் கொடுப்பது, யார் யாரிடம் வாங்குவது என்ற பிற்றை நிலையும் தேவையில்லை.... "பிற்றை நிலை முனியாது கற்றல் நன்றே". எண்ணக்களைப் பரிமாறுவதே மொழியின் நோக்கமாகும். திறமான பேச்சுமொழி பேசுவோனின் எண்ணம் பசுமரத்தாணி போலக் கேட்போனின் மனநற் பதிந்து விடுகின்றது. திறமான எழுத்து மொழியை

எழுதுபவரின் சிந்தனை வாசகர்கள் மனத்தில் ஊன்றி விடுகின்றது. எனவே திறமான செவ்விய பேச்சு மொழியிலும், எழுத்து மொழியிலும், திறமையைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமானால் நாம் சில நுணுக்கங்களையும், உத்திகளையும், மரபுகளையும் அறிந்து ஒழுக்க வேண்டும். எழுத்திலும், பேச்சிலும், கவிதையிலும், நாடகத்திலும் எத்தனையோ மாறுதல் தமிழ் மொழியில் ஏற்பட்டுள்ளன. பிறமொழிகளில் ஏற்பட்டுள்ள எத்தனையோ புதிப உத்திகளை நம் எழுத்தாளர்களும் கவிஞர்களும் கையாண்டதன் மூலம் தமிழ் உலகிற்கு அவற்றைப் பரிமாறியிருக்கிறார்கள்.

மொழிக் கலப்பாற் சொற்கள் பலகலத்திருக்கின்றன இவ்வாறாக நமது தமிழ் மொழியில் வடமொழி, அரேபியம், ஹிந்துஸ்தானி, பாரசீகம், நல்லாந்தம், போர்த்துகீசியம், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, மராட்டி, பாரசீகம், பாளி போன்ற மொழிச் சொற்கள் கலந்திருக்கின்றன. இப்படியாகச் சொற்கள் கலப்பதற்கு ஒரு மொழிப் பயிற்சியும் தேவையில்லை. ஒரு மொழியைப் பற்றி ஒன்றும் அறியாமலேயே அந்த மொழியின் சொற்கள் சிலவற்றைக் கேட்டுக் தம் மொழியில் கலந்து பேசுவர். இங்வேறு மொழியைப் பேசும் மக்கள் எங்கேயாவது சேர்ந்து வாழும் போது இப்படியான இரட்டைக் கலப்பு ஏற்படுகின்றது. 'கேள்விச் செவியன் ஊரைக் கெடுத்தான்' என்பது போலச் சில சமயங்களில் சொற்கள் பூற்றுக்கத் திரிபடைந்து — உருமாறிப் போவதுண்டு.

“கன்னடமும் களி தெலுங்கும் உயின் மலையாளமும் துளுவும் உன் உதரத்து உதித்தெழுந்து ஒன்று பல ஆயிடினும்”

என்று சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் பாடுவது போல உருமாறிய சொற்கள் மூலம் கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், துளுவம் என்ற மொழிகள் உருவாகின என்றாலும், “ஆரியம் போல் உலக வழக்கொழிந்து” சிதையாமல் இருக்கின்ற தமிழின் “சிரிளமைத் திறன் வியந்து செயல

மறந்து” அவா பாடும் போது தமிழின் “சொற்கும் பொருட்கும் உயிராய்” இருக்கின்ற செழுமையும் நீர்மையும் வற்றிப் போகவில்லை என்பதை எண்ணும் போது தமிழர்களாகிய எமது உள்ளம் மகிழ்கின்றது.

பிறமொழிச் சொற்கள் தம் மொழிகளில் புகுவதை ஒவ்வொரு மொழியினரும் ஒவ்வொரு காலத்தில் எதிர்த்து வந்திருக்கின்றனர். பழகிய பிறமொழிச் சொற்கள், பழகாத பிறமொழிச் சொற்கள் என இரு வகையுண்டு. மொழிக்கு மிகமிக இன்றியமையாததாக முன்னரே பழக்கத்தில் உள்ள நங்கூரம், வாங்கு, நொத்தாரிசு, மோட்டார், பென்சில், வரூல், மருதி, பயில்வான், தூசி, அட்டவணை, விகாரை போன்ற சொற்கள் தமிழில் இயல்பாக அமைவனவாகத் தோன்றுகின்றன. பழகாத புதுச் சொற்களை அதாவது ஸ்ரைல், ஓட்டல், ரூம், பீச் பசார், ரவுண், கூல் பார், நிசல்ற் போன்றவற்றைச் சிலர் புகுத்தும்போது இம் முயற்சி செயற்கையாகவுள்ளது. பொதுமக்களின் பேச்சு வழக்கில் பரவி முன்றேயே கலந்துவிட்ட சொற்கள் அவை சேர்ந்துள்ள மொழியின் ஒலி முறைக்கு ஏற்ப ஓரளவு உருமாறி அமைவதனால் அம்மொழிச் சொற்கள் ஆகிவிடுகின்றன.

செயற்கையாக வேண்டுமென்றே சிலர் பிறமொழிச் சொற்களைக் கண்டபடி உரைநடையிலும் பேச்சு வழக்கிலும் புகுத்துகின்றனர். இதைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பள்ளி மாணவர்கள் கூடத் தமது கட்டுரைகளிலும், கதைகளிலும் முக்கியமாக ஆங்கிலச் சொற்களைப் புகுத்தத் தலைப்பட்டனர். பல மொழிகள் பேசும் பாரத நாட்டில் பல மொழிச் சொற்களும் ஏனோ தானோவென்று புகுத்தப்படுகின்றன. ஒரு மொழியின் நீர்மையோடு ஒட்டாத இவ்வாறான சொற்கள் புகும்போது மொழியின் இயற்கையான தன்மை கெட்டுவிடுகின்றதை உணர்கின்றோம். தமிழகத்திக்கு இருந்து வரும் சில சஞ்சிகைகளை வாசிக்

மும்போது தமிழ்தான் வாசிக்கின்றோமா என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகின்றது.

ஒரு காலத்தில் பிரெஞ்சு மொழிச் சொற்கள் ஜேர்மன் மொழியில் இவ்வாறு கலந்தபோது எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. தமிழில் வடசொற் கலப்பிற்கும் இவ்வாறு எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. சொற்கள் கலக்கும் போது நமது மொழியின் அமைவிற்கு ஏற்ப உருவும் உச்சரிப்பும் நெகிழ்வும் பெறும்போது நம் மொழியோடு கலந்து ஒன்றிக்கின்றது. அல்லாதவிடத்து வேறுபடுகின்றது. இந்த உண்மையை உணர்ந்ததவே

“வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரிது
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகும்மே”

என்று தொல்காப்பியனார் பிறமொழிச் சொற்களைப் புகுத்துவோர் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நெறியை எடுத்துரைத்தார். பிறமொழிச் சொற்கள் புகும்போது புகும் மொழியின் ஒலி அமைப்பிற்கு ஏற்றவாறு மாறி அமைய வேண்டும் என்று அவர் கருதினார். இவ்வாறு மாறி அமைந்த வட சொற்கள்:- இராசன், அதிட்டம், ஆண், சோதி, விண்ணப்பம், ஞானம், வருடம், சண்டுகம், அம்புஜம், பிரசை, சாதகம், செபம், சீடம், துட்டன், என்பன. ஆங்கிலத்திலிருந்து இவ்வாறு மாறி அமைந்த சொற்கள்:- ஆர்மோனியம், ஏக்கர், கோப்பி, சீமெந்து, தார், பொத்தான், மைல், யார், ஷிக்கோத்து என்பன. இவ்வாறே அலு மாரி, கதிரை, கரத்தை, கோப்பை, தவறலை, மேசை, கந்தோர், துட்டு, சாக்கு, குசினி, தகவல், இலாகா, அட்டவணை, வில்லங்கம், உசார், பாக்கி, சீலம் என்பன போன்ற சொற்களும் பிற மொழிகளில் இருந்து தமிழ் உருவம் பெற்று வந்தன.

செந்தமிழைப் போலவே ஆரியமும் பழமையும் சிறப்பும் உடையது. ஆரியச் சொற்கள் அம்மொழி ஓசையும் அதற்குரிய எழுத்தும் அமைய நிற்பின் ஆரியச் சொல் எவப்படும். அவை தமிழ் உருவம் பெற்று தமிழே போல வீரவி நிற்பின் வடசொல் என வழங்கும். ஆரியம் செயற்கை ஒலிகளை உடையது. செந்தமிழ் நாவிற்கெளி

மையும், காதிற்சினிமையுமுடைய, இயற்கை ஒலியுடையது. எனவே ஆரியச் சொற்களைத் தமிழிற்குப் பெயர்க்கும்போது தமிழ் தழீய சாயலை அவை பெறவில்லையானால் அவை வேறுபட்டுத் தோன்றும். நாளடைவில் திரிபு ஏற்பட்டுப் பிறிதொரு மொழியாக மாறுவதற்குத் துணை நிற்கும் தமிழ் இயற்கை ஒலியுடையதாதலின், உரப்பியும் எடுத்துங் களைத்துங் கூறும் வட எழுத்துக்களை நீக்கி அவற்றுக்குச் சமமான தமிழ் எழுத்துக்களை இட்டுத் தமிழ் நடைப்படுத்தி வழங்குதலை ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் பவணந்தியாரும் அவரை உள்ளிட்ட ஆசிரியர் அனைவரும் வேண்டினர். செந்தமிழ் வழக்கை மறித்து நூல் செய்து வந்த சங்ககாலச் சான்றோரும் பிற்காலச் சான்றோரும் இக்காலச் சான்றோரும் அவ்வழக்கைக் கைவிடாது பெரிதும் பேணி வந்தனர். ஆரியத்தைத் திசைச் சொல் என்று கூறும் வழக்கம் இருக்கவில்லை.

செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பனவிரண்டு கொடுத்தமிழ் நிலங்களிலும் பதினெண் பாடை நாடுகளுள் தமிழும் ஆரியமும் ஒழிந்த ஏனைய நாடுகளிலும் வழங்கிய சொற்களுள்ளே ஒருசில தமிழ் நிலத்திற் புகுந்து ஆட்சிப்பட்டன. அவற்றைத் தமிழ்ச் சான்றோர் தமிழ் நடைப்படுத்தி ஆங்காங்கே அமைத்துக்கொண்டனர். அச் சொற்களை வரம்பு கடந்து செல்லாடாது மட்டுப்படுத்தி ஆட்சிப்படுத்தினர். இவை திசைச் சொற்கள் எனப்பட்டன.

பிற்காலத்தில் போர்த்துகேய நாடு, ஓல்லாந்த நாடு, ஆங்கிலேய நாடு, பிரெஞ்சு நாடு முதலிய நாடுகள் தமிழ் நாட்டுடன் தொடர்பு கொண்டமை எல்லோராலும் அறியப்பட்டதே. அவர்களின் நட்புறவு, வாணிபம், அரசாட்சி முதலிய தொடர்புகளால் திசைச் சொற்கள் மக்கள் பேசும் மொழியிற் கலப்பது இயற்கையாகியது. தமிழ்ச் சான்றோர் அரிதின முயன்று பல திசைச் சொற்களுக்குச் சமமான தமிழ்ச் சொற்களைக் கண்டனர். முடியாத இடத்து மட்டுமே வடசொல், திசைச்சொல் என்பன வற்றைத் தமிழ் தழுவின ஒலி மரபில் வழங்கி வருவதற்கு விதி செய்தனர்.

இசைச் சொற்களுக்குச் சமமான தமிழ்ச் சொற்கள் சிலவற்றைக் காண்போம். கதிரையை நாற்காலி என்றும் நிம்மதியை அலமதி என்றும், யன்னலைக் காலதர் என்றும் அலஊங்கைப் பாரை என்று; சிப்பந்தையை வேலையாள் என்றும் தமிழ் செய்தனர். இன்றும் அப்படிச் செய்யப்படுகின்றது. நேடியோலை வாளுவி என்றும் ரெலிவிசனைத் தொலைக்காட்சி என்றும் ரெலிபோனைத் தொலைபேசி என்றும் ஆக்கியிருக்கின்றோம். எதிர் காலத்திலும் இந்த நன் முயற்சி தொடரும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சங்க காலத்தில் மிகக் குறைவாக வட சொற்கள் தமிழிற் கலந்தன. பதினெண்கீழ்க் கணக்கிலும் சிலப்பதிகாரத்திலும், மணிமேகலையிலும் இந்தக் கலப்புச் சற்று அதிகமாகியது. ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்காலத்தில் இந்த அளவு இன்னும் கூடியது வடமொழியையும் தமிழையும் கலந்து எழுதும் மண்பிரவாள முறை செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த காலத்தில் வடமொழிக் கலப்பு மிகவும் கூடியது. ஆயினும் தமிழ்ச் சான்றோர் பலர் வடமொழிக் கலப்புப் புகுவதை நிராகரித்து மட்டுப்படுத்திக் கொண்டனர். நாட்டுப்புற மக்களின் பழகு தமிழிலும் பார்க்கப் பட்டின அல்லது நகர்ப்புறங்களில் உள்ளவர்களின் பழகு தமிழில் வடசொல் பரவலாகக் கலந்து பேசப்படுகின்றது இன்று தமிழ் நாட்டின் பல இடங்களில் பல மொழிச் சொற்களும் முக்கியமாக ஆங்கில மொழிச் சொற்களும் கலந்து பேசப்படுகின்றது தமிழைவிடத் தெலுங்கு மலையாளம் போன்ற மொழிகளில் இந்திலை மிகவும் அதிகரித்துள்ளது. தமிழிற் கலந்த வட சொற்களைத் தற்சமம் என்றும் தற்பவம் என்றும் இருவகைப்படுத்தினர். காரணம், அமலம் முதலிய தமிழிற்கும் வடமொழிக்கும் பொதுவான எழுத்துக்களால் ஆகிய சொற்கள் தற்சமம் எனப்படும். இடபம், அத்திரம், பத்தி முதலிய தமிழில் இல்லாத வடமொழிக்கே உரிய எழுத்துக்களால் ஆக்கப்பட்ட சொற்கள் தற்பவம் எனப்படும்.

பிராகிருதம் பேசும் வடநாட்டு மக்களுடன் பழகிய தமிழர்கள் வடமொழிக் கற்ற வடநாட்டு அறிஞர்கள், வடமொழிக் கற்ற தமிழ் அறிஞர்கள் தமிழும் வடமொழியும் கலந்த புதிய மணிப் பிரவாளம் என்ற நடை உருவாக வேண்டுமென்ற நற்பாசை கொண்டவர்களான இன்னோரன்னவர்களால் மேற்கூறிய வகையான தற்சமம், தற்பவம் என்ற கலப்பு நிலைகள் தமிழிலே உண்டாயின. எனினும் வடமொழியில் இருந்தே தமிழ் கடன் வாங்கியது. தமிழில் இருந்து வடமொழி கடன் வாங்கவில்லை. ஆனால் தமிழை விட வடமொழி உயர்ந்தது என்று வடமொழியாளர் உண்மைக்கு மாறாகக் கூறிவந்தமை யால் வடசொற் கலப்பு தமிழறிந்த சான்றோரால் எடுக்கப்பட்டது. அதைவிடத் தனித்தமிழில் எல்லாவற்றையும் எழுதிவிட முடியாது என்ற சில வடமொழியாளரின் வேலி காரணமாகத் தனித்தமிழ் இயக்கம் தமிழர் மத்தியில் வலுப்பெற்றது. தமிழர் வடமொழியில் இருந்து கடன் வாங்கியது போல வடமொழியும் தமிழிலிருந்து கடன் வாங்கியது என்பதனைக் காலடுவேல் என்ற ஒப்பாயல் திராவிடச் சான்றோர் ஆணித்தரமாகக் கூறியுள்ளார். ஆங்கில மொழியில் எவ்வளவு பிரித்தானியச் சொற்கள் உண்டோ அவ்வளவு திராவிடச் சொற்கள் வடமொழியில் உண்டு என்று காலடுவேல் எடுத்துரைத்தார். வடமொழியில் வழங்கிவரும் அணி, ஆணி, கடு, கடுகு, குடி, நீர், மீன் என்ற சொற்கள் எல்லாம் திராவிடச் சொற்களே என்பதை இவர் ஆதாரத்துடன் சுட்டிக் காட்டினார்.

பிறமொழிக் சொற்களைக் கடன் வாங்குவதற்கான காரணங்கள் பல. புதிய பொருட்கள் பாலனைக்கு வரும்போது பிறமொழிப் பெயர்கள் புகுந்துவிடுகின்றன. புதிய துறை ஒன்றைக் கற்கும்போது பிறமொழிச் சொற்கள் கலக்கின்றன மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் தூய தமிழ்ச் சொற்களைத் தேடிக்கண்டு பிடிக்காமல் ஏனோதானோ என்று பிறமொழிச் சொற்களைப் புகுத்துகின்றனர் புதியன கண்டப்பாது புதுமை நோக்கம் கொள்ளும் மக்கள் - ஆய

வலரை உயர்வாக மதிக்கும் தாழ்வு மனப்பான்மையால் தாம் பேசும் மொழியில் அந்நிய மொழிச் சொற்களைக் கலந்து விடுகின்றனர். அழகுக்காகவும், அலங்காரத்துக்காகவும், பெருமைக்காகவும் என்று பிற மொழிச் சொற்களைக் கடன் வாங்குபவர்களைப் பார்ப்போதுதான் நெஞ்சுபொறுக்குதில்லை. உதாரணமாக ஆங்கிலம் கற்றவர்களை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். தமிழ் மொழியை நன்கு கற்காமலே ஆங்கில மொழியில் இருந்து பல சொற்களைப் பேசும்போதும், எழுதும்போதும் புகுத்தி விடுகின்றனர். இதனை என்னவென்று சொல்வது? ஆங்கிலத்தைக் கற்ற செருக்கென்று சொல்வதா அல்லது தாய்மொழியைக் கற்காத அறியாமையை மறைக்கும் ஆர்வம் என்பதா? இது உண்மையிலேயே ஒரு வெட்டக்கேடான விடயம். இது ஒரு தாழ்வு மனப்பான்மை. தாம் கற்றமொழி உயர்ந்தது என்ற இறுமாப்புடன் பேசியும் எழுதியும் காட்டவேண்டுமென்ற உயர்வு மனப்பான்மையுடன் கலப்படம் செய்வோரும் உண்டு. இந்த இருவகையினரும் தாய்மொழிக்கு ஊறு செய்ய பலரேயாவர். இவர்களால் தமிழ்மொழிக்கே உரித்தான பலசொற்களையும் பிற மொழிச் சொற்கள் என்று வாதிடவும், அந்தச் சொற்களைக் காலவெள்ளம் அள்ளிக் கொண்டு போய் மண் மூடிப்போகவும், வழிவகுக்கப்படுகின்றது. எத்தனை அரும்பெரும் தமிழ்ச் சொற்கள் வழக்கில் இல்லாமல் அழிந்ததொழிந்து போயின சில அகராதிகளிலே பதுங்கிக் கிடக்கின்றன. இரண்டு மொழிகள் கலக்கும்போது ஒன்று செல்வாக்கு மிகுந்து வாழும்; மற்றது மறைந்து விடும். ஐரோப்பாவில் அர்மீனிய மொழியும், ரஷ்யமொழியும், கலக்கத் தொடங்கிய போது அர்மீனிய மொழி அழிந்துபட ரஷ்ய மொழி வளர்ந்தது. ஆனால் போலிஷ் மொழி ரஷ்ய மொழியின் கலப்பை எதிர்த்து வளர்ந்தது. இங்கிலாந்தில் கெல்ட் மொழி இருக்கும் இடம் தெரியாமல் அழிய ஆங்கிலம் வாழ்கின்றது. அயர்லாந்தில் ஆங்கிலம் எவ்வளவு கலந்த போதும் ஐரிஷ் மொழி நினைத்திருக்கிறது. அமெரிக்காவில் ஜெர்மானியர், பிரெஞ்சு

மக்கள் ஆகியோர் குடியேறிய போதிலும் அவர்களின் மொழியெல்லாம் மறைந்து ஆங்கிலம் மட்டுமே வளர்கிறது. பேச்சு வழக்கு மட்டும் உள்ள மொழியொன்று எழுத்து வழக்கு மட்டும் உள்ள மொழி யுடன் கலக்கும்போது முன்சையது மாறி விடும். பேச்சு வழக்கும் எழுத்து வழக்கும் உள்ள மொழியொன்றுடன் எழுத்து வழக்கு மட்டும் உள்ள மொழி கலக்கும்போது முன்சையது பின்சையதிடமிருந்து பல சொற்களைக் கடன் வாங்கும். தமிழில் வட சொற்கள் பல புகுதற்கு இதுவே காரணம். அரசியற் பற்றையில் செல்வாக்குடைய மொழி காணப்போக்கில் - மற்றைய மொழிகளை விழுங்கிவிடும். அமெரிக்காவில் அரசியல் செல்வாக்குப் பெற்ற ஆங்கிலமொழி மற்றைய ஐரோப்பிய மொழிகளை அழித்து விட்டதை நாம் காணலாம். இன்று உலக மொழியாக இருக்கும் ஆங்கிலம் இந்தநிலை எய்தியமைக்கு அரசியற் செல்வாக்கும் ஒரு காரணமாகும். ஆங்கிலம் பிறமொழிகளில் இருந்து அதிகமாகக் கடன் வாங்கித் தன்னை வளர்த்துள்ளது என்று சிலர் புகழ்பாடுகின்றனர். ஆனால் புதிய சொற்களை ஆக்கும் திறன் அதற்கு இல்லாததனால் அது கடன்பட்டுள்ளது என்று - வெகுவாகக் கடன்பட்டுள்ளது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. ஆங்கிலம் சபாலக்வ மலை யாளம் போன்ற மொழிகளும் மொழி வளமிட்வாமல் வடமொழிச் சொற்கள் வரையறைவற்றிக் கடன் வாங்கி வாழ்கிறது. கடன்பட்டார் நெஞ்சம் போல அம.மொழிகள் கலங்கிச் சாம்பாராக இருக்கின்றன; கலங்கித் தெளிவற்று மொழித் திறனில்லாது எதிர் காலத்தில் நிற்கக் கூடும்.

தமிழ்மொழிக்கு அப்படித் தலையிடு ஏற்படவில்லை. "சீரிளமைத் திறத்தோடு" கள்வித்தமிழாக வாழ்கின்றது. சைவசித் தாந்தம், வைணவம், லாஜனம், பெளத்தம் முதலியன தம் கொள்கைகளைப் பரப்பிய போதும் அதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் வடமொழி படித்த புரோகிதர்கள், புலவர்கள், சொந்தர்களுடைய செல்வாக்கின் போதும் சங்கரர், இராமானுஜர் போன்ற

வாகள் தமிழர்களாய இருந்தும் வட மொழியில் விரிவுரைகளும் ஆராய்ச்சிகளும் எழுதியபோதும் தமிழ்க்கவி சில வட மொழி அணிகலன்களை அணிந்துகொள்ள வேண்டி ஏற்பட்டது. தமிழ் அரசர்கள் பிற நாடுகளில் நிகழ்த்திய படையெடுப்புகளாலும், பிற அரசர்கள் தமிழ்நாட்டில் நிகழ்த்திய படையெடுப்புகளாலும், தெலுங்கு, கன்னடம், சிங்களம், உருது, துருக்கி, அராபி, ஹிந்துஸ்தானி, ஒல்லாந்தம், போர்த்துகேசியம், ஆங்கிலம் போன்ற மொழிச் சொற்களைத் தமிழ்த்தாய் அணைத்துக் கொண்டாள். இவ்வாறாகச் சங்க காலம் தொட்டு இந்தாள் வரை தமிழ் மொழி பிறமொழிச் சொற்களைச் சேர்த்து வந்துள்ளது.

தமிழ்மொழி இலக்கியத்துறையிலே பழமையின் அடிநாதத்தோடு புதிய பல நெறிகளைப் புகுத்தி வளர்ந்து வருகிறது. எந்த மொழியும் வளர்ச்சிகொரியது. உலக வளர்ச்சியோடு கால வேளாந்தரம் தடம் புரண்டு போகாமல் வாழும் மொழியாக வளரவேண்டுமானால் மாற்றங்களை ஏற்றுத்தான ஆகவேண்டும். இவ்வுலகில் ஒவ்வொரு நாளும் ஏன் ஒவ்வொரு நிமிடமும் புதிது புதிதாக உணரும் பொருட்களும், செயல்களும் சித்தாந்தங்களும் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை உணர்ந்த வேண்டின் சொல்வளம் பங்கிப் பெருக வேண்டுமென்பதில் இரு வேறு கருத்துக்களுக்கு இடமேயில்லை. ஆனால் புதிய சொற்களைப் படைக்கும் திறனை நாம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மொழியியலாளர் இதனைக் கருத்திற் கொண்டு சொல்லாக்கம் செய்ய வேண்டும். புதிய சொற்களைப் படைக்கும் திறன் தமிழ்மொழிக்கு உண்டு. இந்தத் திறன் தமிழிற்கு இல்லை என்று சொல்லுவோரைப் பார்த்துப் பாரதி என்னிதையாடுகின்றாள் 'தமிழ்த்தாய் தன் மக்களைப் புதிய சாத்திரம் வேண்டுகை' என்ற தலைப்பில் " - இன்றொரு சொல்லினைக் கேட்டேன் - அது கொன்றிடல் போலொரு வார்த்தை கூறத் தகாதவன் கூறினன் கண்டே - மேன்மைக் கலைகள் தமிழினுக்கில்லை - மெல்லத் தமிழ் இனிச்

சாரும் - மேற்கு மொழிகள் புன்மைச் சூக்கும் என்றும் சொன்னான். எனவே "சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும் கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்" என்று பாரதி அழைக்கின்றாள்.

தொல்காப்பியனாரும் தமிழ் வடிவம் பெற்ற பிறமொழிச் சொற்களை ஏற்கின்றார் என்பதைக் காண்போம். "சான்றோர் செய்யுட்களில் பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழ் மொழியின் இயற்கைக்கேற்ப ஆக்கிக் கொண்டனவாய் மிகச் சில சொற்களைக் கண்டு அவற்றிற்கு அமைதி கூறி புள்ளார். இதனை இயற்சொல்லாலும் செய்யுட் சொல்லாகிய திரிசொல்லாலும் அன்றி நிகைச்சொல்லும் வடசொல்லும் கவந்து செய்யுள் செய்யுமாறு கண்டு "ஏனைப் பாடைச் சொல்லும் செய்யுட்கு உரியவோ என்று ஐயுற்றார்க்கு, இந்நான்கு சொல்லுமே செய்யுட்குரியன பிறபாடைச் சொல் உரியவல்ல என்று வரையறுத்த வாறு" என்ற சேனாவரையர் உரையால் அறியலாம். இவ்வாறு வந்த பிறமொழிச் சொற்களை நீக்காது கொள்ள அமைதி கூறினார் சான்றோர் "செய்யுளகத்து வருவன நீக்கப்படா" என்னும் தெய்வச் சிவையார் உரையாலும் அறியலாம். இங்ஙனம் வந்த சொற்கள் தமிழ் இயலிற் கேற்பப் படைத்துக் கொண்ட சொற்களே என்பது உரையாசிரியர் கருத்து. வட சொல்லோடு ஒக்கும் தமிழ்ச் சொற்கள் கலப்பதால் தமிழ்மொழி பழுதுபடாதென்றெண்ணி இதனைத் தொல்காப்பியனார் விதித்தனர். எனவே பிறமொழிச் சொற்களோடொத்த தமிழ்ச் சொற்களைப் படைக்கும் சிறப்பை நாம் ஆய்ந்து, ஓய்ந்த செய்வது சாலவும் பொருந்தும். இதனை விடக் கலைச் சொற்களுக்கு ஏற்ற புதிய சொற்கள் வழக்கொழிந்து மறைந்து கிடப்பின் அவற்றைத் துருவி ஆராய்ந்து தெள்ளி திங் வழக்கிற்குக் கொண்டுவர வேண்டும். இவற்றைவிடக் கொச்சையாகவும் வழப்படவும் எழுதும் முறை கைவிடப்பட வேண்டும். பெருக்கெடுத்தோடிவரும் ஆற்று வெள்ளத்தை அதன் போக்கிலே சென்று விரையமாகாதவாறு வரம்பு கட்டி வாய்க்

கால் அமைத்து நரைப் பாய்சலி விளை நிலங்களைப் பயன் நிலங்களாக மாற்றுதல் போல தமிழ் மொழியினிடத்தே காலந் தோறும் பெருக்கெடுத்தோடிவரும் பிற மொழிச் சொல்வளமாம் பெருவெள்ளத்தைச் செந்தமிழ்ப் பயிருக்குப் பாய்ச்சும் போது தமிழியல் தழுவிப், பைந்தமிழ் மணம் கமழப் புதுக்கி, தமிழ்ப்பயிர் களை பயிர்படாது தனை ஓச்சச் செய்தல் வேண்டும்.

இதனைச் செய்ய வேண்டுமானால் இயலுமான அளவில் பிற சொற்கள் கலவாமல் பேசவும் எழுதவும் வேண்டும். தமிழ் அறிஞர்கள் தாம் எழுதும் நூல்களில் இவற்றை எடுத்தாள வேண்டும். பள்ளி ஆசிரியர்களும் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களும் இவற்றிற்குக் கூடிய அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டும். தமிழ்நலம் காக்கும் சங்கங்களும் பிரசுரங்கள் மூலமும் வெளியீடுகள் மூலமும் கலைச்சொற்களுக்கு ஒத்த தமிழ்ச் சொற்களை வெளியிடுதல் வேண்டும். தூய தமிழில் பேசும் மாணவர்கட்கும் ஏனையோர்க்கும் பரிசில்கள் வழங்கவேண்டும். இவ்வாறு ஒல்லும் வகையால் பல்லாற்றினும் பயன்பெற ஆராய்ந்து செயற்பட்டால் "கமழ் மணத்தின் தமிழில் மற்ற நாட்டில் உள்ள கலையெல்லாம் கட்டி வந்து தமிழர் வீட்டில் கதவிடித்துக் கொட்டலாம்".

கலைச் சொற்களைப் பெறுவதில் பிற மொழிச் சொற்களின் துணையைப் பெறுவது தவிர்க்க முடியாததாகவும் சில சந்தர்ப்பங்களில் ஆகிவிடுகின்றது. அத்தகைய சந்தர்ப்பங்கள் புறநடையானவை. கலைச் சொற்களைக் கற்க முயல்வோர் மிகச் சிலரே. பெரும்பாலோருடைய மொழியை எவ்விதத்திலும் அது பாதிப்பதில்லை. ஆனால் எதிர்ப்பும் குறையும். கலைச் சொற்கள் புகுத்தப்பட வேண்டிய இடங்களைத் தவிர ஏனைய இடங்களில் பிறமொழிச் சொற்களை அழகு கருதியோ, நப்பாசை கருதியோ, பெருமை கருதியோ புகுத்தல் ஆகாது. வரையறை இன்றிப் பிறமொழிச் சொற்கள் கலப்பது இருந்த வெள்ளத்தை வந்த வெள்ளம் கொண்டுபோன கதையாகிவிடும்.

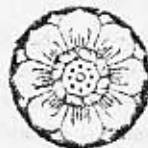
நாட்டடைக் காப்பதை விட மொழியைக் காப்பது முக்கியமானது. மொழி பாதுகாக்கப்பட்டால் தான் நாடும் மக்களும் நலம் பெற்றுச் செம்மாந்து வாழலாம்.

எனவே,

"எண்ணுறும் போதும் தமிழையே எண்ணு இசைத்துவி தமிழையே ஓசைப்பிர் [விர் பண்ணுறும் போதும் தமிழ்ப்பணி தனையே பழுதுறப்பண்ணி - இன்புறுவீர் கண்ணிலும் இனிய தரிழையே எண்ணிக் காரிய உறுதி கண்டு எழுவீர்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. வேங்கடாசலம்பிள்ளை, ரா, கரந்தைக் கவியரசு, செந்தமிழ்க் கட்டுரைகள்.
2. வையாபுரிப்பிள்ளை, எஸ், தமிழ் மறுமலர்ச்சி.
3. வேங்கடசாமி நாட்டார், ந, மு, நாவலர் பண்டிதர், கட்டுரைத் திரட்டு பகுதி II.
4. வரதராசன், மு, டாக்டர், மொழி வரலாறு.

சுழத்துத் தமிழ்ப் பெருங்காப்பியம்

செல்வி பூ. வேமலதா,
தமிழ் சிறப்பு - இறுதியாண்டு,
கலைப்பீடம்.

பாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

சுழத்து இலக்கிய வரலாற்றை பூதன் தேவனார் தொடக்கம் இன்றைய இருபதாம் நூற்றாண்டு நவீன கவிஞர்கள் வரை பெருந்தொகையான அறிஞர்களுடைய பல்வேறு வகையான இலக்கிய முயற்சிகள் அணி செய்து நிற்கின்றன உதாரணமாக அந்தாதி, மாலை, பள்ளா, கோவை, தூது போன்ற பிரபந்த வகையையும் தலபுராணங்கள், விரத மாஸ்யங்கள் போன்றவற்றையும் குறிப்பிடலாம். இவை எல்லாம் சிற்றிலக்கியங்களே. ஆனால் சுழத்திலே பெருங்காப்பியம் என்ற வகையில் போற்றத்தக்க ஒர் இலக்கியம் உண்டு. அது தான் இரகு வம்சம் அன்னும் மகாகாவியம் பெருங்காப்பிய இலக்கணங்கள் அத்தனை யும் கொண்ட இவ் இலக்கியம் சுழத்து இலக்கிய வரிசையில் போற்றப்படவேண்டி இருந்தும் அதற்கு விதி விலக்காகத் தேடுவாரற்றுக் கிடப்பது துரதிஷ்டவசமானதே. இதற்குரிய காரணம் இந் நூலைப் பற்றிய சரியான விளக்கம் இல்லாமையும் இதன் முக்கியத்துவம், சிறப்பு என்பன முறையாக அறிந்துகொள்ளப்படாமையும் இந் நூல் பற்றிய கசப்பான விமர்சனங்களுமே யாகும். இக் காவியம் கவித்திரம், சொல்

லாட்சி, கற்பனை வளம் என்பவற்றுடன் இயற்றப்பட்டு இருந்தாலுங்கூட, வடமொழியில் காளிதாசன் இயற்றிய இரகு வம்சத்தின்மொழிபெயர்ப்பே இதுவே எனப் பலரும் ஒரேமுகமாகக் கருதி வந்ததால் இவ் ஆசிரியர் சுழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் தம்முடைய முக்கியத்துவத்தை இழந்து நிற்கிறார். ஆனால் உண்மையில் வடமொழி தென்மொழி இரண்டிலும் வல்ல அரசு கேசரி அவர்கள் காளிதாசனின் இரகு வம்சத்தைப் படித்து இன்புற்று அதனால் கவரப்பட்டதால் அந்த மூலத்தை வைத்துக் கொண்டு தம்முடைய கவித்திறனுக்கு ஏற்ப ஒரு காவியத்தைப் படைத்தார். அகாவது கம்பன் வான்மீகியாரின் மூலக்கதையை வைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய கவித்திறனுக்கு ஏற்ப எவ்வாறு ஒரு கம்பராமாயணத்தை இயற்றினானோ அதே போன்றே அரசுகேசரியும் இயற்றினார் எனக் கொள்வதே பொருத்தமானது. உண்மையும் அது தான் என்பது பின்னர் நிரூபணமாகும். இத்தகைய ஒரு காவியம் இன்றைய வாசகர்களுக்கு ஏற்ற முறையில் ஒரு சிறந்த அறிமுகத்தைப் பெற்றிருக்காதது வருந்தத்தக்கதே. இந்த வகையில் இக் காவியத்

தைப்பற்றிய சில விஷயங்களை எடுத்துக் காட்டுவதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இந் நூலாசிரியரான அரசகேசரி அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் வேந்தர் காலத்தில் வாழ்ந்தவர். இவர். கி. பி. 1591 -- 1616 வரை யாழ்ப்பாணத்தில் அரசாண்ட எதிர்மன்னசின்கன் என்ற எட்டாம் பரராசகேசரவின் சகோதரன் என்று கலாநிதி க. செ. நடராசா அவர்கள் ஆதாரம் காட்டியுள்ளார்கள். நல்லூரிலே இவர் வாழ்ந்த இடம் இப்போதும் "அரசகேசரி வளவு" என்னும் பெயரோடு உள்ளது. ஊடதென் மொழிகள் இரண்டிலுமே வல்லவரான இவர் சங்க இலக்கியங்களை நன்கு கற்றிருந்தார் என்பதைக் காவியத்திலே இயர் கைபாண்டுள்ள சில சொற்கள் பிரயோகங்கள் வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம். தம் முதல் நூலான இரகு வம்சத்தில் இருந்து கதை அம்சத்தை மட்டுமே எடுத்துக்கொண்ட அரசகேசரி அவர்கள் காவிய அமைப்பில் பெரும்பாலும் கம்பனையே பின்பற்றியுள்ளார். காண்டங்கள் சருக்கங்கள் என்ற பகுப்பு முறைகளை மாத்திரமன்றி காப்பு, அவையடக்கம், ஆற்றுப் படலம், நாட்டுப் படலம் என்ற அமைப்புகளிலும் கம்பன் வழியிலேதான் சென்றிருக்கிறார். உதாரணமாக,

1. "உலகம் யாவையும் நிற்பனவுத் தொழில்" என்று தொடங்கும் பாயிரம் "உலகம்பாவையும் தாமுளவாக்கலும்" என்று தொடங்கும் கம்பன் பாயிரத்தையே நினைவுபடுத்துகிறது.

2. கம்பன், தம்மை ஆதரித்த வள்ளைத் தமது காவியத்துள் நினைவு கூர்ந்தது போல, இவரும் "பன்னு செஞ்சொற் பரராச சேகர மன்னனின்ப மணங் கொள வாய்ந்ததே" எனத் தமது மன்னின்ப பாடியுள்ளார்.

இனி, ஆசிரியரின் மூலநூற் சிறப்புப் பற்றி நோக்கினால், வடமொழியில் பஞ்சமகாவியங்கள் என்று போதிறப்படும்

ஐந்து சிறந்த காவியங்கள் உண்டு. அவை இரகு வம்சம், குமாரசம்பவம், கிராதார்ச் சனீயம், சிகபாலவதம், நைடதம் என்பவையாகும். இவற்றுள் முதல் இரண்டும் உலக மகாகவிஞன் காளிதாசனுடையவை. அதிலும் இரகுவம்சம் என்னும் காவியம் காளிதாசனின் இறுதியானதும் சிறந்ததுமான இலக்கிய முயற்சியாகும். இக் காவியத்தில் இராமாயணக் கதையைச் சுவைபடக் கூறுவதோடு இராமனுக்கு முன் இருந்த திஸீபன், இரகு, அஜன், தசரதன் போன்றோரின் வரலாற்றையும் பின்னர் அம் மரபில் வந்த மன்னர்களின் வரலாற்றையும் காப்பியப் பொருளாகக் கொண்டார். இது இந்தியாவின் தேசிய காப்பியம் என்று கூறும் அளவிற்கு இமயம் தொடக்கம் குமரி வரையுள்ள பாரத தேசம் முழுவதும் அப்படியே வர்ணிக்கப்படுகின்றன. "இரகு திக்குவிஜயம்" என்னுய பகுதியில் இதைச் சிறப்பாக அவதானிக்கலாம். இக் காவியத்தால் இன்புற்றுப் பாராட்டாத வடமொழிக் கவிஞர்களே கிடையாது எனலாம். எனவே இக்கதையை ஓர் இலக்கியத்தைப் படித்துச் சுவைத்து அதனால் கவரப்பட்ட அரசகேசரி அவர்கள் தமிழிலே இவ்வாறான ஒரு காவியம் இல்லை என்பதாலும் அதன் சிறப்புக் கருதியும் தமிழிலே இயற்றத்துணிந்தார் எனலாம்.

அடுத்ததாக இந் நூலின் அமைப்பைப் பார்த்தால், இக் காவியம் பொதுக் காண்டம், சிறப்புக் காண்டம் என இரு பெரும் பிரிவுகள் உடையதாகவும் பின்னர் அவை இரண்டும் சருக்கம் என்ற உட்பிரிவுகளை உடையதாயும் காணப்படுகின்றன. பொதுக் காண்டம் 17 படலங்களையும் 1506 விருத்தங்களையும் கொண்டது. சிறப்புக் காண்டம் 10 படலங்களுடன் 938 விருத்தங்களையும் கொண்டு எல்லாமாக 2444 செய்யுட்களைக் கொண்டதாக இக் காவியம் அமைந்துள்ளது. பொருளமைதியை நோக்கினால் திஸீப மகாராசன் காமதேனுவை வழிபட்டு இரகுவைப் புத்திரனாகப் பெற்ற கதையும் இரகுவின்

கதையும் இரகுலின் மகன் அயன் கதையும் அயன் மகன் தசரதச் சக்கரவர்த்தியின் கதையும் இராமன் கதையும் ருகன் கதையும் அவன் பிள்ளோரின் குலமுறையும் சொல்லப்படுகிறது.

இவ்வாறமைந்த இக் காவியத்தை "இந் நூலாகிய ராண அரசகேசரி என்பவர் இதனைச் சோழ ராசாக்களுடைய ராசதாலிகளால் ஒன்றாகிய திருவாரூரில் அரங்கேற்றினார்" என்று இந் நூலைப் பதிப்பித்த ச. பொன்னம்பலபிள்ளை பதிப்புரையில் கூறுகிறார். இயரே முதன் முதலில் இந் நூலை 1887 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தைச் சேர்ந்த காரைக்குடி உமையப்பச் செட்டியாரின் பொருள் உதவியுடன் பதிப்பித்தார். இது வெளிவந்து நீண்ட காலத்தின் பின் தைமாதம் ஆணந்த வருடம் என்று சொல்லப்படும் 1915 ஆம் ஆண்டில் இதே பொன்னம்பலபிள்ளையின் மாணவரான மகாவித்துவான் சி. கணேசையர் அவர்களால் திக்கு விஜயப் படலம் உள்ள பகுதிகளைப் பதவுரை விளக்கத்துடன் வெளியிடப்பட்டது. பின்னர் 1932 ஆம் ஆண்டு வரையில் பொதுக்காண்டத்தின் உண்மைப் படலங்களும் உரை எழுதி வெளியிடப்பட்டன. சிறப்புக் காண்டம் இன்றுவரை உரை இன்றியே இருக்கிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் இந் நூலிலே குலமுறைப் படலம் வரைக்குமே உண்டு. ஆனால் அரசகேசரி அவர்கள் அதற்கு மேலும் பாடினார் என்ற கருத்து உண்டு இதற்கு குலமுறைப் படலத்தில் வரும் இறுதிச் செய்யுளில்,

"நல்லோர் அறிவேனும் வாய்மை தன்னுள்
[நிலைப்படாது
இவன்தன் நீர்மையை நிகழ்த்து விற்பாம்]"

என்ற அடிகள் ஆதாரமாக அமைகின்றன. எனினும் இவ்வாறு பின்னுள்ள சரித்திரங்களும் இவரால் இயற்றப்பட்டன என்ற கருத்து நிலவி வருகிறதே அன்றி அவை சம்பந்தமான பிரதிகள் ஒன்றுங் கிடைக்கவில்லை.

தொல்காப்பியர் வழிநூலின் வகை நான்கு என்று சொல்லுவார். அவை

தொகுத்தல், வரித்தல், தொகைகள், மொழிபெயர்த்து அதர்ப்படயாதல் என்பனவாகும். இவற்றுள் அரசகேசரியின் முயற்சி நான்காவது வகையைச் சேர்ந்தது. இந் நூல் காளிதாசனின் காப்பியத்தை அப்படியே அப்பட்டமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டது என்றே பலர் கருதுகின்றார்கள். எனவே இது பற்றிய ஒரு தெளிவும் நமக்கு அவசியமாகின்றது. தண்டியலங்காரத்திலே,

"பெருங்காப்பிய நிலை பேசுங்காலை
வாழ்த்து வணக்கம் வருபொருளிவற்றி
[அனல்
நேற்புடைத்தாகி முன் வரவியன்று
நாற் பொருள் பயக்கும் நடையுடைத்
[தாகி.....]"

என்று தொடங்கும் பெருங்காப்பிய இலக்கணம் பேசுகின்ற ஒரு குத்திரம் உண்டு. இந்தக் காப்பிய இலக்கணம் வடமொழி தென்மொழி இரண்டுக்கும் பொதுவானது. ஆனால் இவற்றைக் காவியங்களில் கையாளும் முறையில் இரண்டு மொழிக் கவிஞர்களுமே வேறுபடுகின்றனர். உதாரணமாக தமிழ்க் காவிடத்தில் முதலில் பாயிரங்கூறி காவியத்தின் ஆரம்பத்திலேயே ஆற்றுப் படலம், நாட்டு, நகரப் படலம் என வர்ணனைகளைத் தனிப் பாடல்களாகப் பாடிய பின்பே கதையைத் தொடங்குகின்றார்கள். பின்பு கதைப் போக்கின் இடையிலுங்கூட வரைக் காட்சிப் படலம், பூக்கொடிப் படலம், நீர் விளையாட்டுப்படலம் உண்டாட்டுப் படலம் என்றிவ்வாறு கதையம்சம் இல்லாமல் தனி வர்ணனைகளுக்கே படலங்கள் பாடுவதைச் சாதாரணமாகக் காணலாம். ஆனால் இதற்கு மாறாக வடமொழிக் காப்பியங்களில் இவ்வாறு வர்ணனைகளுக்குப் படலங்கள் அமைக்கப்படாமல் கதைப் போக்கின் இடையே ஆங்காங்கு அமைத்தல் மரபாகும். இந்த வகையில் தமிழ்க் காப்பிய மரபிலே கம்பர் முதலியோர் சென்ற வழியில் அரசகேசரியும் இயற்றியுள்ளார். மூலநூலில் வணக்கப் பாடலின் பின் அவையடக்கமாகச் சில பாடல்களைப் பாடியபின் திரிபனுடைய கதையைக் கூறத் தொடங்கி விடுகிறார்

காளிதாசர். ஆனால் அரசகேசரியாரோ பாயிரத்தின் பின் ஆற்றுப்படலம், நாட்டு, நகரப்படலங்கள் பாடி 15 செய்யுட்களின் பின்னர் தான் அரசியற் படலத்தில் சரித்திரத்தைத் தொடங்குகிறார். மேலும் காளிதாசரின்,

“வாகர்த்தாவீவ ஸம்பிருக்தென ...
பார்வதி பரமேஸ்வரேன”

என்ற பிரசித்தி பெற்ற பார்வதி பரமேஸ்வரனைத் துதிக்கின்ற மூல நூலின் முதற் சுலோகத்தை ஒதுக்கிவிட்டுத் தமிழ் இலக்கிய மரபுப்படி விநாயகரைத் துதிக்கின்ற காப்புப் பாடலை முதலில் அமைத்திருக்கிறார். அன்றியும் காளிதாசன் அவையடக்கமாக, ‘உயர்மான மனிதன் பெறக்கூடிய பழத்தை ஒரு குள்ளன் பெற விரும்பி கை உயர்த்துவது போன்றது, பெரும் புலவர் செய்யத்தக்க இக் காரியத்தில் நான் ஈடுபடுவது’ என்று கூற அரசகேசரியாரோ தன்னுடைய இந்த முயற்சி ‘ஊயில்வாதவன் கல்லில் குழி தோண்டி அதன் மேள்ள தண்ணீரைப் பெற முயல்வதை ஒக்கும்’ என்று அவையடக்கம் பாடினார். உண்மையில் மொழிபெயர்ப்பாக இருந்தால் காளிதாசரின் அதே கருத்தைத் தானே அரசகேசரியும் கையாண்டிருக்க வேண்டும். மேலும் இது அப்பட்டமான மொழிபெயர்ப்பு அல்ல என்பதற்கு மிக முக்கியமான எடுத்துக்காட்டு என்னவெனில், இராமன் வரலாற்றைப் பாடத் தொடங்கிய அரசகேசரியார் பாலகாண்டத்தின் திரு அவதாரப் படலக் கதையை மாத்திரம் பாடிவிட்டு ஏனைய ஐந்து காண்டக் கதைகளையும் சுருக்கமாகத்தானும் பாடாமல் திரைரென உத்தர காண்டக் கதையைக் கூறத் தொடங்குகிறார். இதற்கு அவர் கூறும் சமாதானம் பின்வருமாறு அமைகிறது:-

“பொற்றாமரை மாஞ்சூழியாது பொலியு
[மார்ப
வெற்றூழி மேனி ரகுராம சரிதை யாவுங்
கற்றார் கவியின் பெரிதாந் தமிழ்க் கம்பநாட
னுற்றும் குரைத்தா னுரையாதன வோது
[கிற்பாம்”

ஆனால் வடமொழி இரகுவம்சமோ இராமாயணக் கதையை முழுமையாகச் சொல்கிறது.

இவ்வாறு பல்வேறு வழிகளில் அரசகேசரியார் தம்முடைய தனித்துவத்தைக் காட்டி நின்றாலும் முதல் நூல் ஆசிரியரின் சிறந்த கருத்துக்களைத் தம்முடைய கவித்திறமையினூடாக எடுத்தாளத் தவறவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக மாலையீட்டுப் படலத்தில் இந்துமதிக்கு சுயம்வரம் நடக்கும்போது, தோழி ஒவ்வொருவராக மன்னர்களை அறிமுகம் செய்துகொண்டு போகிறாள். இதை அரசகேசரியார் வர்ணிக்கும் போது “ஒரு தீபச் சுடரானது ஒவ்வொரு மாடத்தையும் கடந்து செல்லும்போது கழிந்து போகின்ற ஒவ்வொரு மாடமும் இருளை அடைய எதிர்வரும் மாடம் ஒளி பெறுவதுபோல பேரழகிபான இந்துமதி ஒவ்வொரு அரசரையும் கடந்து செல்ல இவளால் தவிர்க்கப்பட்ட ஒவ்வொரு அரசரின் முகங்களும் மாறுபட்டு இருள் முடியது போலப் பொலிவிறந்தது” என்கிறார்.

இதை

“தோடு உலாம் குமுதச் செல்வாய்ச்
சுந்தரி யிரவின் தொக்க
மாடுசால் அரசவீதி வயின்
வயின் ஒருவிச் செல்லும்
வீடுஇலாது எரி செஞ்சோதி
விளக்கமது ஒத்தாள் — வேந்தர்
நீடுமால் இருள்சேர் மாட
நிரையினை நிகர்த்திட் டாரே”

என்று அழகாக விபரிக்கின்றார். தோழி அறிமுகம் செய்யும்போது ஒவ்வொரு மன்னனும் அவள் தனக்குத்தான் மாலையிடப் போகிறாள் என்ற நம்பிக்கையுடனும் எதிர் பார்ப்புகளுடனும் மகிழ்ச்சியோடும் மலர்ச்சியோடும் இருப்பார்கள். அவள் அப்பால் நகர்ந்ததும் நிராசையாக்கப்பட்ட அவர்களின் எதிர் பார்ப்புகளால் அவர்கள் முகத்தில் பிரதிபலிக்கும் ஏமாற்றத்தையும் சோகத்தையும் இருளுக்கு வர்ணித்ததுடன் அவளை நடந்து செல்லும் தீபச் சுடராக வர்ணித்துள்ளார். இந்த உவமை 'உவமைக்கோர் காளிதாசன்' என்று பெயர் பெற்ற காளிதாசனின் கற்பனையாகும். சூல நூலிலுள்ள சஞ்சாரிணி தீபசிகா (நடந்து செல்லும் விளக்குச் சுடர்) என்னும் தொடரும் உவமையும் வடமொழி இரசிகர்களிடையே மிகவும் பிரசித்தமானது. இதன் காரணமாக 'தீபசிகா காளிதாசன்' என்றும் அழைக்கப்பட்டார். காளிதாசன் சிறப்புக் கருதி இந்த அரிய உவமையை அரசகேசரியும் கையாண்டுள்ளார்.

இத்தகைய பல இலக்கிய நயங்களைக் கொண்டமைந்த இக் காவியம் இலக்கிய வரலாற்றில் தலக்குரிய ஸ்தானத்தைப் பெற்றிருக்கிறதா என்றால் துரதிஷ்டவசமாக அவ்வாறில்லை என்றுதான் கூறவேண்டும். காரணம் இதைப் புரட்டிக்கூடப் பார்க்கத் தோன்றாதபடி பல்வேறு அறிஞர்கள் காலத்துக்குக் காலம் இதுபற்றி அளித்து வந்த கருத்துகளே. உதாரணமாக வித்துவான் கணேசையர் அவர்கள்,

"இந்நூல் கம்பகுடைய இராமாவதாரம் என்னும் நூலைப் பின்னொடர்ந்தே பாடப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் கடினமான சொற்பிரயோகங்கள் உடைமையானும் வடமொழி நூலை மொழி பெயர்த்துப் பாடியமையானும் கற்றோர்க்கன்றி மற்றோர்க்கு உணர்ந்து சுவைத்தல் கூடாதாயிற்று" என்றார்.

இக் காவியத்தில் அரசகேசரி அருணகிரிநாதர் முதலியோர் போன்று வடமொழிச் சொற்களை நிறைய எடுத்தாளவில்லை. யாழ்ப்பாணத் தமிழ் பேந்தர்

காலத்தில் வடமொழிச் செல்வாக்கு இருந்ததாயினும் ஈழத்து நூல்களின் சிறப்பு என்னவெனில் அவை செந்தமிழ்த்தன்மை மிகுந்த அமைந்ததுதான் அந்த வகையில்தான் இக் காவியமும் அமைந்துள்ளது எனலாம். எடுத்துக்காட்டாக இலகுவில் பொருள் விளங்குமாறமைந்த பாடல்களாக,

"சேறு காலிடு மன்னருள்ளுள்
[செய்தும்
வீறுசால் நிலவுகுத்தன என்கொலோ
[வியக்கேள்
ஏறுதேசிக வணையி மணிக்கதிர் இகல
நாறு நானுகைக் கொண்டெழு கடைசியர்
[நகையே"]"

"ஊன் கொடுத்திடும் வேர்க்கணூர்க்
[கொதுங்கிடும் ஆம்பல்
கான் கொடுத்திடும் குவளை நாட்கமலம்
[முயர்வண்டு
வான் கொடுத்திடும் அன்னையர் அறுவரின்
[வழிபால்
தேன் கொடுத்திட முருகனின் வளர்ந்தன
செந்தெயல்"]"

போன்ற பாடல்களையும்,

"தரிப்பொடு தடுத்திடு படைச்சிறு
[பொறித்தரள்
தரைப்படு கறைப்புணல் எலாம்....."
என்று வரும் சொல்லோசை நிறைந்த பாடல்களையும் குறிப்பிடலாம்.

எனவே இத்தகைய, ஈழத்து வரலாற்றில் உள்ள ஒரே காவியம் என்ற வகையில் போற்றப்பட வேண்டிய இவ் இலக்கியம் அதன்மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள அலட்சியம் காரணமாக அழிந்து போகாமல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகிறது. கற்றோர்க்கூட இவிலே நாட்டங் கொள்வதும் இதன் நயங்களை எடுத்துக் காட்டுவதும் அருமையாகவே உள்ளது. கம்பராமாயணத்தை முழுவதும் படிக்க முடியாத ஒருவனுக்கு பி. டி. கே. சி. போன்றோர் வெளியிட்ட சுவையான பாடல்களையும் சுருக்கமான கதைகளையும் கொண்ட வெளியீடுகள் எவ்வாறு பயன்படுகிறதோ அவ்வாறே இதற்கும் விமர்சன நூல்கள் தோன்றவேண்டிய அவசியமூண்டு என்பது முக்கியமான அம்சம் ஆகும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. இரகுவம்சம், வித்துவசுரோமணி, ச. பொன்னம்பலபிள்ளை பதிப்பு, 1887.
2. இரகுவம்சம் மூலமும் உரையும் — முதற் பாகம் வித்துவான் சி. கணேசையர் பதிப்பு, 1915.
3. இரகுவம்சம் மூலமும் உரையும் — இரண்டாம் பாகம் வித்துவான் சி. கணேசையர் பதிப்பு 1932
4. குமாரசாமிப் புலவர், அ. கன்னகம், இரகுவமிச சரிதையிர்தம்
5. நடராஜா, க. செ. ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி
6. வேங்கடராகவாச்சாரியார், இரகுவம்ச மகாகாவியம் — வடமொழி மூலமும் தமிழ் உரையும், 1952.

❧ சீர்திருத்தவாதி நாவலர் ❧

“மதச் சீர்திருத்தவாதியாகவும் நாவலர் விளங்கினார். கோயில் களில் நடக்கும் ஊழல்களையும் அக்ரெமங்களையும் அவற்றிற்குக் காவாகிய கோயிலு் தர்மகர்த்தாக்களையும் காரசாரமாக விமர்சனம் செய்து அம்பலத்திற்கு இழுத்துப் போராடினார். சிவ ஆகம நிந்தனை செய்யும் தீக்ஷிதர்களையும் பிரசங்கங்கள் மூலம் தாக்கினார். இவற்றின்மூலம் ஓர் சீர்திருத்தவாதியாகவும் திகழ்ந்தார்.”

— பேராசிரியர் க. வித்தியானந்தன் —

கெயின்சிய வேலைக் கோட்பாடும் குறைவிருத்தி நாடுகளின் பொருளாதாரத்தில் அதன் பிரயோகமும்

திரு. க. பரமசிவம்,
பொருளியல் சிறப்பு - பகுதி II
கலைப்பீடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

கெயின்சியக் கொள்கையின்படி, வேலை மட்டமானது பயன்படு கேள்வியில் தங்கியுள்ளது. பயன்படு கேள்வியானது இரு காரணிகளால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. மொத்த நிரம்பல் தொழிற்பாடு, மொத்தக் கேள்வித் தொழிற்பாடு என்பனவே அவ்விரு காரணிகளும் ஆகும். இவ்விரு காரணிகளும் ஒன்றாகிய மொத்த நிரம்பல் தொழிற்பாடானது பெளதிகக் காரணிகளில் அவ்வது உற்பத்தியின் தொழில்நுட்பக் காரணிகளில் தங்கி உள்ளது. இப் பெளதிகக் காரணிகளில் அவ்வது தொழில்நுட்பக் காரணியானது குறுங்காலத்தைப் பொறுத்து மாற்றம் அடையமாட்டாது. இதனால் மொத்த நிரம்பல் தொழிற்பாடானது உறுதியாக இருக்கும் என கெயின்ஸ் எடுகோள் கொண்டார். இந்த வகையில் அவர் தனது முழுக் கவனத்தையும் மொத்தக் கேள்வித் தொழிற்பாட்டிலேயே செலுத்தினார். எனவே வேலைமட்டமானது மொத்தக் கேள்வித்தொழிற்பாட்டிலேயே தங்கி உள்ளது. இந்த மொத்தக் கேள்வித் தொழிற்பாடானது நுகர்வுக் கேள்வி,

மதலீட்டுக் கேள்வி ஆகியவற்றால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

முதலீடு, நுகர்வு அல்லது இரண்டினையர் அதிகரிப்பதன்மூலம் வேலை மட்டத்தினை அதிகரிக்க முடியும் எனக் கெயின்ஸ் கூறியிருந்தார். நுகர்வுக் கேள்வியானது வருமானத்திலும் எல்லை நுகர்வு நாட்டத்திலும் தங்கியுள்ளது. ஆனால் வருமானமானது வேறும்பல உபகாரணிகளில் தங்கி இருக்கும் காரணி ஆகும். குறிப்பாக மதலீட்டின் எல்லை விளைவிடுவர். பணத்தின் அளவு, நிரலத் தேர்வு ஆகியவற்றால் வருமான அளவானது மாற்றப்படலாம். அதனினால் எல்லை நுகர்வு நாட்டத்தை அதிகரிப்பதனூடாக நுகர்வு மட்டத்தை உயர்த்த முடியும் எனலாம். ஆனால் எல்லை நுகர்வு நாட்டமானது உளவியல் ரீதியான காரணிகளில் தங்கியுள்ளது. குறிப்பாக கவை, மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், விருப்பங்கள், சமுதாய அமைப்பு போன்ற காரணிகள் எல்லை நுகர்வு நாட்டத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. ஆயினும் குறுங்காலத்

தைப் பொறுத்தவரையில் இக் காரணிகள் யாவும் மாற்றம் அடையாதவை எனலாம். எல்லை நுகர்வு நாட்டம் என்பது வருமானம் அதிகரிக்கும்போது அவ்வருமானத்தில் எவ்வளவு பகுதி செலவாகின்றது என்பதனைக் குறிக்கின்றது. சுருக்கமாகக் கூறின் வருமான மாற்றத்திற்கும் நுகர்வு மாற்றத்திற்கும் இடையேயான விகிதாசாரம் எனலாம். எனவே குறுங்காலத்தில் எல்லை நுகர்வு நாட்டம் உறுதியானது ஆதலினால் வேலை மட்டமானது முதலீட்டின் அளவில் தங்கியிருக்கிறது எனக் கூறலாம். அதாவது முதலீட்டின் அளவு கூடிக் குறைவதற்கு ஏற்ப வேலைமட்டமும் மாறிச் செல்லும்.

ஆனால் முதலீடானது மறுவளமாக வட்டி வீதத்திலும் முதலின் எல்லைவிளைவு திறனிலும் தங்கி இருக்கிறது எனலாம். வட்டி வீதத்தில் ஏற்படும் ஒரு குறைவாவோ அல்லது முதலின் எல்லை விளை திறவில் ஏற்படும் அதிகரிப்பாவோ முதலீடானது உயர்த்தப்படலாம். முதலின் எல்லை விளைவுதிறன் ஆனது முதலீட்டுப் பொருட்களின் நிரம்பல் விலையிலும் இந்த முதலீட்டுச் சொத்துக்களினால் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களின் அளவிலும் தங்கியுள்ளது. முதலீட்டுப் பொருட்களின் நிரம்பல் விலை குறைவடையும்போது அல்லது அதன் உற்பத்தி விளைவுகள் அதிகரிக்கும்போது முதலின் எல்லை விளைவுதிற னானது உயர்த்தப்படலாம். குறுங்காலத் தைப் பொறுத்தவரையில் முதலீட்டுப் பொருட்களின் நிரம்பல் விலைகள் உறுதியாக இருப்பதால் அதனைக் குறைப்பது கடினமாகும் எனவே முதலின் எல்லை விளைவுதிறனை நிர்ணயிக்கும் இரண்டாவது காரணி உற்பத்தி விளைவு ஆகும். (Prospective yield of Capital assets) இதுவும் முதலீட்டுச் சொத்துக்களைப் பொறுத்து வர்த்தகர்களின் எதிர்பார்க்கையில் தங்கி உள்ளது. எனவே முதலின் எல்லை விளைவு திறனை அதிகரிப்பதன் மூலம் முதலீட்டினை அதிகரிக்கலாம் என்பது பெருமளவுக்கு இலகுவான காரியம் அல்ல. முதலீட்டினை நிர்ணயிக்கும் அடுத்த காரணி வட்டிவீதம் ஆகும். வட்டி வீதத்தினைக் குறைப்பதற்கு

ஊடாக முதலீட்டினை அதிகரிக்கலாம். இதன் வாயிலாக வேலை மட்டத்தினையும் அதிகரிக்கலாம் வட்டி வீதமானது பணத்தின் கேள்வியினாலும் நிரம்பலினாலும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. பணத்தின் கேள்விப் பக்கத்தினை எடுத்து நோக்கின் அங்கு மூன்று வகையான கேள்விகள் உண்டு. கொடுக்கல் வாங்கல் நோக்கம் குறித்த பணத்திற்கான கேள்வி, முன்னெச்சரிக்கை நோக்கம் குறித்த பணத்திற்கான கேள்வி, உத்தேச நோக்கம் குறித்த பணத்திற்கான கேள்வி. இவற்றுள் உத்தேச நோக்கம் குறித்த பணத்திற்கான கேள்வியே வட்டி வீதத்துடன் தொடர்புடையது. இங்கு திரவத் தேர்வு நிலையே பணத்திற்கான கேள்வியைப் பொறுத்த வரையில் செல்வாக்குச் செலுத்துகிறது. எனினும் இத் திரவத் தேர்வு நிலையானது உத்தேச நோக்கம் குறித்தோர்களது உள்வியல் ரீதியான தலையமையில் தங்கி உள்ளது. ஆதலினால் வட்டி வீதத்தினைக் குறைப்பதற்காகத் திரவத் தேர்வின் அளவைக் குறைப்பது சாத்தியமற்றது. எந்த வட்டி வீதத்தில் பணத்திற்கான கேள்வி எல்லை யற்றதாக அமைகிறதோ அந்த நிலை யினையே திரவத் தேர்வு (liquidity Preference) என்பர்.

வட்டி வீதத்தினை நிர்ணயிக்கும் அடுத்த காரணி பண நிரம்பல் ஆகும். பண நிரம்பலின் அளவினைக் கட்டுப்படுத்துவது மத்திய வங்கி ஆகும். நாட்டில் பணநிரம்பலை அதிகரிப்பதன் மூலம் மத்திய வங்கியானது வட்டி வீதத்தினைக் குறைத்து அதன் வாயிலாக முதலீட்டின் அளவினை உயர்த்தி வேலை மட்டத்தினை அதிகரிக்க முடியும். எனினும் மந்த காலத்தில் முதலின் எல்லை விளைவுதிறன் குறைவாக உள்ளபோது வட்டி வீதத்தில் ஏற்படும் ஒரு வீழ்ச்சி தனியார் முதலீட்டினை ஊக்குவிப்பதற்குத் தவறலாம். ஆதலினால் அரசாங்கத்தான் முதலீட்டினை உயர்த்துவதற்கு முன்வர வேண்டும். பொதுச் செலவினங்களைச் செய்வதன் ஊடாக அரசாங்கம் இதனைச் செய்யலாம். எனவே முதலீடானது அதிகரித்ததும் வேலை மட்டமும் வருமானமும் அதி

கரிக்க வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. அதிகரித்த வருமானமானது நுகர்வுப் பொருட்களுக்கான தேவையை உயர்த்தும். இந்த நிலை வேலை மட்டத்திலும் வருமானத்திலும் மேலும் ஓர் உயர்ச்சியினை ஏற்படுத்த வழி வகுக்கும் இவ்வாறான ஓர் இயக்கநிலை ஆரம்பித்தவுடன் வேலை மட்டமும் வருமானமும் நிரண்ட முறையில் பெருக்கியின் செயற்பாட்டினூடாக அதிகரிக்க முடியும். சமநிலை மட்டத்தினை அடையும் வரை இவ்வாறான நிலை நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கும் செயின்சின் கருத்துப்படி சமநிலை வேலை மட்டமானது குறைநிலை மட்டமாகவே இருக்கும். (under employment equilibrium) ஏனெனில் வருமானம் அதிகரிக்கும்போது நுகர்வுப் அதிகரிக்கிறது. ஆனால் வருமானத்தில் ஏற்படும் அதிகரிப்புக்கு ஏற்ப நுகர்வு மட்டத்தில் அதிகரிப்பு ஏற்படாது. நுகர்வு மட்டத்திற்கும் வருமான மட்டத்திற்கும் இடையேயான இடைவெளியினைச் சாதாரணமாக நிரப்ப முடியாது. ஏனெனில் தேவையான அளவு முதலீடு இல்லாதிருந்தால் இந்த இடைவெளியினை நிரப்ப முடியாது தன்யார் முதலீட்டால் மாத்திரம் பொருளாதாரத்தினை நிறை தொழில் மட்டத்திற்குக் கொண்டுவர முடியாது. அரசாங்கமாலது பொது முதலீட்டின் அளவின் அதிகரித்தால் மாத்திரமே நிறை தொழில் மட்டத்தினை நிலைநாட்ட முடியும் இத்தவகையிலேதான் பொதுவாக நாடுகள் குறை தொழில் மட்டத்தினையே அனுபவிக்கும் என்றும் இதுவே சாதாரணமாக நடைமுறையில் அவதானிக்கத்தக்கது என்றும் கெயின்ஸ் கூறியிருந்தார்.

இவரது கோட்பாடானது குறைவிருத்தி நாடுகளைப் பொறுத்து எவ்வளவு துரத்திற்குப் பொருத்தப்பாடு உடையதாக இருக்கும் என்பதனை நோக்குவோம். எல்லாச் சமூக பொருளாதார அமைப்புகட்கும் கெயின்சின் வேலைக் கோட்பாட்டினைப் பாவிக்க முடியாது. நன்கு முன்னேற்றம் அடைந்த முதலாளித்துவ நாடுகளில்தான் அதனைப் பிரயோகிக்கமுடியும். கெயின்சியக் கோட்பாட்டில் கையாளப்

பட்ட முதன்மைக் காரணிகள் (tools) எவ்வளவு துரத்திற்கு வலிதாக இருக்கும் என்பதனை ஆராய்வோம்.

பயன்படு கெயின்சியைக் கருதுவோமாயின், வேலையின்மை என்பது பயன்படுகெயின்சியில் ஏற்படும் குறைவு காரணமாக ஏற்படுகிறது. இவ்வாறான ஒரு நிலையினைச் சமாளிப்பதற்கு, நுகர்வுத் தொழிற்பாட்டினை உயர்த்த வேண்டும் என்று கெயின்ஸ் கருத்துத் தெரிவித்து இருந்தார். குறைவிருத்தி நாடொன்றில் விருப்பமில்லாமல் வேலையின்மை என்பது இல்லை; அங்கு மறைமுக வேலையின்மையே இருக்கிறது. அங்கு வேலையின்மை என்பது பயன்படுகெயின்சியில் ஏற்படும் குறைவு காரணமாக ஏற்படவில்லை; பதிலாக நிரப்புத் தன்மை வாய்ந்த மூலவளங்களின் குறைபாட்டாலே தான் ஏற்படுகிறது. (Complementary resources) அளவுக்கு அதிகமான சேமிப்பின் காரணமாக உருவாகும் வேலையின்மை உடைய பொருளாதாரங்களுக்கே பயன்படுகெயின்சியின் எண்ணக்கருவானது பயன்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கும். அவ்வாறான ஒரு நிலையில் பணவியல் நிதியியல் நடவடிக்கைகளைவிட்டு நுகர்வு, முதலீட்டு மட்டங்களை உயர்த்தும்போது வேலையின்மையினை நீக்கலாம். ஆனால் ஒரு குறைவிருத்தி நாடொன்றில் வருமான மட்டமானது பெருமளவுக்குக் குறைவாகவே காணப்படும். நுகர்வு நாட்டமானது உயர்வாக இருக்கும். சேமிப்பானது பெருமளவுக்கு இல்லையென்றே கூறலாம். ஆனால் குறைவிருத்தி நாட்டொன்றில் நிரப்புத் தன்மை வாய்ந்த மூலவளங்கள் இல்லாத பட்சத்தில் பண வருமானத்தினை அதிகரிக்க எடுக்கும் முயற்சிகள் எல்லாம் - பணனிக்கத்திற்கே இட்டுச் செல்லும்.

நுகர்வு நாட்டம் எனும் காரணியினை எடுத்து நோக்குவோம். கெயின்சியப் பொருளாதாரத்தில் முக்கிய காரணியாக இருப்பது நுகர்வு நாட்டம் ஆகும். இது தான் நுகர்வுக்கும் வருமானத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பினை ஏற்படுத்தவதில் முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. வருமானம்

அதிகரிக்கும்போது நுகர்வு அடிகரிக்கிறது. ஆனால் வருமானத்தில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பினை விடக் குறைவான வீதத்திலேயே நுகர்வு அதிகரிக்கிறது. வருமான அதிகரிப்பிலும் பார்க்க நுகர்வு அதிகரிப்பானது குறைந்த வேகத்தில் இருப்பது என்பதன் மறுபொருள் வருமானம் அதிகரிக்கையில் சேமிப்பும் அதிகரிக்கிறது என்பதாகும். சேமிப்பு என்பது நுகர்வுமீது செலவு செய்யாத வருமானத்தின் மீதி எனலாம். ஆனால் குறைவிருத்தி நாடுகளைப் பொறுத்த வரையில் வருமானம், நுகர்வு, சேமிப்பு ஆகியவற்றிற்கு இடையேயான இத்தொடர்புகள் பொருந்தி வராது. மக்கள் இந்நாடுகளில் மிகவும் வறியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களது வருமானம் அதிகரிக்கும்போது அவர்கள் அதனை நுகர்வுப் பொருட்கள்மீது அதிகமாகச் செலவு செய்கிறார்கள். ஏனெனில் நிறைவேற்றப் படாத விருப்பங்களை அல்லது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதே அவர்களுடைய நோக்கமாகும். குறைவிருத்தி நாடுகளில் எல்லை நுகர்வு நாட்டமானது மிகவும் அதிகம் ஆகும். ஆனால் எல்லைச் சேமிப்பு நாட்டமானது மிகவும் குறைவாகும். எல்லை நுகர்வு நாட்டம் உயர்வாக இருக்கும்போது நுகர்வோர் கேள்வி, வெளியீட்டு மட்டம், வேலை மட்டம் ஆகியன வருமான வேக அதிகரிப்பினை விட விரைவான வீதத்தில் அதிகரிக்கும் என கெயின்சிய பொருளாதாரம் கூறுகின்றது ஆனால் குறைவிருத்தி நாடு ஒன்றில் நுகர்வுப் பொருட்களின் உற்பத்தியினை அதிகரிப்பது சாத்தியமான காரியம் அல்ல ஏனெனில் அவற்றிற்கு வேண்டிய உற்பத்திக் காரணிகள் அருமையாக இருப்பதனால் ஆகும்.

சேமிப்பு எனும் காரணியினை நோக்குவோம். சேமிப்புச் செய்வதனை ஒரு சமுதாயத் தீமை என கெயின்சிய கூறுகிறார். ஏனெனில் யிதமிஞ்சிய சேமிப்புத்தான் மொத்தக் கேள்வியின் குறைவுக்கு இட்டுச் செல்கிறது. இந்த நிலைமை குறைவிருத்தி நாடுகளுக்குப் பொருந்திவராது. ஏனெனில் பொருளாதாரப் பின்னடைவுக்

கான பரிகாரமாக இருப்பது சேமிப்பு ஆகும். பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு மூலதன அக்கத்தான் ஒரு பிரதான காரணி. ஆனால் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் மூலதன ஆக்கமானது அதிகரித்த சேமிப்பின் மனோ சாத்தியமாகும். குறைவிருத்தி நாடுகளானது நுகர்வினைக் குறைப்பதன் மூலமாகவும் சேமிப்பினை அதிகரிப்பதன் மூலமாகவுந்தான் முன்னேற முடியும். எனவே குறைவிருத்தி நாடுகளைப் பொறுத்த வரையில் சேமிப்பு ஆனது நல்லது என்று தான் கூறவேண்டும்.

முதலின் எல்லை விளைவிதிறன் எனும் காரணியினை நோக்குவோம். கெயின்சியின் கருத்துப்படி, முதலீட்டினைத் தீர்மானிக்கும் பிரதான காரணி முதலின் எல்லை விளைவிதிறன் ஆகும். முதலீட்டிற்கும் முதலின் எல்லை விளைவிதிறனுக்கும் இடையில் தலைமீழ் தொடர்பு காணப்படுகிறது. அதாவது முதலீடு அதிகரிக்கையில் முதலின் எல்லை விளைவிதிறன் குறைகிறது. முதலீடு குறையும்போது முதலின் எல்லை விளைவிதிறன் அதிகரிக்கிறது. இவ்விதமான தொடர்பு குறைவிருத்தி நாடுகளைப் பொறுத்து பொருந்திவராது. இவ்வாறான நாடுகளில் முதலீடு குறைவான மட்டத்தில் உள்ளது. முதலின் எல்லைவிளைவிதிறனும் குறைவான மட்டத்திலேயே உள்ளது. முதலீடு, ஏனைய மூலவளங்கள், குறைந்த பருமனுடைய சந்தைகள், குறைவான கேள்வி ஆகியவற்றின் காரணமாக இந்த முரண்பாடு காணப்படுகிறது. இக்காரணிகள் யாவும் முதலின் எல்லைவிளைவிதிறனையும் முதலீட்டினையும் குறைவான மட்டத்திலேயே வைத்திருக்கின்றன.

வட்டிவீதம் என்னும் காரணியை நோக்குவோம். வட்டிவீதம்தான் கெயின்சிய பொருளாதாரத்தில் முதலீட்டினைத் தீர்மானிக்கும் இரண்டாங் காரணி ஆகும். வட்டிவீதமானது திரவத்தேர்வாலும் பணத்தின் நிரம்பலாலும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. உத்தேச நோக்கத்திற்கான கேள்விதான் வட்டிவீதத்தினைப் பாதிக்கின்றது எனலாம். குறைவிருத்தி நாடுகளைப் பொறுத்த வரை

யில் முன்னெச்சரிக்கை நோக்கம் குறித்த பணத்திற்கான கேள்வி, கொடுக்கல் வாங்கல் நோக்கம் குறித்த பணத்திற்கான கேள்வி அதிகமாகவும் உத்தேச நோக்கத்திற்கான கேள்வி குறைவாகவும் உள்ளன. எனவே இத் திரவத் தேர்வானது வட்டி வீதத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்துவதில் தவறிவிடுகிறது. வட்டிவீதத்தினைத் தீர்மானிக்கும் அடுத்த காரணி பணத்திற்கான நிரம்பல் ஆகும். கெயின்சின் கருத்துப்படி பணநிரம்பலில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு வட்டிவீதத்தினைக் குறைத்து முதலீட்டினை, வருமானத்தினை, வேலை மட்டத்தினை ஊக்குவிக்கும். ஆனால் குறைவிருத்தி நாடுகளில் பணநிரம்பலில் ஏற்படும் அதிகரிப்பு ஆனது வட்டி வீதத்தில் குறைவினை ஏற்படுத்துவதனைவிட வேலைமட்டத்தில் தான் உயர்வினை ஏற்படுத்தும்; அதாவது, பணவீக்கத்திற்கு வழிவகுக்கும்.

எனவே மொத்தத்தில் இதுவரை ஆராயப்பட்ட காரணிகள் யாவும் குறைவிருத்தி நாடுகளைப் பொறுத்து பொருத்தமான விளைவினை ஏற்படுத்த மாட்டாது என்பது புலனாகிறது.

இனி, "செழிப்பின் மத்தியில் வறுமை காணப்படும் முரண்பாடு" எனும் விடயத்தினை நோக்குவோம். இது ஆரம்பத்திலே குறிப்பிட்ட தலைங்கத்திற்குப் புறம்பான ஒரு விடயமாக இருப்பினும் கெயின்சிய பொருளாதாரத்திற் காணப்பட்ட பயன்படு கேள்வி எனும் பதத்தினைக் கொண்டு மேற்கூறிய விடயத்தினை விளக்க முடியும் என்பதனை எடுத்துக் காட்டுவதே இக் கட்டுரையின் எஞ்சிய பகுதியின் நோக்கமாகும்.

பயன்படு கேள்வியின் முக்கியத்துவமானது செழிப்பின் மத்தியில் வறுமை

காணப்படும் முரண்பாட்டினை விளக்குவதில் தான் தங்கியுள்ளது. பயன்படு கேள்வியானது மொத்தக் கேள்வித் தொழிற்பாட்டாலும் மொத்த நிரம்பல் தொழிற்பாட்டாலும் நிர்ணயிக்கப்படும். ஆனால் மொத்த நிரம்பல் தொழிற்பாடானது மாற்றம் அடையாது என்றபடியால் மொத்தக் கேள்வித் தொழிற்பாடுதான் பயன்படு கேள்வியினை நிர்ணயிக்கும் பிரதான காரணி எனலாம். மொத்தக் கேள்வித் தொழிற்பாடானது நுகர்வு, முதலீடு ஆகிய இரு காரணிகளால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. வருமானம் அதிகரிக்கும் போது நுகர்வும் அதிகரிக்கிறது. ஆனால் வருமான அதிகரிப்புக்கு ஏற்ப நுகர்வு அதிகரிப்பதில்லை. அதாவது எல்லை நுகர்வு நாட்டம் ஒன்றிலும் குறைவு ஆகும். இத்தகைய ஒரு நிலை வருமானத்திற்கும் நுகர்வுக்கும் இடையே ஓர் இடைவெளியினை உருவாக்கி விடுகிறது. இந்த இடைவெளியானது போதிய அளவு முதலீட்டுச் செலவால் நிரப்பப்பட வேண்டும். பொருத்தமான அளவு முதலீடானது முன்வராத இடத்து அது பயன்படு கேள்வியில் ஒரு குறைவு நிலையினை ஏற்படுத்தி வேலையின்மையினை ஏற்படுத்தும். இதனை இரு மட்டத்தில் ஆராய்வோம். வறுமையினை அனுபவிக்கும் நாட்டினை எடுப்போமாயின், அங்கு வருமானத்திற்கும் நுகர்வுக்கும் இடையேயான இடைவெளி சிறிதாக இருக்கும். ஏனெனில் எல்லை நுகர்வு நாட்டம் உயர்வாக இருப்பதனாலாகும். இங்கு சிறிதளவு முதலீட்டுக் காரணியினைக் கொண்டே வருமானத்திற்கும் நுகர்வுக்கும் இடையிலான இடைவெளியினை நிரப்பிவிட முடியும்.

செல்வந்த நாட்டினை எடுப்போமாயின் வருமானத்திற்கும் நுகர்வுக்கும் இடையேயுள்ள இடைவெளி பெரிதாக இருக்கும். ஏனெனில் அங்கு எல்லை நுகர்வு

நாட்டம் குறைவாக இருப்பதால் ஆகும். ஆகவே உயர் மட்டத்திலான வருமானத்தினையும் வேலை மட்டத்தினையும் பேண வேண்டுமாயின் வருமானத்திற்கும் நுகர்வுக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளியினை நிரப்புவதற்குப் பெருமளவிலான முதலீடு தேவை. ஆனால் செழிப்புமிக்க ஒரு நாட்டில் இவ்விடைவெளியினை நிரப்புவதற்கு முதலீட்டுக் கேள்வி போதாது. இதன் பிரகாரம் மொத்தக் கேள்வியில் ஒரு குறைவு ஏற்பட்டுப் பரந்த அளவிலான வேலையின்மைக்கு வழிவகுக்கும். மொத்தக் கேள்வி வீழ்ச்சியடையும்போது செழிப்புமிக்க நாட்டில் வாழும் சமுதாயம் தங்களை உண்மையான வெளியீட்டினைக் குறைப்பதற்குத் தள்ளப்படுவார்கள். நுகர்வுக்கும் மேலான வெளியீடானது அவர்களின் உண்மையான முதலீட்டின் அளவுக்கு ஏற்ப

குறைக்கப்படும். மேலும், அப்படியான ஒரு சமுதாயத்தில் ஏற்கனவே திரட்டப்பட்ட முதலீட்டுச் சொத்துக்கள் இருக்கும். அவை புதிய முதலீட்டு முயற்சிகளைப் பலனீனப்படுத்தும். ஏனெனில் ஒவ்வொரு புதிய முதலீடுகளும் ஏற்கனவே இருக்கும் பெருமளவிலான பழைய முதலீடுகளுடன் போட்டியிடவேண்டியிருக்கும். இந்த முதலீட்டுக் கேள்வியில் இருக்கும் பற்றாக்குறையானது நுகர்வுக் கேள்வியில் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தி வேலைமட்டம், வருமானம், வெளியீடு ஆகியவற்றிலும் வீழ்ச்சியினை ஏற்படுத்துகிறது. இதனைத்தான் கெயின்ஸ் பயன்படு கேள்வியில் இருக்கும் குறைவு காரணமாக "ஒரு செழிப்புமிக்க சமுதாயத்தில் வறுமை நிலைமை காணப்படுகிறது" என்றார்.

◁ நீதி ▷

"சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை" என்கிறார் ஒளவைப்பிராட்டியார். ஒன்று நீதிச்சாதி; மற்றது அநீதிச்சாதி. நமக்கு அறிவு இருக்கிறது; அதனோடு கூட ஆசையும் இருக்கிறது. அறிவு நீதிச்சாதியைச் சேர்ந்தது; தெய்வத்தன்மையுள்ளது. ஆசை அநீதிச்சாதியைச் சார்ந்தது; அழுக்கோடு கூடியது. ஆசையைச் சுத்தப்படுத்தி, அறிவின் வழிபடுத்த வேண்டும். ஆசையை அறிவின்வழி நடத்துகிறவர்கள் நீதிச்சாதியை அடைகின்றார்கள். அவர்களே சாதிமாண்கள்".

இலக்கியகலாநிதி - பண்டிதமணி - சி. கணபதிப்பிள்ளை

இலங்கையின் பிரதிநிதித்துவ முறை வளர்ச்சி

திரு. ந. சுந்தரமூர்த்தி,
அரசறிவியல் சிறப்பு - பகுதி I,
கலைப்பீடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

இலங்கையின் அரசியல் திட்ட-வளர்ச்சி யில் பிரதிநிதித்துவ முறை என்பது ஒரு மைய ஸ்தானத்தைப் பெற்றுள்ளது. இப் பிரதிநிதித்துவமுறை வளர்ச்சி என்பது இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் இன்று வரை பல பாரதாரமான விளைவுகளையும் மாற்றங்களையும் தன்னுள் அடக்கியுள்ளது. இப் பிரதிநிதித்துவமுறை வளர்ச்சி பற்றி நாம் பல கட்டங்களாக வகுத்து நோக்கலாம். இவ்வகையான கட்டங்கள்:-

1. கோல்புறுக் - கமரன் சீர்திருத்தம் - 1833
2. குறு - மக்கலம் சீர்திருத்தம் - 1910
3. தற்காலிக மானிங் அரசியல்
[திட்டம் - 1921]
4. மானிங் அரசியல் திட்டம் - 1924
5. டொனமூர் அரசியல் திட்டம் - 1931
6. சோல்பரி அரசியல் திட்டம் - 1947
7. இலங்கைக் குடியரசின் அரசியல்
திட்டம் - 1972
8. இலங்கை சனநாயக சோசலிச
குடியரசின் அரசியல் திட்டம் - 1978

முதலில் நாம் கோல்புறுக் - கமரன் சீர்திருத்தங்களில் பிரதிநிதித்துவம் எவ்வாறு இருந்தது என்பதை நோக்கினால்,

அங்கு சட்டசபையானது இரு சபைகளைக் கொண்டு காணப்பட்டது. இதில் 6 உத்தியோகப்பற்றுடைய அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட சட்டநிர்வாக சபையும் 15 அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட ஒரு சட்டநிருபண சபையும் அமைக்கப்பட்டது. சட்டநிருபண சபை, சட்ட நிர்வாக சபையில் இடம் பெற்ற 6 உத்தியோகப்பற்றுடைய அங்கத்தவர்கள் உட்பட 9 உத்தியோகப்பற்றுடைய அங்கத்தவர்களையும் 6 உத்தியோகப்பற்றுற்ற அங்கத்தவர்களையும் கொண்டதாக அமைந்தது. பின்வருவோர் சட்டநிர்வாகசபையின் உத்தியோகப்பற்றுடைய அங்கத்தவர்களாக இருந்தனர். அரசாங்கக் காரியதரிசி, தனிகாரி, கணக்காளர் நாயகம், நில அளவை அதிகாரி, வருமானவரி அதிகாரி (கொழும்பு), அரசாங்க அதிபர் என்பவர்கள் உத்தியோகப்பற்றுடைய அங்கத்தவர்கள் ஆவார்கள். சட்டநிருபண சபையில் உத்தியோகப்பற்றுற்ற அங்கத்தவர்களாயிருந்தவர் பின்வருவோர்: ஐரோப்பியர் 3, சிங்களவர் 1, தமிழர் 1, பறங்கியர் 1 என்பவர்கள் அடங்குவார்கள்.

இப் பிரதிநிதித்துவ அமைப்பினை நாம் ஆழ்ந்து நோக்கினால், இலங்கை மக்களை

விட இலங்கைக்கு வந்து குடியேறியவர்களின் பிரதிநிதித்துவமே அதிகமாகக் காணப்பட்டது. அத்துடன் சனத்தொகையில் கூடிய சிங்கள மக்களுக்கும் சனத்தொகையில் குறைந்த தமிழ் மக்களுக்கும் 1 : 1 என்ற விகிதத்தின் அடிப்படையிலேயே நியமனம் கிடைத்தது. ஆனால் கண்டிச் சிங்களவருக்கும் இந்தியத் தமிழர்களுக்கும் முஸ்லீம் மக்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படவில்லை.

1889 இல் சட்டநிருபண சபையின் உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களின் எண்ணிக்கை 6 இல் இருந்து 8 ஆக அதிகரிக்கப்பட்டது. இதில் ஒரு கண்டிச் சிங்களவரும் ஒரு இலங்கை முஸ்லீமும் இடம்பெற்றனர்.

இவ்வாறு கோல்புறுக் - கமரன் ஆணைக்குழுவினர் முன்வைத்த சீர்திருத்தங்கள் இலங்கையின் அரசியலில் நீண்டகாலப் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தின. குறிப்பாகப் பிரதிநிதித்துவ ஆட்சிமுறை என்ற அம்சத்தினை இது ஆரம்பித்து வைத்தது. இனரீதியான பிரதிநிதித்துவம் என்ற அம்சம் பிற்கால அரசியலில் சில தீமையான விளைவுகளை ஏற்படுத்திய போதிலும், பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சி ஏற்ற வகையில் இது இலங்கை அரசியல் திட்ட வளர்ச்சியில் ஒரு முக்கியமான சீர்திருத்தம் எனலாம்.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் மத்திய பகுதியில் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமையும் கல்வி கற்றல் குறிப்பாக, ஆங்கிலக் கல்வியின் பரம்பல் ஏற்பட்டமையும் இலங்கையுள் ஒரு புதிய மத்தியதர வர்க்கத்தினரை உருவாக்கியது. இவர்களின் கிளர்ச்சிகள் காரணமாக 1910 இல் அரசியல் திட்டத்தில் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. இதுவே குறா - மக்லம் அரசியல் திட்டம் என அழைக்கப்படுகின்றது.

இவ்வரசியல் திட்டத்தில் சட்டநிருபண சபை 21 அங்கத்தவர்களைக் கொண்டதாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இதில் 11

உத்தியோகப்பற்றுடைய அங்கத்தவர்களும் 10 உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்களும் இடம் பெற்றனர். இப்பத்து உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்களில் 4 பேர் தெரிவுசெய்யப்பட மற்றையோர் நியமிக்கப்பட்டனர். இந்த 4 பேர்களில் ஒருவர் நகரப்புற ஐரோப்பியரையும் மற்றையவர் கிராமப்புற ஐரோப்பியரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர். பறங்கியர் தமக்கென ஒருவரைத் தெரிவுசெய்ய முடிந்தது. படித்த இலங்கையர் தமக்குப் பிரதிநிதியாக ஒருவரைத் தெரிவுசெய்யக்கூடியதாயிற்று. மிகுதி 6 பேரும் நியமிக்கப்பட்டனர்.

படித்த இலங்கையர் சார்பில் சேர். பொன். இராமநாதன் தெரிவுசெய்யப்பட்ட காலகட்டத்தில் சாதி என்ற காரணி செல்வாக்குச் செலுத்தியிருக்கின்றது என்று அரசியல் விமர்சகர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். அதாவது இவருக்கு எதிராகப் போட்டியிட்ட சேர். மாக்கல் பெர்னாண்டோ கரவா இனத்தைச் சேர்ந்து இருந்தமையால் கோயிகம என்ற சிங்களப் பிரிவினர் தம் பிரிவினர் சார்பாகத் தமிழ் வேளாளர் பிரிவைச் சேர்ந்த சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களை ஆதரித்தார்கள் என்று கருதுகின்றார்கள்.

இந்த அரசியல் திட்டத்தின்கீழ் நியமன அங்கத்தவர்கள் தொகை அதிகரிக்கப்பட்டது. கரை நாட்டுச் சிங்களவர் சார்பில் ஒருவரும் தமிழரின் சார்பில் இன்னுமொருவரும் மேலதிகமாக நியமிக்கப்பட்டனர்.

இலங்கை மக்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாக்குரிமையின்படி தமது பிரதிநிதிகளைத் தெரிவுசெய்யும் உரிமை முதன்முதலில் இந்த அரசியல் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்பட்டது. தேசாதிபதியே தொடர்ந்தும் அதிகாரம் கொண்ட தலைவராகவும் உத்தியோகப்பற்றுடைய அங்கத்தவர்களே பெரும்பான்மையினராகவும் காணப்பட்டனர். அத்துடன் பிரதிநிதித்துவம் என்பது இலங்கைப் பிரிப்பதாக முஸ்லீம் போன்று அமைந்து காணப்பட்டது.

1931 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட தற்காலிக மானிங் அரசியல் திட்டத்தில் தொகுதிவாரியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட அங்கத்தவர்கள் கணிசமான அளவு இடம் பெற்றிருந்தனர் என்பது குறிப்பிடக் கூடிய தொரு அம்சமாகும். சட்டசபையில் அரசாங்கம் முதல்முறையாகச் சிறுபான்மை அங்கத்தவர்களைக் கொண்டிருந்தமை பிரதான அம்சமாகும். இவ்வரசியல் திட்டத்தின்கீழ் சட்டசபை 37 அங்கத்தவர்களைக் கொண்டிருந்தது. இதில் 14 பேர் உத்தியோகப்பற்றுடைய அங்கத்தவர்கள், 23 பேர் உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் இடம்பெற்றனர். இந்த 23 பேரில் 16 பேர் தெரிவுசெய்யப்பட்ட அங்கத்தவர்கள். இந்த 16 பேரில் 11 பேர் பிரதேசவாரியாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட, 5 பேர் விசேடதொகுதிகளின் பிரதிநிதிகளாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். மேலும் சட்டநிர்வாகசபையில் முதன்முறையாக 3 உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் இடம்பெற்றனர்.

இதற்கு முந்திய அரசியல் திட்டங்களுடன் தற்காலிக மானிங் அரசியல் திட்டத்தின் ஒப்பீடும்போது பல ஒற்றுமைகளைக் காணமுடிகின்றது. இவ்வரசியல் திட்டத்தின்கீழ் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டாலும், இந்தத் தேர்தலிலும் பிரதேசவாரி, இளவாரி தேர்தல்களே இடம்பெற்றன.

1921 ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக்கு வந்த அரசியல் திட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும் என்ற பல கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டன. இக் கோரிக்கைகள் ஆணத்தும் இலங்கையின் பலதிருப்பட்ட மக்களும் இயக்கங்களும் திருத்தம் வேண்டி நிறுவின்ற உள்பாங்கினிச் கூட்டிக் காட்டின. இதனால் பிரித்தானிய அரசாங்கமும் இலங்கை மக்களது கோரிக்கைகளுக்குச் செவிசாய்க்க வேண்டியதொரு நிலைக்கு ஆளாகியது. ஆகவே 1924 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் ஒரு சீர்திருத்தம் வழங்கப்பட்டது.

இவ்வரசியல் திட்டத்தின்கீழ் 49 அங்கத்தவர்களைக் கொண்டதாகச் சட்டசபை

மற்றியமைக்கப்பட்டது. இச் சபையில் 12 உத்தியோகப்பற்றுடைய அங்கத்தவர்களும் 37 உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்களும் இடம்பெற்றனர். இச்சபைக்குத் தேசாதிபதி 3 அங்கத்தவர்களை நியமனம் செய்தார். மிகுதி 34 உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்களில் 23 பேர் பிரதேசவாரியாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர்; மிகுதி 11 பேரும் இன அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

டொனமூர் அரசியல் திட்டத்தினைப் புதுமையானதென்று கூறலாம். இத் திட்டத்தின்கீழ் சட்டசபை கனீக்கப்பட்டு அரசாங்க சபை அமைக்கப்பட்டது. இவ்வரசாங்க சபை 61 அங்கத்தவர்களைக் கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டது. இவர்களில் 50 அங்கத்தவர்கள் சர்வசன வாக்குரிமை மூலம் தேர்தல் தொகுதிகளினிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்டனர். 8 பேர்கள் சிறுபான்மையோரின் நல உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகத் தேசாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்டனர். இவர்களில் ஐரோப்பியர் 4, பறங்கியர் 1, மலேசியர் 1, இந்திய வர்த்தக வகுப்பைச் சேர்ந்தோர் 1 என்பவர்களாவார். இவர்களோடு 3 உத்தியோகப்பற்றுடைய அங்கத்தவர்களும் அரசாங்க சபையில் இடம்பெற்றனர்.

டொனமூர் அரசியல் திட்டத்தின்கீழ் இருந்த அரசாங்க சபைக்கும் பதிலாக சோல்பரி ஆணக்குழுவினர் சனப்பிரதிநிதிகள் சபை, செனட்சபை என இருசபைகளை உருவாக்கினர்.

சோல்பரி அரசியல் திட்டம் இலங்கையின் செனட்சபை 30 அங்கத்தவர்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தது; இதில் 15 பேரைப் பிரதிநிதிகள் சபை அங்கத்தவர்கள் தனிமார்த்து வாக்கு முறை அடிப்படையிலே தெரிவு செய்ய மற்றைய 15 பேரையும் மகாதேசாதிபதி பிரதமரின் சிபார்சின் பிரகாரம் நியமிப்பார் என்று குறிப்பிட்டது. மகாதேசாதிபதி தமது தெரிவினைக் குறிப்பிடத்தக்க முறையில் பொதுச்சேவையாற்றியவர்களிடம்

இருந்து தெரிவிக்க வேண்டும். அத்தோடு, செனட்சபை ஒரு நிரந்தர சபையாகக் கட்டமைப்பதற்கு வேண்டும் எனவும் அரசியல் சட்டம் விதித்தது. இதன்படி ஒவ்வொரு 2 வருடங்களிலும், அதன் அங்கத்தவர்களில் 1/3 பகுதியினர் பதவி நீங்குவர்.

முதற் சபையான பாராளுமன்றத்தின் அங்கத்துவம் அதிகரிக்கப்பட்டது. பழைய அரசாங்க சபையில் 61 அங்கத்தவர்கள் இருந்தனர். புதிய பாராளுமன்றத்தில் 101 அங்கத்தவர்களுக்கு இடமளிக்கப்பட்டது. இவர்களில் 95 பேர் எனிய பெரும்பான்மை பிரதிநிதித்துவமுறை (தொகுதிவாரி) தேர்தல் மூலமாகவும் 6 பேர் நியமன மூலமாகவும் இடம்பெற்றனர். எந்தச் சிறுபான்மையினர் நலவுரிமைகளுக்குப் போதிய பிரதிநிதித்துவமில்லையோ, அவற்றின் சார்பாக அந்த 6 அங்கத்தவர்களையும் மகாதேசாதிபதி நியமிப்பார். சிறுபான்மை வகுப்பினருக்கும் பிரிபேக்கான பகுதிகளுக்கும் போதிய பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பதற்காகவே பாராளுமன்றத்தில் அங்கத்தவர் தொகை அதிகரிக்கப்பட்டது. அத்துடன் பல இரட்டை அங்கத்துவ தொகுதிகளும் உருவாக்கப்பட்டது. இப் பிரதிநிதித்துவத்தை நிச்சயிப்பதற்கு மகாதேசாதிபதி தம் முடைய உசிதப்படி தேர்தல்தொகுதி நிர்ணயக்குழுவை நியமிப்பார்.

சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தில் இடம்பெற்ற இரண்டாவது மன்றமாகிய செனட்சபையை 1972 உருவாக்கப்பட்ட 1வது குடியரசு அரசியல் திட்டம் அகற்றிவிட்டதால், இத் திட்டத்தின்கீழ் இலங்கைச் சட்டசபை ஓரங்க சட்டசபையைக் கொண்டதாகியது. அதுவே தேசிய அரசுப் பேரவையாகும். இத் தேசிய அரசுப் பேரவையில் 6 வருடங்களுக்குக் கட்டமைப்பதற்கென, அதன் உறுப்பினர்கள் தெரிவுசெய்யப்படுவர் எனவும் பொதுத்தேர்தல் ஒன்றில் வாக்களிக்கும் தகுதி பெற்ற எவரும் தேசிய அரசுப் பேரவையின் உறுப்பினர் ஆகும் தகுதியுடையவர் எனவும் இவ்வரசியல் திட்டம் எடுத்துரைத்தது. அரசியல் திட்டத்

தின் 77ஆம் பிரிவின்படி அமைக்கப்படுபவர்களுக்கு தேர்தல் தொகுதி வரையறை ஆணைக்குழு தீர்மானிக்கும் தொகையுடைய தெரிவு செய்யப்பட்ட அத்தனை உறுப்பினர்களுக்கும் தேசிய அரசுப் பேரவை கொண்டியங்கும் எவரும் இவ்வரசியல் திட்டம் குறிப்பிட்டது. இதனால் முன்னைய அரசியல் திட்டத்தில் இடம்பெற்ற நியமன அங்கத்தவர்கள், தொடர்ந்துவரும் தேசிய அரசுப் பேரவையில் இடம்பெற முடியாது என்பது தெளிவாகியது. 1970ஆம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தலின் பின்பு 151 தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களும், நிலைமாறு சால ஏற்பாடுகளின்கீழ் 6 நியமன அங்கத்தவர்களும் மொத்தமாக 157 உறுப்பினர்கள் தேசிய அரசுப் பேரவையில் இடம்பெற்றனர்.

இரண்டாவது குடியரசுத் திட்டத்தின் கீழ் விதிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறை இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இவ்வரசியல் திட்டத்தின்கீழ் ஐந்துபதினான்கு பதவிக்கான தேர்தல் தனிமாற்று வாக்கு முறையின் அடிப்படையிலும் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளுக்கான தேர்தல் பட்டியல் முறையின் அடிப்படையிலும் நடைபெறும் எனவும் கூறப்பட்டது.

இதுவரை காலமும் இலங்கையில் நடைமுறையிலிருந்த தொகுதிவாரி தேர்தல் முறையானது குறைபாடுகள் உடையது என்று பலராலும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு வந்தது. உதாரணமாக 1977 இல் நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி 29.72% வாக்குகளைப் பெற்று 8 ஆசனங்களைக் கைப்பற்ற, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி 5.75% வாக்குகளைப் பெற்று 19 ஆசனங்களைக் கைப்பற்றிப் பாராளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சியாக வந்தது. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளை நீக்குமுகமாகவும், நாட்டின் பொதுசன அபிப்பிராயத்தைத் தெளிவாகப் பாராளுமன்றத்தில் பிரதிபலிக்கும் நோக்குடனும், இவ்வரசியல் திட்டத்தில் விதிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்த விடுதலையின் பிரதிநிதித்துவ முறையின் பிரகாரம் தலைநகரின் சுகல தேர்தல் தொகுதி மாவட்டங்களிலிருந்தும் எல்லாமாக 196 பிரதிநிதிகள் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்று அரசியல் திட்டம் குறிப்பிடுகின்றது. இந்த பிரதிநிதித்துவ முறையின் மூலம் கட்சித் தலைமைப்பீடத்தின் அதிகாரம் அதிகரிக்கும் எனவும் தனிப்பட்ட அங்கத்தவர்களின் முக்கியத்துவம் குறைந்துவிடும் எனவும் வாதிடப்படுகின்றது.

இவ்வாறாக கோல்பறுக் - கமரன் அரசியல் திட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட

நியமன இனவாரி பிரதிநிதித்துவ முறையில் இருந்து பிரதேசவாரி பிரதிநிதித்துவ முறை, எனிய பெரும்பான்மைப் பிரதிநிதித்துவ முறை எனப்படும் தொகுதிவாரிப் பிரதிநிதித்துவ முறைகள் ஊடாக வளர்ந்து இன்று அறுதீப் பெரும்பான்மைப் பிரதிநிதித்துவ முறை எனப்படும் விடுதலையின் பிரதிநிதித்துவ முறையை இவங்கையின் பிரதிநிதித்துவ வளர்ச்சியானது அடைந்து நிற்கின்றது. இது இவங்கையின் அரசியல் வளர்ச்சிக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கின்றது எனக் கூறலாம்.

உராத்நுணை நூல்கள்

1. அபிலவாணர், சிவராஜா, இலங்கையின் அரசியல்திட்ட வளர்ச்சியும் மாற்றங்களும் (1833 — 1973).
2. விஸ்வன், ஏ ஜே, கலாநிதி, குடி இயலும் அரசியலும் — முதலாம் பாகம்.
3. மேற்படி, இரண்டாம் பாகம்
4. முத்துத்தம்பி, இ, இலங்கைக் குடியரசின் அரசியலமைப்பு — முதலாம் பாகம்.
5. மேற்படி, இரண்டாம் பாகம்.
6. விசுவநாதன், ஏ, குடியியலும் அரசாங்கமும் — முதலாம் பாகம்.
7. Cooray, Joseph, A. L, Constitutional and Administrative Law of Sri Lanka.

மாணவர் அல்லாதோர்

கள்ளுண்டு களிப்பவனும் சோம்பேறியும் அகங்காரம் உடையவனும் காமமுடையவனும் திருடனும் நோயாளியும் அறிவிலாதவனும் மாறுபாடு உடையவனும் கோபமுடையவனும் மிகத்தாங்குவோனும் புத்தி நூட்பமில்லாதவனும் பழைய நூல்களைக் கண்டஞ்சித் தடுமாறும் உள்ளத்தை உடையவனும் அஞ்சத்தக்கவைகளை அஞ்சாதவனும் பாவஞ் செய்வோனும் பொய் பேசுவோனும், ஆகிய இப்படிப்பட்டவர்கள் மாணவர்கள் ஆகார்.

நன்னூல் — பாயிரவியல் / 39

ஓவியக் கலையிற் பெண்களின் பங்களிப்பு

செல்வி அருந்ததி சபாநாதன்
தமிழ் - சிறப்பு பகுதி 1,
கலைப்பீடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அருஞ்செல்வங்களாகப் பேணிப் பாதுகாத்துப் போற்றப்பட்டு வருவன கலைகளே. அவை சமுதாயத்தின் தனி நாகரிகப் பண்புகளாக விளங்குகின்றன. இந்த வகையில் போற்றப்படும் கலைகளில் ஓவியம், சிற்பம், இசை, நாட்டியம், நாடகம், சனிதை போன்றவற்றைச் சிறப்பாகக் கூறக்கூடியதாய் உள்ளது. இவற்றுள் ஓவியக்கலைத் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் நோக்கிக் கொள்வதுடன் இக் கலையில் பெண்களின் ஈடுபாடும் பங்களிப்பும் எந்த அளவு இருந்திருக்கிறதென்பதைச் சற்று விரிவாக நோக்குவோம்.

ஓவியம் மிக மிகப் பழைய காலத்தொட்டு வரும் ஓர் அழகுக்கலை. சமுதாயத்திலே எழுத்துமொழி ஏற்பட முன்பே ஓவியம் தோன்றியதெனலாம். ஆதி எழுத்துக்கள் கோட்டால் வரைந்த சித்திரங்களே. எகிப்திய எழுத்துக்கள் கருத்தை உணர்த்திய ஓவியங்களே. குகைகளில் வாழ்ந்த ஆதி மனிதன் மிருகங்களை வேட்டையாடுவதற்காக அம் மிருகங்களைக் குகைச் சுவர்களிலே வரைந்துகொள்வதன்

மூலம் மந்திர சக்தியைப் பெற்றுக்கொண்டதாய்க் கருதினான். இதன் விளைவாகக் கற்கால மனிதன் வாழ்ந்த குகைகள் யாவும் ஓவியக் கூடங்களாகவே விளங்குகின்றன. காட்டில் வாழ்ந்த மனிதன் நாட்டிற்கு வருகிறான். நாடு வந்த மனிதன் தன் ஒப்ப நேரங்களில் தான் கண்டவையும் அனுபவித்ததையும் ஆழ்ந்த ஓவியங்களாக வரைந்தான். ஓவியம் வளர்ந்தது. அது ஓர் அழகுக் கலையாயிற்று.

மனிதன் ஏதாவதொன்றைக் கண்டு அனுபவிக்கும்போது அவனுடைய உள்ளத்தில் இன்பமான அழகிய உணர்ச்சிகள் எழுவது இயற்கையே. இவ்வுணர்ச்சிகளை ஏதாவதொரு பரப்பில் ஏற்றி அதற்கு நிறமும் தருகின்றான். அவன் வரைந்த உருவைப் பார்ப்பவருக்கும் ஓவியன் படைத்த படைப்பின் உணர்ச்சிகள் தம் உள்ளத்திலும் எழக் காண்பார். அவன் ஓவியக் கலைஞன் ஆகிறான். அவன் படைக்கும் பொருள் கலையாகிறது.

இவ்வாறாகத் தோற்றம் பெற்ற ஓவியக் கலையானது, ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அந்தந்த

நாட்டின் கால சமுதாய சூழ்நிலைகளிற் கமைய வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளதென் பதைக்காணக் கூடியதாயுள்ளது. ஓவியக் கலையானது தானாக வளர்ந்து வந்ததல்ல. அதனைக் காலத்திற்குக் காலம் புதுமெருகூட்டிப் புதுப்பொலிவுடன் உலகிற்குத் தந்தவர்கள் பலர். அவ் ஓவியர் வரிசையிலே பெண்களும் இடம் பெற்றுள்ளதுடன் அவர்களின் பங்களிப்பும் குறிப்பிட்டுக் கூறத்தக்கதாகவே அமைகின்றது.

உலகின் பல நாடுகளிலும் பல்வேறு இயல்புகள் கொண்ட பெண் ஓவியர்கள் இருந்ததுடன் அவர்கள் ஓவியக் கலைக்கு மெருகூட்டியவர்களாகவும் இருந்துள்ளார்கள்; இருக்கின்றார்கள் என்பது பெருமைக்குரிய விடயமே. பெண்கள் குடும்பக்கலைக்கு மாத்திரமே உரியவர்கள் அல்ல. அவர்கள் பண்டைய காலம் முதலாக இசை, நாட்டியக் கலையில் தம்மை அர்ப்பணித்து வந்துள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகிறது. ஆனால், என்றமே இசை, நாட்டியக் கலைகள் பெற்றுக் கொண்ட செல்வாக்கை ஓவியக்கலை பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆதலால் தான், ஓவியக்கலைக்குள் தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர் தொகையும் குறைவாகவே இருக்கின்றது. இவ்வாறு இருந்தாலும்கூட ஓவியக்கலையில் சாதனை ஏற்படுத்திச் சென்ற பெண் ஓவியர்கள் உலகின் பல நாடுகளிலும் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிவதன் மூலம் மேலும் ஓவியக் கலையிலே குறிப்பாகப் பெண்கள் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்வதன் மூலம் அக்கலைக்குத் தம்மால் இயன்ற பங்களிப்பை அளிக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கும் எனவே, ஓவியக்கலையிலே தம்மை ஈடுபடுத்திய பெண் ஓவியர் சிலரை தோக்குவோம்.

முதலில் இந்திய நவீன ஓவியத்தின் முன்னோடியாகக் கலை வல்லுனர்களால் கருதப்படும் அமிரிதா - ஷேர் - கில் (Amrita - Sher - Gil) ஓவியத்துறையில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை தோக்குவோம். பொதுவாகவே எந்தக் காலகட்டத்திலும் ஓவியக்கலை சிறப்பாக வரவேற்புப் பெற்றிருந்ததெனக் குறிப்பிட்டுக் கூறமுடியா

திருந்தாலும் கூட, ஓவியக் கலைக்கான வரவேற்பில் குறைந்த காலம் எனக் குறிப்பிடப்படும் காலத்தில் ஷேர் - கில் இருந்தும் மிகுந்த ஆவேசத்துடனும் ஆர்வத்துடனும் தமது திறமையை வெளிப்படுத்தச் செயற்பட்டார். துரதிஷ்டவசமாக இவரது வாழ்நாள் மிகவும் குறுகியதாகி விட்டது. தமது வாழ்நாளின் அளவு தெரிந்திருந்த தாற் போலும் தம் படிப்பை Ecole National Beaux Arts இல் முடித்ததும் உடனடியாக இந்தியா சென்று தமது திறமையை வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினார் ஆறு ஏழு வருடங்களில் நூற்றி நூற்பது ஓவியங்களை வரைந்து முடித்துள்ளார்.

இவரது ஓவியங்களில் இந்திய மக்களையும் வாழ்க்கையையும் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்திய மண்ணின் அழகும், மக்களின் கரிய நிறம் அவர்களின் சோகமான மெலிந்த முடபாவம், தோற்றம் என்பவற்றை ஷேர் - கில் மிகவும் இரசித்துள்ளார் என்பதை அவர் படைத்த ஓவியங்கள் மூலமாக அறிய முடிகின்றது. இவர் தான் இரசித்தவற்றையே தம் ஓவியத்திலும் சேர்த்துக்கொண்டுள்ளார். டெல்கியிலுள்ள நவீன ஓவிய தேசியக்கலைக் கூடத்திலும் தேசிய நூதன சாலையிலும் இவரின் ஓவியங்கள் இளந்தலைமுறையினரிற்காகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. குறுகிய காலத்தில் விரைவாக இவரது ஓவியங்கள் படைக்கப்பட்டதாலோ என்னவோ அவை விரைவில் பழதடையத் தொடங்கின அவ்வாறு பழதடைந்து வரும் இவரது ஓவியங்களைப் புதுப்பிப்பதற்காக தொழில் நுட்பவியலாளர் பெரும் சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டுள்ளார்கள். ஓவியத்துறையில் சாதனை ஏற்படுத்தி இருக்கும் இவரது ஓவியங்களை அழியாது பாதுகாக்க வேண்டியது மிகமிக அவசியமானதே.

அமிரிதா - ஷேர் - கில் 1931ம் ஆண்டு ஐத மாதம் 30ம் திகதி பிறந்தவர் இவரது தந்தை பெயர் ஷார்டார்சிங். ஹங்கேரிய நாட்டுப் பெண்ணான இவரது தாயார் ஓவியத்தில் நாட்டமுடையவர். தான் "நேரத்தை வீணாக்க முடியாது" என்று தமது

நண்பருக்கான கடிதம் ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ள ஷேர் - கில் மூப்பது ஆண்டுகளிற்குட்பட்ட தமது குறுகிய வாழ் நாளிலும் நேரத்தை வீணாக்காது சாதனையைச் செய்தே மறைந்துள்ளார்.

கிரேக்க நாட்டில் பிறந்தவரான ஹாரா (Hara-Paltheo Dorou) என்பவரும் ஷேர் - கில் போன்றே இந்திய வாழ்க்கை அம்சங்களாலே கவரப்பட்டு இந்திய வாழ்க்கையையும் உருவங்களையும் வரைவதில் ஈடுபாடு கொண்டவராகத் திகழ்கிறார் இவர். அதன்ஸ் நாட்டு நுண்கலைக் கல்லூரியின் மொண்டாசியலியுள்ள சேர்-ஜோன்ஸ் வில்லியம் பல்கலைக்கழகத்திலும் பட்டம் பெற்றுள்ளார் இந்தியாவில் இவர் இருந்த காலத்தின்பல்வேறு இடங்களையும் சுற்றிப் பார்வையிட்ட பின் பம்பாயிலுள்ள ஜோகூ (Johu) என்ற இடத்தில் கடற்கரைக்கருகாமையில் குடியேறி அந்தத்தனிமையும் அமைதியுமான குழ்நிலையில் ஓவியங்கள் வரையத் தொடங்கினார். மேலும், இவரது ஓவியங்கள் கவர்ந்திழுக்கும் சக்தி வாய்ந்தனவாகவும் சோக (tragic) உணர்ச்சி தருவனவாயும் அமைவதுடன் ஓவியத்தின் மத்திய சுற்பனைக்கு அடிப்படையான நடையும் தன்மையும் காணப்படுகின்றது. இவர் பயன்படுத்தியிருக்கும் வர்ணங்கள் காத்திரமானதாயும் உயிர்ப்புள்ளனவாயும் பிரகாசமானவையாகவும் இருந்ததுடன் அடங்கிப் போகக் கூடியனவாயும் அமைகின்றன. இவர் ஓவியத்தில் குறிக்கும் விடயத்தின் நிகழ்வுகளை மேலாய்ந்து தமக்கு விரும்பிய பாணியில் அமைப்பதால் அவற்றில் தீவிரத்தன்மையும் சீர்ப்பிரமானமும் காணப்படுவதுடன் இவரது படங்கள் அலங்கரிப்புத் தன்மை கொண்டனவாகவும் அமைகின்றன.

மொத்தத்தில் இவரது ஓவியங்கள் வித்தியாசமானதொரு வகுப்பில் இடம் பெறுவதுடன் பெரும்பாலும் உண்மைகளைச் சித்திரிப்பனவாகவும் அமைகின்றன. மெதுவாக இவர் ஓவியங்கள் படைத்ததால் சிறிதளவு படைப்புக்களே இவர் படைத்தாலும் அவை நிறைவானவையாகவும் புதுமையானவையாகவும் விளங்குகின்றன.

இவரது ஓவியக் கண் சாட்சிகள் கிரீஸ், கனடா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் நடைபெற்றுள்ளதுடன் எதிர்ப்பியா, சோமாலிவாந்து முதலிய நாடுகளிலுள்ள ஓவியக் கலைக் கூடங்களிலும் இவரது ஓவியங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

பாகிஸ்தானிய பெண்மணியான பார்வின் (Parvin Letikhar Ali) என்பவரும் ஓவியக்கலையில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனையை ஏற்படுத்தியவராகிறார். இவர் அரபு நாட்டில் Tunis நகரிலுள்ள பிரான்ஸ் கல்லூரியிலும் (French School of Tunis) இலண்டனிலுள்ள ஓவியக் கல்லூரியிலும் (Heatherly School) ஓவியப் பயிற்சி பெற்றுள்ளார். இவ்வாறு பல நாட்டு ஓவியக் கல்லூரிகளில் பயிற்சி பெற்றுள்ளவரானாலும் இவரது ஓவியங்களில் இவர் வெளிப்படுத்தும் தன்மை தனித்துவமானதாகவே அமைகின்றது.

இவரிடது பிரதிமை (Portraiture) நிலைப்பொருட்கூட்டம் (Still Life) என்பவற்றை வரைவதுடன் பாகிஸ்தானிய வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கும் காட்சிகளை வரைவதிலும் ஈடுபாடு உண்டு. இவரது ஓவியங்களில் காணப்படும் புதுமை என்னவென்றால், உருவங்கள் வரையும் போது முகத்தில் கண் மாத்திரமே வரைவார் ஏனைய உறுப்புக்கள் வரைவதில்லை, இவ்வாறு தனக்கெனப் புதிய பாணியில் தனிச் சலாக வரைந்துள்ளார். இவர் பயன்படுத்தும் வர்ணங்கள் கவர்ந்திழுக்கும் தன்மையினவாக அமைகின்றன. வாஷிங்டனில் ஓவியக் கண்காட்சியை நடத்திய முதல் பெண்மணியும் இவரே மேலும் இவர் குறிப்பிடுகிறார் "நான் வாழ்க்கையையும் ஓவியத்தையும் ஒருசேர சந்தோஷமாய் அனுபவிக்கிறேன்" என்று. பார்வின் சிறந்த ஓவியர் என்பதை இவர் ஓவியங்கள் வரையும் போது தனிச்சலாக கையாளும் தன்மைகள் மூலம் அறியலாம்.

அமினா அஹ்ஜா (Ameenah Ahija) என்பவர் இந்திய ஓவியரின் வரிசையில் முக்கிய இடம் வகித்தாலும் இவரின் ஓவியங்களை இந்தியாவை விட வெளி நாடுகளே கூடுதலாக அறிந்துள்ளன.

இந்திய மொஹலாய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர் இவரது தந்தை. இவரின் தாயார் ஓர் ஆங்கிலப் பெண்மணி. இலண்டனிலேயே வளர்ந்த இவர் இரஷ்ய மொழியில் B. A. பட்டம் பெற்றவர். இவரின் ஓவியங்கள் இந்திய, ரஷ்ய, போலிஷிய கவிஞர்களின் கவிதைகளையே அடிப்படையாக கொண்டமைந்தனவாகும். இவர் தமக்கேயுரிய பாணியில் கையாளும் வர்ணங்கள் மிகுந்த நிவீரமாகவும் தத்ரூபமாகவும் அமைகின்றன. அயினு தம் ஓவியங்களுக்குக் களிமண், மைக்கா, பழைய சித்திரங்கள், பூவேலைத்துண்டுகள், சாயம் திட்டிய பட்டுத்துணிகள் போன்றவற்றையும் சிறிது பயன்படுத்துகிறார். இவரின் ஓவியங்கள் வருங்காலத் தலைமுறைக்குத் தான் என்றில்லாமல் இன்றைய தலைமுறை மக்களும் வீளங்கிக்கொள்ளத்தக்கனவாய் அமைந்திருப்பதன் மூலம் இவரின் ஓவியங்கள் சிறப்புப் பெறுகின்றன.

இவரின் ஓவியக் கண்காட்சி நியூயோர்க், மொஸ்கோ, இலண்டன், ஈரான், நியூசிலாந்து போன்ற பல நாடுகளில் நடத்தப்பட்டுள்ளன. நியூயோர்க்கில் நடைபெற்ற இவரது கண்காட்சியில் 'இராகமாலா' என்ற 27 ஓவியங்கள் கொண்ட ஒரு தொகுதி வெளிநாட்டினிமர்சகர்களிடையே பெரும் சர்ச்சைக்குள்ளானது. பெண் ஓவியர், பெண் கவிஞர் என்று பெண்ணினத்திற்கு தனி முத்திரை குத்தப்படுவதை இவர் விரும்புவதில்லை. கலைக்கு ஆண், பெண் ப்பத மிக்கலை என்பதில் அயினு உறுதியாக இருக்கிறார்.

மேலும், இந்தியப் பெண்ணான பிரபா (Prabha) நைனாலால் (Naina Dalal) போன்றவர்கள் ஓவியக்கலையில் எந்தளவு தம் பங்களிப்பை நக்கியுள்ளனர் என நோக்கினால், பிரபா அவர்கள் மாறுபட்ட நவீன ஓவியங்களை இரசித்தாலும்கூட, உருவங்களை இயற்கைத் தன்மையோடு தம் மனோ உணர்ச்சிக்கேற்ப உருவாக்குவதை மிகவும் விரும்புவதாகக் குறிப்படுகிறார். பம்பாயிலுள்ள ஜே. ஜே. ஓவியக் கல்லூரியில் பயிற்சி பெற்ற இவரது ஓவியக் கண்காட்சிகள் பல இடங்களில் நடைபெற்றுள்ளதுடன், பேர்லினிலுள்ள இந்திய நூதனசாலையிலும் டெல்கியிலுள்ள நவீன

ஓவிய தேசிய கலைக்கூடத்திலும் இன்னும் பல நூதனசாலைகளிலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

பிராடா (Baroda) நாட்டில் ஓவியக் கலையில் முதுமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர் நைனா டாலால். தனித்துவமானதும் சிறப்பானதுமான ஓவியங்களைப் படைக்க இவர் முற்படுகின்றார். இருந்தாலும், இவரின் பயிற்சியைக் கொண்டு படைப்புக்களை நோக்கும்போது அவற்றில் ஆழமான தன்மையைக் காண முடிவதில்லை. ஆனால், ஓவியக்கலையில் தம்மை ஈடுபடுத்தித் தமக்குரிய பாணியில் ஓவியங்களைப் படைத்துள்ளார். அதுவே இவர் இக்கலையில் கொண்ட ஈடுபாட்டையும் ஓவியத்தில் இவரின் பங்களிப்பையும் உணர்த்துவனவாய் அமைகின்றன.

பலநாட்டைச் சேர்ந்த பல்வேறுபட்ட பெண் ஓவியர்கள் இத்துறையில் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டையும் ஓவியக் கலைக்கு அவர்களின் பங்களிப்பு எந்தளவுக்கு இருந்திருக்கின்றது என்பதையும் மேலே நோக்கினோம். இவர்கள் இக்கலையில் பெற்றுக் கொண்ட பயிற்சிகளைக் கொண்டே ஓவியக்கலையின் வளர்ச்சியைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது மேலும், பயிற்சியைப் பெற்றுக்கொண்டதோடு தமக்குரிய பாணியில் தாம் வாழும் காலச் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப ஓவியங்களைப் படைத்தும் உள்ளனர். இவர்களின் ஓவியங்கள் பலநாட்டு ஓவியக் கலைக்கூடங்களிலும் நூதனசாலைகளிலும் இடம் பெற்றுள்ளதே இவர்களுக்குக் கிடைத்த வெற்றியும், இவர்கள் ஏற்படுத்திய சாதனையுமாகும்.

இவ்வாறு, பெண்கள் காலத்துக்குக் காலம் ஓவியக்கலையில் ஈடுபட்டுள்ளது போலவே தொடர்ந்து வரும் காலங்களிலும் இத்துறையில் பெண்களின் பங்களிப்பு இருக்கவேண்டும். கலையில் வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளில் கலையில் பயிற்சி பெற வாய்ப்புக்கள் இருப்பதுடன், கலைஞரின் படைப்புக்கள் அரங்கேறுவதற்கும வசதிகள் இருக்கின்றன. இந்நிலை எமது நாட்டிலும் ஏற்பட்டு கலைகள் வளர்ச்சி பெறவேண்டுமென்பதுடன் கலைப்படைப்புக்கள் ஒவ்வொரு காலத்தையும் பிரதிபலித்துக்கொண்டு என்றும் நிலைத்து நிற்க வேண்டியதும் அவசியமாகிறது.

சித்த மருத்துவம்

சித்த வைத்திய கலாநிதி எஸ். பவானி, தலைவர், சித்தமருத்தவத்துறை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம். கைதடி.

உலகில் நாகரிகங்கள் ஆரம்பமான காலத்திலிருந்து மனிதன் இயற்கையை அறிவதில் தனது முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வந்ததுடன் மனிதனின் சரீர அமைப்பையும் அவன் பிறப்பிற்கான காரணத்தை அறிவதிலும் ஆர்வம் கொண்டிருந்தான். மனித நாகரிகங்கள் ஆரம்பித்தபோது அவர்கள் பிணிகளால் பீடிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் அதிலிருந்து நிவாரணம் பெறப் பல வழிமுறைகளைக் கையாண்டிருப்பார்கள் என்பதனை எவரும் ஏற்றுக்கொள்வர். இது ஒரு குறிப்பிட்ட நாகரிகத்திற்கு மட்டுமல்லாது எங்கெங்கு நாகரிகங்கள் தோன்றியதோ அங்கெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். இந்தக் காலகட்டத்தில் போக்குவரத்து மற்றும் தொலைத்தொடர்பு சாதனங்கள் இல்லாதபோது ஒரு நாட்டில் நடப்பதனை மற்ற நாட்டில் உள்ளவர்கள் அறியவோ பின்பற்றவோ முடியாதிருந்தது.

நோய்வாய்ப்பட்ட ஒருவன் அதிலிருந்து நிவாரணம் பெற பரிசாரத்தைத் தேடியிருப்பான். ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அந்த நாட்டின் சீதோஷண நிலக்கேற்ப வளர்ந்த இயற்கையின் பொக்கிஷமான சில மூலிகை

களைக் கொண்டும் மற்றும் அவர்களிடையே தூணப்பட்ட கலாசார அடிப்படையைக் கொண்டும் சில பரிசார முறைகள் உருவாக்கப்பட்டன. இவையே காலகதியில் அந்தந்த நாட்டிற்குரிய சுதேச மருத்துவம் அல்லது நாட்டு மருத்துவமாகப் பரிணமித்திருக்க வேண்டும்.

நாம் இவங்கையை எடுத்துக் கொண்டால் இங்கும் சுதேச மருத்துவம் வளர்ந்து வந்ததை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இலங்கையின் பிரதான சமூகங்களாகிய சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்களிடையே அவர்களின் கலாசார உணவு முறைகளுக்கமைய ஆயுள்வேத மருத்துவம், சித்த மருத்துவம், யுனானி மருத்துவம் ஆகிய சுதேச வைத்திய முறைகள் வளர்ந்து வந்துள்ளன. இலங்கையின் வரலாற்றில் பல பருதிகளில் இத்திய நாகரிகத்தின் சாயல்களைக் காலத்திற்குக் காலம் நாம் கவனிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. மருத்துவ முறை அதற்கு விதிவிலக்காக இருக்க முடியாது.

திராவிடர், ஆரியர் ஆகிய இரு சாரரின் மொழி, சமய கலாசாரங்

களுக்கமைய இந்தியாவின் வடபகுதியில் சமஸ்கிருத மொழியினூடாக ஆயுள்வேத மருத்துவமும் தென்பகுதியில் தமிழ்மொழி மூலம் சித்த மருத்துவமும் வளர்ந்து வந்தது. இந்த இரு மருத்துவ முறைகளும் மொழியினாலும் பாவிக்கப்படும் மருந்து வகைகளினாலும் ரோக நிர்ணய முறைகளினாலும் வேறுபட்டபோதும் இருவகை மருத்துவங்களிலும் அதற்குரிய சிறப்பியல்புகள் காணப்படுவதுடன் இரண்டு மருத்துவங்களும் இந்நமத தத்துவங்களின் அடிப்படையில் உருவாகியிருப்பதனால் ஒன்றுபட்டுக் காணப்படுகின்றது. இதனை 'இந்து மருத்துவம்' (Hindu Medicine) எனக் கூறுதல் பொருத்தமுடையதாகும் யூனானி மருத்துவத்தைப்பொறுத்த அளவில் அது அராபியர்களின் மருத்துவம் என வழங்கப்படுவதுடன் ஹிரேக்க நாகரீகத்தின் சாயல்களையும் தத்துவங்களையும் பிரதிபலிப்பதாக உள்ளது. இதன் அடிப்படைத் தத்துவங்கள் ஆயுள்வேத, சித்த மருத்துவங்களிலும் வேறுபட்டவையாகும்.

ஆயுள்வேத மருத்துவத்தினதோ சித்த மருத்துவத்தினதோ ஆரம்பமானது இறைவனால் மக்களுக்கு அருளப்பட்ட ஒரு வரப்பிரசாதமெனவே கருதுகின்றனர். இதன் பொருட்டு மருத்துவ வரலாற்றையும் பிரம்ம சம்பிரதாயம், சிவசம்பிரதாயம் என்னும் அடிப்படையிலே எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். ஆயுள்வேத மருத்துவமானது பிரம்மானிலால் தக்ஷப் பிரஜாபதிக்கும், தக்ஷப் பிரஜாபதியால் அஸ்ஸிவிருமாரர்களுக்கும், அவர்களால் இந்திரனுக்கும் இந்திரனால் ஆத்திரேயர் முதலான ரிஷிகளுக்கும் அருளப்பட்டது எனவும் அதனால் மனித சமுதாயம் பயன் பெற்றது எனவும் கூறுகின்றனர். இது தவிர ஆயுள்வேதமானது அதர்வ வேதத்தின் ஒரு அங்கம் எனவும் உபவேதம் எனவும் கூறுகின்றனர். ஆயுள்வேதத்தின் அடிப்படை நூல்களாக சரக சம்ஹிதை, கஷ்ருத சம்ஹிதை, வேல சம்ஹிதை ஆகியன விளங்குகின்றன. சிவசம்பிரதாயத்தின்படி சித்த மருத்துவமானது சிவனால் பார்வதிக்குக் கூறப்பட்ட தென்றும் அதைக் கேட்டு நந்தி அகத்திய

ருக்கு உபதேசித்தார் எனவும் அகத்தியரால் மக்களுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டதெனவும் கூறப்படுகின்றது.

வரலாற்றை நாம் நோக்குமிடத்து சித்தமருத்துவம் தொன்மையானது பழமையானது எனக் கூறுவதற்குரிய ஸ்திரமான ஆதாரங்களை தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சியாளர்களும் வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்களும் தான் எமக்குத் தரவேண்டும். புதைபொருள் ஆராய்ச்சியின் பெறுபேறுகளில் இருந்து சிந்துவெளி, மொஹஞ்சதாரோ ஹரப்பா நாகரிகங்களின்போது சுகாதாரம் நல்ல முறையில் பேணப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிவதனால் மருத்துவமும் சிறந்த நிலையில் பேணப்பட்டிருக்கும் என உணரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. கடல்கோள்களினால் மறைந்த வெழரியாக கண்டம் போல சித்த மருத்துவ வளர்ச்சிக்கான சான்றுகளும், சாதனங்களும் மறைந்து போயிருக்கலாம் என எம்மவர்களிடையே ஓர் அபிப்பிராயம் உண்டு. இந்த நிலையில் ஆயுள்வேத, சித்த மருத்துவ வளர்ச்சி இந்தியாவின் வடமாநிலத்திலும் தென் மாநிலத்திலும் எவ்வாறு வளர்ந்து வந்ததென்பதற்குரிய அடிப்படை வரலாற்றிற்கான சான்றுகளை ஆய்வுகள் மேற்கொள்வதன் மூலம் இலக்கியத்துறையைச் சார்ந்தவர்களும் வரலாற்றுத்துறையைச் சார்ந்தவர்களும் சித்த மருத்துவத்துறைக்கு உதவ முடியும்.

இவங்கையைப் பொறுத்த அளவில் மருத்துவமானது பண்டைக் காலத்தில் அரச அங்கோரத்தைப் பெற்றிருந்தது. சில சிங்கள அரசர்கள் வைத்தியர்களாக இருந்தது மட்டுமல்லாமல் மிருகங்களுக்கு வைத்தியம் செய்யும் ஆற்றல் படைத்தவர்களாகவு இருந்தனர். புத்ததாசன் என்னும் மன்னன் பாம்புகளுக்கும் சிகிச்சை செய்ததாக வரலாறு கூறுகின்றது. அதேபோல பரராஜசேகரன், செகராஜசேகரன் போன்ற மன்னர்கள் சித்த மருத்துவத்தைத் தங்கள் காலத்தில் ஒரு உண்மை நிலையில் வைத்திருந்தனர் என்பதற்கு அவர்கள் காலத்தில் வெளிவந்த

பரராஜசேகரம், செகராஜசேகரம், என் னும் வைத்திய நூல்கள் சான்று பகருகின் றன. அண்மையில் "தொடக்ககால சூழ்ந்து இலக்கியங்களும் அவற்றின் வர லாற்றுப் பின்னணியும்" என்ற தலைப்பில் யாழ். பல்சுவைச்சுழைந்தில் தொடக்கப் பேருரையாற்றிய தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் கி. பி 13ஆம், 14ஆம் நூற்றாண்டுக் காலத் திலேயே பரராஜசேகரம் என்னும் நூல் உருவாக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்றும் அது 12,000 பாடல்களைக் கொண்டிருந்த தாகவும் அதில் தற்போது 8000 பாடல் களே தொகுக்கப்பட்டுள்ளன எனவும் கூறி னார். மேலும் அக்காலகட்டத்திலே வெளி யான மிகப் பெரிய நூல் இதுவே எனவும் கூறினார். அந்தக் காலப்பகுதியில் இந்தியா வில்கூடத் தமிழில் இப்படியானதொரு நூல் வெளிவரவில்லை எனவும் கூறினார். இலக்கிய வரலாற்றில் ஏற்பட்ட ஆய்வு மருத்துவத்திற்கும் பயன்படுகின்றது என்பதை இதில் நாம் காணக்கூடியதாக இருக் கின்றது. இதேபோலத் தற்போது அச்சிடப் பட்ட 8000 பாடல்களும் ஒரேமுறையான செய்யுள் நடைவில் உள்ளனவா அல்லது இடைச் செருகல்களும் உள்ளனவா? அப் படியாயின் அது எப்பகுதிகளில் காணப்படு கின்றதென்பதையும் இலக்கிய ஆராய்ச்சி யின் மூலம் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.

பெரும்பாலானவர்கள் சித்தமருத்துவத் திற்கும் ஆயுள்வேத மருத்துவத்திற்குமிடையேயுள்ள வித்தியாசம் என்ன என பல சந்தர்ப்பங்களில் வினவுவதுண்டு இரண்டு மருத்துவங்களும் பஞ்ச பூதங்களின் அடிப் படையே உலக உற்பத்திக்கு காரணம் என எடுத்துக்கூறுகின்றது அத்துடன் அண்டத்திலுள்ளது பிண்டத்திலும் பிண்டத்திலுள்ளது அண்டத்திலும் இருக்கின்றது என்பதனை வலியுறுத்துகின்றது. உதாரணமாக உலக இயக்கத்திற்கு காற்று, சூரியன், சந்திரன் ஆகியன காரணமாகின்றன என விபரிக்கின்றது அதுபோல மனிதன் உடலில் உணர்ச்சிகளுக்கும் அசைவுகளுக்கும் வாதம் காரணமானதென்றும் சீரணம் மற்றும்

பாகக்கிரமங்களுக்கு பித்தம் காரணமென்றும் வளர்ச்சிக்கு கபம் காரணமென்றும் கூறப்படுகின்றது.

சித்தமருத்துவமானது பின்வரும் நிலைகளில் தனித்துவத்தைப் பேணிக்கொள்கின்றது.

1. சித்தமருத்துவத்தின் நோக்கமானது இடமையில் நோயற்ற வாழ்வு வாழ்வ தற்குரிய மருத்துவத்தைக் கூறுவதுடன் மறுமைக்கான ஆன்ம ஈடுதிறத்திற்குரிய வழிவகைகளையும் கூறுகின்றது
2. இயற்கையின் செல்வங்களான மூலிகைகள் தாதுப்பொருட்களைக்கொண்டு சிசிச்சயஸித்தல்
3. சித்த மருத்துவத்தினை மனிதசமுதாயத்திற்குத் தந்தவர்கள் பஞ்ச இந்திரியங்களின் மூலமாகப் பெற்ற அறிவை மாததிரம பாவிக்காது ஞான நிலையின் மூலம் நிர்மலமான அறிவைப் பெற்ற சித்தர்களாகும்.
4. ரோகங்களை நிர்ணயிப்பதற்கு நாடிப் பரீட்சையைப் பிரமானமாகக் கையாண்டமை மனதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு யோகநிலை, தியானம் போன்றவற்றை வலியுறுத்தியமை
5. சிசிச்சயஸின் போது உடல் அமைப்பு வேறுபாட்டிற்கமைய பத்தியமான அபத்தியமான உணவுவகை செயல்முறைகளைக் கூறுவதுடன் கொடுக்கப்படும் மருத்தின் தன்மைக்கேற்ப பத்தியமான உணவுவகை செயல்கள் அபத்தியமானவை ஆகியவற்றை முழுமையாக கூறுதல். ஒருமருந்தை பல்வேறு அனுபவங்களில் மாற்றிக்கொடுப்பதன் மூலம் பலரோகநிலைகளை மாற்றும் திறமை
6. சித்தர்கள் தங்கள் மனோவலிமையால் ஞான நிலையை அடைந்து பல சித்தங்களைப் புரிந்துள்ளனர். பரகாயப் பிரவேசம் - திருமுலர், ஆகாரமின்றி பலகாலம் சமாதிநிலையில் இருத்தல் போன்ற மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட செயல்களைச் செய்தமை.
7. சித்த மருத்துவம் இந்துமத தத்துவங்களானும் வாலசாஸ்திரம், சோதிடம் ஆகியவற்றுடனும் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது.

மேற்குறிப்பிட்டதுபோல் சித்தமருத் துவத்தின் விஷேடத்தன்மைகளை கூறிக் கொண்டு செல்லலாம்.

தற்போது நாம் வாழும் காலகட்டத்தில் இயற்கையை ஒதுக்கி செயற்கையிலேயே ஒரு நிரந்தரமற்ற தற்காலிக சுகத்தினைக் காண நாம் எல்லோரும் உந்தப்படுகின்றோம். விஞ்ஞானம் சில பல உயர்வுகளையும் முன்னேற்றத்தையும் மனிதனுக்கு தந்துள்ளது. ஆனால் எம்மவர்கள் அதே விஞ்ஞானத்தினால் விழுங்கப்பட்டு மெய்ஞ்ஞானத்தால் அக்காலத்தில் காணப்பட்ட விஷயங்களை ஒதுக்கிவிடுவது மிகவும் வேதனை தரக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆகவே இவையும் காலத்தை நாம் வினாக்காது எங்களின் கலாச்சாரத்தைச் சித்திரிக்கும் எமது தமிழ் மருத்துவ முறைகளை விஞ்ஞானக் கண்கொண்டு ஆராய்ந்து அதன் உண்மை நிலையை மக்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும்.

ஒரு பல்கலைக்கழகம் தனது சமூகத்தின் மொழி, சலை, கலாச்சாரம் பண்பாடு ஆகியவற்றினைப் பிரதிபலிக்க வேண்டுமென்பதனையே அச்சமூகத்தின் அங்கமாகிய மக்கள் விருப்புரிஞர்கள். சித்தவைத்தியம் தன்னிடத்தே கொண்டுள்ள இதுவரை வெளிப்படுத்தப்படாத உண்மைகளை விஞ்ஞானத்தை மூலதனமாகத் தம்மிடத்தே கொண்டிருக்கும் பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கு ஆசான்களாக இருக்கும் பெரியோர்கள் ஆராய்ச்சி செய்ய முன்வரவேண்டும் அல்லது ஆராய்ச்சி மேற்கொள்பவர்களுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளிக்க வேண்டும்.

உலக சுகாதார ஸ்தாபனம் மூலிகைகள் உலக மக்களின் ஆரோக்கியத்திற்கு எவ்வளவு உதவுகின்றது என்பதை அறிவதில் ஆர்வம் காட்டி வருவதுடன் ஆய்வுகளும் மேற்கொள்கின்றது. சித்த வைத்தியத்தில் சிசிச்சை முறையில் குறிப்பிட்ட பல மூலிகைகள் உட்கொள்ளும்போது பக்க விளைவுகள் அதிகம் ஏற்படுவதில்லை என்பதால் அவற்றின் செயல்முறையை அறிந்து அதன் மூலம் சில நோய்களுக்கு நிரந்தரமான தீர்வைக் காணுவதிலும் உலக சுகாதார ஸ்தாபனம் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றது. இச்சந்தர்ப்பத்தை

நாமும் பயன்படுத்தி எமது மண்ணில் உற்பத்திபாரும் மூலிகைகளினது சக்திகளை ஆய்வுகள் மூலம் வெளிப்படுத்தி மனித சமுதாயத்திற்குப் பயனுள்ளதாகக் வேண்டும்.

மருத்துவம் என்பது அது மேலைத்தேச மருத்துவமாக இருந்தாலும்கூட சுகதேச மருத்துவமாக இருந்தாலும்கூட நோய்களைத் தீர்த்து மனிதனுக்கு ஆரோக்கியத்தையும் ஆறுதலையும் அளிப்பதையே அதன் பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. தமிழ்ப்பண்பாடு கலாச்சாரத்திற்கென எல்லைகள் வரையறுக்கப்பட்டால் அங்கு சித்த மருத்துவமும் ஒரு முக்கிய இடம் பெறவேண்டும். சித்தமருத்துவம் தனது தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்துவதற்குச் சித்த மருத்துவத்தின் சிறப்பியல்புகள் பரவலாக்கப்படவேண்டும். சித்த வைத்தியர்களும் தங்களாலியன்ற அளவிற்கு இதற்குத் துணைபுரிய வேண்டும்.

சித்த மருத்துவம் தொன்மையானதாக இருந்தும் இன்றும் சித்த வைத்தியத்தை மக்கள் நாடுகின்றார்கள் என்றால் அதன் சிறப்பை அனுபவ வாயிலாக உணர்ந்தமைதான். அத்துடன் நோய்தீர்க்கும் பணியில் சித்த மருத்துவத்தில் பல திறன்கள் இருப்பதனால் தான் இன்றும் அது நிலைத்து நிற்கின்றது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஒரு துறையாகச் சித்த மருத்துவம் அமைந்தது மாணவர்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்காக மட்டுமல்ல அதன் பயனைப் பொதுமக்களுக்கும் மிகச் சிறந்த முறையில் வழங்குவதற்காகவுமாகும். பல்கலைக்கழகத்தின் பல்வேறு துறைகளும் சித்த மருத்துவத்தின் வளர்ச்சிக்கு உரிய பங்கினை அளித்தால்தான் மக்களுக்குச் சேவையாற்றக்கூடிய விதத்தில் சித்த மருத்துவத்துறையை ஸ்திரப்படுத்த முடியும் ஒரு சமூகம் தனது அன்றாட வாழ்க்கை ஆரோக்கியமாக நடைபெறவும் நோய்வாய்ப்பட்ட சமயத்தில் அதிலிருந்து நிவாரணம் பெறவும் சித்த மருத்துவம் உதவத்தவறுமேயானால் சித்த மருத்துவத்துறை, வரலாற்றுத்துறையின் ஒரு பகுதியாகவே மக்களால் கணிக்கப்படும்.

திருமுறையிலே பண்

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்,
துணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

நமது பழந்தமிழ்சைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது பண். பண் என்றால் என்ன என்பதற்குச் சிலப்பதிகார அரங்கேற்று காதைக்கு உரைகூறுமிடத்து அடியார்க்கு நல்லார் பின்வருமாறு விளக்கங் கொடுக்கின்றார்:-

பெருந்தானம் எட்டிலும் கிரியைகள்
எட்டானும் பண்ணிப்படுத்தலாற் பண்
னென்று பெயராயிற்று. பெருந்தான
மெட்டாவன: நெஞ்சம், மீடறும், நாக்கும்,
மூக்கும், அண்ணாக்கும், உதும்,
பல்லும், தலையுமெனவிலை கிரியை
கள் எட்டாவன; எடுத்தல், படுத்தல்,
நலிதல், சுமந்தம், குடிவம், ஒலி,
உருட்டு, தாக்கு எனவிலை''

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களாகிய சங்கப்பாடல் களிலே பண் பற்றிய பெருந்தொகையான குறிப்புக்கள் உண்டு. பழந்தமிழ் இலக்கண நூலாசிரியர் தொல்காப்பியர் பொருளிலக்கணம் வகுக்குமிடத்தில் கருப்பொருள் பற்றிக் கூறுகிறார். கருப்பொருள் பலவிடயங்களை உள்ளடக்கியது. பண் அவற்றுள் ஒன்றாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஐவகை நிலங்களுக்குமுரிய பண்கள் எனத் தொல்காப்பியர் பின்வருவனவற்றைக் கூறுகின்றார்.

குறிஞ்சி நிலம் — குறிஞ்சிப்பண்
முல்லை நிலம் — சாதாரிப் பண்
மருத நிலம் — மருதப் பண்
நெய்தல் நிலம் — செவ்வழிப் பண்
விளரிப் பண்
பாலை நிலம் — பாலைப் பண்

சங்க இலக்கியங்களுள் ஒன்றாகிய பரிபாடலில் பதினொரு பாடல்கள் பாலைப்பண்ணிலும், ஐந்து பாடல்கள் நேர்திறப் பண்ணிலும், நான்கு பாடல்கள் காந்தாரப் பண்ணிலும் அமைந்துள்ளன. தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்ட பண்களைப் பற்றிய செய்துகளைச் சங்க இலக்கியங்கள் புலப்படுத்துகின்றன.

''அருளா யாகலோ கொடியுதே யிருள்வரச்
சேறியாழ் செவ்வழி பண்ணி.....''

என்று புறநானூறு (144)கூறுகின்றது அதே நூலில் 260 ஆம் பாடலில்,

''வளரத் தொடியும் வெளவுபு திரிந்து
விளரி யுறுதருந் தீந்தொடை தீனையா''

என விளரிப்பண் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

புறநானூறு 149 ஆம் பாடல்,

“மாலை மருதம் பண்ணிக் காலைக்
கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி”

என மருதப் பண்ணினையும் செவ்வழிப் பண்ணினையும் குறிக்கின்றது. குறிஞ்சிப் பண் பற்றிய குறிப்பீடு,

“ஒலியை வார்மயிர் உளரினள் கொடிச்சி
பெருவரை மருங்கின் குறிஞ்சி பாட”

என்னும் ௨௧நானூறு 102 ஆம் பாடல் தருகின்றது. குறிஞ்சிப் பண்ணினாலே யானையை மயக்கிய செய்தி, நெஞ்சை நெகிழ்விக்கும் பாலைப் பண் பற்றிய குறிப்புப்போன்றன சங்க இலக்கியங்களிலே பரக்கக் காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறு சங்க இலக்கியங்களிலே பெரிதும் பேசப்பட்ட பண்ணிசையின் தாக்கத்தினைப் பல்வகை காலத்தில் எழுந்த சைவ பக்திப் பாசுரங்களிலே மீண்டும் காணக் கூடியதாயுள்ளது. இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், என வேறு வேறு வளர்ச்சியுற்ற இவ்விரண்டும் இக்காலப் பாசுரங்களிலே இணைந்து ஒன்றாவதைக் காணலாம். அவ்வாறு அவற்றை இணைத்த பெருமை காரைக்காலம்மையாரையே சாரும். தன்னுடைய இரண்டு திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்களை அம்மையார் முறையே நட்டபாடை, இந்தளப் பண்களிலமைத்துப் பாடியுள்ளார்.

“துத்தம்மைக் கிள்ளை விளரிதாரம்
உழையினி யோசைபண் செழுமப்பாடி
சச்சரி கொக்கரை தக்கையோடு
தகுணிதந் துந்துபி தாளம் வீணை
மத்தளங் கரடிகை வண்கை மெந்தோல்
தமருகங் குடமுழா மொத்தை
வாசித் (து)
அத்தனை விரவினோ டாடுமெங்கள்
அப்பவிடந் திரு ஆலங்காடே”

என்னும் இப்பதிகப் பாடல் அம்மையாருக்குத்தமிழிசையில் இருந்த புலமையினை நன்கு காட்டுகின்றது. அம்மையார் தொடக்கி

வைத்த இம்முயற்சியினைப் பின்பற்றித் தேவாரம் பாடிய திருஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் பண்களிந்த பாசுரங்களைப் பாடினர். இம்மூவரும் தம்முடைய பாசுரங்களிலே கையாண்ட பண்கள் பின்வருவன:

1. திருஞானசம்பந்தர்: நட்டபாடை (தைவளம்) தக்கராகம், பழந்தக்கராகம் தக்கேசி, குறிஞ்சி, வியாழக்குறிஞ்சி மேகராசக்குறிஞ்சி, யாழ்முரி, இந்தளம் சீகாமரம், காந்தாரம், பியந்தைக் காந்தாரம், நட்டராகம், செவ்வழி, காந்தார பஞ்சமம், கொல்லி, கௌசிகம், பஞ்சமம், சாதாரி, கொல்லிக் கௌவாணம், புறநீர்மை, அந்தாளிக் குறிஞ்சி.
2. திருநாவுக்கரசர்: கொல்லி, காந்தாரம், பியந்தைக் காந்தாரம், சாதாரி, காந்தார பஞ்சமம், பழந்தக்கராகம், பழம் பஞ்சுரம், இந்தளம், சீகாமரம், குறிஞ்சி.
3. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்: இந்தளம், தக்கராகம், நட்டராகம், கொல்லி, கொல்லிக் கௌவாணம், பழம்பஞ்சுரம், தக்கேசி, காந்தாரம், பியந்தைக் காந்தாரம், காந்தார பஞ்சமம், நட்டபாடை, தேர்திறம் (புறநீர்மை), சீகாமரம், குறிஞ்சி, செந்திறம், பஞ்சமம், செந்துருத்தி, கௌசிகம்.

மேற்காட்டிய பண்களையும் அவை புலப் படுத்தும், சுவைகளையும் ஒப்பிட்டு நோக்குமிடத்து, அவற்றை உபயோகித்த அடியார்களுடைய மனப்பாங்கு எவ்வாறிருந்ததென்பதை ஓரளவு உணரிக் கூடியதாயுள்ளது.

சம்பந்தருடைய பண்களும் சுவைகளும்

அவலம்	மருடிகை
பழந்தக்கராகம்	செவ்வழி
சீகாமரம்	
கொல்லி	
கௌசிகம்	

உவமை	பெருமிதம்
பஞ்சமம்	தக்கராசம்
கொல்லிக்கொளவாணம்	குறிஞ்சி
புறநீர்மை	வியாழக்குறிஞ்சி
நட்டபாடை	இந்தளம்
தக்கேசி	காந்தாரம்
மேகராசக்குறிஞ்சி	சாதாரி
யாழ்முரி	
நட்டராசம்	
காந்தார பஞ்சமம்	

அப்பருடைய பண்களும் கவைகளும்
அவலம் மருட்கை

கொல்லி	காந்தாரம்
பழந்தக்கராசம்	பியந்தைக்காந்தாரம்
கோமரம்	காந்தார பஞ்சமம்
(திருநேசீசை)	பழம்பஞ்சரம்
	(திருவிருத்தம்)

உவமை	பெருமிதம்
பஞ்சமம்	குறிஞ்சி
(திருக்குறுந்தொகை)	இந்தளம்
	சாதாரி

அப்பருடைய திருத்தாண்டகப் பாடல்
களிலே மேற்காட்டிய கவைகளெல்லாம்
ஆங்காங்கே புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

கந்தரருடைய பண்களும் கவைகளும்
அவலம் மருட்கை

கொல்லி	பழம்பஞ்சரம்
தக்கேசி	காந்தாரபஞ்சமம்
கோமரம்	காந்தாரம்
கெவகெம்	

உவமை	பெருமிதம்
நட்டராசம்	இந்தளம்
கொல்லிக்கொளவாணம்	தக்கராசம்
நட்டபாடை	குறிஞ்சி
புறநீர்மை	செந்துருத்தி
பஞ்சமம்	

நாயன்மார்களுடைய வாழ்வும் அவர்
களுடைய உள்பாங்கும் அவர்களின்

பாசரங்களிற் கையாள்ப்பட்ட பண்களுடன்
தொடர்புடையனவாயுள்ளன. சம்பந்தா
உமையம்மையின் மூலைப்பாலுண்டு தேவா
ரம் பாடிய பெருமைபெற்றவர். குழந்தை
யாயிருக்கும்போதே பக்திப்பாசரங்கள்
பாடியவர். அவருடைய பாசரங்களிலே
பெரும்பாலும் உவமை பெருமிதம் ஆகிய
கவைகளை புலப்படுத்தப்படுகின்றன. அச்
கவைகளை உணர்த்தும் பண்களையே அவர்
அதிகம் கையாண்டுள்ளார். “மங்கையர்க்
கரசி வளவர்கோன் பாவை ...” என்னும்
புறநீர்மைப் பண்ணிலமைந்த தேவாரப்
பதிகத்தை ஓர் உதாரணமாகக் காட்டலாம்.
“நிரைகழல் அரவம் ...” என்னும் திருக்
கோணமலைப் பதிகமும் இவ்வாறானதே.
அப்பருடைய மனநிலையோ சம்பந்தரைவிட
வேறுபட்டது. அப்பர் என்பது வயது வரை
வாழ்ந்தவர். மூப்புத் துன்பம், நோய்
ஆகியனவற்றை அனுபவித்தவர். சிறுவய
திலே தன்னுடைய தமக்கை திவகவதியார்
திருமணம் நடக்க முன்பே விதவையாகிய
துன்ப நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. பின்னர்
சமண சமயத்திலே சேர்ந்து தீவிர நோன்பு
முதலியனவற்றை அனுட்டித்து உடல்
தளர்ச்சி கொண்டவர். தமக்கையினுடைய
முயற்சியாலே புறச்சமயம் தழுவி அப்பர்
சிவ சமயத்தைத் தழுவினார். சூலைநோயி
னுடைய வெம்மையினை அனுபவித்துக்
கொண்டே சிவ சமயத்தைச் சார்ந்தார்.
புறச் சமயத்திலிருந்து சிவனை மறந்ததாலே
இறைவன் தன்னைப் பூரணமாக ஏற்றுக்
கொள்வானோ என்ற ஐயம் அவருக்கு எப்
பொழுதுமே உண்டு. திருமறைக்காட்டிலே
தான் பத்துப் பாடல் பாடிய பின்னரே
திறந்த கதவு சம்பந்தருடைய ஒரு பாட
லுடன் மூடிய நிகழ்ச்சி இவ்வையத்தினை
ஓரளவு அரண் செய்தது. இதனால்
தன்னுடைய புறச் சமய வாழ்வினை
எண்ணிக்கழிவிடுக்கக் கொள்வார். இதன்
விளைவாக அவருடைய பாடல்களிலே ஒரு
துன்பநோக்கு இழையோடும். அவலம்
மருட்கை ஆகிய கவைகளைப் புலப்படுத்
தும் பெரும்பாலான பண்களையே அவர்
பாசரங்களிலே கையாண்டுள்ளமையைக்
காணலாம். எனினும் இறைபக்தியிலே

அவரிடம் தீவிரம் இருந்தது. சிவனிலே அவர் வைத்த நம்பிக்கை ஆட்டம் அசைவற்றது அதனால், பயம் அவருக்கு ஏற்படுவதில்லை. அப்படிப்பயத்தை ஊட்டும் சக்திகளையெல்லாம் இறைபக்திப் பெருமையினாலே எதிர்த்தார். காந்தார பஞ்சமத்திலே அமைந்த அவருடைய “சொற்றுணை வேதியன்.....” என்னும் பதிகத்தை இங்கு உகாரணமாகக் காட்டலாம். “தலையே நீ வணங்காய்.....” என்னும் சாதாரிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமும் இத்தகையதே.

சுந்தரர் இறைவனைத் தோழனாகக் கொண்டவர் தன்னுடைய உள்ளத்துணர்வுகளையெல்லாம் நன்பனிடம்கூறுவதுபோல இறைவனிடங் கூறிவிடுவார். சம்பந்தரோ அப்பரோ இறைவனை ஏசியதாக, சவால் விட்டதாக இடீலை ஆனால், சுந்தரருக்கு அந்த உரிமையெல்லாம் இருந்தது.

“மீளாஅடிமை உமக்கே யாளாய்ப்
பிறரை வேண்டாதே
மூளாத்திப்போல் உள்ளே கண்ணு
முகத்தால் மிகவாடி
ஆளாயிருக்கு மடியார் தங்கள்
அல்லல் சொன்னக்கால்
வாளா திருப்பீர் திருவாரூர்
வாழ்ந்து போதிரோ.”

என்னும் பாடலை அப்பரிடமோ சம்பந்தரிடமோ காணமுடியாது. இப்பாடல் தொடக்கமாய் பதிகம் செந்துருத்திப் பண்ணிலே

அமைந்துள்ளது. தோழமை காரணமான பெருமிகத்திலே இப்பதிகம் பாடப்பட்டுள்ளது. செந்துருத்திப் பண் சுந்தரர் ஒருவராலேயே கையாளப்பட்டுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடற்பாலதாகும்.

பொதுவாக, திருமுறைகளிலே இடம் பெறும் தூதுப் பாடல்கள் அவலச் சுவையினை உணர்த்துவன. இச்சுவையினைப் புலப்படுத்தும் பழந்தக்க ராகம், சீகாமரம் கொல்லி, கௌசிகம், தக்கேசி போன்ற பண்களிலேயே தூதுப்பொருளுணர் த்தும் திருமுறைப் பாசரங்கள் அமைந்துள்ளன. சம்பந்தருடைய “வண்டரங்கப் புலற்கமல.....” என்னும் பழந்தக்கராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகத்தினை வகைமாதிரிக்குக் காட்டலாம்.

திருமுறைகளிலுள்ள பண்களை விவரணமுறையிலே அணுகுவது மாத்திரமன்றிப் பகுப்பாய்வு முறையிலும் அணுகவேண்டியது அவசியமாகும் திருமுறைப் பாசரங்களுணர் த்தும் பொருளுக்கும் பண்களுக்குமுள்ள தொடர்பினைப் பகுப்பாய்வு முறையிலே விளக்க முற்படவேண்டும் திருமுறைப் பாசரங்களுக்கும் அவற்றைப் பாடிய நாயன்மார்களுடைய வாழ்க்கைக்கு முள்ள தொடர்பு இன்னும் விளக்கமாகவும் விவரமாகவும் ஆராயப்படவேண்டும். இத்தகைய முயற்சிகளுக்கு ஓர் அடியெடுத்துக் கொடுப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இல்லாழ்க்கையில் நுழையப் போகும்

ஆண்களுக்கு

“பெண்ணைவல் செய்தொழுகும் ஆண்மையின் நாணும்
பெண்ணே பெருமையுடைத்து”

பெண்களுக்கு

“மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித்தாயினும் இல்”

— திருக்குறள்

தமிழ் நாட்டின் சமூகவரலாறும் இலக்கிய வரலாறும்¹

பேராசிரியர் கா. வெத்தம்பி,
தலைவர், நுண்கலைத்துறை,
பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

சர்வதேச வரலாற்றாய்வாளர் மட்டத்தில் மாத்திரமல்லாது இந்திய உபகண்டத்துச் சமகால முன்னணி வரலாற்றாய்வாளர் மட்டத்தில் வைத்து நோக்குப்பொழுதுங்கூடத் தமிழர் வரலாற்றின் போதாமைகளும், விளக்கவீனங்களும், திரிபு விளக்கங்களும் உள்ளங்கை நெல்லிக் கலியெனத் தெரியவரும்.

ஆங்கிலம் மூலம் கற்போரே இப்போதாமைகளுக்குப் பவியாதி நிற்கும் வேளையில், தமிழ்வழி கற்போர் நிலைமையோ பெரும் விசுவத்துக்கு இடம் தருவதாகவுள்ளது. பட்டதாரி வகுப்பு மட்டத்திலேகூடப் பெரும்பான்மையான மாணவர்கள் சமகால வரலாற்றுக் கோட்பாடுகளில் முக்கியமானவை என்று கருதப்படும் "சமூக உருவாக்கம்" (Social formation), "மக்கள் வரலாறு" (People history), "முழுமையான வரலாறு" (Total history), "அனுபவவாதம்" (Empiricism) என்பன பற்றிய பரிச்சயமேயில்லாதிருப்பது உண்மையில் மனவருத்தத்திற்குரிய ஒரு விடயமே யாகும்.

இந்தக் குறைபாடு(கள்) காரணமாகத் தமிழ்ச் சமூகத்தினை அதன் அசைவியக்க வட்டத்தினூடாகவே விளங்கிக்கொள்ளும் திறன் எமது மாணவருக்கு மறுதலிக்கப்படுகின்றது. வரலாறு என்னும் சமூக விஞ்ஞானப் பயில்துறையின் பயன்பாடே சமூகத்தின் உருவாக்க முறைமையையும் அமைப்பையும் விளங்கிக் கொள்வதே யாகும். அந்த விளக்கம் மூலம் சமகாலச் சமூகத்தின் செல்வநிறியை இனங்கண்டு கொள்வதே அதன் பலனாகும். இன்றோ எமது நிலையில், வரலாற்றின் இந்தப் போதத்தெளிவு கிட்டாதும், விளக்கப் படாதும் சென்றுவிடுகின்றது.

தமிழக அரசியலின் தன்மையை நோக்கும்போது அச் சூழலில் வரலாறு விஞ்ஞான பூர்வமாகப் பயன்படாதும், பயன்படுத்தப்படாதுமிருப்பது துல்லியமாகத் தெரிகின்றது. தமிழகத்தினை இந்தியாவின் தேசிய இனங்களிலொன்றாகவும், இந்தியாவின் (இன்றியமையாத) ஓர் அங்கமாகவும் பார்க்கும் தன்மை தமிழகத்தில் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. இது ஒரு

குறிப்பிட்ட சமூக - வரலாற்று நிகழ்வின் சிகவாகவும் அதே வேளையில் அதன் செவிலித் தாயாகவும் அமைந்துவிடுகின்றது. இந்தப் புலமை நெருக்கடியிலிருந்து விடுபடுவதற்கு வரலாற்றின் தேவை, வரலாறு எழுது முறை ஆகியன பற்றிய ஆழமான சிந்திப்பு நடைபெறவேண்டுவது அவசியமாகின்றது.

இவ்வாறாகச் சிந்திக்கத் தொடங்கும் பொழுது, முதலில் நாம் தெளிவுபடுத்த வேண்டியது "சமூக வரலாறு" (Social History) என்னும் கோட்பாட்டினையே யாகும்.

"சமூக வரலாறு" என்பது இன்னும் ஆங்கில வரலாற்றாசிரியர் நெவலியன் (Trevelyan) கருதியது போன்று, "(அது) ஒரு மக்கட் குழுவின் அரசியல் தவிர்ந்த மற்றைய வரலாறு" ஆகவே கருதப்படுகின்றது. இன்றும் எழுது மாணவர்கள் பயன்படுத்தும் பெரும்பாலான மொழி பெயர்ப்புக்கள், வரலாற்றை அரசாங்கம், பொருளாதாரம், மதம், சமூக வாழ்க்கை என்ற (ஒன்றுக்கொன்று புறம்பான) தலைப்புக்களில் கூறுபோட்டுள்ளமையை நாம் காணலாம்.

சமூக வரலாறு என்பது சமூகத்தின் வரலாறு என்றால், இவ் வரலாற்றில் நாம் படிப்பது யாது? சமூக வரலாறு என்பதற்கு வரைவிலக்கணம் பின்வருமாறு தரப்பட்டுள்ளது.

"ஆவணபூர்வமான கடந்த காலத்தில் சமூக - பண்பாட்டுப் பின்புலத்தில் நடந்த தேறிய மனித நடவடிக்கையினதும் அவற்றினது ஊடாட்டத்தினதும் அமைப்பு, நடைமுறை பற்றிய ஆய்வு" என ஜீன் ஹெக்தர் கூறுவர்.²

ஒரு சமூகம் ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்று வேளையில் எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பதைக் காட்டும் நிகழ்வுகள், நிகழ்ச்சிகள், அவற்றின் ஊடாட்டங்கள் என்பவற்றை ஆராயும்பொழுதுதான், வரலாறு, 'சமூக விஞ்ஞானம்' ஆகின்றது. ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்றில் இல்லாது

அந்தச் சமூகத்தின் சமூகநடத்தை முறைகளையும் உளவியல் மனோபாவங்களையும் விளங்கிக்கொள்ள முடியாது. சமூகவரலாறு இவற்றை தருகின்றது. இதனாலேயே இது இன்றியமையாத ஒரு துறையாகின்றது.

இவ்வாறு நோக்கும்பொழுது, குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு, அதிகார அமைப்புகளே, கருத்து நிலை உந்துதல்கள் ஆகியவற்றைத் தோற்றுவிக்கும், கொண்டுவரும், (அல்லது அவற்றுக்கு எதிராகத் தொழிற்படும்) சமூக நடைமுறைகளை இனங்கண்டறிவதே சமூக வரலாற்றின் முக்கியமான பணி என்பது தெரியவரும்.

இவ்வாறு நோக்குவதற்கு எடுகொள்க அமையும் கருத்து இருபுடையானது.

அ) சமூகம் என்பது ஒரு முழுமைக் கோலம்

ஆ) அது எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள், அப்பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படும் முறைமை அப்பிரச்சினைகளை அச்சமூகம் எதிர்கொள்ளும் முறைமை ஆகியன. அச்சமூக அசைவியக்கத்தின் தருக்க நிலையால் மேற்கிளம்புவன.

இந்த அமைப்பு நோக்கில் அரசியல் வரலாறு என்பது அச்சமூகத்தில் அதிகாரம் எவ்வாறு உறுப்பமைதி பெறுகின்றது என்பது பற்றிய ஆய்வேயாகும். அதிகார முடையோரின் வரலாறே உண்மையான வரலாறு என்ற அடிப்படையிலேயே மன்னர்களையும், அரசபரம்பரைகளையும், அரசியல் வாழிகளையும் முதன்மைப்படுத்தும் வரலாற்று நோக்கு எழுந்தது.

சமூகவரலாறு என்பது வரலாற்று முழுமையின் — அதன் அசைவியக்கத்தின் — தொகுதியாகும்.

இந்த நோக்கு சமூகவியலறிவை வரலாற்றுக்குப் பயன்படுத்தும் ஒரு முக்கிய பணியினை மேற்கொள்கிறது. வரலாற்றியலின் அண்மைக்கால வளர்ச்சியினை உற்று

நோக்கும்பொழுது, வரலாற்றைச் சமூக வியலின் பாற்படுத்தும் முயற்சியும், சமூக வியலை வரலாற்றின் பாற்படுத்தும் முயற்சியும் முக்கிய ஆய்வு முனைப்புக்களாக வளர்ந்து செல்வதைக் காணலாம். இது பற்றி ஹெக்த் மிக விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சோவியத் அறிஞர் ஐ. கொன் என்பவரின் கூற்று வெகு நுண்ணிதாகச் சிந்திக்கப்படவேண்டியதாகும்.

“சமூகவியல் எடுகோள்களின் வரலாற்று மெய்மையைப் பரிட்சிப்பு கடந்த காலத்தைப் பற்றிய எமது விசக்கத் தினை விரிவு படுத்துவது மாத்தரமல்லாமல், நிகழ்காலம் பற்றிய கூடிய அறிவுத் தெளிவுக்கும் உதவுகிறது.....

ஒரு சமூகப்பிரச்சினையின் வரலாற்றையே என்பது அதன் சமூகவியற் கோட்பாட்டாக்கத்தினைத் தளமாகக் கொண்டது. ஆனால், அதேவேளையில் அப்பிரச்சினை உருவாகும்முறையினைத் தெளிவுபடுத்துவதுடன் அப்பிரச்சினையின் அத்தியாவசிய அமிசங்களை இனங்கண்டறிவதற்கு உதவுகின்றது. என் கருத்தில் அத்தகைய ஆய்வுகள் எவ்வாறு குறிப்பிடப்படுகின்றன என்பது - வரலாற்றுச் சமூகவியல் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன என்பதோ சமூக வரலாற்றையின்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன என்பதோ - பிரச்சினை யாகா. முக்கியமானது என்னவெனின் அத்தகைய ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதே” 3

இத்தகைய ஆய்வுகள் தமிழ்நாடு பற்றிய மிகமிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. தமிழிலோ இல்லையென்றே கூறலாம்.

தமிழில் இத்தகைய ஆய்வுகளின் தன்மையினை நோக்குவதற்கு முன்னர், இவ்வாறு ‘வரலாற்றைச் சமூகவியல் நிலைநின்று நோக்குதல்’ பற்றிக் கிளம்பக்கூடிய ஒரு முக்கிய சந்தேகத்தினைத் தெளிவுபடுத்திக்கொள்ளுதல் அவசியமாகின்றது.

இந்நோக்கில் “அரசியல்” (Politics) பெறும் இடம் யாது என்பதே அச்சந்தேசமாகும். அரசியல் (Politics) என்பதை அரசு, அரசாங்கம் என்று மாத்திரம் நோக்காது, அவற்றுல் வரும் “நியாயப் படுத்தப்படும் அதிகாரம்” அன்றேல் “சட்டபூர்வமான அதிகாரம்” (Legitimate and Legitimised Power) என்று கொள்ளல் வேண்டும். அரசு என்னும் நிறுவனம் அந்த அதிகாரத்தின் தன்மை பற்றியும் அது நடைமுறைப்படுத்தப்படும் முறைமை பற்றியும் தீர்மானிக்கும் கட்டுக்கோப்பே ஆகும். இவ்வழிநின்று நோக்கும்பொழுது “அரசியல் வரலாறு” (Political History) என்பது அதிகார உருவாக்கத்தின் அதன் கையாளுகையின் வரலாறேயாகும். இது பற்றி வெளிவந்துள்ள அண்மைக்கால மார்க்ஸீயப் பங்களிப்புக்கள் மிக முக்கியமானவையாகும்.

இத்துறையில், அண்மைக்காலத்தில் பெரும் புசுழீட்டியுள்ள பெரி அண்டேசன் (Perry Anderson) கூறுவது மனத்திருத்தப்பட வேண்டிய வொன்றாகும்.

“மார்க்ஸீயம் சார்ந்த மார்க்ஸீயம் சாராத குழுக்கள் மட்டத்தில், ‘அடிநிலைநுந்து வரலாறு’ என்பது தாரகமந்திரமாகக் கிளம்பிக்கடந்தகாலம் பற்றிய விவக்கத்திற்பாரிய சுட்டங்களை உண்டாக்கியுள்ள இன்றைய காலகட்டத்தில், வரலாற்றுப் பொருள் முதல்வாதத்தின் அடிப்படைக் கூறுகளில் ஒன்றை நிலைவுகூர்வது அவசியமாகும். வர்க்கங்களிடையேயான சமயஞ் சாராப் போராட்டங்கள் இறுதியாக அரசியல் மட்டத்திலேயே தீர்க்கப்படுகின்றன; சமூகத்தின் பொருளாதார அன்றேல் பண்பாட்டு மட்டத்தில் அன்று. இதனை இன்னொரு விதமாகக் கூறலாம். வர்க்கங்கள் நின்று நிலைக்கும்வரை, உற்பத்தி உறவுகளில் ஏற்படும் அடிப்படையகர்வுகளை உறுதிப்படுத்தி முத்திரை விடுவது, அரசுகளின் தோற்றுவிப்பும் அழிப்புமேயாகும்.” 4

நாம் இதுவரை எடுத்துக்கூறிய சமூக வரலாறு, மேற்குறிப்பிட்ட அரசியல் அதிகார அமைப்பின் சமூக வியாப்தியினையும் விக்கிப்புகளையும் தெளிவாக விளக்குவதே யாகும். அவ்வாறு விளக்கத்தவறின் வரலாறு என்னும் அறிவுத்துறையின் சமூகத் தேவை - புலமைத்தேவை - அற்றுப்போய் ன்றும்.

சமூகவரலாறு, சமூக அமைப்பின் தன்மைகளை ஒன்றிணைத்து ஆய்வதன் மூலம் அதிகாரத்தையும், அதன் ஊற்றுக்களையும், அவற்றின் மாற்றுச் செல்நெறிகளையும் தெளிவாக இனக்கண்டுகொள்ள உதவுகின்றன.

இத்தகைய சமூக வரலாறுபுனைது. பல பயில்தறைகளின் சங்கமிப்பு ஆக விளங்குவதை நன்கு அறிந்து கொள்ளுதல்வேண்டும். பொருளியல், சமூகவியல் ஆகியனவற்றில் வரும் கருதுகோள்கள் வழியாக வரலாற்று நடைமுறையை விளங்கிக்கொள்வது இவ்வாய்வின் முக்கிய பண்பாகும். அப்பொழுதுதான் வரலாற்று முழுமையான 'சமூக விஞ்ஞானம்' ஆகின்றது.

சமூக வரலாறு பற்றிய இவ்வாய்விலும், இவ்வகை தோக்கிலும் இலக்கியத்துக்கு முக்கியமான இடம் உண்டு.

தமிழ்நாடு பற்றி இத்தகைய வரலாறுகள் மிகக் குறைவாகவேயுள்ளன வென்றே கூறல்வேண்டும். 'சமூக வரலாறு' என்னும் தலைப்புடன் வெளிவந்தள்ள நூலில் (பேராசிரியர் கணகசபாபதிப்பிள்ளையின் 'A Social History of the Tamils - சென்னை - 1969) இந்த அணுகுமுறைகள் பற்றிய பிர்க்களையே இவ்வாறுள்ளது. "ஐந்திணை", "தொழில்கள்", "வணிகம்", "அன்றாடவாழ்க்கை", "விவாகத்தக்கு முந்திய அன்புறவும் விவாகமும்", "கல்வியும் பண்பாடும்" எனவரும் அத்தியாயத் தலைப்புகளே அந்தூலாக்கத்தில் இக்கருத்துகளை தொழிற்படவிட்டன என்பதைக் காட்டுகின்றன. இவ்வாறு கூறிட்டு நோக்குவதன் மூலம் சமூகத்தின் ஒருங்கியைபுத் தன்மை, அதன் முழுமை நிலை பற்றிய தெளிவுணறுபடுத்தப்படலாம்.

தமிழகத்தைச் சார்ந்த வரலாற்றுசிரியர்கள் இத்தகைய ஆய்வுத்துறையில் பெரிதும் ஈடுபடவிட்டன யெனினும், தமிழ்நாடு பற்றி ஆய்வு நடத்தும் பிறநாட்டறிஞர்கள் சிலர் இத்தகைய ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். சமூகம், பொருளாதாரம் முதலியனவற்றை விவரண நிலைப்படவிப்பதற்கு மேலே சென்று, அவற்றின் தன்மையை நிர்ணயித்து, அவற்றின் அசைவியக்கத்தின் தன்மைகளைக் கண்டறிந்து, வரலாற்றின் முழுமையான "இயக்கத்தின்" தன்மையை விளங்கிக் கொள்வதற்கான முயற்சிகள் இப்பொழுது மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்வாறு செய்யும் பொழுது தமிழகத்தை அகண்ட இந்நிய உப-கண்டத்தின் ஒரு கூறுகவும், தமிழகத்தைத் தனியேயும் ஆய்வுகள் பல தோன்றியுள்ளன. இவ்வாறு தமிழகத்தை அகண்ட உபகண்டத்தின் ஒரு கூறுகக் கண்டு விளங்கிக் கொள்ள முடியும் ஆய்வுகளில், ரோமிலா தாப்பர் (Romila Thapar), ஏ. ஆர். தேசாய் (A. R. Desai), முதலியோரைக் குறிப்பிடலாம். சிறப்பான தமிழக ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளவர்களில் பேர்ற்றன் ஸ்டீன் (Burton Stein), கத்தீன் கெள (Kathleen Gorgh) முதலியோரைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றினூடே, தமிழகத்துக் கல்வெட்டு வழிவரலாற்றுக்குப் புதிய பரிமாணங்களைத் தந்துகொண்டிருக்கும் நொபுறு கறஷிமாவின் (Noboru Karashima) ஆய்வுகள் தமிழக வரலாற்றினை மேலும் ஆறு அகலப்படுத்தியுள்ளன. சமூக வரலாற்றுக்குத் தளமாக உதவும் பொருளாதார வரலாற்று ஆய்வுகளும் இப்பொழுது படிப்படியாக வளர்ந்துகொண்டு செல்கின்றன.

இவற்றின் காரணமாக, சமூக, பொருளாதார ஒழுங்கமைப்புக்களின் உறவுகள் பற்றியும், வரலாற்று நிகழ்வுகளை அவை பாதித்த முறை பற்றியும் அறிந்துகொள்ளும் புலமை உந்துதல் அதிகரித்துள்ளது. இந்த அறிவுத் தேடல் வரலாற்றின் தன்மை பற்றிய, புதிய தெளிவீனையும் - அதாவது, வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் இத்தகைய பல்வேறு சக்திகளின் ஊடாட்டத்தின் வழியாகவே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன என்ற தெளிவினை - ஏற்படுத்துகின்றன.⁵

இத்தகைய உண்மையான சமூக வரலாறுகள், வரலாற்று மூலங்கள் ஓரளவுக்குப் பூரணமாக வெளிக்கொணரப்பட்டவாலட்டங்கள் பற்றியே அமைந்தள்ளமை ஆச்சரியத்தைத் தருவதன்று. ஏனெனில் சமூக உறவுகள் யாவும் வெளிக்கொணரப்படுவதற்குச் சகல வரலாற்று மூலங்களும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டியதவசியமாகும். அது மாத்திரமன்று, இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் வரலாற்றினை நோக்கும் பொழுதுதான் புதிய வரலாற்று மூலங்களின் தேவை உணரப்படும். புதிய வினாக்களுக்கு விடையிறுப்பதற்குப் புதிய தரவுகள் தேவைப்படும். அப்பொழுதுதான் ஏற்கனவே பயன்படுத்தப்பட்ட மூலங்கள் மேலும் ஆழமாகப் பரிசீலிக்கப்படுவதற்கும் புதிய மூலங்கள் தேவைப்படுவதற்கும் தேவை ஏற்படுகின்றது.

இப்புதிய பார்வை விசாலிப்புக் காரணமாக விரிவான ஆய்வுக்குட்பட்டுள்ளது சோழப்பெருமன்னர் காலமும் அதற்குப் பிந்திய காலப்பகுதிகளுமேயாகும்.⁶ கி. பி. 900க்கு முற்பட்ட தமிழகம் பற்றிய குறிப்பாக கி. பி. 600க்கு முற்பட்ட தமிழகம் பற்றிய இந்நோக்கு ஆய்வுகள் மிகமிகக் குறைவாகவே சொல்லப்பட்டுள்ளன.

சோழ அரசின் தன்மை பற்றியும், அவ்வதிகார அமைப்பின் இயக்கத்துக்கு அச்சாணியாக அமைந்த குடியானவச் (Peasant) சமூகம் பற்றியும் பேர்ற்றன்ஸ்ரைன் செய்த "மத்திய காலத் தென்னிந்தியாவில் குடியானவ அரசும்: சமூகமும்" (Peasant state and society in Medieval south India 1960) எனும் ஆய்வு மிகமுகியமான ஒன்றாகும். தமிழகத்தில் நிலம் பற்றி நிலவிய உடைமையுரிமை உண்மையில் நிலமானிய முறைப்பட்டதா என்பது பற்றிக் கத்லீன் கோர் (Kathleen Gorgh) செய்துள்ள ஆய்வு இன்னொரு முக்கியமான ஆய்வாகும்⁶

தமிழகவரலாற்றில் இன்று விடுவிக்கப்படாது நிற்றும், கீழ்க்காணும் பிரச்சினைகளுக்கு விடைகாண நியமமான சமூகவரலாறு அத்தியாவசியமாகின்றது.

அ) அரச உருவாக்கம்

ஆ) நிலமானிய உரிமைமுறை உருவாக்கம். முக்கியமாகத் தமிழ்நாட்டில் இவ்வுரிமை முறையின் தொற்றமும் இயக்கமும்: இவற்றுக்கும் சாதியமைப்புக்குமுள்ள உறவு.

இ) மதச்சார்பின்மை, சனநாயகப்பாடு வளர்ந்துள்ள முறைமை.

ஈ) தமிழ்ச்சமூகத்தின் பல மட்டநிலைகளும் அதிகாரப் பயில்விற்கப்பால் வேறு மட்டங்கள் தொழிற்படும் முறைமையும்.

இத்தகைய சமூகவரலாற்றில் இலக்கிய வரலாறு பெறும் இடம் யாது? இலக்கிய வரலாற்றுப்பயில்வு என்பது மொழி, இலக்கிய மாணவருக்கேயுரியது. வரலாற்று மாணவருக்கு அதுதேவைப்படாது என்பது இன்றும் காணப்படும் ஒரு மனநிலையாகும்.

இலக்கிய வரலாறு என்பது, இன்று எம்மிடையே பயிலப்படும் முறையில், "இலக்கியத்தின் (அல்லது இலக்கியங்களின்) வரலாறு" ஆகவே கணிக்கப்படுகிறது. இது, முன்னர் கட்டிக் காட்டப்பட்டது போன்று "ஹிஸ்டரி ஒஃப் லிடரேச்சர்" (History of Literature) என்னும் தொடருக்கேற்ற மொழிபெயர்ப்பே தவிர, ஆங்கிலத்தில் "லிற்றறி ஹிஸ்டரி" எனக்கூறப்படும் தொடருக்கான மொழிபெயர்ப்பு அகாது.⁷

பொருளாதார வரலாறு (Economic History) எவ்வாறு ஒரு நாட்டின் அல்லது குழுமத்தின் வரலாற்றைப் பொருளியற்றுறை நடவடிக்கைகளின் நிலைநின்று எடுத்தக் கூறுகின்றதோ, ஆட்சியமைப்பு வரலாறு (Constitutional History) எவ்வாறு வரலாற்றை ஆட்சியமைப்புகளின் நிலைநின்று-அவற்றின்தொற்றம், மாற்றம், மாற்றங்களுக்கான காரணிகள் போன்றவற்றின் நிலைநின்று-வரலாற்றை விளக்குகின்றதோ அவைபோன்று இலக்கிய வரலாறு ஒரு நாட்டின் அல்லது குழுமத்தின் வரலாற்றை

அந்த நாட்டின் அல்லது குழுமத்தின் இலக்கியத்தைத் தளமும் களமுமாகக் கொண்டு எடுத்தக் கூறவதாகும். இலக்கியத்தின் தன்மைகள், வரையறைகள், தோற்றப் பண்புகள், சித்திரிப்புத்திறன் முதலானவற்றை மனநிற்கொண்டு, இலக்கியங்களின் மூலமாக வரலாற்றை எடுத்துக்கூறும் முயற்சியாக இது அமையும். இவ்வாறு பெறப்படும் வரலாற்று அறிவு மற்றைய தளங்களிலிருந்து பெறப்படும் வரலாற்றுத் தரவுகளிலும் பார்க்க (உதாரணமாக அரசியல் வரலாறு பொருளாதார வரலாறு) வேறுபட்ட வரலாற்றுக் காட்சிகளை அளிப்பதாக அமைந்து அந்தச் சமூகம் பற்றிய முழுமையான ஒரு வரலாற்று நோக்கினைப் பெறுவதற்கு உதவும்.

இலக்கியம் என்பது ஒரு சமூக நடைமுறையே. அந்த அளவில் அது அந்தச் சமூகத்தின் பொதுவான அகைவியக்க நியமங்களுக்கு உட்பட்டே தொழிற்படும். இலக்கியம் சமூகத்தின் உற்பத்திகளில் ஒன்று ஆகும். இது பிண்டப் பொருளான உற்பத்தியன்று புலமை உற்பத்திப் பொருள் ஆகும் (Literature as an intellectual product). உற்பத்திப்பொருள் என்றவகையில் அதன் தோற்றம், பங்கீடு, நுகர்வு ஆகிய நடவடிக்கைகள் பற்றி ஆராயப்படல் அவசியம். இலக்கியத்தின் தோற்றம் ஆசிரியன் அவனுக்குள்ள சமூக அந்தஸ்து அவனது ஊழலும், இலக்கியம் எழுதப்படும் முறைமை போன்றவை பற்றியும், பங்கீடு எழுதப்படும் படிசூள், ஆசிரியனுக்குள்ள அந்தஸ்தும் நூலின் பெறுமதியும், படிசூள் வெவ்வேறு இடங்களுக்குக் கொண்டு செல்லப்படும் தன்மை போன்றவை பற்றியும், நுகர்வு-வாசகர் அல்லது கேட்போர், அவர்தம் பின்னணி, அவர்களின் தேவைகள் நூலின் கவர்ச்சியமிசங்கள் (அழகியல்) போன்றவை பற்றியும் அறிய உதவும். இந்தத் தரவுகள் தனித்தனியாகவும் ஒருமித்தும் அச்சமுதாயத்தின் அறிவு, அழகியல் தொழிற்பாடுகள் பற்றி அறிய உதவுகின்றன.

இவ்வாறு நோக்கும்பொழுது தான், ரூல்ஃப் கோஹன் (Ralph Cohen) அவர்

கள் கூறியது போன்று, இலக்கியவரலாறு என்பது, வரலாற்று நடைமுறையின் இன்றியமையா அங்கங்கள் எனும் வகையில், காலச்சிரம அடிப்படையில் அமைந்துள்ள இலக்கிய ஆக்கங்கள் பற்றிய ஆய்வு ஆகும்" என்பது நன்கு தெளிவாகும்.⁵

இலக்கியங்களைச் சமூக உருவாக்கத்தில் இன்றியமையா அமிசங்களாகக் கொள்வல் வேண்டும். உண்மையில் இலக்கிய உருவாக்கம் இவ்வாறு சமூக உருவாக்கம் முழுமை அடைவதில்லை.⁶ எனவே சமூக உருவாக்கத்தில் மேலாண்மை பெறும் சக்திகள் கருத்து நிலைகள் ஆகியன இலக்கியத்தினுள் இலைமறை காயாகத் தொழிற்படும். இது, முக்கியமாக, எத்தகைய இலக்கியங்களுக்கு யாருடைய ஆதரவு கிடைக்கின்ற தென்ப திலிருந்து தெரிந்து கொள்ளப்படும் அரசர்களின் தரிசை "வளர்த்தனர்" என்று கொள்ளப்படுகிறது. அந்த வளர்ப்புக்கான அரசியல், சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டுத் தேவைகள் யாவை; அத்தேவைகளை இவ் விலக்கியம் (ங்கள்) எவ்வாறு பூர்த்தி செய்தது(ன). மேலும் இலக்கிய உற்பத்தி யந்திரமயப்படுத்தப்படாதிருந்த (அதாவது அச்சமுறைமை இல்லாதிருந்த) காலத்து, இந்தத்தேவைகள் இலக்கியத்தின் பேணுகையை எவ்வாறு தீர்மானித்தன என்பது மிக முக்கியமான ஒரு விடயமாகும். (இன்று தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் நாம் "பேணப்பட்ட" இலக்கியங்களை வைத்துக்கொண்டே "பண்புகளை" வகுக்கின்றோம். பேணப்பட்டவைக்கு மேலே எதுவும் எழுதப்படவில்லையா? பேணப்பட்டவை பேணப்பட்டமைக்கான காரணங்கள் யாவை; பேணப்படாதவை யாவை? அவை எத்தகையவனவாக இருத்தல் கூடும்?)

இலக்கியத்தைக் காலத்தின் கண்ணாடியாக, சமூகத் தொழிற்பாடுகளின் பலாபலனாக, பெறுபெறுக மாத்திரமே கொள்ளும் ஒரு நிலைப்பாடு எமது இலக்கிய வரலாற்றின் எடுகோள்களில் ஒன்றாக அமைந்துள்ளது. இலக்கியத்தைச் சமூகக் காரணங்களின் பலாபலனாகக் கொள்ளும் நாம், இலக்கியம் சமூகப் பலாபலன்களை ஏறி

படுத்தும் புலமைச் சக்தியாகத் தொழிற் பட்டுள்ளமைபற்றி எமது இலக்கிய வரலாற்றில் நோக்குகின்றோமா என்பது பற்றிச் சிந்தித்தல் வேண்டும்.

இக்கட்டத்தில் இலக்கியத்துக்கும் சமூகத்துக்கும்ள்ள தொடர்புறவைப் பிம்பக் கோட்பாடாகக் (கண்ணாடியில் தெரியும் பிம்பம் போன்றதாகக்) கொள்ளாது, "பட்டெறிவுச் சிந்திப்பு" ஆகக் கொள்ளுதல் அவசியமாகும். அதாவது சமூக நிலைமைகள், நடைமுறைகள் ஆசிரியனது கற்பனையை, சிந்திப்பைத் தூண்டிவிட, அச்சிந்திப்பு, பட்டுச்சிதறும் ஒளிக்கதிர்கள் போன்ற ஒரு அழகியற் படைப்பைத் தோற்றுவிக்கின்றது என்றே கொள்ளல் வேண்டும். வெறுமனே பிம்பப் பிரதிபலிப்பே இலக்கியம் எனின், ஆசிரியர் திறன், கற்பனை வளம் ஆகியன பற்றி நாம் போதிய கவனஞ் செலுத்தியவர்களாக மாட்டோம். அத்தகைய ஒரு பார்வை கம்பனுக்கும் ஒட்டக்கூத்தனுக்கும், சுப்பிரமணிய பாரதிக்கும், கோபாலகிருஷ்ண பாரதிக்கும், புதுமைப்பித்தனுக்கும், புனிதனுக்கும் வேறுபாடு காட்டாத இயந்திரமுழிசலாகவே போய்விடும்.

காலம் எழுத்தை 'உற்பவிக்கின்றது' என்பது எத்தனை உண்மையோ, அத்தனை உண்மையானதே எழுத்துப் காலத்தை உற்பவிக்கின்றது எனும் கூற்றும். கம்பன் சோழர் காலத்தின் உற்பத்திதான் அதே வேளையில், சோழர் காலத்துச் சிறப்புக்களில் உருவகமும் அளித்தான். அவனிலே தான் சோழர் காலத்தின் இலக்கியச் சிறப்புகள் பூரணமடைகின்றன இளங்கோவின் சிலப்பதிகாரத்திலேதான் சி. பி. 600க்கு முற்பட்ட தமிழ் இலக்கியம் முழுமை பெறுகின்றது. பாரதியின் எழுத்துக்களிலேதான் தமிழர் சிந்தனையின் புதுயுக மாற்றங்கள் சந்தேகமற்ற உருவாகத்தைப் பெறுகின்றன.

இவ்வாறு நோக்கும்பொழுது காலம் இலக்கியத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது எனும் வாய்ப்பாட்டை மாத்திரம் உச்

சாடலம் செய்வதைச் சிறிது குறைத்து, இலக்கியம் 'காலத்தை' நிர்ணயஞ் செய்கின்றது (அதனால் 'தோற்றுவிக்கின்றது') என்ற உண்மையையும் நாம் உள்வாங்கிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

இலக்கிய வரலாற்றின் மிக முக்கியமான பணி ஓர் ஆக்கத்தின் கடந்தகால முக்கியத்துவத்தையும் நீகர்கால இயையும் அறிந்துகொள்வதாகும். இலக்கிய வரலாற்றின் பொருளாகவும் நளமாகவும் அமையும் இலக்கிய ஆக்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திலே தோன்றியது. ஆனால் அது தொடர்ந்தும் பயிலப்படுவது. அதாவது தோன்றிய காலத்துக்குப் பின்னரும் பயிலப்படுவது. அவ்வாறு அது (பின்னொரு காலத்தில்) பயிலப்படும்பொழுது, அது எவ்வாறு (அதனைப் பயில்வோரைக்) கவர்கின்றது? உதாரணமாகச் சிலப்பதிகாரத்தை நாம் இன்று அது பழந்தமிழலக்கியம் என்பதற்காக மாத்திரமே பயில்கின்றோமா? அன்றேல் | அத்துடன் அதன் 'கவர்க்கி'க் காகப் பயில்கின்றோமா? அப்படியாயின் அவ்வறைய கவர்க்கிக்கும் இன்றைய கவர்க்கிக்கும் ஒரு தொடர்புண்டா? மேலும், சிலப்பதிகாரத்தின் பொருள் எவ்வதனைக் கொள்கின்றோம்? இதுவில் அன்று, இன்று என்று பாகுபாடு காட்டத்தக்க வகையில் பொருள் அழுத்த வேறுபாடு உண்டா? 11

இலக்கிய வரலாறு சமூக வரலாற்றுக்கு உதவும் வகையினை மேற்கூறிய விடயங்கள் நன்கு தெளிவுபடுத்துகின்றன. இலக்கிய வரலாறு இவ்வாறு சமூக வரலாறு பூர்த்தியாகாது என்னும் நிலையை மேற்கூறிய வாதங்கள் நிலைநாட்டுகின்றன.

இறுதியாக, இலக்கியத்தின் 'பண்பு' எவ்வாறு சமூகவரலாற்றின் அச்சாணியாக அங்கம்கின்றது என்பதனை நோக்குவோம்.

11 இலக்கிய ஆக்கங்கள் சமூக மனிதனை அவனது ஆன்மீக வாழ்வின் பன்முகப் பாட்டுடனும், அவனது உணர்வுக்கும் சிந்தனைக்குமுள்ள முரண்பாடுகளுடன்

லும், சமூகத்துடன் அவனுக்குள்ள உறவுகளுடனும், அவனது 'அக' வாழ்க்கையுடனும் 'புற' நடத்தை களுடனும் வெளிக்கொணருகின்றன. இவற்றின்மூலம் தாம் தனிமனிதனுக் கும், அவனது வாழ்க்கையின் வர லாற்றுப் பின்புலத்துக்குமுள்ள இளைப் புக்களை, அவனது சமூகச் சூழலின் இயல்புகளை, கருத்துக்களின் மோதல் களை, சமூக மோதல்களை, நிர்ணயஞ் செய்யும் வரலாற்றுப் பின்புலத்தை, அறிந்துகொள்கிறோம். இவை யாவற் றுள்ளும் அவன் தன்னைத்தான் சுடு படுத்டிக்கொள்ளும் வகையில் அவனது தனிமனிதத் தன்மையின் முழுமை நிர்ணயமாகின்றது. இந்த சுடுபடுத் துகையானது, அடிப்படைக் கொள்கை யளவில் கலைநிலைப்பட்ட இந்த அறி முறையிலிருந்து வேறுபட்டதல்ல'.¹ ('கலைநிலைப்பட்ட அறிமுறை' என்பது இலக்கியம் கலையாதலால் அது உலக உண்மைகளை அறிந்துகொள்ளும் 'அறி முறை'யினைக் குறிப்பிடுகின்றது')

இலக்கிய வரலாறு என்பது இலக்கியத் தின் இலக்கியத் தன்மையை உணர்ந்து கொண்டு அந்த வட்டத்தினுள் நின்றுகொண்டு அந்த இலக்கியம் எவ்வாறு வரலாற்றின் இன்றியமையாத அங்கமாகத் தெயுழிப்படுகின் றது என்பதை, அறிவதேயாகும்.

இலக்கிய வரலாறு பற்றிப் புத்தூத்த ஜெர்மனிய மார்க்விய விமர்சகர், வால்ட் றர் பெஞ்சமின் (Walter Benjamin) கூறு வது இக் கட்டுரைக்குப் பொருத்தமான முடிப்புரையாகும்.

"... .. இலக்கியம் சமூக சிந்தனையின் கருவியாகிறது. இலக்கிய வரலாற்றின் பணியே, இலக்கியத்தை அவ்வாறு காண்பதுதான். அதனை வரலாற்றின் பொருளாக மாத்திரம் அன்று".

இலக்கியம் சமூக சிந்தனையின் கருவி; அது இவ்வாறு சமூகத்தைப் பூரணமாக விளங் கிக்கொள்ள முடியாது.

அடிக் குறிப்புகள்:

1. தஞ்சைத்தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் கிறப்பிவிருந்து ஆய்வாளனாக ஆறுமாதகாலம் தமிழகத்திற் பணியாற்றியபொழுது, தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களுக் கும், ஆய்வு நிலையங்களுக்கும், ஆய்வாளர் கழகங்களுக்கும் சென்று அங்குள்ள சமூக விஞ்ஞானப் பெருந்துறை அறிஞர்களோடு கலந்துரையாடும் வாய்ப்புக் கிட்டிற்று. அவ்வேளைகளிற் சமகாலத் தமிழக வரலாற்றெழுது முறையின் (Contemporary Historiography in Tamilnadu) போதாமைகள் பற்றி வற்புறுத்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

வரலாறு என்னும் பயில்துறை தனக்கென ஒரு சிந்தனையொழுங்கு நெறியினைக் கொண்டது. அதன் சில துறைகள் தமிழ் நாட்டின் பயிலப்படாதும் தெரியப் படாதுமிருத்தலால், தமிழ்ச் சமூகத்தினை விளங்கிக்கொள்வதற்கான ஊறுபாடுகள் அதிகரித்துக்கொண்டு செல்கின்றன. இவ்விடயம் பற்றி மதுரைவரலாற்றுக் கழகத் தினருடன் நடத்திய கலந்துரையாடலின் தொடக்கவுரை இங்கு கட்டுரையாகக் கருக்கித்தரப்படுகின்றது.

2. ஜீன் ஹெக்ட். Social History பற்றி (History இன் கீழ் பார்க்க) International Encyclopaedia of Social Sciences. U. S. A., 1968.

1. ஐ. கொன் Sociology and History இக் கட்டுரை Soviet Studies in Sociology (மொஸ்கோ - 1979) பக் 67 இல் உள்ளது.
- 4' பெறி அண்டேசன் - Lineages of the Absolutist State இலண்டன் 1974 பக் 11, அழுத்தம் இக்கட்டுரையாசிரியருடையது.
5. ரோமிலா தாப்பர் - Ancient Indian Social History, புதுதில்லி - 1978.
- 6 கதலீன் கெள - அ) Modes of Production in Southern India - Economic & Political Weekly - Delhi Feb. 1980 - Sp. Supplement
ஆ) Rural Society in South East India, Cambridge - 1981
7. இதுபற்றிய விரிவான விளக்கத்திற்கு விரைவில் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிடவிருக்கும் எனது "Literary History in Tamil - a historiographical analysis எனும் ஆங்கில நூலைப் பார்க்க
8. ருக்மிப் கொஹெஸ் - New Directions in Literary History U. S. A. 1974. பக். 2
9. இதுபற்றி ரேமண்ட் விஸ்லியம்ஸ் எழுதியவற்றை நோக்குக.
10. ரொபேட் வய்மான் (Robert Weimann) என்பாரின் Studies in Literary History & Society எனும் நூலைப் பார்க்க, (இலண்டன்)
இப்பண்டினை அவர் 'Past Significance and Present meaning of a work என்பார்.
11. மரியா ரூர்கன்யான் - Aesthetics and the Development of Literature
- மொஸ்கோ - 1980, பக். 145

O > நீதி < O

நீதி வெகு ஆழமானது; மிக மிக நீளமானது. 'பங்கயத்தயனு மாலறியா நீதி' என்பது மணிவாசகம். நீதியின் ஆழத்தையும் நீளத்தையும் காணுதற்குப் பிரமலிஷ்ணுக்களுக்குக்கூடச் சத்த அறிவு போதிய அளவுக்கு உண்டாகவில்லை.

வழியில் ஒரு பொருளைக் கண்டு எடுக்கின்றோம். பொருளுக்குரியவர் இன்னாரென்று தெரிகின்றது. விசாரித்து நிச்சயஞ் செய்யப் போதிய வழிதிறைகளும் இருக்கின்றன. பொருளை அதற்கு உரியவரிடம் ஒப்பிப் பதே நீதி என்று அறிவு சொல்லுகின்றது. வஞ்சகம் அந்த அருமந்த அறிவை மழுக்கி மாயஞ் செய்துகொடுக்கிறது

இலக்கியகலாநிதி - பண்டிதமணி - சி. கணபதிப்பிள்ளை

உடற் பருமனும் நீரிழிவு நோயும்

திரு. த. குகதாசன்,
முன்னும் வருடம்,
மருத்துவபீடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

இவ்விடயம் சம்பந்தமான ஆய்வானது 1985 ல் யாழ் பல்கலைக்கழக, மருத்துவபீடத்தில் பேராசிரியர் K. பாலசுப்பிரமணியத்தின் மேற்பார்வையின் கீழ் பரிசோதனை ரீதியாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவ் ஆராய்ச்சியின் நோக்கங்களுள் ஒன்று மாணவர்களை ஆராய்ச்சிக்குத் தூண்டுவதும், சிறந்த ஆராய்ச்சியாளர்களை எதிர் காலத்தில் உருவாக்குவதற்கு வழியமைப்பதுமாகும். இவ்வாராய்ச்சி சம்பந்தமான திருத்தங்கள் விமர்சனங்கள் ஆலோசனைகள் என்பன இப்பரிசோதனை ரீதியான ஆராய்ச்சியின் மேலதிக அறிவிருத்திக்கு வரவேற்கத்தக்கவையாகும்.

நான்கு நாள் மாற்றமடைந்து செல்லும் சமூகச்சூழலில் பல்வேறுபட்ட தன்மையுடைய மனிதர்களை நாம் தினந்தோறும் சந்திக்கிறோம். அவர்களுள் அநேகமானவர்கள் பருத்த தோற்றமுடையவர்களாக (Obese) இருப்பதையும், அவர்கள் விரக்தியுற்ற நிலையில் வாழ்பவர்களாக இருப்பதையும் கண்டு கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது. இவர்கள் சமூகப் பொதுவிகழ்ச்சிகளில் முன்னணி வகிப்பதில் தம்

மைத் தாமே தடுத்துக் கொள்கின்றனர். இதற்கான காரணங்கள் பெரிதும் உளவியல் சம்பந்தமானவையாகவே காணப்படுகின்றன. அவைகளுள் ஒன்று அவ்வாறு பருத்த தோற்றமுடைய மக்கள் சமுதாயத்தில் உள்ள மக்கள் தம்மை "நீரிழிவு நோயாளர்கள்" (Diabetes) அல்லது "நீரிழிவு நோய்க்கு ஆளாகக்கூடியவர்கள்" (Potential Diabetes) என்ற வட்டத்துக்குள்ளே அடக்குவார்கள் என்ற உளவியல் ரீதியான தாழ்வுணர்வே அதற்குரிய காரணமாகும்.

எமது இன்றைய வளர்முக சமுதாயத்தில் நீரிழிவு (Diabetes) என்பது ஏனைய சமுதாய நோய்கள் போன்று மிகவும் சாதாரணமானதாகவே காணப்படுகின்றது. அதே நேரத்தில் இச்சமுதாயத்தில் பருத்த தோற்றமுடையவர்கள் பரந்து வாழ்வதையும் கண்டு கொள்ளக்கூடியதாகவுள்ளது.

பொதுவாக நீரிழிவு (Diabetes) என்று கூறும்போது சிறந்தோன் சீனிச்சத்து சேர்ந்து வெளியேறுவதைக் குறித்து நிற்பிறது. இதில் பிரதானமான சீனிச்சத்தா

என்று குளுக்கோஸ் (Glucose) வெல்லத் தையே இங்கு குறிப்பிடுகின்றது. சாதாரணமாக, குருதி வெல்லமானது சிறு நீரகத்திலுள்ள கலங்கோளத்தினால் (Glomeruli) வடிகட்டப்படுகின்றது. வடி திரவத்தில் உள்ள குளுக்கோசானது சிறுநீரக சிறு குழாய்களினால் (Renal tubles) மீள உறிஞ்சப்பட்டு மீண்டும் குருதியினால் சேர்க்கப்படுகின்றது. வடிகட்டப்பட்ட திரவமானது சிறுநீரகம் மூலமாக வெளியேறுகின்றது. ஆனால், சில சந்தர்ப்பங்களில் குருதி வெல்லமானது ஒரு குறிப்பிட்ட மட்டத்திலும் பாரீக்க (Renal Thershold) அதிகரிக்கும் போது வடிகட்டப்பட்ட திரவத்திலுள்ள முழுவெல்லமும் சிறுநீரகச் சிறு குழாய்களினால் முற்றாக மீள உறிஞ்சப்பட முடியாது போகிறது. இந்நிலையில் வெல்லமானது சிறு நீருடன் சேர்ந்து வெளியேறுகின்றது.

இன்சலின் (Insulin Hormone) என்னும் ஓமோன் ஆனது தசையில் உள்ள கலங்களினால் (P. noceas) சுரக்கப்படுகின்றது. இந்த ஓமோனானது குருதியின் அதியுயர் வெல்லச் செறிவினைக் குறைத்து அதனைக் குருதியில் நிலையான மட்டத்தில் வைத்திருப்பதற்கு உதவுகின்றது. இந்த ஓமோன் சுரப்பதில் தடைகள் ஏற்படும் போதோ (Impairment of Secretion) அல்லது அதன் தொழிற்பாட்டில் தடை ஏற்படும் போதோ (Dysfunction) குருதியில் வெல்லச் செறிவானது அதிகரிக்கின்றது. இது குறிப்பிட்ட எல்லையினைத் (Renal Therestold) தாண்டும் போது சிறு நீருடன் குளுக்கோஸ் வெளியேறுகின்றது.

எவ்வாறாயினும் எமது சமூக மக்களிடையே பருத்த தோற்றமுடைய மக்கள் தமது பிற்பட்ட வாழ்க்கையில் நீரிழிவு நோய்க்கு உள்ளாகக் கூடியவர்கள் என்று

ஓர் நம்பிக்கை நிலவி வருகின்றது. (Obese are prone to get diabetes later in their life

இவ்வாறான நம்பிக்கைகளை மேலும் உறுதிப் படுத்துவதாக வைத்தியசாலை அறிக்கைகளின் தரவுகள் அமைந்துள்ளன அதாவது, நீரிழிவு நோயினால் பீடிக்கப்படுகின்ற அநேகமான நோயாளிகள் பருத்த தோற்றம் உடையவர்களாகவே இருக்கின்றனர். இந்தப் பரிசோதனை ரீதியான ஆய்வானது இரு படிக்களைக்கொண்டது.

அ. இவ்வகையான நம்பிக்கையானது நியாயமானதோ அல்லது நியாயமற்றதோ என்பதை உறுதிப்படுத்துவது

ஆ. மேற்குறிப்பிட்ட வாதம் நியாயமானதாயின் அதற்கான காரணிகளைக் கண்டறிவதும், அவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான சிழ்வரும் வழிமுறைகளைக் கொண்டிருக்கும்.

அ) இயற்கைரீதியானது

ஆ) உணவரீதியானது

இ) மருத்துவரீதியானது.

நாம் இங்கு முக்கியமாகக் குறிப்பிடுவது யாதெனில் "ஆ" படி இன்னமும் ஆய்வு செய்து முடிக்காமையினால் இந்தக் கட்டுரையின் முடிவானது "அ" படிமுறையைத் தழுவினதாகவும் அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டதாயுமே உள்ளது.

வேறுபட்ட பால், வயது, உடல்நிறை அண்ணளவான உடற்கொழுப்பின் சதவீதம் (Body fat) உடைய மனிதர்கள் தெரிவுசெய்யப்பட்டு, அவர்களுடைய உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள் அறியப்பட்டது. அவர்களுடைய Fasting blood glucose இன் அளவும் அறியப்பட்டது. கட்டுப்

படுத்தப்பட்ட நிபந்தனைகளின்பிற் Glucose tolerance test செய்யப்பட்டு இரண்டு மணித்தியாலங்களின்பின் குருதியின் குளுக் கோஸ் வெவ்லத்தின் அளவு அறியப்பட்டது. இப் பெறுமானங்கள் முதலில் குறிப்பிட்ட பல்வேறு காரணிகளுடன் - வேறு படும் மனிதர்களுடன் - ஒப்பீடு செய்யப்பட்டது. ஒவ்வொருவரினதும் நீரிழிவு பற்றிய குடும்பப் பின்னணி பற்றியும் ஆராயப்பட்டது.

செயல்முறை:

அ) Glucose tolerance test

அ) Somogy's method இனூல் குருதியின் வெவ்லத்தின் செறிவு கணிக்கப்பட்டது.

ஆ) Benedict's method இனூல் சிறுநீரின் வெவ்லத்தின் அளவு கணிக்கப்பட்டது.

இ) Harpenden's skintold caliber method இனூல் உடலின் அண்ணளவான கொழுப்பின் வீதம் அறியப்பட்டது.

ஆண்கள் 20% இற்கும், பெண்கள் 25% இற்கும் மேற்பட்ட கொழுப்புக் கொண்டிருப்பின் அவர்கள் obese ஆனவர்கள் என கருதப்பட்டுள்ளது. (செயல் முறைகள் யாவும் யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவபீட உயிரியல் இரசாயனத் துறையினால் ஆங்கீ காரம் வழங்கப்பட்டதை அடிப்படையாகக் கொண்டது.)

கிழ்வரும் முன்னெச்சரிக்கைகள் Glucose tolerance test இன்பொழுது எடுக்கப்பட்டது.

அ) இப்பரிசோதனையானது இரவு உணவு உட்கொண்டபின் (After the night pasting) காலைவில் செய்யப்பட்டது.

ஆ) மட்டுப்படுத்தப்பட்ட காபோவைதரேற்று (CHO)உணவே இரவு உணவுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டது

இ) பரிசோதனையின்போது பரிசோதனைக்குட்படுத்தப்பட்ட நபருக்கு நீரைத் தவிர்த்து வேறு எதுவும் குடிக்கக் கொடுக்கப்படவில்லை

ஈ) பரிசோதனையின்போது புகைத் தலோ அல்லது மது அருந்துதலோ அனுமதிக்கப்படவில்லை

உ) குருதியின் மாதிரிக்கு உடனடியாக சோடியம் புளோரைட்டும் சோடியம் ஏக்சலேற்றும் சேர்க்கப்பட்டது

ஊ) இப் பரிசோதனைக்குப் பாவிக்கப்படும் மருந்துகள் முன்று நாட்களுக்கு முன்பே பாவிக்கப்படுவது தடுக்கப்பட்டது

எ) பரிசோதனைக்கு முன்பும், பரிசோதனையின் பொழுதும் உடற்றொழிற் பரடுகள் (Physical activities)கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பால் வயதா	உடல்திறை	உடற் கொழுப்பு	உணவுப் பழக்க வழக்கம்	தொழில்	Fasting Glucose அளவு	2hr குளுக் கோஸ் அளவு	சிறுநீரில் குளுக் கோஸ் அளவு
1. ஆண் 22	58 கி. கி.	—	வழலையானது	மாணவன்	68.00—67.00	63.00—69.00	இல்லை
2. பெண் 21	78 கி. கி.	25	கலப்புணவு புரதம் கூட	மாணவி	64.00—70.00	52.00—48.00	0.1
3. ஆண் 21	75 கி. கி.	40	கலப்புணவு கொழுப்புக்கூட	மாணவன்	67.00—70.00	45.00—46.00	0.1
4. ஆண் 25	78 கி. கி.	23	கலப்புணவு	எழுது விசைஞர்	86.10—75.60	48.00—52.00	0.1
5. ஆண் 38	76 கி. கி.	25	கலப்புணவு மாப்பொருள் கூட	வியாபாரி	82.00—80.00	54.00—69.00	0.1
6. பெண் 35	70 கி. கி.	40	கலப்புணவு கொழுப்புக் கூட	தொட்டம் வீட்டுவலை	83.00—84.00	60.00—60.00	0.3
7. ஆண் 40	70 கி. கி.	22	கலப்புணவு மாப்பொருள் கூட	கட்டிட வேலை	86.40—88.00	56.15—62.00	0.2
8. ஆண் 42	65 கி. கி.	21	தரவர உணவு மாப்பொருள் கூட	பொறியாளர்	86.00—89.00	70.00—68.00	0.2
9. ஆண் 43	63 கி. கி.	23	கலப்புணவு மது அருந்துபவர் மாப்பொருள் கூட	பொயிஸ்	87.00—86.00	75.00—73.00	0.3
10. பெண் 60	65 கி. கி.	30	கலப்புணவு மாப்பொருள் கூட	—	86.00—85.00	110.00—15.00	0.4

நபர்கள் 1, 2, 3, 4, 5 நீரிழிவு நோய் அற்றவர்கள்.

நபர்கள் 3, 5 நீரிழிவு நோய் உள்ளவர்கள்

நபர் 9 நடுத்தரமான நீரிழிவு உள்வவர்

நபர் 10 நீரிழிவு உடையவர்.

நபர் 9, 10 ஆகியோரது பெற்றோர்கள் நீரிழிவு உடையவர்கள்.

முன் உள்ள தரவுகளில் இருந்து எடுக்கப் படக்கூடிய தீர்மானங்களை வருமாறு:

அ) எல்லாப்பருத்த தோற்றமுடையவர்களினதும் (obese) Fasting blood glucose இன் அளவு சாதாரணமானவர்களின் Fasting blood glucose இன் அளவிலும் பார்க்க உயர்வானதாக உள்ளது. (Fasting blood glucose அளவு என்பது ஒருவரின் இயற்கையாய் உள்ள குருதியின் வெல்லச் செறிவு)

ஆ) பருத்த தோற்றமுடையவர்களின் அதிகரிக்கும் வயதுடன் அவர்களின் Fasting blood glucose இன் செறிவு அதிகரிக்கின்றது.

இ) நடுத்தர வயதுடையவர்கள் வயது சென்றவர்களிலும் பார்க்கக் குளுக்கோஸின் ஏற்றத்தைத் திறமையாகத் தாங்கக் கூடியவர்கள்.

ஈ) கூடும் உடல் நிறையுடன் சிறுநீரில் வெளியேறும் வெல்லத்தின் அளவும் அதிகரிக்கின்றது.

உ) கூடுதலாக மாப்பொருள் உணவு உண்பவர்களின் Fasting blood glucose இன் அளவு கூடுதலாக உள்ளது. அத்துடன் அவர்களின் குளுக்கோஸ் ஏற்றத்தைத் தாங்கும் தன்மை (Glucose tolerate) குறைவாக உள்ளது.

ஊ) எளிய வேலை செய்பவர்களின் (Sedentary works) இன் Fasting blood

glucose இன் அளவு குறைவாகவும் அதே நேரம் சிக்கலான வேலைகள் (Stress related works) செய்பவர்களின் Fasting blood glucose இன் அளவு உயர்வாகவும் உள்ளது.

பருதுகோள்கள்:

அ. பருத்த தோற்றமுடையவர்களின் Fasting blood glucose இன் அளவு இயற்கையாகவே உயர்வாக உள்ளது. அத்துடன் அவர்கள் கூடுதலாக மாப்பொருள் கொண்ட உணவுகளை உண்ணும்போது தசையிலுள்ள கலன்கள் தொழில் ரீதியில் கூடுதலான நெருக்கடிக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றன. தொடர்ச்சியான இவ்வித தொழில் ரீதியான நெருக்கடி அக் கலன்களின் தொழிற்பாட்டைப் பிற்பட்ட வாழ்க்கைக் காலத்தில் பாதிக்கக் கூடிய சாத்தியப்பாடு அதிகம். இதனால் இன்சலின் ஓமோன் சுரத்தல் வீழ்ச்சியடையலாம்.

ஆ. ஆகவே பிற்பட்ட வாழ்க்கைக் காலத்தில் குருதியின் வெல்ல அளவைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவான இன்சலின் ஓமோன் இல்லாமையினால் அவர்கள் அந் உயர் குளுக்கோஸ் செறிவை அடைந்து அது Renal Threshold ஐ மாற்றும் போது நீரிழிவு நோய்க்குள்ளாகலாம்.

இ. வயது அதிகரிக்கும்போது Renal threshold குறைவடைகின்றது. பருத்த தோற்றமுடையவர்களின் Fasting blood glucose இன் அளவு உயர்வாக இருப்பதனால் அவர்கள் மிக இலகுவில் Renal threshold ஐத் தாண்டக்கூடிய சாத்தியம் அதிகம்.

ச. நடுத்தர வயதுள்ளவர்களின் உணவுக் கால்வாயில் Gastrin Intibiting peptide (G. I. P.) எனும் ஒமோன் சுரத்தல் வீழ்ச்சியடைவதால் இன்சுலினின் அளவு குறைபக் கூடிய சாத்தியங்கள் அதிகம்.

உ. பருத்த. தோற்றமுடையவர்களின் உடலில் இன்சுலின் வாங்கிகள் (Insulin reptors) இன் எண்ணிக்கை குறைவு

அல்லது வாங்கிகள் இன்சுலினுடன் பிணைக்கும் சக்தி குறைவு. (Less binding capacity) அல்லது இவை இரண்டும் சேர்ந்திருக்கலாம். இதனால் இன்சுலினின் தொழிற்பாடானது குறைவாகவே உள்ளது. அந்நிலையில் குருதியின் வெல்லச் செறிவானது அதிகரிக்கின்றது. இது Renal threshold ஐத் தாண்டும் போது நீரிழிவுநோய் ஏற்படக்கூடிய சாத்தியப்பாடு அதிகம்.

✽ தமிழ் மொழி ✽

“திராவிட மொழிகளுள் தமிழ் மொழியே மிகத் தொன்மை வாய்ந்ததும் பெருவளம் பொருந்தியதுமாகும். மிகவும் சீர்திருந்தியது மான உயர்தனிச் செம்மொழியாகும். சொல்வளமும் மிகுந்தது. அளவிடவொண்ணாப் பண்டைக்காலம் முதல் பயின்று வருகிறது.”

— கியர்லன் —

தமிழ்மொழி வரலாற்றில் உடம்படு மெய்யின் இடம்

திரு. பொ. செங்கதிர்ச்செல்வன்,
தமிழ் சிறப்பு - பகுதி II,
கலைப்பிடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

உடம்படுமெய் (Glide) விட்புணையைத் தடுக்க வருவது (Prevention of hiatus) என்பர் மொழியியலாளர். இவ்வாறான உடம்படுமெய் இரண்டு உயிரெழுத்துக்கள் புணர்ச்சி எல்லையிலே வருமிடத்து அவற்றை ஒன்று சேர்ப்பதற்குத் தோன்றுதல் பற்றித் தமிழ் இலக்கணகாரர் விதி வகுத்துள்ளனர். புணர்ச்சி அகப்புணர்ச்சி (Internal Sandhi), புறப் புணர்ச்சி (External Sandhi) என இரு வகைப்படும். அகப்புணர்ச்சி என்பது சொல்லுக்கிடையே நிகழ்வது. (கோ + இல் = கோயில்/கோவில்) புறப் புணர்ச்சி என்பது ஒருசொல்லுக்கும் இன்னொரு சொல்லுக்குமிடையில் நிகழ்வது. (அவளே + அழகி = அவளேயழகி) இந் நிகழ்வுகளின்போது உடம்படு மெய்யின் செயற்பாடு பற்றியும் தற்கால நிலைமை பற்றியும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பொதுவாகத் திராவிட மொழிகள் எல்லாவற்றிலும் இரண்டு உயிர்களிடையே உண்டாகும் இடைவெளி ல், ய், ம், ற், ன் ஆகிய மெய்களால் தடுக்கப்படும் என Robert Caldwell¹ கூறுகிறார். தமிழ் மொழி

யைப் பொறுத்தவரை தமிழ் இலக்கண காரர்களால் ய், வ் என்பனவே உடம்படு மெய்களாகக் கொள்ளப்பட்டன. "தமிழ் மொழியின் ஒட்டுநிலைத் தன்மையினை நிலை நிறுத்துவதற்காக அருகருகாகவரும் உயிர்களை தனித்துவம் உடையனவாக மாற்றம் எதுவுமின்றி உச்சரிப்பதற்கு ஏதுவாக உடம்படு மெய் தோன்றுகின்றது எனலாம்"² என்பர் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்.

இனி, தமிழ்மொழியில் உடம்படுமெய்யின் வரலாற்றை நோக்குவோம். எமது ஆதியிலக்கண நூலாசிரியராகிய தொல்காப்பியர்,

"எல்லாமொழிக்கும் உயிர்வரு வழியே
உடம்படுமெய்யின் உருவு கொளல்

வரையார்"³

எனக் கூறுவதால் இரண்டு உயிர்கள் அருகருகே வருமிடத்து உடம்படுமெய் புணர்த்து தலை வற்புறுத்தவில்லை எனத் தெரிகின்றது. குத்திரத்தில் "உருவுகொளல் வரையார்" எனக் கூறுவதால் அது கட்டாய நியதியாகக் கொள்ளப்படவில்லை எனக் கொள்ளலாம்.

தொல்காப்பியர் இவ்வாறு கூறிய காலம் தமிழ் மொழியில் பாகத மொழியின் செல்வாக்கு ஏற்பட்ட காலம் எனலாம். "பாகத மொழிக்காலத்தில் ஒருசொல்லினுள்ளேயே, இடையில் ஒலிக்கும் சில மெய்யெழுத்துக்கள் மறைய இரண்டு உயிரெழுத்துக்கள் தொடர்ந்து வந்தன.

சங்கத மொழி - ராஜ ; பாகதம் - ராஅ
 சங்கத மொழி - ருப ; பாகதம்-ருஅ"⁴
 இவ்வாறு உடம்படுமெய்யில்லாது உயிர்கள் தொடர்ந்துவருதல் தொல்காப்பியர் கருத்துக்கான பின்னணியாகலாம் என்பர் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை

தமிழிலும் ஏனைய திராவிட மொழிகள் போல இடைக் காலத்திலே உடம்படுமெய் புணர்த்துதல் அவசியமாக இருந்திருக்கின்றது. தொல்காப்பியருடைய மேற்கூறிய சூத்திரத்திற்கு உரைவகுத்த நச்சினூர்க்கினியர்,

"அவை யகரமும் வகரமும் என்பது முதலால் பற்றிக்கோடும்

'உடம்படுமெய்யே யகாரவகாரம் உயிர் முதன் மொழி வருஉங்காலையான' எனவும்

'இறுதியும் முதலும் உயிர்நிலை வநினே உறுமென மொழிப உடம்படுமெய்யே' எனவும் கூறினாராகலின் உயிர்க்குள் இகர ஈகார, ஐகார ஈறு யகர உடம்படுமெய் கொள்ளும் அல்லாதன எல்லாம் வகர உடம்படுமெய் கொள்ளும் என்று உணர்க'' என்று கூறப் பின்வரும் உதாரணங்களைத் தருகின்றார்.

யகர உடம்படுமெய்

- இ — கினி + அழகிது = கினியழகிது
- ஈ — ருரி + ஓப்புலாள் = ருரிஇயோப்புலாள்
- ஐ — வரை + அரமகளிர் = வரையரமகளிர்

வகர உடம்படுமெய்

- அ — விள + அழகிது = விளவழகிது
- ஆ — பலா + அழகிது = பலாவழகிது
- உ — கடு + அழகிது = கடுவழகிது

- ஊ — பூ + அழகிது = பூவழகிது
- ஊ — கோ + அழகிது = கோவழகிது
- ஊ — கௌ + அடைந்தது = கௌவடைந்தது

ஏகாரத்தின்புள் வகர யகர உடம்படுமெய்கள்

ஏ < 'ஏளியவளொருத்தி பேடியோ வென்றார் ஏவாடல்காண்க'

இவை தவிர்ந்த விகாரப்பட்ட மொழிகளின் கண்ணும் மேற்கூறிய உடம்படுமெய் தோன்றும்

- மரம் + அடி > மர + அடி = மரவடி
- ஆம் + இருதிணை > ஆ + இருதிணை = ஆயிருதிணை

சூத்திரத்தில் 'வரையார்' என்று கூறியிருப்பதால்

கினி அரிது
 மூங்கா இல்லை
 கோஓனை எனவும் வரும் என்கிறார்

இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் உதாரணங்களையாவும் ஒரு சொல்லும் இன்னொரு சொல்லும் புணரும்போது (அதாவது புறப்புணர்ச்சி (External Samskṛti) நிகழ்கின்ற பொழுது ஏற்படும் விளைவுகளையே சுட்டுகின்றன.

நச்சினூர்க்கினியர் மேற்படி சூத்திரத்திற்குக் கூறிய உரையில் 'முதலால் பற்றிக்கோடும்' என்று கூறி இரண்டு சூத்திரங்களைத் தந்திருக்கின்றார். அச் சூத்திரங்கள் அகத்தியச் சூத்திரங்களாயிருக்கலாம் என்பது அறிஞர் முடிபு. "அகத்தியத்திற் சில சூத்திரங்களே கிடைத்துள்ளது. அவை பழைய உரைநூல்களுள் ஆங்காங்கு காணப்பட்டவை. அவை யாவற்றையும் தொகுத்துப் பேரகத்தியத் திரட்டு என்னும் பெயருடன் பவானந்தப்பிள்ளை வெளியிட்டுள்ளார். அச்சூத்திரங்களின் மொழிநடை அவை கூறும் பொருள் முதன்யவற்றைக் கொண்டு அவையாவும் சங்க காலத்துக்குப் பிற்பட்டவை எனக் கொள்ளலாம். தமிழ்மொழிக்கும் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும்

தொன்மையும் சிறப்பும் அளித்தற் பொருட்டு பிற்காலத்தவர் ஒருவர் இயற்றிய நூலொன்றை அகத்தியர் மேற்கமத்தி அது சங்ககாலத்தில் அகத்தியராற் செய்யப்பட்டது எனக் கூறினர் என்று கொள்ளாதலே பொருத்தமுடையது'' எனக் K. N Sivarajapillai 'Agastya in the Tamil Land' என்ற நூலில் கூறுவதாகப் பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் தமது 'தமிழர் சார்மி'ல் கூறி அகத்தியத்தைச் சங்க நூல்களில் ஒன்றாகக் கருதமுடியாது என்கிறார். எனவே, இலக்கியங்களில் இருந்து உதாரணங்களை எடுத்தானும் நச்சினர்க்கினியர் முதலாவாக அகத்தியத்தைக் கொள்வது தவறேயாகும். பாகத மொழிச் செல்வாக்கினால் ஏற்பட்ட தமிழ் இலக்கணத்தைக் கூறிய தொல்காப்பியர் காலத்தில் அது அவசிய விதியாக அமைந்திருக்கவில்லை என்பதனைச் சந்தேகமின்றித் தெரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

இந்நிலைமை தொல்காப்பியர் காலத்தில் மாத்திரமன்றிப் பிற்காலங்களிலும் சாசன வழக்கிலே நிலவியதற்குப் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை பல உதாரணங்களைக் காட்டியுள்ளார்.

அ) ஓரே சொல்லினுள்:- கோஇலுக்கு; காணியுளர்; திசைஓர்; ஆஇரம் தேவ ரடிஓர்.

ஆ) பெயர்ச்சொல்லுக்கும் வேற்றுமை உரு புகுமடைநில:- இறைஇல்; திருநெல் வேலிஇல்; நெற்றிஇல்; கரைஇன்; கைஇல்; முடிஓடு³

கி. பி 10ஆம் நூற்றாண்டுவரை பல்லவ பாண்டிய அரசுச் சாசனங்களின் வழக்கும் மேற்காட்டியவாறே இருந்தது⁴ என்பர் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை. ஆனால் இடைக்காலச் சாசனத் தமிழிலே அதாவது நன்னூலுக்கு முன்னும் பின்னும் புறப்புணர்ச்சியில்

உடம்படுமெய் வருதலுமுண்டு, வராமல் விடுவதுமுண்டு⁵ என்பர். கி. மு. 5, 2 ஆம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்தன எனக் கருதப்படும் குகைச்சாசனங்களின் மொழியும் உடம்படுமெய் தொடர்பாகத் தொல்காப்பியர் கால மொழியை ஒத்ததாகத்தான் காணப்படுகிறது. திரு. ஐராவதம் - மகாதேவன் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு முதல் இரண்டிலும் குகைச் சாசனங்களைப் பற்றி ஒவ்வொரு கட்டுரை வாசித்துள்ளார். மேலும் 1966 இல் மதுரையில் நடந்த 'கல்வெட்டுக் கருத்தரங்கிலும் குகைச்சாசனங்களைப் பற்றிக் கட்டுரை வாசித்துள்ளார். இவற்றை அவர் தமிழ்ப் பிராமிச் சாசனங்கள் என்று கூறுவார். மதுரையிலுள்ள மாங்குளம் (அரிட்டாபட்டி) என்ற இடத்தில் கிடைத்த சாசனத்தை அவர் பின்வருமாறு வாசித்துள்ளார்.

VelaRaI nikamatoor koti-oor

'வெள் அறை நிகமதோர் கொடி ஓர்'

இதற்கு, (The) members of (the) Mercantile guild of VelaRa gave (this)⁶ என்று பொருள் கூறியுள்ளார்.

இச்சாசனத்தில் நிகமதோர் கொடி ஓர் என்னும் தொடரில் இ, ஓ என்னும் இரு உயிர்கள் அருகருகே வந்துள்ளன.

இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்களிலும் இதே நிலையைக் காணலாம் என்பர்.

மன்னார்:- இறைஇலி
காலி:- இரண்டா இரத்து.

சோழர் காலத்தில் புத்தமித்திரரால் இயற்றப்பட்ட வீரசோழியமும் உடம்படுமெய் பற்றிக் கூறுகின்றது. ஆனால் அது உடம்படுமெய் என நேரடியாகக் கூறாமல் வகர ஒற்று, பகரஒற்று என்பன உயிர்சறு முன் உயிர் வந்தால் தோன்றுமெனக் கூறுகின்றது

“மூன்று நான்கு ஒன்பதாம்
 உயிர்ப்பின் உயிர்முந்தின்
 ஆன்ற யகாரம் வந்து
 ஆகமமாகும் அல்லா உயிர்க்கு
 ஏன்ற வகாரம் எட்டு ஏற்கும்
 இரண்டும் இறுதி கெட்டுத்
 தோன்றும் நிலையும் ஒரோவிடத்து
 ஆம் என்பர் தாமொழியே!”¹⁰

இதே காலத்தில், தொல்காப்பியத்தை
 முதன் நூலாகக் கொண்டு அதன் விதிக
 காப்போற்றிக் குணவீர பண்டிதரால்
 இயற்றப்பட்ட நேமிநாதம்/சின்னூல் தொல்
 காப்பியம் உடம்படுமெய் பற்றிக் கூறிய
 வற்றையே திருப்பவும் கூறுகின்றது. ஆனால்
 இதுவும் உடம்படுமெய் என நேரடியாகச்
 சுட்டவில்லை.

“மூன்று நான்கு ஒன்பான் உயிர்ப்பின்னும்
 அல்லாத
 ஆன்ற உயிர்ப்பின்னும் ஆவிவரிற்—தோன்
 ரும்
 யகர வகரம் இறுதியிடத்து ஒரோர்
 மகரக்கெட வகரமாம்”

தொல்காப்பிய எழுத்ததிகார 140ஆம்
 குத்திரம், அதற்குரிய உரை, தம்காலத்து
 வழக்கு ஆகியவற்றை நோக்கிய பவணந்தி
 முனிவர் தமது நன்னூலிலே நேரடியாக
 உடம்படுமெய் புகுத்துதலை ஓர் அவசிய
 நியதி ஆகக் குறிப்பிடுகிறார்.

“இ, ஈ ஐ வழி யவ்வும் ஏனை
 உயிர் வழி வவ்வும், ஏமுன் இவ்வீருமையும்
 உயிர்வரின் உடம்படுமெய்யென்றாகும்”¹².
 இதற்கு உரைவகுத்த காண்டிகை உரை
 காரர் பில்வருமாறு கூறுவார்:- “இகர
 ஈகார ஐகாரங்களின் முன்னே யகரமும்
 அ, ஆ, உ, ஊ, ஓ, ஔ எனும் ஏழு
 உயிர்களின் முன்னே வகரமும் ஏசாரத்தின்
 முன் யகரமும் வகரமும் உயிர் முதன்
 மொழிவரின் உடம்படுமெய் என்று வரப்
 பெறும்”; “உடம்படுமெய்யென்பது நிலை
 மொழியின்றிலும் வருமொழி முதலிலும்
 நின்ற உயிர்களை உடம்படுத்தும் மெய்;
 வருமுயிருக்கு உடம்பாக அடுக்கும் மெய்
 எனிலும் பொருந்தும்.

யகர உடம்படுமெய்

உ + ம் 1. மணி + அழகிது = மணியழகிது
 தீ + அழகிது = தீயழகிது
 பனை + அழகிது = பனையழகிது

வகர உடம்படுமெய்

2. விள + அழகிது = விளவழகிது
 பலா + அழகிது = பலாவழகிது
 கடு + அழகிது = கடுவழகிது
 பூ + அழகு = பூவழகிது
 நொ + அழகு = நொவ்வழகு
 கோ + அழகிது = கோவழகிது
 கௌ + அழகிது = கௌவழகிது

ஏகாரத்தின் முன் யகர வகர
 உடம்படுமெய்

3. அவனே + அழகன் = அவனே
 யழகன்
 ஏ + எலாம் = ஏவெலாம்
 சே + உழுதது = சேவுழுதது
 சே + அடி = சேயடி /
 சேவடி

இங்கு கூறப்பட்டிருப்பனவும் புறப்
 புணர்ச்சிக்கான (External Sandhi) உதார
 ணங்களாகும். இவ்வதாரணங்களிலிருந்து
 ம், வ் ஆகிய இரண்டினையுமே தமிழ் இலக்
 கணகாரர் உடம்படுமெய்யெனக் கொண்
 டனர் என்பது தெரிகின்றது. ஆனால்
 தமிழ் வழக்குகள் யாவற்றையும் நன்கு
 நோக்கின் ம், வ் மட்டும் அன்றி ம், ற், வ்
 என்கின்ற மெய்யொலிகள் கூட உடம்படு
 மெய்களாக இடம் பெறுவதனைக் காண
 லாம். இவை பெரும்பாலும் பேச்சுவழக்
 கிலேயே இடம் பெறுகின்றன. பேச்சு
 வழக்கிலக்கணம் வகுக்காத நமது இலக்
 கணக்காரர் இவற்றைக் குறிக்காது விட்
 டனர்.

என்ன + ஓ = என்னவோ / என்னமோ
 கா + உயி = காரும்

நச்சினாக்கெளியின் கருத்துப்படி. தொல்
 காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பு அவசிய
 மாக இருந்த உடம்படுமெய் புகுத்துதல்

அவரது காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் அவசியமற்றதாக மாறிச் சோழர் காலத்தில் அவசியமாக மாறியது. ஆனால் 20 ஆம் நூற்றாண்டாகிய தற்காலத்தில் மீண்டும் உடம்படுமெய் பகுத்துதல் அவசியமில்லாத ஒன்றாக மாறியிருப்பதை பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் பின்வருமாறு கூறுவதிலிருந்து உணரமுடிகிறது. “இக்கால எழுத்து வழக்கிலே அச்சவாகனம் ஆங்கிலமொழி ஆகியவற்றின் செல்வாக்கினாலே சொற்களைத் தனித்தவியாகப் பிரித்தெழுதும் பண்பு காணப்படுகின்றது. இதனால் ஒரு சொல்லின் இறுதியிலே உயிர் எழுத்து வந்து அடுத்த சொல்லின் முதலிலேயும் உயிர் எழுத்து வரின் அதாவது புறப்புணர்ச்சியின்போது உடம்படுமெய் புணர்த்துதல் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது”¹³ இதற்குப் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களது ‘தமிழர் சாஸ்பு’ என்ற நூலிலிருந்தும் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்களது ‘சாசனமும் தமிழும்’ என்ற நூலிலிருந்தும் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களது ‘இலக்கியவழி’ என்ற நூலிலிருந்தும் உதாரணங்களைக் காட்டலாம்.

தமக்கே உரிய, இயைந்தே இந்து, ‘பல உபரிய’¹⁴; மகவுமான உறவு, மாற்றங்களை ஆராயும், ஒலி இடம், புது ஒலி¹⁵; ஆகையினாலே சுதனை, இரு ஏட்டுப் பிரதிகள், இந்த ஐயம்¹⁶

மேற்கூறிய நூலாசிரியர்கள் சொற்களைப் புணர்த்தாது தனிச் சொற்களாகவே எழுதியுள்ளார்கள். ஆனால் கி. பி. 11ஆம் நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியில் சொல்லுக்கிடையில் அகப்புணர்ச்சி (Internal Sandhi) நிகழும்பொழுது தோன்றாமலிருந்த உடம்படுமெய் தோன்றுதல் இன்று அவசியமாக உள்ளது. கோஇல் என இன்று வழக்கில் இல்லை; கோயில்/கோவில் என்றே உள்ளது.

எனவே பெரும்பாலும் இரு சொற்களுக்கிடையில் புறப்புணர்ச்சி (External Sandhi) நிகழும்பொழுது உடம்படுமெய் தோன்றும் அவசியம் இன்றைய தமிழ் வழக்கில் இல்லையென்று கூறினாலும் உடம்படுமெய் வழக்கொழிந்து விட்டதாகக் கூறிவிட முடியாது.

அடிக்குறிப்புகள்:

1. Caldwell, R. A Comparative Grammar of the Dravidian Languages. PP 175 - 183
2. சண்முகதாஸ், அ., தமிழ்மொழி இலக்கண இயல்புகள், பக் 132.
3. தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், கு, 140
4. வேலுப்பிள்ளை, ஆ., தமிழ் வரலாற்றிலக்கணம், பக். 82 - 83
5. வித்தியானந்தன், சு., தமிழர் சாஸ்பு, பக். 19
6. வேலுப்பிள்ளை, ஆ., மு. கு. நூல், பக். 83
7. இதுபற்றிய மேலதிக விபரங்களுக்கு. (நன்னூலுக்கு முந்திய சாசனங்களுக்கு) Velluppillai, A., A Study of Dialects in Inscriptional Tamil - P P 421 - 422
8. இதுபற்றிய மேலதிக விபரங்களுக்கு: (நன்னூலுக்குப் பிந்திய சாசனங்களுக்கு) Velluppillai, A., Pandya Inscriptions - A Language Study, PP 28 - 33
9. Mahadevan, Iravatham., “Corpus of the Tamil - Brahmi Inscriptions”, Seminar on Inscriptions, P P 57 - 73
10. நிரசோபியம், எழுத்ததிகாரம், கு 13
11. நேமிநாதம், எழுத்ததிகாரம், கு 13
12. நன்னூல், எழுத்ததிகாரம், கு 162
13. சண்முகதாஸ், அ., மு. கு. நூல் பக். 8
14. வித்தியானந்தன், சு., மு. கு. நூல், பக். 13
15. வேலுப்பிள்ளை, ஆ., சாசனமும் தமிழும், பக். 71 - 83
16. கணபதிப்பிள்ளை, பண்டிதமணி, சி., இலக்கியவழி, பக். 139 - 141

“பிரதிபலிப்புக்கள்”

சூன்பங்களின்
சவுக்கடிகள்
எத்தனை தரம்
எங்களுடைய
ஏழை இதயத்து
உணர்வுகளில்
வேதனை வடுக்களை
ஆழப் பதித்திருக்கின்றன

அடிமை வாழ்வு,
வறுமை,
போராட்டம்
இவைகளே
வாழ்க்கையின்
அர்த்தங்களாய்,
வாழ்வே சமையாக
கனக்கும் நிலையிலும்
எங்கள் நம்பிக்கைகள்
கருகிப் போய்விடவில்லை

நாங்கள்
கடந்த காலங்களில்
எத்தனை அவலங்களுக்கு,
சோதனைகளுக்கு
உட்படுத்தப்பட்டோம்.

இன்று
எங்களுடைய
உரிமைகளை
தொலைத்துவிட்ட
அவலத்தை
நாம் உணர்ந்தபோது

எதற்காகவும்
நாம்
தளர்ந்துவிடப்போவதில்லை
எங்கள் முடிவும்
விடிவும்
எங்கள் கைகளிலேயே;
உரிமைகளை மீட்டெடுக்கவும்
எங்களை நாங்களே
வழிப்படுத்திக் கொள்ளவும்
எங்களால் முடியும்.

பிரச்சனைகளை
பிரச்சனைகளாகவே விட்டு,
கனவுகளின்
கற்பனைகளில்
நாம்,
பேப்பர்களை மட்டுமே
நிரப்பிக் கொண்டிருக்கப்
போவதில்லை.

எங்களின் முன்
எத்தனை இதயங்கள்
சொந்த மண்ணின்
பிரச்சனைகளைத்
தீர்க்கப் புறப்பட்டு
தீர்வு காண முன்னமே
கண்களை மூடிக்கொண்டன.

நானாய் பொழுதின்
விடிவுக்காக
எத்தனை இதயங்கள்
தங்கள் வாழ்க்கையை
இருளாக்கிக் கொண்டன.

கண்களிலே
 துளிர்க்கும்
 நீரில் தெரியும்
 சொந்தங்களை இழந்த
 நெஞ்சங்களின்
 பரிதவிப்புக்களை,
 அவலங்களை
 யாரால்
 தீர்த்துவைக்க முடியும்?

ஆனால்,
 எங்கள்
 மனித சக்தியின்
 பலம்,
 எங்கள் உரிமைகளை

நீட்க,
 பிரச்சனைகளின்
 முடிவைக் காண
 இறுதி வரை
 கூடிவரும்.

விடிவை நோக்கி,
 நிஜங்களின்
 தரிசனங்களை மட்டுமே
 காணப் புறப்பட்ட
 பயணம்,
 நிச்சயமாக
 எங்களுக்கு
 ஒரு முடிவைப்
 பெற்றுத் தரும்.

செல்வி சுகந்தி கர்பிரமணியம்,
 தமிழ் சிறப்பு - பகுதி I
 கலைப்பீடம்,
 யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

ஆசிரியர் அல்லாதோர்

பாடஞ்சொல்லும் குணமில்லாமையையும் இழிகுணமாய் இயற்கையையும் பிறருக்கு வரும் கலனியைக் குறித்துக்கொள்ளும் பொருமையையும் பொருளின்மேல் அதிகமாக வைக்கும் ஆசையையும் மெய்ப்பொருளை மறைத்துப் பொய்ப்பொருளைக் காட்டி வஞ்சித்தலையும் கேட்போருக்கு அச்சம் உண்டாகப் பேசுதலையும் மாறுபாடு கொண்ட கருத்தையும் தம்பிடத்தில் உடையவர் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் ஆகார்.

எனக்குப் பிடித்த ஒரு மாஸியில்

பாதை ஓரமும்
பயத்தால் நடுங்கிற்று
நான் நடுங்கியதால், அங்கு
நடந்தது கண்டு
வீதி நனைந்தது
ஒருமுறை
வினையாட்டாய் என்
கால்வழியே
கசிந்த நீர்கொண்டு

பத்துப் பன்னிரண்டு
பச்சை வண்டுகள்
இல்லை இல்லை
வண்டுகள் போல் வண்டிகள்
பாதையில் நகர்ந்து முன்னேறி
“பள்ளியடிப் பொண்ணையா”
வீட்டிற்கு
பக்கத்தால் வளர்ந்தது:

என்
கண்களே எனக்கு
கடமை செய்ய மறுத்து
பொருத்திய விழிகளால்
விழும்போல் பார்த்தது
வீதியில் விறைத்த
நம்மவர் சிலரை.

மண்ணில் வீழ்ந்த
மக்களின் உதிரத்தில்
மிதந்த ஆதவன்
மறைந்தான்
“செவ்வானம்” அச்

சிவப்பிலே சிவந்த
எங்களில் சிலரின்
உதிரம் ஊர்ந்து
உசுப்பிற்று
என் உணர்வை
நிலைமைக்கு.

காதுகள் புலனை
கடன் கொடுத்துவிட்டு
ஒய்வுபெற அனுமதி
கேட்டது கேட்டதால்
என்நிலை
திரும்பிற்று வழமைக்கு

பச்சை மனிதர்கள்
பாதையில் பழகினார்கள்
“போர் நெறி”
பல கருவிகள் சகிதம்
பாவிகள் எங்கள் மேல்
“பச்சோந்தி” ஒன்றும்
அவர்கள்
பக்கத்தில் நின்றது
பயணிகள் அப் “பச்சோந்தி”
பக்கத்தில் சென்றதும்
மூடிய தலையை
ஆட்டும் முடிவாய்
நமக்கு
வாழ்வா சாவா என்று

எங்கள்
வரிசை வளர்ந்தது
அப்பச்சோந்தி நோக்கி

அத்தோடு பாதையில்
உயர்ந்தது பிணமலையும்
எனக்கு
எட்டுப்பத்துப் பேருக்கு
முன்பாக
நின்றான்
நண்பன் ஒருத்தன்
“கருணாநிதி” அவன் பெயர்

அவனையும் கண்டு
ஆட்டிற்று பச்சோந்தி
தலையை
மேல்கீழாக
“உயிர் மேலே போகும்
உடம்பு சீழே விழும்”
என்று பொருள் இதற்கு
ஆனால் பாவம்
பச்சோந்தியின் முகமூடியை
கிழித்தான் கருணா
கத்தினான் உரக்க
“துரோகி தங்கமணி”
“துரோகி தங்கமணி”
துணிவாய் நின்று.

நானும் பார்த்தேன்
நம்மட
“தங்கமணி” முகத்தை
அங்கே பச்சோந்தியாய் நின்ற
என்
வயிறு ஒருமுறை
பாத் நூமை தேடிற்று
ஒற்றுமைபற்றி

நேற்றுக் கூட்டத்தில்
அறிவுரை
தந்த “தங்கமணி”
இன்று
பற்கள் கொண்ட
பச்சோந்தி அவதாரம்
வளைத்து நின்ற

வன்முறை அரக்கர்கள்
வளைத்துப் பிடித்தனர்
அதற்குள்
கருணா கடித்தான்
சயனைட் போத்தலை
துடித்தான் நிலத்திலே
பின்
மறைந்தது ஓர்
துணிச்சலின் துணிச்சல்

ஆயினும்
கருணாவின் துணிவு
கண்ட
மாலைப்பொழுது
மறைந்தது சோகத்தால்
ஆனால்
மறுநாள்
புலர்ந்தது மெதுவாக
ஊனமான அவன் கனவுகளுடன்
இந்த விடிவின் போது
நாங்கள் ஒளியைக்கண்டோம்
இருண்ட சிறையின்
எட்டா உயரத்தில் உள்ள
ஓர் ஜன்னல் வழியே

திரு. முத்துலிங்கம் மதியழகன்
8ம் வருடம்,
மருத்துவ பீடம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

Mack Communications & Travels

I. D. D. TELEPHONE & TELEX SERVICE

For
Passports, Bonding, Renewals, Alterations, Ticketing, Confirmation,
Re - confirmation, Cancellation and Indian Visas.

Please Contact us

Mack Communication & Travels (MCT)

8, First Lane, Point Pedro Road,

Jaffna.

 24721
24836

 24414
Res

Telex:
22161 HPTCE

DAY & NIGHT SERVICE

INTERNATIONAL TELEX & TELEPHONE BUREAU

UNIVERSAL TELEX

Prop: S. K. ARUNTHAVARAJAH

46/3, Day & Night Bazaar,
Olcott Mawatha,
COLOMBO - 11
Telex: 22132 Unitejee
T^r Phone: 549122,

550, Hospital Road,
JAFENA.
T^r Phone: 22100, 23006

அன்பளிப்பு

நீரு ரியூசன் சென்ரா

புகையிரத நிலைய வீதி,
கோண்டாவில்.
கிளை: கொக்குவில்

அன்பளிப்பு

கட்டைவேலி - நெல்லியடி
ப. நோ. கூ. சங்கம்

கரவெட்டி

பதிவு கிலக்கம்: 1533

With the best compliments from

KALPANAS

தரத்தில் சிறந்த மனதைக் கவர்ந்த சாறி வகைகள், பலவரிண பிளவுஸ்
துணிகள், கண்ணைக் கவரும் நவீன டிசைன்களில் சீததைகள், பொலியெஸ்ரர்,
அனைவருக்கும் தகுந்த ரெடிமேட் ஆடைகள் அனைத்துத் தெரிவுக்கும்
நரடுங்கள்

கல்பனாஸ்

KALPANAS

Whole Sale Retail Textiles Merchants

No. 16, New Market,

Chavakachcheri.

பிக்கோ சென்ரர்

பிரதான வீதி, சாவகச்சேரி.
அலங்கார ஆடம்பர அழகுசாதனப் பொருட்களுடன் எவரிசில்வர் பாத்திரங்கள்
அன்பளிப்புப் பொருட்கள் பலரக குட்கேஸ் வகைகள் பாட்டா சீபா பாதணிகள்
இவையனைத்திற்கும்

V

BECO CENTRE

MAIN STREET,

CHAVAKACHCHERI.

With The Best Compliments From

VIMALAS

9, 15, NEW MARKET,

CHAVAKACHCHERI.

For All Kinds of Best Quality

☞ Ice Cream

☞ Chocolate Crips

☞ Ice Coffee

☞ Cool Drinks

☞ Short Eats

☞ Cakes & Sweets

கல்யாணி கிரீம் ஹவுஸ்

Kalyani Cream House

73, கஸ்தூரியார் வீதி,

73, Kasthuriar Road,

Phone: 24077

Orders Promptly Executed For All Occations

Space Donated by

SCIENCE ACADEMY

310, CLOCK TOWER ROAD - JAFFNA

G. C. E. (A / L) / (O / L) 9, 8, 7, 6

ஆம் வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன.

Vani Institute

K. K. S. ROAD,

CHUNNAKAM.

'தசம்' நினைவுப் பணிகள்

அண்மையில் மறைந்த மூத்த எழுத்தாளரும் மக்கள் சலை ஆர்வலருமான
நி. கு. த. சண்முகசுந்தரம் [தசம்] அவர்கள் நினைவாகக் கலைப்பணிகள் சில
வற்றை ஆற்ற 'மகவம்' தீர்மானித்துள்ளது. இக்கைங்கரியத்திற்குக் கை
கொடுக்க விரும்பும் அன்பர்கள் 'மகவம்' வெல் அமிர்தனுடன் நேரில்
தொடர்பு கொள்ளும்வண்ணம் வேண்டப்படுகின்றனர்.

'மகவம்', மதி அக்கடமி

(மதி ஊரெழு)

ஊரெழு கிழக்கு,

கன்னாகம்.

பல்கலைக்கழக (லெளிவாரி) பட்டப்படிப்புகள்

G. A. Q., First in Com., LL. B.,

1986 A / L பரீட்சைப் பெறுபேறுகளை

எதிர்பார்த்திருக்கும் மாணவர்களும் விண்ணப்பிக்கலாம்.

NEW STAR INSTITUTE

K. K. S. ROAD,

MALLAKAM.

VINYL'S INSTITUTE

G. C. E. A / L கலை, வர்த்தக விஞ்ஞான வகுப்புகளும் O / L,
6 ஆம், 7 ஆம், 8 ஆம் 9 ஆம் வகுப்புகளும்
O / L பகல் நேர வகுப்புகளும் நடைபெறுகின்றன.

Vinyl's Institute

K. K. S. ROAD

—

CHUNNAKAM.

G. C. E. A / L கலை வர்த்தக வகுப்புகளுக்கும்
O / L, 6, 7, 8, 9 ஆம் வகுப்புகளுக்கும் பிரசித்தி பெற்றதும்
சேவை மனப்பான்மையுடனும் இயங்கும் ஒரே கல்வி நிறுவனம்

OXFORD ACADEMY

MANIPAY ROAD

—

Aarukal Madam

—

Aanaikkodai

KEEN'S INSTITUTE

தெல்லிப்பழைச் சந்திக்கருகாமையில் G. A. Q. கலை, வர்த்தக வகுப்புகளுக்கு
தனித்துவம் வாய்ந்த ஒரே நிறுவனம் KEEN'S INSTITUTE

எமது விரிவுரைகள்:-

- 1) B. A.
- 2) G. A. Q.
- 3) G. C. E. (A / L) கலை, வர்த்தகம்
- 4) G. C. E. (O / L)
- 5) Spoken English

* சிறந்த பெறுபேற்றுடன் சித்திபெற எமது நிறுவனம் நிச்சயம் கைகொடுக்கும்
கடந்த காலப் பரீட்சை முடிவுகள் இதற்குச் சான்றாகும் *

தரமான கல்விபெற

Keens Institute

—

Near Junction

—

Tellippalai

With the best Compliments from

Poobalasingham

Book

Depot

Near Bus Stand

—

Jaffna.

With the best compliments from

ROYAL MOTORS

182, STANLEY ROAD,

JAFFNA.

With the best compliments from

S. Sinnathurai & Co.

25, STANLEY ROAD,

Phone: 23353

JAFFNA.

ஹப்பி எலெக்ட்ரிக்ஸ்

மீன் உபகரணங்கள், சைக்கிள் உதிரிப்பாகங்கள்
விற்பனையாளரும் ஒப்பந்தகாரரும்

HAPPY ELECTRICALS

K. K. S. Road,

CHUNNAKAM.

QUICK PHOTO

- ✱ கலர் பிலிம் ரோல் விற்பனை
- ✱ கலர் பிலிம் ரோலைக் கம்பியூட்டர் முறையில் பிறின்றிங் செய்துகொடுத்தல்
- ✱ வீடியோவில் வைபவங்களைப் படம் பிடித்தல்
- ✱ கலர்ப்புகைப்படங்கள் எடுத்தல்

போன்ற உங்கள் தேவைகளுக்கு

QUICK PHOTO

K. K. S. Road,

TELLIPPALAI.

யாழ்நகரில் தரமானதாகவும் மலிவானதாகவும்

✠ சகலவிதமான கயிறு வகைகள் தும்புத்தடிகள்
ஈர்க்குக் கட்டுகள் கால்மிதிகள்

போன்றவற்றை மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள்

T. R. P. AGENCY

No. 65, Hospital Road,

JAFFNA.

தரம்! நம்பிக்கை!! நாணயம்!!!

உங்களுக்குத் தேவையான

★ 'போட்டோ ஸ்டர்ட்' பிரதிகள் ★ 'ரோணியோ' பிரதிகள்

★ தமிழ், ஆங்கில 'ரைப்பிங்' வேலைகளைக்

குறித்த நேரத்தில் குறைந்த செலவில் செய்துகொள்ள நாடுங்கள்

'கிளீன் ஹட்'

KLEEN KHUT

இல. 239, மின்சாரநிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

239, Power House Road,
JAFFNA.

T'Phone: 28823

யாழ்ப்பாணத்தில் அசைவ உணவு வகைகளுக்குத்
தலைசிறந்த ஸ்தாபனம்

நாகலிங்கம் போசனசாலை

K. K. S. வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

With the best compliments from

NEW COLOMBO STORES

30, MAIN STREET,

POINT PEDRO.

NEWTONE ELECTRICALS

*Importers, Electrical Contractors
Dealers and Distributors*

*of
Electrical Goods*

Newtonone Electricals

141, 143, Stanley Road,

Jaffna.

 23016

✂ அண்ணா கோப்பி ஸ்தாபனத்தார் அளிக்கும் வெகுமதிகள் ✂

உங்கள் வாடிக்கைக் கடைகளில் அண்ணா No. 1 கோப்பிகளை
வாங்கிப் பைக்கற்றுக்குள்ளிருக்கும் கூப்பன்களைக் கொடுத்து
வெகுமதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

வெகுமதிகளை நேரில் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய இடம்

அண்ணா கோப்பிக் கடை

நவீன சந்தை,

யாழ்ப்பாணம்.

கடிதத் தொடர்பு:

அண்ணா தொழிலகம் - இணுவில்

Space Donated by

NEW MASTER INSTITUTE
B. M. C. LANE - JAFFNA.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகங்களின் (வெளிநிலை) பாடநெறிகளான
✿ கலைமாணி ✿ விஞ்ஞானமாணி (புள்ளிவிபரவியல்)
✿ சட்டமாணி ✿ வணிகமாணி
பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களினால் விரிவுரைகள் வழங்கப்படுகின்றன
இங்கு நடைபெறும் ஏனைய பயிற்சி நெறிகள்
I. A. B (Foun. Inter Final) I. A. A. I. C. M. A. CHARTERED
உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களுக்கான எமது வெளியீடுகள்

'வர்க்கை மாற்று விதிதம்' (ந. பேரின்பநாதன், M. A.)	11-50
'குறியீட்டு அளவையியல்' வே. யுகபாலசிங்கம், B. A (Hons)	12-30
'கேள்வியும் நிரம்பலும்' (ந. பேரின்பநாதன் - ப. சிவநாதன்)	18-00
'விமான ஒளிப்படங்களுக்கான விளக்க மூலாதாரங்கள்' (S. T. B. இராஜேஸ்வரன்)	25-00
'வணிகமும் நிதியும்' நடைமுறை விடயங்கள் தே. ஜெயராமன், B. Com. (Hons.)	11-50
'பொது உளச்சார்பும், பொது அறிவும்' (வே. யுகபாலசிங்கம்)	25-00

பட்டப் படிப்புகள் கல்லூரி

48/1, ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

For Fashionable Tailoring and
Shirting & Suiting
Visit

FINE FIT

**10, BAZAAR LANE,
JAFFNA.**

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	பிழை	திருத்தம்
4	கேரளத்தவர்களென்பதை	கேரளத்தவர்களென்பதை
5	கையாளப்பட்டிருப்பதை	கையாளப்பட்டிருப்பதை
6	வேட்டுவரில்	வேட்டுவரசியில்
7	இலங்கையிலே	இலங்கையிலே
12	உருத்திரபுரமும்	உருத்திரபுரம்
50	பிரார்த்தனையிலே	பிரார்த்தனையிலே
84	யூனூவி	யூனூவி
94	அடிநிலையிருந்துவரலாறு	அடிநிலையிருந்துவரலாறு
106	Insulin Reptors	Insulin ^{Receptors} Reporters
109	தமிழர் சார்பு	தமிழர் சார்பு

உதவிய உள்ளங்களுக்கு.....

- ✽ எமது மன்றத்தின் செயற்பாடுகளுக்கும் சஞ்சிகை வெளியீட்டிற்கும் வேண்டிய நேரங்களில் ஆலோசனை வழங்கி எம்மை வழிநடாத்தி சஞ்சிகைக்கு ஆசிச் செய்திகளை வழங்கிய துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களுக்கும், மன்றக் காப்பாளர் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் சிறப்புச் செய்தி வழங்கிய மன்றப் பெரும் பொருளாளர் கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் அவர்களுக்கும்...
- ✽ தமிழோசை அனைவரது செவிசனிலும் இனிதே நுழைவதற்கு எம்முடன் சேர்ந்து உழைத்தவரும் வருடக்கணக்கில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த தமிழ் மன்றத்தின் விழிப்புறச்செய்து பல சாதனைகளை நாம் நிலைநிறுத்த உதவியவருமான திரு. சு. மணி வண்ணன் (தலைவர் 1985, 1986) அவர்களுக்கும்
- ✽ தமிழோசைக்கு ஆக்கங்களை வழங்கியுதவியவர்களுக்கும்.....
- ✽ தமிழோசை சிறப்பாக வெளிவர உதவிய வர்த்தகப் பெருந்தகைகளுக்கும் வள்ளல்களுக்கும்.....
- ✽ விளம்பரம் சேகரிப்பதில் எம்முடன் பூரணமாக ஈடுபட்ட திரு. து. சிவபாலன் (பதிப்பாசிரியர் 1985), திரு. செ. சக்திதரன் (செயலாளர் 1985, 1986) உட்படச் சகல நண்பர்களுக்கும்...
- ✽ தாமாகவே முன்வந்து நிதிசேகரித்துதவிய செல்விகள் ச. கலாநிதி (துணைச்செயலாளர் 1985, 1986), ந. கலைவாணி (தமிழ் சிறப்பு பகுதி II) ஆகியோருக்கும்...
- ✽ நிதிப்பற்றாக்குறை ஏற்பட்டபொழுது அதனை நிவர்த்தி செய்வதற்காக 'பக்த நத்தனார்' நாடகத்தை ஒழுங்கு செய்து தந்த துணைவேந்தர் அவர்களுக்கும் 'அபசரம்' நாடகத்தை வழங்கிய நாடக அரங்கக் கல்லூரியினருக்கும் 'பிரம்படிப்பட்டவர்கள்' நாடகத்தை வழங்கிய மகாஜனாக்கல்லூரியினருக்கும் 'வெறியாட்டு' நாடகத்தை வழங்கிய பட்டப்படிப்புகள் கல்லூரியினருக்கும் 'நிஜங்கள்', 'பார்வையாளர்கள்', 'யதார்த்தங்களின் உதயம்' ஆகிய 3 நாடகங்களையும் வழங்கிய மருத்துவபீட மாணவர்களுக்கும்...
- ✽ எமது மன்றத்தின் சகல நிகழ்ச்சிகளையும் சிறப்பாக நடாத்துவதற்குக் கைலாச பதி கலைவரங்கைப் பாவிக்க அனுமதி தந்துதவிய சிரேஷ்ட மாணவ ஆலோசகர் கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் அவர்களுக்கும், கலைப்பீடாதிபதி திரு நா. பாண்டிருஷ்ணன் அவர்களுக்கும்...
- ✽ தமிழோசை வெளிவருவதில் அக்கறை கொண்டு உதவிய திரு. ப. கணேசலிங்கம் (இந்துநாகரிகம் சிறப்பு பகுதி I) அவர்களுக்கும்; திரு. பொ. அருந்தவநாதன் (இளம் பொருளாளர் 1986), திரு. சி. ஜெயபாலன் (இளம் பொருளாளர் 1985, துணைச் செயலாளர் 1986) ஆகியோருக்கும்...
- ✽ தமிழோசையை இனிதே ஒலிக்கச் செய்த செட்டியார் அச்சகத்தினருக்கும் சிறப்பாக அச்சக்கோப்பாளர் திரு. வே. சிவநாதனுக்கும் ஏனைய ஊழியர்களுக்கும்...
- ✽ தமிழோசையை அனுபவித்து விமர்சிக்கப்போகும் உங்களுக்கும்...
- ✽ இன்னும் பல வழிகளில் எமக்குதவிய உங்கள் அனைவருக்கும்...

✽ எமது உள்ளம் உதிர்க்கும் நன்றியை உரித்தாக்குகின்றோம். ✽

T. Kanagarathnam,

B.A(Lond.) Dip. in Ed.(Cey) 1st Class Trained
Consultant: KID, FIDER - L. P. D - L. E. S
Lecturer; SLID and BCIS

-- பதிப்பாசிரியர் --
தமிழ் மன்றம்

COLOMBO

ஹோம் பிஐன்ஸ் லிமிடெட்.

463, காலி வீதி:
கொழும்பு 3
போன்: 589190

82, கன்னாதிட்டி வீதி
யாழ்ப்பாணம்.
போன்: 24310

மக்கள் விரும்பும் பிஐன்ஸ் கொம்பனி

வீட்டுப் பொருட்கள் — கடன்கொடுப்பனவுகாரர்

வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி இறக்குமதியாளர்

✿ படவிதியோகஸ்தர்கள் ✿ உல்லாச பஸ் சேவையாளர்

✿ காணிநில முதலீட்டாளர்கள் ✿ கட்டிட கொத்தராத்துக்காரர்

✿ புடவை விநியோகஸ்தர்

அனைவருக்கும் சேவை செய்கிறது.

நாளொரு மேனியும் பொருட்தொரு வண்ணமுமாகவும்

வளர்ந்து வருவது

ஹோம் பிஐன்ஸ் லிமிடெட்

HOME FINANCE LTD.

Branch:

82, Kannathiddy
Jaffna.

PHONE: 24310.

Head office:

Home Finance Ltd
463, Galle Road
Colombo - 3.

PHONE: 589190.

நல்லதையே செய்வோம்....

வரண்ட காலத்தில் குளங்களை ஆழமாக்குவோம்
விலுயதசமி நாள்களில் பயன் மரங்கள் நாட்டுவோம்
மழை பெய்யும்போது ஓயன்றளவு நீரைத் தேக்குவோம்
பனையபிவிருத்தி தொழிலபிவிருத்தியாகும் என்போம்
சுற்றூடல்குழலைத் தூய்மையாக வைத்திருப்போம்
நோயனுகா விதிகளையறிந்து சுகாதாரம் பேணுவோம்
உள்நாட்டு மூலப் பொருள்களை உற்பத்திக்கு எடுப்போம்
உள்ளூர் உற்பத்திகளுக்கு ஆதரவு கொடுப்போம்
விவசாயத்துறைக்கு விரைவு நடை பழக்குவோம்
வீண் செலவை விடுத்து வாழ்வுக்கு வழி அமைப்போம்
சமயப்பணி, தமிழ்ப்பணி, சமூகப்பணி செய்வோம்
ஊர்கள் தோறும் கோயில்களைப் புனரமைப்போம்
எமது பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தைப் பேணுவோம்
பெரியவர்தம் நினைவு நாள்களைக் கொண்டாடுவோம்
கூடத்தற்சருமையான நூல்களை அச்சேற்றுவோம்
ஓயன்றளவு கல்விப்பணியை இலவசமாகச் செய்வோம்
எல்லோரும் யோகாசனம் செய்ய வழி செய்வோம்

மில்க்வைவ் தயாரிப்புகளின் மேலுறைகளைச் சேகரித்துக்
கொடுத்துப் பெறுமதி வாய்ந்த பரிசுகளைப்
பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மில்க்வைவ் சோப் தொழிற்சாலை
“திருஆலவாய்”

த. பெ. இல. 77,

காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.